Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1303/2013**

av den 17 december 2013

om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006

(EUT L 347, 20.12.2013, s. 320)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1839 av den 14 oktober 2015	L 270	1	15.10.2015
►**M2**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2135 av den 23 november 2016	L 338	34	13.12.2016
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017	L 129	1	19.5.2017
►**M4**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1199 av den 4 juli 2017	L 176	1	7.7.2017
►**M5**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2305 av den 12 december 2017	L 335	1	15.12.2017
►**M6**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018	L 193	1	30.7.2018
►**M7**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1719 av den 14 november 2018	L 291	5	16.11.2018
►**M8**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/711 av den 17 april 2019	L 123	1	10.5.2019
►**M9**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020	L 99	5	31.3.2020
►**M10**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/558 av den 23 april 2020	L 130	1	24.4.2020
►**M11**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1041 av den 15 juli 2020	L 231	4	17.7.2020
►**M12**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1542 av den 21 oktober 2020	L 356	1	26.10.2020

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 200, 26.7.2016, s. 140 (1303/2013)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1303/2013

av den 17 december 2013

om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006

DEL ETT

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de gemensamma reglerna för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), som verkar inom en gemensam ram (nedan kallade *de europeiska struktur- och investeringsfonderna*). Den fastställer även bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar effektivt och att fonderna samordnas med varandra och med andra unionsinstrument. De gemensamma regler som är tillämpliga på de europeiska struktur- och investeringsfonderna anges i del två.

I del tre fastställs de allmänna reglerna för Eruf och ESF (nedan kallade *strukturfonderna*) samt Sammanhållningsfonden vad gäller uppgifter, prioriterade mål och organisation för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden (nedan kallade *fonderna*), kriterier för när medlemsstaterna och regionerna är berättigade till stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, tillgängliga ekonomiska medel samt kriterier för tilldelning av dessa.

I del fyra fastställs allmänna regler för fonderna och EHFF om förvaltning och kontroll, ekonomisk förvaltning, räkenskaper samt finansiella korrigeringar.

Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas om inget annat följer av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]) eller de särskilda bestämmelserna i följande förordningar (nedan kallade *de fondspecifika förordningarna*) i enlighet med femte stycket i denna artikel:

1. Förordning(EU) nr 1301/2013 (nedan kallad *Eruf-förordningen*).

2. Förordning(EU) nr 1304/2013 (nedan kallad *ESF-förordningen*).

3. Förordning(EU) nr 1300/2013 (nedan kallad *Sammanhållningsfondsförordningen*).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EGC) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT)

▼B

4. Förordning(EU) nr 1299/2013 (nedan kallad *ETS-förordningen*).

5. Förordning (EU) nr 1305/2013 (nedan kallad *Ejflu-förordningen*).

6. En framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för det ekonomiska biståndet för havs- och fiskepolitiken för programperioden 2014-2020 (nedan kallad *EHFF-förordningen*).

Del två i den här förordningen ska tillämpas på samtliga europeiska struktur- och investeringsfonder förutom när den uttryckligen medger undantag. Del tre och fyra i den här förordningen ska fastställa kompletterande bestämmelser till del två som ska tillämpas både på fonderna och på fonderna och EHFF och som uttryckligen kan fastställa undantag i de berörda fondspecifika förordningarna. De fondspecifika förordningarna kan fastställa kompletterande bestämmelser till del två i den här förordningen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, till del tre i den här förordningen för fonderna och till del fyra i den här förordningen för fonderna och för EHFF. De kompletterande bestämmelserna i de fondspecifika förordningarna får inte strida mot del två, tre eller fyra i den här förordningen. Vid tvekan om vilka bestämmelser som ska tillämpas ska del två i den här förordningen ha företräde framför de fondspecifika bestämmelserna, och del två, tre och fyra i den här förordningen ska ha företräde framför de fondspecifika förordningarna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla: de gemensamma mål för medlemsstaterna och unionen som anges i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 17 juni 2010 som bilaga I (En ny europeisk strategi för sysselsättning och tillväxt – EU:s överordnade mål), rådets rekommendation av den 13 juli 2010 ([1]) och rådets beslut 2010/707/EU ([2]), samt eventuella ändringar av dessa gemensamma mål.

2. strategisk politisk ram: ett eller flera dokument som fastställts på nationell eller regional nivå med ett begränsat antal sammanhängande prioriteringar fastställda på grundval av faktaunderlag och en tidsram för genomförandet av dessa prioriteringar och som kan innehålla en övervakningsmekanism.

3. strategi för smart specialisering: nationella och regionala innovationsstrategier där prioriteringar fastställs för att skapa konkurrensfördelar genom att utveckla och matcha styrkorna inom forskning och innovation med företagens behov för att hantera nya möjligheter och marknadsutvecklingen på ett samstämt sätt, samtidigt

([1]) Rådets rekommendation av den 13 juli 2010 om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (EUT L 191, 23.7.2010, s. 28).

([2]) Rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 308, 24.11.2010, s. 46).

▼B

som man undviker dubbelarbete och uppsplittring av insatser; en strategi för smart specialisering som får ha formen av eller ingå i en strategisk politisk ram för nationell eller regional forskning och innovation.

4. fondspecifika bestämmelser: bestämmelser som fastställs i, eller på grundval av, del tre eller del fyra i den här förordningen eller en förordning om en eller flera av de europeiska struktur- och investeringsfonder som avses eller förtecknas i artikel 1 fjärde stycket.

5. programplanering: processen att i flera steg, under medverkan av parter i överensstämmelse med artikel 5, organisera, fatta beslut och tilldela finansiella resurser för att unionen och medlemsstaterna i ett flerårigt perspektiv ska genomföra gemensamma åtgärder för att uppnå målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

6. program: ett operativt program som avses i del tre eller del fyra i den här förordningen och i EHFF-förordningen, och ett program för landsbygdsutveckling som avses i Ejflu-förordningen.

7. programområde: ett geografiskt område som omfattas av ett särskilt program eller, ifråga om ett program som omfattar mer än en regionkategori, ska det geografiska området motsvara varje separat regionkategori.

8. prioritering: i del två och fyra i denna förordning, insatsområde som avses i del tre i denna förordning för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och unionens prioritering som avses i EHFF-förordningen och i Ejflu-förordningen.

9. insats: ett projekt, ett avtal, en åtgärd eller en grupp projekt som valts ut av den förvaltande myndigheten för det berörda programmet eller på myndighetens ansvar och som bidrar till målen för den eller de prioriteringar som berörs; när det gäller finansieringsinstrumenten består insatsen av de ekonomiska bidragen från ett program till finansieringsinstrumenten och efterföljande ekonomiska stöd från dessa finansieringsinstrument.

▼M6

10. stödmottagare: ett offentligt eller privat organ eller en fysisk person, med ansvar för att inleda eller för att både inleda och genomföra insatser, och

a) när det gäller statligt stöd det organ som tar emot stödet, utom i de fall stödet per företag är mindre än 200 000 EUR, i vilka fall den berörda medlemsstaten får besluta att stödmottagaren är det organ som beviljar stödet, utan att det påverkar tillämpningen av

▼M6

kommissionens förordningar (EU) nr 1407/2013 ([1]), (EU) nr 1408/2013 ([2]) och (EU) nr 717/2014 ([3]), och

b) när det gäller finansieringsinstrument inom ramen för del två avdelning IV i den här förordningen det organ som genomför finansieringsinstrumentet eller fondandelsfonden, beroende på vad som är lämpligt.

▼B

11. finansieringsinstrument: finansieringsinstrument enligt definitionen i budgetförordningen, om inget annat föreskrivs i den här förordningen.

12. slutmottagare: en juridisk eller fysisk person som tar emot ekonomiskt stöd från ett finansieringsinstrument.

13. statligt stöd: stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, som i denna förordning ska anses omfatta även stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 ([4]), kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 ([5]) och kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 ([6]).

14. genomförd insats: en insats som har byggts färdigt eller genomförts fullt ut, och för vilken stödmottagarna genomfört alla utbetalningar och mottagit motsvarande offentliga bidrag.

15. offentliga utgifter: alla offentliga bidrag för att finansiera insatser som kommer från nationella, regionala eller lokala myndigheters budget, från unionens budget för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, från offentligrättsliga organs budget eller från budgeten för en sammanslutning av myndigheter eller offentligrättsliga organ, och när det gäller att fastställa medfinansieringsgraden för ESF-program eller prioriteringar, insatser som kan omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare gemensamt bidrar.

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).
([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9).
([3]) Kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45).
([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).
([5]) Kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter (EUT L 337, 21.12.2007, s. 35).
([6]) Kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 6).

▼B

16. offentligrättsligt organ: ett organ som är offentligrättsligt organiserat enligt artikel 1.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG ([1]) eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (nedan kallad *gruppering*) som bildats i enlighet med Europaparlaments och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 ([2]), oavsett om grupperingen enligt relevanta nationella genomförandebestämmelser anses vara ett offentligrättsligt eller ett privaträttsligt organ.

17. dokument: ett papper eller ett elektroniskt medium med information som är relevant i samband med denna förordning.

18. förmedlande organ: ett offentligt eller privat organ som en förvaltande myndighet eller en attesterande myndighet ansvarar för eller som utför uppgifter för en sådan myndighets räkning gentemot stödmottagare som genomför insatser.

19. lokalt ledd utvecklingsstrategi: en sammanhängande uppsättning insatser som syftar till att svara mot lokala mål och behov, och som bidrar till att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och som är utformad av och genomförs av en lokal insatsgrupp.

20. partnerskapsöverenskommelse: ett dokument som utarbetats av en medlemsstat tillsammans med parter i enlighet med principen om flernivåstyre; i dokumentet anges medlemsstatens strategi, prioriteringar och arrangemang för att använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett effektivt sätt som bidrar till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla; dokumentet godkänns av kommissionen efter bedömning och dialog med den berörda medlemsstaten.

21. regionkategori: regionerna delas in i *mindre utvecklade regioner*, *övergångsregioner* och *mer utvecklade regioner* i enlighet med artikel 90.2.

▼C1

22. betalningsansökan: en ansökan om utbetalning eller en utgiftsdeklaration som medlemsstaten lämnar in till kommissionen.

▼B

23. EIB: Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden eller dotterbolag till Europeiska investeringsbanken.

24. offentlig-privata partnerskap: sådana former av samarbete mellan offentliga organ och den privata sektorn som syftar till att förbättra tillhandahållande av investeringar i infrastrukturprojekt eller andra typer av insatser som tillhandahåller offentliga tjänster genom riskdelning, sammanförande av sakkunskap från den privata sektorn eller av ytterligare kapitalkällor.

25. insats inom ramen för offentlig-privata partnerskap: en insats som genomförs eller är avsedd att genomföras inom ramen för en offentlig-privat partnerskapsstruktur.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19).

▼B

►C1 26. spärrkonto: bankkonto som omfattas av ett skriftligt avtal mellan den förvaltande myndigheten eller ett förmedlande organ och den enhet som genomför ett finansieringsinstrument eller, när det gäller en insats inom ramen för offentlig-privata partnerskap, ett skriftligt avtal mellan det offentliga organ som är stödmottagare och den privata partner som den förvaltande myndigheten eller det förmedlande organet utsett och som inrättats särskilt för att hålla medel som ska betalas ut efter tiden för stödberättigande för ett finansieringsinstrument, eller under stödberättigandeperioden och/eller efter stödberättigandeperioden för offentlig-privata partnerskap, enkom ◄ för de ändamål som föreskrivs i artiklarna 42.1 c, 42.2, 42.2a och 64, eller ett bankkonto som inrättats på villkor som ger motsvarande garantier med avseende på utbetalningar från fonderna.

27. fondandelsfond: en fond som inrättats med syftet att bidra med stöd från ett eller flera program till flera olika finansieringsinstrument; i de fall där finansieringsinstrument genomförs genom en fondandelsfond ska det organ som genomför fondandelsfonden anses vara den enda stödmottagaren i den mening som avses i punkt 10 i denna artikel.

28. SMF: mikroföretag och små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([1]).

29. räkenskapsår: med avseende på tillämpningen av del tre och del fyra avses perioden 1 juli–30 juni, utom för programperiodens första räkenskapsår, som omfattar perioden från den första dagen då utgifterna är stödberättigande till den 30 juni 2015; det sista räkenskapsåret omfattar perioden 1 juli 2023–30 juni 2024.

30. budgetår: med avseende på tillämpningen av del tre och del fyra avses perioden 1 januari–31 december.

▼M6

31. makroregional strategi: en integrerad ram som rådet enats om och som i lämpliga fall har godkänts av Europeiska rådet; den makroregionala strategin kan få stöd från bl.a. de europeiska struktur- och investeringsfonderna och är avsedd att hantera utmaningar som är gemensamma för ett avgränsat geografiskt område som avser medlemsstater och tredjeländer i samma geografiska område som därigenom gagnas av stärkt samarbete som bidrar till uppnåendet av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

▼B

32. havsområdesstrategi: en strukturerad ram för samarbete avseende ett visst geografiskt område, vilken utarbetats av unionens institutioner, medlemsstaterna, regionerna eller eventuella tredjeländer som delar ett havsområde. I havsområdesstrategin tas hänsyn till havsområdets geografiska, klimatmässiga, ekonomiska och politiska särdrag.

33. relevant förhandsvillkor: en konkret och på förhand exakt definierad avgörande faktor som är en nödvändig förutsättning för och har

([1]) Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

ett direkt och verkligt samband med och en direkt inverkan på det faktiska och effektiva uppnåendet av ett specifikt mål för en investeringsprioritering eller en unionsprioritering.

34. specifikt mål: det resultat till vilket en investeringsprioritering eller unionsprioritering bidrar i en specifik nationell eller regional kontext genom insatser eller åtgärder som genomförs inom ramen för en sådan prioritering.

35. relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget: rekommendationer om strukturella utmaningar som bör hanteras genom fleråriga investeringar som direkt omfattas av det i de fondspecifika förordningarna angivna tillämpningsområdet för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

36. oriktighet: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift;

37. ekonomisk aktör: fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.

38. systembetingad oriktighet: oriktighet, som kan vara av återkommande slag, som med stor sannolikhet förekommer inom liknande insatser och som är följden av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion, t.ex. underlåtenheten att inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

39. allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion: vid genomförandet av fonderna och EHFF i del fyra, en brist som kräver väsentliga förbättringar av systemet, som utsätter fonderna och EHFF för en betydande risk för oriktigheter och vars existens är oförenlig med ett revisionsuttalande utan reservationer om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion.

Artikel 3

Beräkning av tidsfrister för kommissionens beslut

►C1 I de fall där det i enlighet med artiklarna 16.2, 16.4, 29.4, 30.2, 30.3, ◄ 102.2, 107.2 och 108.3 har fastställts en tidsfrist för kommissionens antagande eller ändrande av ett beslut genom en genomförandeakt, ska tidsfristen inte innefatta den tidsperiod som inleds dagen efter den dag då kommissionen skickar sina synpunkter till medlemsstaten och som löper ut när medlemsstaten svarar på synpunkterna.

▼B

DEL TVÅ

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

AVDELNING I

PRINCIPER FÖR UNIONENS STÖD TILL DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

Artikel 4

Allmänna principer

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genom fleråriga program tillhandahålla stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser, för att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt genom de fondspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål, inklusive ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, med hänsyn till de relevanta integrerade riktlinjerna för Europa 2020 och de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget och när detta är lämpligt på nationell nivå, de nationella reformprogrammen.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska, med hänsyn till den specifika situationen i varje medlemsstat, se till att stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna är förenligt med unionens relevanta politik, de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 samt unionens prioriteringar och att det kompletterar unionens övriga instrument.

3. Stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

4. Medlemsstaterna, på lämplig territoriell nivå i överensstämmelse med deras institutionella, rättsliga och finansiella ram, och de myndigheter som medlemsstaterna utsett i detta syfte ska ansvara för utarbetandet och genomförandet av programmen och genomföra sina uppgifter i partnerskap med de berörda parter som avses i artikel 5 i enlighet med denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

5. Bestämmelserna för genomförandet och användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt de ekonomiska och administrativa medel som krävs för utarbetandet och genomförandet av program när det gäller övervakning, rapportering, utvärdering, förvaltning och kontroll, ska respektera proportionalitetsprincipen med hänsyn till nivån på det stöd som anslagits, och ska beakta det allmänna målet att minska den administrativa bördan för de organ som är deltar i förvaltning och kontroll av programmen.

6. Kommissionen och medlemsstaterna ska, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och unionens övriga relevanta politikområden, strategier och instrument, inklusive unionens yttre åtgärder.

7. Den del av unionens budget som anslås till de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras inom ramen för delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med ►M6 artikel 63 i budgetförordningen ◄, med undantag av stödbelopp

▼B

från Sammanhållningsfonden som överförs till FSE som avses i artikel 92.6 i denna förordning och innovativa åtgärder på kommissionens initiativ enligt artikel 8 i Eruf-förordningen samt stöd till direkt förvaltning enligt EHFF-förordningen.

▼M6

8. Kommissionen och medlemsstaterna ska respektera principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artiklarna 33, 36.1 och 61 i budgetförordningen.

▼B

9. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar effektivt under utarbetandet och genomförandet när det gäller övervakning, rapportering och utvärdering.

10. Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra sina respektive uppgifter när det gäller de europeiska struktur- och investeringsfonderna med målsättningen att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

Artikel 5

Partnerskap och flernivåstyre

1. För partnerskapsöverenskommelsen och för varje program ska varje medlemsstat i enlighet med sin institutionella och rättsliga ram organisera ett partnerskap med behöriga regionala och lokala myndigheter. Partnerskapet ska också inbegripa följande deltagare:

a) Behöriga lokala och andra myndigheter.

b) Näringslivets och arbetsmarknadens organisationer.

c) Relevanta företrädare för civilsamhället, även miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organisationer som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering.

2. Enligt principen om flernivåstyre ska medlemsstaterna låta de parter som avses i punkt 1 delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelser och lägesrapporter under utformningen och genomförandet av programmen, däribland genom att delta i övervakningskommittéerna för de programmen i enlighet med artikel 48.

3. Kommissionen ska vara ges befogenhet att anta en delegerad akt enligt artikel 149 för att föreskriva en europeisk uppförandekod för partnerskap (nedan kallad *uppförandekoden*) i syfte att stödja och underlätta myndigheternas arbete med att organisera partnerskap i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Uppförandekoden ska utgöra den ram inom vilken medlemsstaterna i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar samt nationella och regionala befogenheter ska genomföra partnerskapen. I uppförandekoden ska följande faktorer fastställas med fullständig respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna:

a) De viktigaste principerna för öppna förfaranden som ska följas vid urval av lämpliga parter, i förekommande fall inklusive deras paraplyorganisationer, för att göra det lättare för medlemsstaterna att utse de mest representativa relevanta parterna i enlighet med deras institutionella och rättsliga ram.

▼B

b) De viktigaste principerna och god praxis när det gäller deltagande av olika kategorier av relevanta parter enligt punkt 1; vid utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen och under de olika genomförandefaserna, den information som ska lämnas om deras deltagande.

c) God praxis avseende fastställandet av medlemskapsregler och interna förfaranden för övervakningskommittéerna ska i förekommande fall beslutas av medlemsstaterna eller övervakningskommittéerna för program i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

d) De viktigaste syftena och god praxis i fall där den förvaltande myndigheten låter relevanta parter delta i utarbetandet av inbjudningar att lämna förslag, särskilt god praxis för att undvika eventuella intressekonflikter i fall där det är möjligt att relevanta parter också är mottagare, och för de relevanta partnernas deltagande i utarbetandet av lägesrapporter och i samband med övervakning och utvärderingar av program i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

e) Vägledande områden, teman och god praxis rörande hur medlemsstaternas behöriga myndigheter kan använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive tekniskt stöd för att stärka de relevanta partnernas institutionella kapacitet i enlighet med de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

f) Kommissionens roll i spridandet av god praxis.

g) De viktigaste principer och den goda praxis som kan underlätta medlemsstaternas utvärderingar av genomförandet av partnerskapen och deras mervärde.

Bestämmelserna i uppförandekoden får under inga omständigheter strida mot de relevanta bestämmelserna i denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

4. Kommissionen ska samtidigt delge Europaparlamentet och rådet senast den 18 april 2014 den delegerade akt som avses punkt 3 i denna artikel, en om en europeisk uppförandekod för partnerskap. Den delegerade akten ska inte fastställa ett tillämpningsdatum som är tidigare än datumet för dess antagande.

5. En överträdelse av en skyldighet för medlemsstaterna, antingen enligt denna artikel eller enligt en delegerad akt som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel, utgör inte en oegentlighet som leder till en finansiell korrigering i enlighet med artikel 85.

6. För varje europeisk struktur- och investeringsfond ska kommissionen minst en gång om året samråda med de organisationer som företräder parterna på unionsnivå om genomförandet av stödet från den europeiska struktur- och investeringsfonden, och ska rapportera om resultatet till Europaparlamentet och rådet.

▼B

Artikel 6

Förenlighet med unionsrätt och nationell rätt

Insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska vara förenliga med tillämplig unionsrätt och med nationell rätt om tillämpningen av denna (nedan kallad *tillämplig rätt*).

Artikel 7

Jämställdhet och icke-diskriminering

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att jämställdhet och integration av jämställdhetsperspektivet genomgående beaktas och främjas vid förberedelse och genomförande av program, inbegripet vad gäller övervakning, rapportering och utvärdering.

Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i samband med förberedelser inför och genomförandet av programmen. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska särskilt beaktas under förberedelserna inför och genomförandet av programmen.

Artikel 8

Hållbar utveckling

Målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska eftersträvas i linje med principen om hållbar utveckling och med unionens mål att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet enligt artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren betalar.

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att miljöskyddskrav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald, motståndskraft mot katastrofer samt riskförebyggande och riskhantering främjas i samband med förberedelser och genomförande av partnerskapsöverenskommelser och program. ►C1 Medlemsstaterna ska tillhandahålla information om stödet till klimatförändringsmålen med hjälp av en metod, grundad på insatskategorierna, fokusområden eller åtgärder som är lämpliga för varje enskild europeisk struktur- och investeringsfond. ◄ Den metoden ska bestå av att särskild viktning tilldelas stöd inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna till en nivå som återspeglar den omfattning i vilken stödet bidrar till målen för begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Den särskilda viktning som tilldelats ska differentieras med utgångspunkt i huruvida stödet bidrar väsentligt eller måttligt till klimatförändringsmålen. Om stödet inte bidrar till dessa mål eller om bidraget är obetydligt ska viktningen vara noll. När det gäller Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden ska viktningarna knytas till insatskategorierna i den nomenklatur som kommissionen antagit. När det gäller Ejflu ska viktningarna knytas till de fokusområden som fastställts i Ejflu-förordningen, och när det gäller EHFF, de åtgärder som fastställts i EHFF-förordningen.

▼B

Kommissionen ska fastställa enhetliga villkor för varje europeisk struktur- och investeringsfond avseende tillämpningen av den metod som avses i andra stycket genom en genomförandeakt. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

AVDELNING II

STRATEGI

KAPITEL I

Tematiska mål för de europeiska struktur- och investeringsfonderna och en gemensam strategisk ram

Artikel 9

Tematiska mål

För att bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och till de fondspecifika uppdragen enligt deras fördragsbaserade mål, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, ska varje europeisk struktur- och investeringsfond stödja följande tematiska mål:

1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation.

2. Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på IKT.

3. Att öka konkurrenskraften hos SMF, inom jordbruket (för Ejflu) samt inom fiske och vattenbruk (för EHFF).

4. Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi inom alla sektorer.

5. Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar.

6. Att bevara och skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande.

7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastruktur.

8. Att främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet.

9. Att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och diskriminering.

10. Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande.

11. Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning.

Tematiska mål ska omsättas i prioriteringar som är specifika för varje europeisk struktur- och investeringsfond och fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

▼M6

De prioriteringar som fastställts för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i de fondspecifika bestämmelserna ska särskilt omfatta den lämpliga användningen av varje europeisk struktur- och investeringsfond på områdena migration och asyl. I detta sammanhang ska samordning med Asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ([1]) säkerställas, där så är lämpligt.

▼B

Artikel 10

En gemensam strategisk ram

1. För att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling av unionen inrättas härmed en gemensam strategisk ram, som fastställs i bilaga I. Den gemensamma strategiska ramen fastställer strategiska vägledande principer för att underlätta programplanering och den sektorsvisa och territoriella samordningen av unionens insatser genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och med andra relevanta politikområden och instrument inom unionen, i enlighet med målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med hänsyn tagen till de huvudsakliga territoriella utmaningarna i olika typer av territorier.

2. De strategiska vägledande principerna i den gemensamma strategiska ramen ska inrättas enligt ändamålet med och omfattningen av det stöd som ges genom varje europeisk struktur- och investeringsfond samt enligt bestämmelserna för varje europeisk struktur- och investeringsfond enligt denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna. Den gemensamma strategiska ramen ska inte införa ytterligare skyldigheter för medlemsstaterna utöver dem som fastställs inom ramen för unionens relevanta sektorspolitik.

3. Den gemensamma strategiska ramen ska underlätta utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen i enlighet med proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen och med beaktande av nationell och regional behörighet, för att besluta om särskilda och lämpliga politiska åtgärder och samordningsåtgärder.

Artikel 11

Innehåll

I den gemensamma strategiska ramen ska följande fastställas:

a) Mekanismer för att säkerställa de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och för att se till att programplaneringen i de europeiska struktur- och investeringsfonderna är enhetlig och samstämmig med de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och med relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall på nationell nivå, till det nationella reformprogrammet.

b) Åtgärder för att främja en integrerad användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

▼B

c) Bestämmelser för samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna med unionens andra relevanta politikområden och instrument, inklusive externa samarbetsinstrument.

d) Övergripande principer som avses i artiklarna 5,7 och 8 och genomgående politiska mål för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

e) Sätt att ta itu med de största territoriella utmaningarna för stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden, regionernas demografiska utmaningar samt särskilda behov hos geografiska områden med sådana allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget och de specifika utmaningarna för de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

f) ►C1 Insatsområden ◄ för samarbetsverksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

Artikel 12

Översyn

Vid större ändringar i unionens sociala och ekonomiska situation eller om förändringar genomförs av unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla kan kommissionen lägga fram ett förslag om översyn av den gemensamma strategiska ramen, eller Europaparlamentet eller rådet får i enlighet med artiklarna 225 eller 241 i EUF-fördraget uppmana kommissionen att lägga fram ett sådant förslag.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att ersätta eller ändra avsnitt 4 och avsnitt 7 i bilaga I när det är nödvändigt för att ta hänsyn till sådana ändringar i unionens politik eller instrument som avses i avsnitt 4 eller ändringar i de samarbetsverksamheter som avses i avsnitt 7 eller till införandet av nya politiska åtgärder, instrument eller samarbetsverksamheter för unionen.

Artikel 13

Vägledning för stödmottagarna

1. Kommissionen ska utarbeta vägledning om hur man får tillgång till och använder de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett effektivt sätt och hur man utnyttjar komplementariteten med andra instrument inom relevant unionspolitik.

2. Vägledningen ska utarbetas senast den 30 juni 2014 och ska för varje tematiskt mål innehålla en översikt över de tillgängliga relevanta finansieringsinstrumenten på unionsnivå med detaljerade informationskällor, exempel på god praxis att kombinera tillgängliga finansieringsinstrument inom och mellan politikområden, en beskrivning av relevanta myndigheter och organ som är delaktiga i förvaltningen av varje instrument och en checklista för potentiella stödmottagare för att hjälpa dem att hitta de lämpligaste finansieringsresurserna.

▼B

3. Vägledningen ska offentliggöras på kommissionens relevanta generaldirektorats webbplatser. Kommissionen och de förvaltande myndigheter som verkar i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, och i samarbete med Regionkommittén, ska se till att vägledningen når ut till potentiella stödmottagare.

KAPITEL II

Partnerskapsöverenskommelse

Artikel 14

Utarbetande av partnerskapsöverenskommelsen

1. Varje medlemsstat ska utarbeta ett partnerskapsöverenskommelse för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Medlemsstaterna ska upprätta partnerskapsöverenskommelsen i samarbete med de parter som avses i artikel 5. Partnerskapsöverenskommelsen ska utarbetas i dialog med kommissionen. Medlemsstaterna ska utarbeta partnerskapsöverenskommelsen på grundval av förfaranden som är öppna för allmänheten och i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.

3. Partnerskapsöverenskommelsen ska omfatta allt stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna i medlemsstaten.

4. Varje medlemsstat ska överlämna sin partnerskapsöverenskommelse till kommissionen senast den 22 april 2014.

5. Om en eller flera av de fondspecifika förordningarna inte träder i kraft eller inte förväntas träda i kraft senast den 22 februari 2014 ska det inte krävas att partnerskapsöverenskommelsen som en medlemsstat lagt fram som avses i punkt 4 innehåller de delar som avses i artikel 15.1 a ii, 15.1 a iii, 15.1 a iv och 15.1 a vi för den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av en sådan försening eller förväntad försening av ikraftträdandet av den fondspecifika förordningen.

Artikel 15

Partnerskapsöverenskommelsens innehåll

1. Partnerskapsöverenskommelsen ska innehålla följande:

a) Bestämmelser som säkerställer att avtalet överensstämmer med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt med fondspecifika uppdrag i enlighet med respektive fonds fördragsbaserade mål, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, inklusive följande:

   i) En analys av skillnader, utvecklingsbehov och tillväxtpotential med hänvisning till tematiska mål och territoriella utmaningar och med beaktande av nationella reformprogram, om så är lämpligt, samt relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.

▼B

ii) En sammanfattning av förhandsutvärderingarna av programmen eller de viktigaste resultaten av förhandsutvärderingarna av partnerskapsöverenskommelsen när sådana utförs av medlemsstaten på eget initiativ.

iii) Utvalda tematiska mål, och för vart och ett av dem, en sammanfattning av de viktigaste förväntade resultaten för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

iv) En vägledande fördelning av unionens stöd per tematiskt mål på nationell nivå för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, samt det preliminära sammanlagda stödbelopp som förutses för ►C1 klimatförändringsmålen ◄.

v) Tillämpning av övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och politiska mål för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

vi) Förteckningen över program inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, utom program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samt inom Ejflu och EHFF, med preliminära anslag per europeisk struktur- och investeringsfond och per år.

vii) Information om tilldelning av resultatreserven, per europeisk struktur- och investeringsfond och, vid behov, per regionkategori, samt om de anslag som inte tagits med i syfte att beräkna resultatreserven i enlighet med artikel 20.

b) Bestämmelser för att säkerställa effektivt genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive följande:

i) Bestämmelser enligt medlemsstaternas institutionella ramar för samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB.

ii) De uppgifter som krävs för en förhandskontroll av överensstämmelsen med additionalitetsreglerna, så som de fastställs i del tre.

iii) En sammanfattning av bedömningen av hur de förhandsvillkor som är relevanta på nationell nivå har uppfyllts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI och, i de fall då tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda, av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen samt en tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

iv) En metod och mekanismer för att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av resultatramen i enlighet med artikel 21.

v) En bedömning av om det finns behov av att förbättra den administrativa kapaciteten hos de myndigheter som är delaktiga i förvaltningen och kontrollen av programmen och, där så är relevant, stödmottagarna, samt, vid behov, en sammanfattning av de åtgärder som ska vidtas av den anledningen.

▼B

vi) En sammanfattning av de åtgärder som planeras i programmen, inklusive en vägledande tidsplan, för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

c) Bestämmelser om den partnerskapsprincip som avses i artikel 5.

d) En vägledande förteckning över de parter som avses i artikel 5 och en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits för att engagera dem i enlighet med artikel 5 och över deras roll i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och den lägesrapport som avses i artikel 52.

2. I partnerskapsöverenskommelsen ska även följande anges:

a) Ett integrerat tillvägagångssätt för territoriell utveckling som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller en sammanfattning av de integrerade tillvägagångssätten för territoriell utveckling som grundas på innehållet i programmen, där följande anges:

i) Bestämmelser för att säkerställa en integrerad användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för den territoriella utvecklingen av specifika subregionala områden, särskilt genomförandebestämmelserna för artiklarna 32, 33 och 36, som ska åtföljas av principerna för fastställande av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras.

ii) De viktigaste ►C1 insatsområdena ◄ för samarbete inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

iii) Där så är relevant, ett integrerat tillvägagångssätt för att hantera särskilda behov i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller social utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper, personer med funktionsnedsättning, långtidsarbetslösa och ungdomar som inte har anställning eller inte genomgår utbildning eller yrkesinriktad utbildning.

iv) Där så är relevant, ett integrerat tillvägagångssätt för att ta itu med demografiska utmaningar i regioner eller särskilda behov i geografiska områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget.

b) Bestämmelser för att säkerställa effektivt genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive en bedömning av befintliga system för elektroniskt datautbyte, och en sammanfattning av planerade åtgärder för att allt utbyte av information mellan stödmottagare och de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen steg för steg ska kunna genomföras på elektronisk väg.

▼B

Artikel 16

Antagande och ändring av partnerskapsöverenskommelsen

1. Kommissionen ska bedöma om partnerskapsöverenskommelsen överensstämmer med denna förordning, med beaktande av det nationella reformprogrammet, om så är lämpligt, och de relevanta landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget samt förhandsutvärderingarna av programmen, och den ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att partnerskapsöverenskommelsen lämnas in av medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten ska tillhandahålla alla ytterligare uppgifter som behövs och om det är lämpligt revidera partnerskapsöverenskommelsen.

2. Kommissionen ska, inom fyra månader från det datum då partnerskapsöverenskommelsen lämnats in av medlemsstaten, genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av de delar av partnerskapsöverenskommelsen som omfattas av artikel 15.1 och de som omfattas av artikel 15.2, i de fall då en medlemsstat använt bestämmelserna i artikel 96.8 med avseende på de delar för vilka det krävs ett beslut av kommissionen i enlighet med artikel 96.10, under förutsättning att eventuella synpunkter från kommissionen beaktats på ett adekvat sätt. Partnerskapsöverenskommelsen ska träda i kraft tidigast den 1 januari 2014.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2015 för varje medlemsstat utarbeta en rapport om resultatet av förhandlingarna om partnerskapsöverenskommelserna och programmen, inklusive en översikt av de viktigaste frågorna. Den rapporten ska samtidigt översändas till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

4. Om en medlemsstat föreslår en ändring av de delar av partnerskapsöverenskommelsen som omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 2 ska kommissionen göra en bedömning i enlighet med punkt 1 och, om det är lämpligt, anta ett beslut genom genomförandeakter om godkännande av ändringen inom tre månader från den dag ändringsförslaget lämnades in av medlemsstaten.

▼M6

4a. I tillämpliga fall ska medlemsstaten senast den 31 januari varje år lägga fram en ändrad partnerskapsöverenskommelse efter det att kommissionen under föregående kalenderår godtagit ändringar av ett eller flera program.

Kommissionen ska senast den 31 mars varje år anta ett beslut som bekräftar att ändringarna av partnerskapsöverenskommelsen återspeglar en eller flera programändringar som kommissionen godkänt under föregående kalenderår.

Det beslutet får omfatta ändringar av andra delar av partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med ett förslag som avses i punkt 4, förutsatt att förslaget lämnats till kommissionen senast den 31 december föregående kalenderår.

▼B

5. Om en medlemsstat ändrar delar av partnerskapsöverenskommelsen som inte omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 2, ska den underrätta kommissionen om detta inom en månad från dagen för beslutet att göra ändringen.

Artikel 17

Antagande av den reviderade partnerskapsöverenskommelsen om en fondspecifik förordnings ikraftträdande försenas

1. Om artikel 14.5 tillämpas ska varje medlemsstat, inom två månader från och med den dag den fondspecifika förordningen som försenades trädde i kraft, för kommissionen lägga fram en reviderad partnerskapsöverenskommelse som innehåller de delar som saknas i partnerskapsöverenskommelsen för den berörda europeiska struktur- och investeringsfonden.

2. Kommissionen ska bedöma om den reviderade partnerskapsöverenskommelsen är förenligt med denna förordning i enlighet med artikel 16.1 och genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av den ändrade partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 16.2.

KAPITEL III

Tematisk koncentration, förhandsvillkor och resultatöversyn

Artikel 18

Tematisk koncentration

Medlemsstaterna ska, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna koncentrera sitt stöd till de insatser som tillför störst mervärde avseende unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla genom att beakta de viktigaste territoriella utmaningarna för olika typer av territorier i linje med den gemensamma strategiska ramen, de utmaningar som identifieras i nationella reformprogram, när det är lämpligt, och relevanta landsspecifika rekommendationer enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits enligt artikel 148.4 i EUF-fördraget. Reglerna om tematisk koncentration enligt de fondspecifika bestämmelserna är inte tillämpliga på tekniskt stöd.

Artikel 19

Förhandsvillkor

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar och i samband med utarbetandet av programmen och, när det är lämpligt, partnerskapsöverenskommelsen, bedöma om förhandsvillkoren som fastställs i de respektive fondspecifika bestämmelserna och de allmänna förhandsvillkor som fastställs i del II i bilaga XI är tillämpliga på de specifika mål som ingår i prioriteringarna för deras program och om de tillämpliga förhandsvillkoren är uppfyllda.

▼B

Förhandsvillkor ska tillämpas endast i den mån som och förutsatt att de överensstämmer med definitionen i artikel 2.33 med avseende på de specifika mål som eftersträvas enligt programmets prioriteringar. Utan att det påverkar tillämpningen av definitionen i artikel 2.33 ska, vid bedömningen av relevans och när så är lämpligt, hänsyn tas till proportionalitetsprincipen i enlighet med artikel 4.5 med beaktande av den tilldelade stödnivån, när det är lämpligt. Bedömningen av hur villkoren uppfylls ska begränsas till de kriterier som anges i de fondspecifika bestämmelserna i del II i bilaga XI.

2. Partnerskapsöverenskommelsen ska omfatta en sammanfattning av bedömningen av om de tillämpliga förhandsvillkoren uppfylls på nationell nivå samt för dem som, enligt den bedömning som avses i punkt 1, inte uppfylls den dag då partnerskapsöverenskommelsen lämnas in, de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen samt en tidsplan för genomförandet av åtgärderna. Varje program ska fastställa vilka av de förhandsvillkor som fastställs i de relevanta fondspecifika bestämmelserna och de allmänna förhandsvillkor som fastställts i del II i bilaga XI som är tillämpliga på det, och vilka av dem, i enlighet med den bedömning som avses i punkt 2, som är uppfyllda den dag då partnerskapsöverenskommelsen och programmen lämnas in. Om tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda bör programmet innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen och tidtabellen för genomförandet av åtgärderna. Medlemsstaterna ska uppfylla dessa förhandsvillkor senast den 31 december 2016 och lämna in en rapport om uppfyllandet av dessa senast i den årliga genomföranderapporten 2017 i enlighet med artikel 50.4 eller i framstegsrapporten 2017 i enlighet med artikel 52.2 c.

3. Kommissionen ska bedöma konsekvensen av och tillförlitligheten i de uppgifter den fått från medlemsstaten om förhandsvillkorens tillämplighet och om hur de tillämpliga förhandsvillkoren uppfylls i samband med sin bedömning av programmen och, när så är lämpligt, av partnerskapsöverenskommelsen.

Vid kommissionens tillämplighetsbedömning ska hänsyn, i överensstämmelse med artikel 4.5, vid behov tas till proportionalitetsprincipen med beaktande av nivån på det stöd som har anslagits. Kommissionens bedömning av hur villkoren uppfylls ska begränsas till de kriterier som anges i de fondspecifika bestämmelserna och i del II i bilaga XI och ska respektera nationella och regionala behörigheter att besluta om specifika och lämpliga politiska åtgärder, däribland innehållet i strategier.

4. Vid oenighet mellan kommissionen och en medlemsstat om tillämpligheten i ett förhandsvillkor för det specifika målet med ett programs prioriteringar eller hur det uppfylls, ska kommissionen styrka såväl tillämpligheten i enlighet med definitionen i artikel 2.33 som den bristande uppfyllelsen.

5. Kommissionen får när den antar ett program besluta att helt eller delvis hålla inne de mellanliggande betalningarna till den relevanta prioriteringen inom det programmet i väntan på att de åtgärder som avses i punkt 2 genomförts, om det är nödvändigt för att undvika allvarliga hinder för det faktiska och effektiva uppfyllandet av den berörda

▼B

prioriteringens specifika mål. Om åtgärderna för att uppfylla ett tillämpligt förhandsvillkor som inte har uppfyllts den dag då partnerskapsöverenskommelsen och de respektive programmen lämnas in inte är genomförda när den tidsfrist som anges i punkt 2 löper ut ska detta utgöra en grund för kommissionen att hålla inne de mellanliggande betalningarna till de prioriteringar inom programmet som berörs. I båda dessa fall ska innehållandets omfattning stå i proportion till de åtgärder som ska vidtas och de medel som riskerar att gå förlorade.

6. Punkt 5 ska inte tillämpas om kommissionen och medlemsstaten är eniga om att ett förhandsvillkor inte är tillämpligt eller att ett tillämpligt förhandsvillkor har uppfyllts, vilket framgår av godkännandet av programmet och partnerskapsöverenskommelsen, eller om kommissionen inte har yttrat sig inom 60 dagar från det att den relevanta rapport som avses i punkt 2 lämnats in.

7. Kommissionen ska utan dröjsmål häva innehållandet av mellanliggande betalningar till en prioritering om en medlemsstat har genomfört åtgärder för att uppfylla de förhandsvillkor som är tillämpliga på det berörda programmet och som inte var uppfyllda vid tidpunkten för kommissionens beslut om innehållande. Den ska också utan dröjsmål häva innehållandet om det berörda förhandsvillkoret inte längre är relevant till följd av en ändring av det program som hänför sig till den berörda prioriteringen.

8. Punkterna 1–7 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 20

Resultatreserv

▼C1

6 % av de medel som anslagits till Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden inom ramen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 89.2 a i den här förordningen samt till Ejflu och till åtgärder som finansieras under delad förvaltning i enlighet med EHFF-förordningen, ska utgöra en resultatreserv, som ska fastställas i partnerskapsöverenskommelsen och programmen och anslås till särskilda prioriteringar i enlighet med artikel 22 i den här förordningen.

▼B

Följande medel undantas vid beräkning av resultatreserven:

a) Medel som anslagits till sysselsättningsinitiativet för unga, enligt definitionen i det operativa programmet i enlighet med artikel 18 i ESF-förordningen.

b) Medel som anslagits till tekniskt stöd på kommissionens initiativ.

c) Medel som överförts från den första pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken till Ejflu enligt artiklarna 7.2 och 14.1 i förordning (EG) nr 1307/2013.

▼B

d) Överföringar till Ejflu i enlighet med artiklarna 10b, 136 och 136 b i rådets förordning (EG) nr 73/2009 för kalenderåren 2013 respektive 2014.

e) Medel som överförts till FSE från Sammanhållningsfonden i enlighet med artikel 92.6 i den här förordningen.

f) Medel som överförts till Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt i enlighet med artikel 92.7 i den här förordningen.

g) Medel som anslagits till innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling i enlighet med artikel 92.8 i den här förordningen.

Artikel 21

Resultatöversyn

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se över resultaten av programmen i varje medlemsstat under 2019 (nedan kallad *resultatöversynen*), med hänvisning till de resultatramar som anges i respektive program. Metod för inrättande av resultatramen anges i bilaga II.

2. Vid översynen ska man undersöka hur man uppnått delmålen i programmen när det gäller prioriteringarna, på grundval av uppgifter och bedömningar i den årliga genomföranderapport som medlemsstaterna lämnar in 2019.

Artikel 22

Tillämpning av resultatramen

1. Resultatreserven ska bestå av mellan 5 och 7 % av anslagen för varje prioritering inom ett program med undantag av de prioriteringar som avsatts för tekniskt stöd och program som avsatts för finansieringsinstrument i enlighet med artikel 39. Den totala andelen av resultatreserven som tilldelats per europeisk struktur- och investeringsfond och regionkategori ska vara 6 %. ►C1 Belopp som motsvarar resultatreserven ska fastställas i program som indelats i prioriteringar och, vid behov, per europeisk struktur- och investeringsfond och per regionkategori. ◄

2. På grundval av resultatöversynen ska kommissionen inom två månaderna från det att den har mottagit de årliga genomföranderapporterna 2019 anta ett beslut genom genomförandeakter för att för varje europeisk struktur- och investeringsfond och medlemsstat fastställa för vilka program och prioriteringar som delmålen uppnåtts, fastställa dessa uppgifter för varje europeisk struktur- och investeringsfond och regionkategori där en prioritering omfattar mer än en fond eller regionkategori.

3. Resultatreserven ska endast tilldelas program och prioriteringar som nått sina delmål. Om prioriteringarna har nått sina delmål ska det belopp i resultatreserven som fastställts för prioriteringen betraktas som definitivt fördelat på grundval av det beslut från kommissionen som avses i punkt 2.

▼B

4. Om prioriteringarna inte har nått sina delmål ska medlemsstaten föreslå en omfördelning av motsvarande belopp i resultatreserven till de prioriteringar som fastställts i det beslut från kommissionen som avses i punkt 2, samt andra ändringar av programmet som beror på en omfördelning i resultatreserven, senast tre månader efter det att det beslut som avses i punkt 2 antagits.

Kommissionen ska godkänna ändringar av de berörda programmen i enlighet med artikel 30.3 och 30.4. Om en medlemsstat inte lämnar in uppgifter i enlighet med artikel 50.5 och 50.6 ska resultatreserven för de berörda programmen eller prioriteringarna inte anslås till de berörda programmen eller prioriteringarna.

5. Medlemsstatens förslag att omfördela resultatreserven ska vara förenligt med kraven på tematisk koncentration och minsta anslag i den här förordningen och i de fondspecifika bestämmelserna. Om en eller flera av de prioriteringar som hänger samman med kraven på tematisk koncentration och minsta anslag inte har uppnått sina delmål kan medlemsstaten i undantagsfall föreslå en omfördelning av reserven som inte överensstämmer med de ovan nämnda kraven och minsta anslagen.

►C1 6. Om det vid en resultatöversyn framgår att man inom en prioritering allvarligt har misslyckats med att uppnå denna prioriterings delmål endast avseende finansiella indikatorer, aktivitetsindikatorer och viktiga genomförandesteg ◄ som anges i resultatramen och att det misslyckandet beror på tydligt identifierade brister i genomförandet som kommissionen tidigare har påtalat i enlighet med artikel 50.8, efter nära samråd med den berörda medlemsstaten, och om medlemsstaten inte har vidtagit korrigerande åtgärder för att avhjälpa dessa brister, kan kommissionen, tidigast fem månader efter det meddelandet, helt eller delvis hålla inne en mellanliggande betalning till en prioritering inom ett program i enlighet med det förfarande som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

Kommissionen ska utan dröjsmål häva innehållandet av de mellanliggande betalningarna när medlemsstaten har vidtagit de nödvändiga korrigerande åtgärderna. Om de korrigerande åtgärderna gäller överföring av anslag till andra program eller prioriteringar för vilka delmålen har uppnåtts ska kommissionen genom en genomförandeakt godkänna de nödvändiga ändringarna för de berörda programmen i enlighet med artikel 30.2. Genom undantag från artikel 30.2 ska kommissionen i sådana fall besluta om ändringen senast två månader efter det att en medlemsstat har lämnat in en begäran om ändring.

7. Om kommissionen utifrån en granskning av den slutliga genomförandерapporten för programmet fastställer att man till följd av påtagliga brister i genomförandet, som kommissionen tidigare meddelat enligt artikel 50.8 efter nära samråd med den berörda medlemsstaten, allvarligt misslyckats med att uppnå de mål i resultatramen som enbart är knutna till ekonomiska indikatorer, aktivitetsindikatorer och viktiga genomförandesteg, och medlemsstaten har underlåtit att vidta de nödvändiga korrigerande åtgärder som krävs, kan kommissionen trots bestämmelserna i artikel 85 göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

När kommissionen tillämpar finansiella korrigeringar ska den, med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, ta hänsyn till absorptionsnivån och de externa faktorer som bidragit till misslyckandet.

Finansiella korrigeringar ska inte tillämpas om misslyckandet med att nå målen beror på socioekonomiska eller miljömässiga faktorer, väsentliga ändringar av de ekonomiska eller miljömässiga förhållandena i medlemsstaten i fråga eller på grund av force majeure som allvarligt påverkar genomförandet av de berörda prioriteringarna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa närmare bestämmelser om kriterier för att avgöra hur omfattande finansiella korrigeringar som ska göras.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser för att säkerställa en enhetlig metod för att fastställa delmål och mål i resultatramen för varje prioritering och för bedömning av huruvida dessa delmål och mål uppnåtts. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

KAPITEL IV

Åtgärder kopplade till sund ekonomisk styrning

Artikel 23

Åtgärder som sammanlänkar effektiva europeiska struktur- och investeringsfonder med sund ekonomisk styrning

1. Kommissionen får begära att en medlemsstat ser över och föreslår ändringar av sin partnerskapsöverenskommelse och av relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer från rådet eller för att maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas inverkan på tillväxten och konkurrensen i medlemsstater som får finansiellt stöd.

En sådan begäran får göras i följande syften:

a) Att stödja genomförandet av en relevant landsspecifik rekommendation som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och en relevant rådsrekommendation som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, som riktar sig till den berörda medlemsstaten.

b) Att stödja genomförandet av relevanta rådsrekommendationer som riktar sig till medlemsstaten i fråga och som antagits i enlighet med artiklarna 7.2 eller 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ([1]) under förutsättning att dessa ändringar anses nödvändiga för att korrigera de makroekonomiska obalanserna.

c) Att maximera de tillgängliga europeiska struktur- och investeringsfondsmedlens effekt på tillväxt och konkurrenskraft, om en medlemsstat uppfyller något av följande villkor:

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

▼B

i) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010 ([1]).

ii) Ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EG) nr 332/2002 ([2]).

iii) Medlemsstaten får ekonomiskt stöd som resulterar i ett makroekonomiskt anpassningsprogram i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 ([3]) eller som resulterar i ett beslut från rådet i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

►C1 Vid tillämpningen av andra stycket led c ska samtliga villkor anses vara uppfyllda om ◄ bistånd gjorts tillgängligt till medlemsstaten före eller efter den21 december 2013 och även i fortsättningen förblir tillgängligt för medlemsstaten.

2. En begäran från kommissionen till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska motiveras, med hänvisning till behovet av att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer eller för att vid behov maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas inverkan på tillväxten och konkurrensen, och den ska ange de program eller de prioriteringar som den anser att berörs samt hurdana ändringar som planeras. En sådan begäran får inte göras före 2015 eller efter 2019, och inte heller för samma program under två på varandra följande år.

3. Medlemsstaten ska svara på den begäran som avses i punkt 1 inom två månader efter det att den mottagit begäran och fastställa de ändringar som den anser nödvändiga i partnerskapsöverenskommelsen och programmen, redogöra för orsakerna till dessa ändringar, identifiera de berörda programmen och redogöra för arten av ändringar som föreslås och deras förväntade effekter på genomförandet av rekommendationerna och genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Kommissionen ska lämna eventuella synpunkter inom en månad efter det att den erhållit medlemsstatens svar.

4. Medlemsstaten ska lägga fram ett förslag om att ändra partnerskapsöverenskommelsen och de relevanta programmen inom två månader från och med det datum då det svar som avses i punkt 3 lämnades.

5. Om kommissionen inte har lagt fram några synpunkter eller om kommissionen finner att synpunkterna vederbörligen beaktats ska kommissionen utan oskäligt dröjsmål ►C1 , och under inga omständigheter senare än tre månader efter det att medlemsstaten lagt fram synpunkterna i enlighet med punkt 4, ◄ anta ett beslut om godkännande av ändringarna till partnerskapsöverenskommelsen och relevanta program.

6. Om en medlemsstat underlåter att vidta effektiva åtgärder som svar på den begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom de tidsfrister som fastställts i punkterna 3 och 4, får kommissionen inom tre månader efter att ha lämnat sina synpunkter enligt punkt 3 eller efter det att medlemsstaten lämnat in sitt förslag enligt punkt 4 föreslå för rådet

([1]) Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

▼B

att det helt eller delvis håller inne utbetalningarna till de berörda programmen eller prioriteringarna. I sitt förslag ska kommissionen ange skälen för slutsatsen att medlemsstaten underlåtit att vidta effektiva åtgärder. Då kommissionen lägger fram sitt förslag ska den ta hänsyn till all relevant information och den ska ta vederbörlig hänsyn till alla element som ingår i och åsikter som uttryckts under den strukturerade dialog som avses i punkt 15.

Rådet ska genom genomförandeakter besluta om detta förslag. Den genomförandeakten ska endast tillämpas med avseende på betalningsansökningar som lagts fram efter den dag då den genomförandeakten antogs.

7. Omfattningen och nivån på det innehållande av betalningar som beslutats i enlighet med punkt 5 ska vara proportionella och effektiva och respektera principen om likabehandling av medlemsstater, särskilt när det gäller effekten av innehållandet på den berörda medlemsstatens ekonomi. Vilka program som ska avbrytas tillfälligt ska fastställas på grundval av behoven i begäran i punkterna 1 och 2.

Innehållandet av utbetalningarna får inte överstiga 50 % av utbetalningarna för vart och ett av de berörda programmen. Beslutet kan föreskriva att nivån på de inställda betalningarna stiger till 100 % om medlemsstaten underlåter att vidta effektiva åtgärder som svar på en begäran som gjorts i enlighet med punkt 1, inom tre månader från beslutet att innehålla de betalningar som avses i punkt 6.

8. Om medlemsstaten har förslagit ändringar av partnerskapsöverenskommelsen och de relevanta programmen enligt kommissionens begäran ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om att häva innehållandet av utbetalningarna.

9. Kommissionen ska föreslå för rådet att helt eller delvis hålla inne åtagandena eller betalningarna för en medlemsstats program i följande fall:

a) Rådet beslutar i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i EUF-fördraget att medlemsstaten inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.

b) Rådet antar två på varandra följande rekommendationer i samma förfarande vid alltför stora obalanser, i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1176/2011 på grund av att en medlemsstat har lämnat in en otillräcklig plan för korrigerande åtgärder.

c) Rådet antar två på varandra följande beslut i samma förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011 där man fastställer en medlemsstats bristande efterlevnad på grundval av att den inte har vidtagit rekommenderade korrigerande åtgärder.

d) Kommissionen finner att medlemsstaten inte har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i förordning (EU) nr 407/2010 eller förordning (EG) nr 332/2002 och följaktligen beslutar att inte tillåta utbetalningen av det ekonomiska bistånd som beviljats medlemsstaten.

▼B

e) Rådet beslutar att en medlemsstat inte uppfyller det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i rådets förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som krävts i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Då kommissionen lägger fram sitt förslag ska den ta hänsyn till bestämmelserna i punkt 11 och beakta all relevant information i detta avseende, och den ska ta vederbörlig hänsyn till alla element som ingår i och åsikter som uttryckts under den strukturerade dialog som avses i punkt 15.

Innehållande av åtaganden bör prioriteras: betalningar ska endast hållas inne när omedelbara åtgärder begärs och vid betydande överträdelser. Innehållandet av betalningar ska tillämpas på betalningsansökningar som lagts fram för det berörda programmet efter det datum då beslutet om innehållande fattades.

10. Ett förslag från kommissionen som avses i punkt 9 i samband med innehållande av åtaganden ska betraktas som antaget av rådet om inte rådet genom en genomförandeakt beslutar att förkasta förslaget med kvalificerad majoritet inom en månad från det att kommissionen lagt fram sitt förslag. Innehållandet av åtaganden ska tillämpas på åtaganden från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för den berörda medlemsstaten från och med den 1 januari det år som följer på beslutet om innehållande.

Rådet ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om ett förslag från kommissionen som avses i punkt 9 i samband med innehållandet av betalningar.

11. Omfattningen och nivån på innehållandet av åtaganden och betalningar som ska beslutas på grundval av punkt 10 ska vara proportionella, respektera principen om likabehandling av medlemsstater och ta hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, särskilt arbetslöshetsnivån i den berörda medlemsstaten i förhållande till unionens genomsnitt och effekterna av innehållandet på den berörda medlemsstatens ekonomi. Särskild hänsyn ska tas till effekterna av innehållandet på program som är viktiga för att åtgärda negativa ekonomiska och sociala förhållanden.

Detaljerade bestämmelser för att fastställa innehållandes omfattning och nivå fastställs i bilaga III.

Innehållandet av åtagandena ska omfattas av det lägre av följande tak:

a) Ett tak på 50 % av åtagandena rörande det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i det första fallet av bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora underskott som avses i punkt 9 första stycket led a och ett tak på 25 % av åtagandena rörande det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i det första fallet av bristande överensstämmelse med en plan för korrigerande åtgärd i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led b eller bristande överensstämmelse med rekommenderade korrigerande åtgärder i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led c.

▼B

Nivån på innehållandet ska gradvis öka till 100 % av åtagandena för det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i samband med ett förfarande vid alltför stora överskott och till 50 % av åtagandena för det därpå följande budgetåret för de europeiska struktur- och investeringsfonderna vid ett förfarande vid alltför stora obalanser, beroende på hur allvarlig den bristande överensstämmelsen är.

b) Ett tak på 0,5 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas i det första fallet med bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora överskott som avses i punkt 9 första stycket led a och ett tak på 0,25 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas i det första fallet av bristande överensstämmelse med en plan för korrigerande åtgärder i samband med ett förfarande för alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led b eller bristande överensstämmelse med rekommenderade korrigerande åtgärder i samband med ett förfarande vid alltför stora obalanser som avses i punkt 9 första stycket led c.

Om överstämmelsen med de korrigerande åtgärderna som avses i punkt 9 första stycket, leden a, b och c fortsätter att vara bristfällig ska procentandelen för detta BNP-tak gradvis ökas till

— högst 1 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas vid fortsatt bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora överskott enligt punkt 9 första stycket led a, och

— högst 0,5 % av den nominella BNP-nivån som ska tillämpas vid fortsatt bristande överensstämmelse med ett förfarande vid alltför stora obalanser i enlighet med punkt 9 första stycket led b eller c beroende på hur allvarlig den bristande överensstämmelsen är,

c) ett tak på 50 % av åtagandena rörande därpå följande budgetår för de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller ett tak på 0,5 % av den nominella BNP-nivån i det första fallet av bristande överensstämmelse som avses i punkt 9 första stycket, leden d och e.

Då nivån på innehållandet ska fastställas och beslut tas om huruvida åtaganden eller betalningar ska hållas inne, ska hänsyn tas till i vilket skede i programcykeln man befinner sig, med särskild hänsyn till den period som återstår för att använda medlen efter det att de innehållna åtagandena omfördelats i budgeten.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av de återkravsbestämmelser som fastställts i artiklarna 86-88 ska kommissionen utan dröjsmål häva innehållandet av åtaganden eller betalningar i följande fall:

a) Förfarandet vid alltför stora underskott hålls vilande i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EC) nr 1467/97 ([1]) eller rådet har beslutat i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.

b) Rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 eller förfarandet vid alltför stora obalanser hålls vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen eller rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

▼B

c) Kommissionen har beslutat att den berörda medlemsstaten har vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att genomföra det makroekonomiska anpassningsprogram som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013 eller de åtgärder som krävts i ett beslut från rådet som antagits i enlighet med artikel 136.1 i EUF-fördraget.

Då innehållandet hävs ska kommissionen ombudgetera de inställda åtagandena i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013.

Ett beslut om att häva innehållandet av betalningar ska tas av rådet på förslag av kommissionen om de tillämpliga villkoren i första stycket leden a, b och c uppfyllts.

13. Punkterna 6, 9 och 6-12 ska inte tillämpas på Förenade kungariket om innehållandet av åtaganden eller betalningar rör frågor som fattas av punkt 1 andra stycket leden a, b och c iii eller punkt 9 första stycket leden a, b eller c.

14. Denna artikel ska inte tillämpas på program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

15. Kommissionen ska hålla Europaparlamentet informerat om genomförandet av denna artikel. I synnerhet ska kommissionen, om ett av villkoren i punkt 6 eller punkt 9 första stycket leden a-e uppfyllts i fråga om en medlemsstat, omedelbart informera Europaparlamentet och lämna uppgifter om de europeiska struktur- och investeringsfonderna och programmen som skulle kunna bli föremål för innehållandet av åtaganden eller betalningar.

Europaparlamentet kan inbjuda kommissionen till en strukturerad dialog om tillämpningen av denna artikel, med beaktande i synnerhet av överföringen av den information som avses i det första stycket.

Kommissionen ska överlämna förslaget om innehållande av åtaganden eller betalningar eller förslaget om att häva ett sådant innehållande till Europaparlamentet och rådet omedelbart efter det att det antagits. Europaparlamentet kan inbjuda kommissionen att redogöra för orsakerna till sitt förslag.

16. År 2017 ska kommissionen göra en översyn av tillämpningen av denna artikel. Kommissionen ska i detta syfte utarbeta en rapport som den ska överlämna till Europaparlamentet och rådet och vid behov bifoga ett lagstiftningsförslag.

17. Vid större ändringar i unionens sociala och ekonomiska situation får kommissionen lägga fram ett förslag om översyn av tillämpningen av den här artikeln; Europaparlamentet och rådet får i enlighet med artiklarna 225 eller 241 i EUF-fördraget uppmana kommissionen att lägga fram ett sådant förslag.

▼M2

Artikel 24

Ökade utbetalningar för medlemsstater med tillfälliga budgetproblem

1. På begäran av en medlemsstat kan mellanliggande betalningar och utbetalningar av slutsaldot ökas med tio procentenheter över den medfinansieringsgrad som gäller för varje prioritering inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden eller för varje åtgärd inom Ejflu och EHFF.

▼M2

Om en medlemsstat uppfyller ett av följande villkor efter den 21 december 2013 ska den höjda medfinansieringsgraden, som inte får överstiga 100 %, tillämpas på den medlemsstatens betalningsansökningar för perioden till och med den 30 juni 2016:

a) Den berörda medlemsstaten får ett lån från unionen i enlighet med förordning (EU) nr 407/2010.

b) Den berörda medlemsstaten får medelfristigt ekonomiskt stöd i enlighet med förordning (EG) nr 332/2002 som är villkorat till genomförandet av ett makroekonomiskt anpassningsprogram.

c) Det ekonomiska stödet till medlemsstaten är villkorat till genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogram som fastställts i förordning (EU) nr 472/2013.

Om en medlemsstat uppfyller ett av villkoren i det andra stycket efter den 30 juni 2016 ska den höjda graden tillämpas på dess betalningsansökningar för perioden fram till den 30 juni det år som följer på det kalenderår då det ekonomiska stödet upphörde.

Denna punkt ska inte tillämpas på program inom ETS-förordningen.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får unionens stöd genom mellanliggande betalningar och utbetalningar av slutsaldo inte vara högre än

a) de offentliga utgifterna, eller

b) det maximala stödbeloppet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för varje prioritering inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden eller för varje åtgärd inom Ejflu och EHFF, i enlighet med kommissionens beslut om godkännande av programmet,

beroende på vilket som är lägst.

▼B

Artikel 25

▼M3

Förvaltning av tekniskt stöd till medlemsstater

1. På begäran av en medlemsstat i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 ([1]) får en del av de medel som fastställts i artikel 59 i den här förordningen och som planerats enligt de fondspecifika bestämmelserna, i samförstånd med kommissionen, överföras till tekniskt stöd på kommissionens initiativ för genomförande av åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 58.1 tredje stycket led l i den här förordningen genom direkt eller indirekt förvaltning.

▼B

2. De medel som avses i punkt 1 ska beviljas utöver de belopp som fastställts i enlighet med taken i de fondspecifika bestämmelserna för tekniskt stöd på kommissionens initiativ. Om ett tak för tekniskt stöd på

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017-2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (EUT L 129, 19.5.2017, s. 1).

▼B

en medlemsstats initiativ fastställts i de fondspecifika bestämmelserna ska det belopp som ska överföras inbegripas då man beräknar om åtgärden är förenlig med detta tak.

3. ►M3 En medlemsstat ska ansöka om den överföring som avses i punkt 1 för ett kalenderår senast den 31 januari det år då överföringen ska göras. Ansökan ska åtföljas av ett förslag om ändring av det eller de program från vilket eller vilka överföringen kommer att göras. Motsvarande ändringar ska göras till partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med artikel 30.2 som ska fastställa det totala belopp som varje år ska överföras till kommissionen. ◄

Om en medlemsstat den 1 januari 2014 uppfyller villkoren i artikel 24.1 får den lämna in ansökan för det året samtidigt som den lämnar in sin partnerskapsöverenskommelse, i vilket det belopp som ska överföras till tekniskt stöd på kommissionens initiativ ska fastställas.

▼M3

4. Medel som överförts av en medlemsstat i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska omfattas av återkravsregeln i artikel 136 i denna förordning och artikel 38 i förordning (EU) nr 1306/2013.

▼M10

KAPITEL V

Extraordinära åtgärder för användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i samband med covid-19-utbrottet

Artikel 25a

Extraordinära åtgärder för användning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i samband med covid-19-utbrottet

1. Genom undantag från artikel 60.1 och artikel 120.3 första och fjärde styckena får, på en medlemsstats begäran, en medfinansieringsgrad på 100 % tillämpas på de utgifter som deklarerats i betalningsansökningar under det räkenskapsår som inleds den 1 juli 2020 och avslutas den 30 juni 2021 inom ett eller flera insatsområden i ett program som får stöd från Eruf, ESF eller Sammanhållningsfonden.

Ansökningar om ändring av medfinansieringsgraden ska lämnas in i enlighet med det förfarande för ändring av program som fastställs i artikel 30 och ska åtföljas av ett eller flera reviderade program. Medfinansieringsgraden på 100 % ska endast tillämpas om den relevanta ändringen av det operativa programmet har godkänts av kommissionen innan den slutliga ansökan om mellanliggande betalning lämnas in i enlighet med artikel 135.2.

Innan den första betalningsansökningen lämnas in för det räkenskapsår som inleds den 1 juli 2021 ska medlemsstaterna rapportera den tabell som avses i artikel 96.2 d ii för att bekräfta den medfinansieringsgrad som gällde under det räkenskapsår som avslutas den 30 juni 2020 för de prioriteringar som berörs av den tillfälliga ökningen till 100 %.

▼**M10**

2. I samband med covid-19-utbrottet får de medel som är tillgängliga för programplanering under 2020 för målet Investering för tillväxt och sysselsättning på en medlemsstats begäran föras över mellan Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, oberoende av de procentsatser som avses i artikel 92.1 a–d.

Kraven i artikel 92.4 ska inte tillämpas på dessa överföringar.

Överföringar ska inte påverka medel som anslagits till sysselsättningsinitiativet för unga i enlighet med artikel 92.5 eller till stöd till dem som har det sämst ställt inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning i enlighet med artikel 92.7.

Medel som överförs mellan Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden enligt denna punkt ska genomföras i enlighet med reglerna för den fond till vilken medlen överförs.

3. Genom undantag från artikel 93.1 och utöver den möjlighet som föreskrivs i artikel 93.2 får medel som är tillgängliga för programplanering för 2020 på en medlemsstats begäran överföras mellan regionkategorier i samband med covid-19-utbrottet.

4. Begäranden om överföringar enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska lämnas in i enlighet med förfarandet för programändringar i artikel 30, vara vederbörligen motiverade och åtföljas av det eller de reviderade programmen där de belopp som ska överföras anges per fond och per regionkategori, i förekommande fall.

5. Genom undantag från artikel 18 i denna förordning och de fondspecifika förordningarna ska anslag som anges i begäranden om programändringar som lämnats in eller överföringar som anmälts enligt artikel 30.5 i denna förordning den 24 april 2020 eller senare inte omfattas av krav på tematisk koncentration som anges i denna förordning eller i de fondspecifika förordningarna.

6. Genom undantag från artikel 16 ska från och med den 24 april 2020 partnerskapsöverenskommelser inte ändras och programändringar inte medföra ändringar av partnerskapsöverenskommelser.

Genom undantag från artiklarna 26.1, 27.1, 30.1 och 30.2 ska från och med den 24 april 2020 inte längre kontrolleras att programmen och deras genomförande överensstämmer med partnerskapsöverenskommelsen.

7. För insatser som främjar krishanteringsförmågan avseende covid-19-utbrottet enligt vad som avses i artikel 65.10 andra stycket ska artikel 65.6 inte tillämpas.

Genom undantag från artikel 125.3 b får sådana insatser väljas ut för stöd från Eruf eller ESF innan det ändrade programmet godkänns.

▼**M10**

8. För tillämpningen av artikel 87.1 b, när covid-19-utbrottet åberopas som skäl för force majeure, ska uppgifter om för vilka belopp det inte har varit möjligt att lämna in en betalningsansökan tillhandahållas på den totala nivån per prioritering för insatser vars totala stödberättigande kostnader är mindre än 1 000 000 EUR.

9. Den årliga genomföranderapport för programmet som avses i artikel 50.1 för år 2019 ska lämnas in senast den 30 september 2020 för alla de europeiska struktur- och investeringsfonderna, genom undantag från de tidsfrister som anges i de fondspecifika förordningarna. Översändandet av den sammanfattande rapport som kommissionen ska utarbeta under 2020 i enlighet med artikel 53.1 får skjutas upp på motsvarande sätt.

10. Genom undantag från artikel 37.2 g ska det inte krävas någon översyn eller uppdatering av förhandsbedömningarna om det behövs ändringar i finansieringsinstrumenten för att hantera covid-19-utbrottet effektivt.

11. Om finansieringsinstrumenten tillhandahåller stöd till små och medelstora företag i form av rörelsekapital enligt artikel 37.4 andra stycket i denna förordning ska det inte krävas att det i de styrkande handlingarna ingår några nya eller uppdaterade verksamhetsplaner eller likvärdiga handlingar, eller underlag för kontroll av att stödet från finansieringsinstrumenten har använts för avsedda ändamål.

Genom undantag från förordning (EU) nr 1305/2013 får sådant stöd också tillhandahållas av Ejflu inom ramen för de åtgärder som avses i förordning (EU) nr 1305/2013 och som är relevanta för genomförandet av finansieringsinstrumenten. Sådana stödberättigande utgifter får inte överstiga 200 000 EUR.

12. För tillämpningen av artikel 127.1 andra stycket ska covid-19-utbrottet utgöra ett vederbörligen motiverat fall som revisionsmyndigheterna kan åberopa efter en yrkesmässig bedömning för att använda en icke-statistisk urvalsmetod för det räkenskapsår som inleds den 1 juli 2019 och avslutas den 30 juni 2020.

13. För tillämpningen av artikel 30.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]) ska villkoret att anslag ska vara för samma ändamål inte tillämpas på överföringar enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

▼B

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna

Artikel 26

Utformning av programmen

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras genom program i enlighet med partnerskapsöverenskommelserna. Varje program ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Programmen ska upprättas av medlemsstaterna eller av en myndighet de utser, i samarbete med de parter som avses i artikel 5. Medlemsstaterna ska utarbeta programmen på grundval av förfaranden som är öppna för allmänheten, och i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta för att säkerställa en effektiv samordning av utarbetandet och genomförandet av programmen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive om så är lämpligt, program som får stöd från flera av fonderna, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

4. Medlemsstaterna ska lämna in programmen till kommissionen inom tre månader från inlämnandet av partnerskapsöverenskommelserna. Program inom Europeiskt territoriellt samarbete ska lämnas in senast den 22 september 2014. Till alla program ska den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 bifogas.

5. Om en eller flera fondspecifika förordningar för de europeiska struktur- och investeringsfonderna träder i kraft mellan den 22 februari 2014 och den 22 juni 2014, ska det eller de program som stöds av den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av den fondspecifika förordningens försenade ikraftträdande läggas fram inom tre månader från inlämnandet av den reviderade partnerskapsöverenskommelsen som avses i artikel 17.1.

6. Om en eller flera fondspecifika förordningar för de europeiska struktur- och investeringsfonderna träder i kraft senare än den 22 juni 2014 ska det eller de program som stöds av den europeiska struktur- och investeringsfond som drabbats av den fondspecifika förordningens försenade ikraftträdande läggas fram inom tre månader från det att den fondspecifika förordningen som försenades trätt i kraft.

Artikel 27

Programmens innehåll

1. Alla program ska innehålla en strategi för hur programmet ska bidra till unionens strategi för smart och hållbar utveckling för alla, som överensstämmer med denna förordning, de fondspecifika bestämmelserna och innehållet i partnerskapsöverenskommelsen.

▼B

Alla program ska innehålla arrangemang för hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan genomföras på ett effektivt och samordnat sätt, samt åtgärder för att minska stödmottagarnas administrativa börda.

2. Alla program ska innehålla prioriteringar, med specifika mål, anslagen för ekonomiskt stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och motsvarande nationell medfinansiering, inklusive belopp relaterade till resultatreserven, som kan vara offentlig eller privat i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

3. När medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier eller havsområdesstrategier ska de planerade insatsernas bidrag till dessa strategier anges i det berörda programmet enligt de behov för programområdet som fastställts av medlemsstaten.

4. För varje prioritering ska indikatorer och motsvarande mål uttryckta i kvalitativa och kvantitativa termer anges i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för att bedöma framsteg avseende genomförande av program, som syftar till att uppnå mål, vilka ska ligga till grund för övervakning, bedömning och resultatöversyn. Dessa indikatorer ska inbegripa

a) finansiella indikatorer för anslagna utgifter,

b) aktivitetsindikatorer för de insatser som får stöd,

c) resultatindikatorer för den berörda prioriteringen.

För varje europeisk struktur- och investeringsfond ska man i de fondspecifika bestämmelserna fastställa gemensamma indikatorer och man kan också fastställa bestämmelser om programspecifika indikatorer.

5. Alla program, utom de som endast omfattar tekniskt stöd, ska innehålla en beskrivning, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, av åtgärder för att beakta principerna i artiklarna 5, 7 och 8.

6. Alla program, utom de där det tekniska stödet genomförs inom ett särskilt program, ska innehålla det preliminära stödbelopp som ska användas för ►C1 klimatförändringsmålen ◄ på grundval av den metod som avses i artikel 8.

7. Medlemsstaterna ska utarbeta programmet enligt de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

Artikel 28

Särskilda bestämmelser om innehållet i programmen för gemensamma instrument för obegränsade garantier och värdepapperisering för kapitallättnad som genomförs av EIB

1. Genom undantag från artikel 27 ska de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b innehålla:

a) alla inslag som anges i artikel 27.1 första stycket punkterna 2, 3 och 4 i den artikeln vad gäller de principer som anges i artikel 5,

b) uppgifter om de organ som avses i artiklarna 125, 126 och 127 i den här förordningen och artikel 65.2 i Ejflu-förordningen och som är relevanta för den berörda fonden,

c) för varje förhandsvillkor som fastställts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI som är tillämpligt på programmet, en bedömning av huruvida förhandsvillkoret är uppfyllt den dag då partnerskapsöverenskommelsen och programmet lämnas in; när ett förhandsvillkor inte är uppfyllt, en beskrivning av de åtgärder som behövs för att uppfylla det, berörda organ och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med sammanfattningen i partnerskapsöverenskommelsen.

2. Genom undantag från artikel 55 ska den förhandsbedömning som avses i artikel 39.4 första stycket led a betraktas som förhandsbedömning av dessa program.

3. I de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i denna förordning ska artikel 6.2 och artikel 59.5 och 59.6 i Ejflu-förordningen inte gälla. Utöver de inslag som avses i punkt 1 ska endast bestämmelserna i artikel 8.1 c i, 8.1 f, 8.1 h, 8.1 i och 8.1 m i)–iii) i Ejflu-förordningen tillämpas på program under Ejflu.

Artikel 29

Förfarande för antagande av program

1. Kommissionen ska bedöma hur programmen överensstämmer med denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna samt om de effektivt bidrar till de utvalda tematiska målen och till unionens prioriteringar för varje europeisk struktur- och investeringsfond samt till partnerskapsöverenskommelsen, med hänsyn till de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget samt till förhandsutvärderingen. I bedömningen ska man särskilt beakta programstrategins lämplighet, motsvarande mål, indikatorer och fördelningen av budgetmedel.

▼B

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska kommissionen inte behöva bedöma om de särskilda operativa programmen för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i artikel 18 andra stycket a i ESF-förordningen och de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i den här förordningen är förenliga med partnerskapsöverenskommelsen om en medlemsstat inte lagt fram sin partnerskapsöverenskommelse den dag då sådana särskilda program läggs fram.

3. Kommissionen ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att programmet lämnats in. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare uppgifter som behövs och om nödvändigt revidera förslaget till program.

4. I enlighet med de fondspecifika bestämmelserna ska kommissionen godkänna varje program inom sex månader efter det att det lämnats in av den berörda medlemsstaten, under förutsättning att eventuella synpunkter från kommissionen har beaktats på ett adekvat sätt, men inte före den 1 januari 2014 eller innan kommissionen antagit ett beslut om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen.

Med avvikelse från det krav som avses i första stycket får program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete godkännas av kommissionen före antagandet av beslutet om godkännande av partnerskapsöverenskommelsen, och de särskilda operativa programmen för sysselsättningsinitiativet för unga som avses i artikel 18 andra stycket led a iii a i ESF-förordningen och de program som avses i artikel 39.4 första stycket led b i denna förordning får godkännas av kommissionen innan partnerskapsöverenskommelsen läggs fram.

Artikel 30

Ändring av program

1. Ansökningar om ändring av program som lämnats in av en medlemsstat ska vederbörligen motiveras och ska särskilt ange hur ändringarna förväntas påverka unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och de specifika målen i programmet, med beaktande av denna förordning och fondspecifika bestämmelser, de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och partnerskapsöverenskommelsen. De ska åtföljas av det ändrade programmet.

2. Kommissionen ska bedöma de uppgifter som lämnats in i enlighet med punkt 1, med beaktande av medlemsstatens motivering. Kommissionen kan komma med synpunkter inom en månad efter den inlämningen av det ändrade programmet och medlemsstaten ska förse kommissionen med alla nödvändiga kompletterande uppgifter. I enlighet med de fondspecifika bestämmelserna ska kommissionen godkänna ansökningar om ändring av ett program snarast möjligt och senast tre månader efter det att ansökan lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning av att kommissionens synpunkter beaktats på ett adekvat sätt.

▼M6

Om en ändring av ett program påverkar uppgifterna i partnerskapsöverenskommelsen ska förfarandet i artikel 16.4a gälla.

▼B

3. Om en ansökan om ändring lämnas in till kommissionen i syfte att omfördela resultatreserven efter resultatöversynen ska kommissionen, som ett undantag från punkt 2, komma med synpunkter endast på de

▼B

delar där den anser att den föreslagna tilldelningen inte följer gällande bestämmelser, inte stämmer överens med medlemsstatens eller regionens utvecklingsbehov eller innebär stor risk att målen i förslaget inte kan uppnås. Kommissionen ska godkänna ansökan om ändring av ett program snarast möjligt och senast två månader efter det att ansökan lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett adekvat sätt. ►M6 ———— ◄

4. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kan särskilda förfaranden för ändring av operativa program fastställas i EHFF-förordningen.

▼M9

5. För de program som får stöd från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF får medlemsstaten, med avvikelse från vad som sägs i punkterna 1 och 2, under programperioden överföra ett belopp på högst 8 % av anslaget per den 1 februari 2020 för en prioritering och högst 4 % av programbudgeten till en annan prioritering i samma fond inom samma program.

Sådana överföringar ska inte påverka föregående år. De ska anses vara av mindre betydelse och ska inte kräva något beslut av kommissionen om ändring av programmet. De måste dock uppfylla alla lagstadgade krav och godkännas av övervakningskommittén i förväg. Medlemsstaten ska anmäla de reviderade finansiella tabellerna till kommissionen.

▼B

Artikel 31

Deltagande av EIB

1. EIB kan, på medlemsstaternas begäran, delta i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen samt i förberedelserna av insatserna, särskilt större projekt, finansieringsinstrument och offentlig-privata partnerskap.

2. Kommissionen kan samråda med EIB innan den antar partnerskapsöverenskommelsen eller programmen.

3. Kommissionen kan begära att EIB granskar den tekniska kvaliteten och den ekonomiska och finansiella hållbarheten samt bärkraften hos större projekt och att banken bistår kommissionen vid genomförandet eller utvecklingen av finansieringsinstrument.

4. När kommissionen genomför bestämmelserna i denna förordning kan den bevilja EIB bidrag eller tjänstekontrakt, vilka omfattar initiativ som genomförs i ett flerårigt perspektiv. Unionens budgetåtaganden för dessa bidrag eller tjänstekontrakt ska göras årligen.

KAPITEL II

Lokalt ledd utveckling

Artikel 32

Lokalt ledd utveckling

1. Lokalt ledd utveckling ska stödjas av Ejflu, som ska väljas till Leaders strategi för lokal utveckling och kan stödjas av Eruf, ESF eller EHFF. Med avseende på tillämpningen av detta kapitel kallas dessa fonder nedan de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

▼B

2. Lokalt ledd utveckling ska

a) vara inriktad på specifika subregionala områden,

b) ledas av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressegrupper och där varken offentliga myndigheter, såsom dessa definieras i de nationella bestämmelserna, eller någon enskild intressegrupp har mer än 49 % av rösterna på beslutsfattande nivå,

c) genomföras genom integrerade och sektorsövergripande områdesbaserade lokala utvecklingsstrategier, samt

d) utformas med hänsyn till lokala behov och möjligheter samt ska omfatta innovativa drag i det lokala sammanhanget, nätverksarbete samt, när så är möjligt, samarbete.

3. De berörda europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till lokalt ledd utveckling ska vara konsekvent och samordnas mellan de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna. Detta ska säkerställas bl.a. genom samordnat kapacitetsbyggande, urval, godkännande och finansiering av lokalt ledda utvecklingsstrategier och lokala aktionsgrupper.

▼M6

4. När den urvalskommitté för lokalt ledda utvecklingsstrategier som inrättats i enlighet med artikel 33.3 fastställer att genomförandet av den utvalda lokalt ledda utvecklingsstrategin kräver stöd från mer än en fond får den i enlighet med nationella bestämmelser och förfaranden utse en samordnande fond som ska stödja alla kostnader för förberedelser, löpande kostnader och ledningskostnader enligt artikel 35.1 a, d och e för den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

▼B

5. Lokalt ledd utveckling som stöds av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna ska genomföras enligt en eller flera av prioriteringarna i det eller de relevanta programmen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Artikel 33

Lokalt ledda utvecklingsstrategier

1. En lokalt ledd utvecklingsstrategi ska innehålla åtminstone följande delar:

a) Uppgifter om område och befolkning som omfattas av strategin.

b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter, inklusive en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot.

c) En beskrivning av strategin och dess mål, en beskrivning av på vilket sätt strategin är integrerad och innovativ samt en hierarki av mål, inklusive mätbara mål för utfall eller resultat. När det gäller resultat kan målen uttryckas kvantitativt eller kvalitativt. Strategin ska vara förenlig med relevanta program inom samtliga berörda europeiska struktur- och investeringsfonder.

d) En beskrivning av hur lokalsamhället varit delaktigt i utvecklingen av strategin.

▼B

e) En handlingsplan som visar hur målen omsätts i åtgärder.

f) En beskrivning av förvaltnings- och övervakningsbestämmelserna för strategin, som visar att den lokala aktionsgruppen har kapacitet att genomföra strategin, samt en beskrivning av de särskilda bestämmelserna om utvärdering.

g) Strategins finansieringsplan, inklusive planerade anslag från var och en av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Medlemsstaterna ska fastställa kriterierna för urvalet av lokalt ledda utvecklingsstrategier.

3. Lokalt ledda utvecklingsstrategier ska väljas ut av en kommitté som inrättats för detta syfte av den eller de ansvariga förvaltande myndigheterna och godkänts av den eller de ansvariga förvaltande myndigheterna.

4. Den första omgången av urval av lokalt ledda utvecklingsstrategier ska ha avslutats senast två år efter dagen för partnerskapsöverenskommelsens godkännande. Medlemsstaterna får välja ut ytterligare lokalt ledda utvecklingsstrategier efter denna dag men inte senare än den 31 december 2017.

5. I beslut om godkännande av en lokalt ledd utvecklingsstrategi ska anslagen för var och en av de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna fastställas. Ansvaret för förvaltnings- och kontrolluppgifterna för den lokalt ledda utvecklingsstrategin enligt programmet eller programmen ska också anges i beslutet.

6. Befolkningen i det område som avses i punkt 1 a får inte understiga 10 000 och inte överstiga 150 000 invånare. I vederbörligen motiverade fall och ►C1 på grundval av ett förslag från en medlemsstat ◄ får kommissionen emellertid anta eller ändra dessa befolkningsgränser i sitt beslut enligt artikel 16.2 eller 16.4 ◄ för att godkänna eller ändra partnerskapsöverenskommelsen för den medlemsstaten för att ta hänsyn till glest eller tätt befolkade områden i syfte att säkerställa territoriell samstämmighet i områden som omfattas av de lokalt ledda utvecklingsstrategierna.

Artikel 34

Lokala aktionsgrupper

1. Lokala aktionsgrupper ska utforma och genomföra de lokalt ledda utvecklingsstrategierna.

Medlemsstaterna ska definiera den roll som den lokala aktionsgruppen respektive de myndigheter som är ansvariga för genomförandet av de relevanta programmen ska spela vid den lokalt leda utvecklingsstrategins genomförande.

2. Den eller de ansvariga förvaltande myndigheterna ska se till att de lokala aktionsgrupperna antingen väljer en part inom gruppen som samordnande part i administrativa och ekonomiska frågor, eller att de tillsammans bildar en lagligt etablerad gemensam struktur.

3. De lokala aktionsgrupperna ska ha följande uppgifter:

▼M6

a) Bygga upp kapaciteten hos de lokala aktörerna, inbegripet potentiella stödmottagare, att utveckla och genomföra insatser, även genom att främja deras kapacitet att förbereda och förvalta sina projekt.

▼M6

b) Utforma ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande som inte leder till intressekonflikter, som säkerställer att minst 50 % av rösterna i urvalsbesluten avges av parter som inte är offentliga myndigheter och som gör det möjligt att genomföra urval med ett skriftligt förfarande.

c) Utforma och godkänna icke-diskriminerande objektiva kriterier för urval av insatser, som säkerställer överensstämmelse med den lokalt ledda utvecklingsstrategin genom att prioritera dessa insatser efter hur väl de bidrar till att uppnå målen för strategin.

d) Förbereda och offentliggöra inbjudningar att lämna förslag eller ett förfarande för att kontinuerligt lämna in projekt.

▼B

e) Ta emot och bedöma ansökningar om stöd.

f) Välja ut insatser och fastställa stödbeloppet och, i tillämpliga fall, lägga fram förslagen till det organ som är ansvarigt för att slutkontrollen av stödberättigande innan de godkänns.

g) Övervaka genomförandet av den lokalt ledda utvecklingsstrategin och de insatser som får stöd samt genomföra särskilda utvärderingar kopplade till den strategin.

▼M6

Om lokala aktionsgrupper utför uppgifter som inte omfattas av första stycket a–g som faller inom ansvarsområdet för den förvaltande eller den attesterande myndigheten eller för det utbetalande organet, ska de lokala aktionsgrupperna utses till förmedlande organ i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

4. Om inget annat följer av punkt 3 b kan den lokala aktionsgruppen vara stödmottagare och genomföra insatser i enlighet med den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

5. I fall av samarbetsverksamhet mellan lokala aktionsgrupper som avses i artikel 35.1 c kan de uppgifter som anges i punkt 3 f i den här artikeln utföras av den ansvariga förvaltande myndigheten.

Artikel 35

Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till lokalt ledd utveckling

1. Stöd från de berörda europeiska struktur- och investeringsfonderna till lokalt ledd utveckling ska omfatta följande:

a) Kostnaderna för förberedande stöd ska omfatta kapacitetsuppbyggnad, utbildning och nätverksbildning i syfte att utarbeta och genomföra en lokalt ledd utvecklingsstrategi.

Kostnaderna kan omfatta en eller flera av följande delar:

i) Utbildning av lokala aktörer.

ii) Studier kring området i fråga.

▼B

iii) Kostnader för utformning av den lokalt ledda utvecklingsstrategin, inklusive konsultkostnader och kostnader för åtgärder i samband med samråd med berörda aktörer i fråga om utarbetandet av strategin.

iv) Administrativa kostnader (drifts- och personalkostnader) för organisationer som ansöker om förberedande stöd under förberedelsefasen.

v) Stöd till små pilotprojekt.

Sådant förberedande stöd ska vara stödberättigande oavsett om en lokalt ledd utvecklingsstrategi som utformats av en lokal aktionsgrupp som mottar stöd väljs ut för finansiering av en urvalskommitté som inrättats i enlighet med artikel 33.3.

b) Genomförande av insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

c) Förberedelser inför och genomförande av den lokala aktionsgruppens samarbetsverksamhet.

d) Löpande kostnader kopplade till förvaltningen av den lokalt ledda utvecklingsstrategins genomförande, bestående av driftskostnader, personalkostnader, utbildningskostnader, kostnader kopplade till pr-verksamhet, finansiella kostnader samt kostnaderna kopplade till övervakning och utvärdering av strategin enligt artikel 34.3 g.

e) Ledningsfunktioner inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin för att underlätta utbyte mellan berörda parter för att ge information, främja strategin och stödja potentiella stödmottagare i syfte att utveckla insatser och utarbeta ansökningar.

2. Stödet för de löpande kostnader och ledningsfunktioner som avses i punkterna 1 d-e får inte överstiga 25 % av de sammanlagda offentliga utgifterna inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin.

KAPITEL III

Territoriell utveckling

Artikel 36

Integrerad territoriell investering

1. När en strategi för stadsutveckling eller en annan territoriell strategi eller territoriell pakt som avses i artikel 12.1 i ESF-förordningen kräver ett integrerat tillvägagångssätt med investeringar från ESF, Eruf eller Sammanhållningsfonden inom mer än ett insatsområde inom ett eller flera operativa program kan åtgärderna genomföras i form av en integrerad territoriell investering.

Åtgärder som genomförs inom ramen för en integrerad territoriell investering kan kompletteras av finansiellt stöd från Ejflu eller EHFF.

▼B

2. I fall där en integrerad territoriell investering stöds av ESF, Eruf eller Sammanhållningsfonden ska det inom det eller de relevanta operativa programmen ges en beskrivning av användningen av den integrerade territoriella investeringen och det preliminära finansiella anslaget från varje insatsområde i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

I fall där en integrerad territoriell investering kompletteras av finansiellt stöd från Ejflu eller EHFF ska det preliminära finansiella anslaget och de omfattade åtgärderna anges i det eller de relevanta programmen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼M6

3. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten får delegera vissa uppgifter i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna till ett eller flera förmedlande organ, som kan vara lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, kopplade till förvaltningen och genomförandet av en integrerad territoriell investering.

▼C1

4. Medlemsstaten eller de relevanta förvaltande myndigheterna ska säkerställa att det i övervakningssystemet för programmet eller programmen anges vilka insatser och utfall inom en prioritering som bidrar till en integrerad territoriell investering.

▼B

AVDELNING IV

FINANSIERINGSINSTRUMENT

Artikel 37

Finansieringsinstrument

1. De europeiska struktur- och investeringsfonderna kan användas för att stödja finansieringsinstrument inom ett eller flera program, även när de är organiserade som fondandelsfonder, för att bidra till att specifika mål inom en prioritering uppnås.

Finansieringsinstrumenten ska genomföras för att stödja investeringar som förväntas vara finansiellt hållbara och som inte ger upphov till tillräcklig finansiering från marknadskällor. Vid tillämpningen av denna avdelning ska de förvaltande myndigheterna, de organ som genomför fondandelsfonder och de organ som genomför finansieringsinstrument iaktta tillämplig rätt, särskilt i fråga om statligt stöd och offentlig upphandling.

2. Stöd till finansieringsinstrument ska grunda sig på en förhandsbedömning där man fastställt belägg för marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer samt den beräknade nivån och omfattningen av de offentliga investeringsbehoven, inbegripet typer av finansieringsinstrument som ska stödjas. En sådan förhandsbedömning ska omfatta följande:

a) En analys av marknadsmisslyckanden, icke-optimala investeringssituationer samt investeringsbehov för politikområden och tematiska mål eller investeringsprioriteringar som ska behandlas för att bidra

▼B

till att uppnå specifika mål som fastställts inom en prioritering och som ska stödjas genom finansieringsinstrument. Den analysen ska grundas på tillgängliga metoder för god praxis.

b) En bedömning av mervärdet av de finansieringsinstrument som övervägs för stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, samstämmighet med andra former av offentliga insatser riktade mot samma marknad, eventuella konsekvenser vad gäller statligt stöd, proportionaliteten när det gäller den planerade insatsen och åtgärder för att minimera snedvridning av marknaden.

▼M6

c) En uppskattning av de ytterligare offentliga och privata medel som kan anskaffas genom finansieringsinstrumentet ned till slutmottagarnivå (förväntad hävstångseffekt), om så är relevant inklusive en bedömning av behovet och omfattningen av differentierad behandling enligt artikel 43a för att attrahera motpartsmedel från investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi och/eller en beskrivning av de mekanismer som ska användas för att fastställa behovet och omfattningen av sådan differentierad behandling, till exempel ett konkurrenskraftigt eller tillräckligt oberoende bedömningsförfarande.

▼B

d) En bedömning av tidigare erfarenheter från liknande instrument och förhandsbedömningar som genomförts av medlemsstaten, samt av hur dessa erfarenheter kommer att tillämpas i fortsättningen.

e) Den föreslagna investeringsstrategin, inbegripet en granskning av olika möjliga genomförandebestämmelser i den mening som avses i artikel 38, finansiella produkter som kommer att erbjudas, utsedda slutmottagare och i tillämpliga fall planerad kombination med bidrag.

f) Angivelse av förväntade resultat och hur finansieringsinstrumentet i fråga förväntas bidra till att uppnå de specifika målen för den relevanta prioriteringen, inbegripet indikatorer för detta bidrag.

g) Bestämmelser som vid behov möjliggör översyn och uppdatering av förhandsbedömningen i samband med genomförandet av finansieringsinstrument som har genomförts på grundval av en sådan bedömning, om den förvaltande myndigheten under genomförandefasen anser att förhandsbedömningen eventuellt inte längre korrekt speglar de marknadsvillkor som råder vid tidpunkten för genomförandet.

▼M6

3. Den förhandsbedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln får ta hänsyn till de förhandsbedömningar som avses i artikel 209.2 första stycket h och andra stycket i budgetförordningen och får genomföras i etapper. Den ska under alla omständigheter slutföras innan den förvaltande myndigheten beslutar att lämna programbidrag till ett finansieringsinstrument.

▼B

Sammanfattning av resultaten och slutsatserna från förhandsbedömningar avseende finansieringsinstrument ska offentliggöras inom tre månader från det att de slutförts.

▼B

Förhandsbedömningen ska lämnas in till övervakningskommittén i informationssyfte i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

4. I de fall där finansieringsinstrument stöder finansiering av företag, inklusive SMF, ska stödet inriktas på inrättande av nya företag, kapital i inledningsskedet, dvs. såddkapital och startkapital, expansionskapital, kapital för att stärka ett företags allmänna aktiviteter eller genomförande av nya projekt, etablering på nya marknader eller nya projekt inom befintliga företag, om inte annat följer av tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd och i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Stödet får omfatta investeringar i både materiella och immateriella tillgångar samt rörelsekapital inom gränserna för tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd och i syfte att stimulera den privata sektorn att bidra med finansiering till företag. Det får även omfatta kostnader för överföring av äganderätt i företag under förutsättning att sådan överföring sker mellan oberoende investerare.

▼M9

Finansieringsinstrument får också om nödvändigt tillhandahålla stöd i form av rörelsekapital till små och medelstora företag som en tillfällig åtgärd för att verkningsfullt motverka en folkhälsokris.

▼B

5. Investeringar som stöds genom finansieringsinstrument får inte ha fullbordats eller genomförts fullt ut då investeringsbeslutet tas.

6. Om finansieringsinstrumentet ger stöd till slutmottagare vid infrastrukturinvesteringar för att stödja stadsutveckling, stadsförnyelse eller liknande infrastrukturinvesteringar i syfte att diversifiera annan verksamhet än jordbruksverksamhet i landsbygdsområden kan detta belopp inbegripa det stöd som krävs för att omorganisera skuldportföljen för den infrastruktur som ingår i den nya investeringen till ett belopp på högst 20 % av det totala programstödet från finansieringsinstrumentet till investeringen.

7. Finansieringsinstrumenten får kombineras med bidrag, räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter. Om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna tillhandahålls genom finansieringsinstrument och kombineras i en enda insats med andra former av stöd med direkt koppling till finansieringsinstrument som riktar sig mot samma slutmottagare, inbegripet tekniskt stöd, räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter, ska de bestämmelser som är tillämpliga på finansieringsinstrument gälla för samtliga stödformer inom ramen för insatsen i fråga. I sådana fall ska tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd iakttas, och varje stödform ska bokföras separat.

▼M6

8. Slutmottagare som får stöd genom ett finansieringsinstrument inom en europeisk struktur- och investeringsfond kan också få stöd från en annan europeisk struktur- och investeringsfonds prioritering eller program eller från ett annat instrument som stöds genom unionens budget, inklusive från Europeiska fonden för strategiska investeringar

▼M6

(Efsi) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ([1]), i förekommande fall i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd. I det fallet ska varje stödform bokföras separat och stödet från finansieringsinstrumentet inom den europeiska struktur- och investeringsfonden ska vara en del av en insats med stödberättigande utgifter som är skild från andra källor till stöd.

▼B

9. Kombinationer av stöd från bidrag och finansieringsinstrument enligt punkterna 7 och 8 får, om inget annat följer av tillämpliga unionsbestämmelser om statligt stöd, omfatta samma utgiftspost förutsatt att den sammanlagda summan av alla stödformer inte överstiger det totala beloppet för utgiftsposten i fråga. Bidrag får inte användas för att återbetala stöd från finansieringsinstrument. Finansieringsinstrument får inte användas för att förhandsfinansiera bidrag.

10. Naturabidrag ska inte utgöra stödberättigande utgifter när det gäller finansieringsinstrumenten, utom mark och fastigheter när det gäller investeringar för att stödja landsbygdsutveckling, stadsutveckling eller stadsförnyelse, där mark eller fastigheter ingår i investeringen. Sådana bidrag i form av mark eller fastigheter ska vara stödberättigande om villkoren i artikel 69.1 är uppfyllda.

11. Mervärdesskatt ska inte utgöra en stödberättigande utgift för en insats, förutom i de fall då mervärdesskatten inte är återbetalningsbar enligt nationell mervärdesskattelagstiftning. Mervärdesskatt vad gäller investeringar som görs av slutmottagare ska inte inkluderas vid fastställandet av stödberättigande för utgifter inom finansieringsinstrumentet. Då finansieringsinstrument kombineras med bidrag i enlighet med punkterna 7 och 8 i denna artikel ska bestämmelserna i artikel 69.3 vara tillämpliga på bidraget.

12. När det gäller tillämpningen av denna artikel ska de tillämpliga unionsreglerna om statligt stöd vara de som är i kraft vid den tidpunkt då den förvaltande myndigheten eller det organ som genomför fondandelsfonden genom ett avtal tilldelar ett finansieringsinstrument programbidrag, eller i tillämpliga fall, då finansieringsinstrumentet genom ett avtal tilldelar slutmottagaren programbidrag.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med ytterligare särskilda bestämmelser om förvärv av mark och om kombination av tekniskt stöd och finansieringsinstrument.

Artikel 38

Genomförande av finansieringsinstrument

1. När de förvaltande myndigheterna genomför artikel 37 kan de lämna ett ekonomiskt bidrag till följande finansieringsinstrument:

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

▼B

a) Finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och som förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen.

b) Finansieringsinstrument som inrättats på nationell, regional, transnationell eller gränsöverskridande nivå och som förvaltas av den förvaltande myndigheten eller på dess ansvar.

▼M6

c) Finansieringsinstrument som kombinerar sådana bidrag med EIB:s finansiella produkter inom ramen för Efsi i enlighet med artikel 39a.

▼B

2. Bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument enligt punkt 1 a ska bokföras på separata konton och, i enlighet med målen för respektive europeisk struktur- och investeringsfond, användas för att stödja åtgärder och slutmottagare i överensstämmelse med det eller de program som beviljat bidragen.

Bidrag till de finansieringsinstrument som avses i första stycket ska omfattas av denna förordning om inte undantag uttryckligen medges.

Andra stycket påverkar inte bestämmelserna om inrättande och funktion av finansieringsinstrument enligt budgetförordningen, om inte de bestämmelserna strider mot bestämmelserna i den här förordningen, då den här förordningen ska ha företräde.

3. För finansieringsinstrument enligt punkt 1 b kan den förvaltande myndigheten lämna ett ekonomiskt bidrag till följande finansieringsinstrument:

a) Finansieringsinstrument som överensstämmer med standardvillkor som kommissionen fastställt.

b) Befintliga eller nyinrättade finansieringsinstrument som är särskilt utformade för att uppnå de specifika mål som anges i den berörda prioriteringen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om standardvillkor som finansieringsinstrument som avses i första stycket led a ska uppfylla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

4. När den förvaltande myndigheten stöder de finansieringsinstrument som avses i punkt 1 b får den

a) investera i kapital hos befintliga eller nyinrättade juridiska personer, även sådana som finansieras genom andra europeiska struktur- och investeringsfonder, som är inrättade för att genomföra finansieringsinstrument i enlighet med målen för respektive europeisk struktur- och investeringsfond och som kommer att utföra uppgifter i samband med genomförandet; stödet till sådana enheter ska begränsas till de belopp som är nödvändiga för att genomföra nya investeringar i enlighet med artikel 37 och på ett sätt som är förenligt med målen i denna förordning

▼M6

b) delegera uppgifter i samband med genomförandet, genom direkt tilldelning av ett kontrakt, till

i) EIB,

ii) ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare,

iii) en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som etablerats som en rättslig enhet som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig basis och som uppfyller samtliga följande villkor:

— det finns inget direkt privat kapitaldeltagande, med undantag för icke-kontrollerande och icke-blockerande former av privata kapitalandelar som föreskrivs enligt bestämmelser i nationell lagstiftning, i överensstämmelse med fördragen, och som inte utövar ett avgörande inflytande över banken eller institutet i fråga och med undantag för former av privat kapitaldeltagande som inte ger något inflytande på beslut som avser den löpande förvaltningen av de finansieringsinstrument som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

— den är verksam inom ramen för ett offentligrättsligt mandat som den fått av en medlemsstats berörda myndighet på nationell eller regional nivå, vilket omfattar bedrivande, som all eller en del av dess verksamhet, av verksamhet för ekonomisk utveckling som ett bidrag till målen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

— den bedriver, som all eller en del av dess verksamhet, ekonomisk utvecklingsverksamhet som bidrar till de europeiska struktur- och investeringsfondernas mål i regioner och inom politikområden eller sektorer för vilka tillgång till finansiering från marknadskällor inte är allmänt tillgänglig eller tillräcklig,

— den är verksam utan att i första hand vara inriktad på vinstmaximering men säkerställer långsiktig finansiell bärkraft för sin verksamhet,

— den säkerställer att den direkta tilldelningen av ett kontrakt som avses i led b inte ger någon direkt eller indirekt fördel för kommersiell verksamhet genom lämpliga åtgärder i enlighet med tillämplig rätt,

— den är föremål för tillsyn av en oberoende myndighet i enlighet med tillämplig rätt.

c) delegera uppgifter i samband med genomförandet till ett annat offentligrättsligt eller privaträttsligt organ, eller

d) utföra uppgifter i samband med genomförandet direkt, när det gäller finansieringsinstrument som består enbart av lån eller garantier. I det fallet ska den förvaltande myndigheten betraktas som stödmottagare i den mening som avses i artikel 2.10.

Vid genomförandet av finansieringsinstrumentet ska de organ som avses i första stycket a–d i denna punkt säkerställa att tillämplig rätt och de krav som fastställs i artikel 155.2 och 155.3 i budgetförordningen följs.

▼B

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa ytterligare specifika bestämmelser om vilka funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter som organ som genomför finansieringsinstrument ska ha, berörda urvalskriterier och produkter som kan levereras via finansieringsinstrument i enlighet med artikel 37. Kommissionen ska samtidigt delge Europaparlamentet och rådet de delegerade akterna senast den 22 april 2014.

▼M6

5. De organ som avses i punkt 4 första stycket a, b och c i den här artikeln får, när de genomför fondandelsfonder, anförtro delar av genomförandet åt finansiella intermediärer, förutsatt att de organen på eget ansvar säkerställer att dessa finansiella intermediärer uppfyller kriterierna i artiklarna 33.1 och 209.2 i budgetförordningen. De finansiella intermediärerna ska väljas ut på ett öppet, proportionellt och icke-diskriminerande sätt, som inte leder till intressekonflikter.

6. De organ som avses i punkt 4 första stycket b och c till vilka genomförandeuppgifter har delegerats ska öppna förvaltningskonton i eget namn och för den förvaltande myndighetens räkning, eller inrätta finansieringsinstrumentet som en separat ekonomisk enhet inom ett institut. Om det rör sig om en separat ekonomisk enhet ska programresurser som investeras i finansieringsinstrumentet bokföras separat från övriga tillgängliga resurser inom institutet. Tillgångarna på förvaltningskonton och sådana separata ekonomiska enheter ska förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning samt enligt lämpliga försiktighetsprinciper och ska ha en tillräcklig likviditet.

7. Om ett finansieringsinstrument genomförs enligt punkt 4 första stycket a, b och c ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument, beroende på finansieringsinstrumentets genomförandestruktur, fastställas i finansieringsavtal i enlighet med bilaga IV på följande nivåer:

▼B

a) I tillämpliga fall mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför fondandelsfonden.

b) Mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare, eller i tillämpliga fall det organ som genomför fondandelsfonden, och det organ som genomför finansieringsinstrumentet.

▼M6

8. För finansieringsinstrument som genomförs enligt punkt 4 första stycket d ska villkoren för bidrag från program till finansieringsinstrument fastställas i ett strategidokument i enlighet med bilaga IV som ska granskas av övervakningskommittén.

▼B

9. Nationella offentliga och privata bidrag, inbegripet i tillämpliga fall naturabidrag som avses i artikel 37.10, kan ges på fondandelsnivå, på ►C1 finansieringsinstrument ◄ snivå eller på slutmottagarnivå, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼M6

10. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för närmare bestämmelser för överföring och förvaltning av programbidrag som förvaltas av de organ som avses i punkt 4 första stycket i den här artikeln och i artikel 39a.5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

▼B

Artikel 39

Bidrag från Eruf och Ejflu till gemensamma finansieringsinstrument för obegränsade garantier och värdepapperisering till förmån för SMF som genomförs av EIB

1. I denna artikel avses med lånefinansiering: lån, leasing eller garantier.

▼M6

2. Medlemsstaterna får använda Eruf och Ejflu under den berättigandeperiod som anges i artikel 65.2 i den här förordningen för att föreskriva om ekonomiska bidrag till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a i denna förordning, och som genomförs indirekt av kommissionen med EIB i enlighet med artiklarna 62.1 första stycket c iii och 208.4 i budgetförordningen, i fråga om följande:

▼B

a) obegränsade garantier som ger finansiella intermediärer kapitallättnad för nyinrättade lånefinansieringsportföljer till stödberättigade SMF i enlighet med artikel 37.4 i denna förordning,

b) värdepapperisering, enligt definitionen i artikel 4.1 punkt 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1]), av något av följande alternativ

   i) befintliga lånefinansieringsportföljer till SMF eller andra företag med mindre än 500 anställda,

   ii) nyinrättade lånefinansieringsportföljer till SMF.

Det ekonomiska bidrag som avses i leden a och b i första stycket i denna punkt ska gå till lägre prioriterade trancher och/eller mellanliggande trancher i de portföljer som nämns i dessa punkter, förutsatt att de berörda finansiella intermediärerna står för en tillräcklig stor del av risken i portföljerna, men de ska minst uppfylla kraven på bibehållande av riskexponering i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([2]) och förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa en adekvat anpassning av räntor. Vid värdepapperisering första stycket led b i

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼B

denna punkt måste den finansiella intermediären anskaffa ny lånefinansiering till stödberättigade SMF i enlighet med artikel 37.4 i den här förordningen.

Medlemsstater som ämnar delta i dessa finansieringsinstrument ska bidra med ett belopp som motsvarar lånefinansieringsbehoven för SMF i en viss medlemsstat och den uppskattade efterfrågan på sådan lånefinansiering för SMF, med beaktande av den förhandsbedömning som avses i punkt 4 första stycket led a, och som under inga omständigheter får överstiga 7 % av Erufs och Ejflu:s anslag till medlemsstaten. Det totala Eruf- och Ejflu-bidraget till alla deltagande medlemsstater ska omfattas av ett globalt tak på 8 500 000 000 EUR (i 2011 års priser).

Om kommissionen i samråd med EIB anser att det totala minimibidraget till instrumentet, bestående av samtliga bidrag från alla deltagande medlemsstater, inte är tillräckligt, med vederbörlig hänsyn tagen till den minsta kritiska massan i den förhandsbedömning som avses i punkt 4 första stycket led a, ska genomförandet av det finansieringsinstrumentet avbrytas och bidragen returneras till medlemsstaterna.

Om medlemsstaten och EIB inte kan enas om villkoren i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c i denna artikel ska medlemsstaten inge en ansökan om ändring av det program som avses i punkt 4 första stycket led b och omfördela bidraget till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Om de villkor för att avbryta medlemsstatens bidrag till instrumentet i finansieringsavtalet mellan den berörda medlemsstaten och EIB som avses i punkt 4 c har kunnat uppfyllas ska medlemsstaten inge en ansökan om ändring av det program som avses i punkt 4 b och omfördela det återstående bidraget till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Om en medlemsstats deltagande avbryts ska den medlemsstaten inge en ansökan om ändring av programmet. Om budgetåtaganden som inte använts återkrävs ska åtagandena göras tillgängliga igen för den berörda medlemsstaten, för att omfördelas för andra program och prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

3. SMF, som får ny lånefinansiering till följd av en ny portfölj som tagits fram av den finansiella intermediären i samband med det finansieringsinstrument som avses i punkt 2, ska betraktas som slutmottagare av bidraget från Eruf och Ejflu till det berörda finansieringsinstrumentet.

4. Det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 ska uppfylla följande villkor:

▼M6

a) Genom undantag från artikel 37.2 ska det basera sig på en förhandsbedömning av EIB och kommissionen på unionsnivå eller, om mer aktuella uppgifter finns tillgängliga, en förhandsbedömning på unionsnivå eller nationell eller regional nivå.

På grundval av de tillgängliga datakällorna om lånefinansiering och SMF ska förhandsbedömningen bland annat omfatta en analys av finansieringsbehoven för SMF på relevant nivå, villkoren för och behovet av finansiering för SMF samt en angivelse om finansieringsklyftan för SMF, en profil för den ekonomiska och finansiella situationen på relevant nivå för SMF, den minsta kritiska massan för de totala bidragen, en uppskattning av den totala lånevolymen till följd av sådana bidrag samt det mervärde som detta tillför.

b) Varje deltagande medlemsstat ska ge bidraget som en del av ett särskilt insatsområde inom ett program när det gäller bidraget från Eruf, eller ett enhetligt nationellt program per ekonomiskt bidrag från Eruf och Ejflu som stöd till det tematiska målet i artikel 9 första stycket led 3.

▼B

c) Det ska uppfylla villkoren i ett finansieringsavtal som slutits mellan varje deltagande medlemsstat och EIB, om bland annat

i) EIB:s uppgifter och skyldigheter, inklusive ersättning,

ii) minsta hävstångseffekt som ska vara uppnådd vid klart fastställda delmål under den stödberättigandeperiod som anges i artikel 65.2,

iii) villkor för ny lånefinansiering

iv) bestämmelser som gäller icke-stödberättigande verksamhet och utslagningskriterier,

v) tidsplan för utbetalningarna,

vi) påföljder om de finansiella intermediärerna inte uppfyller sina förpliktelser,

vii) urval av finansiella intermediärer,

viii) övervakning, rapport och kontroll,

ix) synlighet,

x) villkor för uppsägning av avtalet.

För genomförandet av instrumentet kommer EIB att ingå avtal med utvalda finansiella intermediärer.

d) Om det finansieringsavtal som avses i led c inte sluts inom sex månader från och med antagandet av det program som avses i led b ska medlemsstaten ha rätt att omfördela detta bidrag till andra program eller prioriteringar i enlighet med kraven för tematisk koncentration.

Kommissionen ska för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel anta en genomförandeakt för att fastställa en modell för det finansieringsavtal som avses i första stycket led c. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

▼B

5. Minsta hävstångseffekt ska uppnås i samtliga deltagande medlemsstater vid de delmål som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c, och beräknas som förhållandet mellan den nya lånefinansieringen till stödberättigade SMF från finansiella intermediärer och motsvarande bidrag från Eruf och Ejflu från den berörda medlemsstaten till finansieringsinstrumenten. Denna minsta hävstångseffekt kan variera mellan de deltagande medlemsstaterna.

Om den finansiella intermediären inte uppnår de minimihävstångseffekter som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c måste den enligt avtal betala böter till den deltagande medlemsstaten, i enlighet med villkoren i finansieringsavtalet.

Varken de garantier som beviljats eller de värdepapperiseringstransaktioner som gjorts ska påverkas om den finansiella intermediären inte nått den minsta hävstångseffekt som fastställts i finansieringsavtalet.

6. Genom undantag från artikel 38.2 första stycket kan de ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 i den här artikeln placeras i separata konton per medlemsstat eller, om två eller flera deltagande medlemsstater ger sitt samtycke, i ett enda konto som täcker alla dessa medlemsstater och användas i enlighet med de specifika målen i de program för vilka bidragen gavs.

▼M6

7. Genom undantag från artikel 41.1 och 41.2 vad gäller de ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstatens betalningsansökan till kommissionen göras på grundval av 100 % av de belopp som medlemsstaten ska betala till EIB i enlighet med den tidsplan som fastställts i det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket c i den här artikeln. Betalningsansökningarna ska basera sig på de belopp som EIB krävt och som anses nödvändiga för att täcka åtagandena enligt garantiavtal eller värdepapperiseringstransaktioner som ska avslutas inom de tre därpå följande månaderna. Betalningar från medlemsstater till EIB ska göras utan dröjsmål och i vilket fall som helst innan åtagandena ingås av EIB.

8. När ett program avslutas ska de stödberättigande utgifter som avses i artikel 42.1 första stycket a och b vara det totala programbidragsbelopp som betalats till finansieringsinstrumentet och som ska motsvara

a) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket a i den här artikeln, de resurser som avses i artikel 42.1 första stycket b,

b) för den verksamhet som avses i punkt 2 första stycket b i den här artikeln, det totala beloppet för den nya lånefinansieringen till följd av värdepapperiseringstransaktionerna, som betalats ut till förmån för stödberättigade SMF inom den stödberättigande period som anges i artikel 65.2.

▼B

9. Vid tillämpningen av artiklarna 44 och 45 ska de garantier som inte infodrats och de belopp som återkrävts av obegränsade garantier och värdepapperiseringstransaktioner betraktas som medel som betalats

▼B

tillbaka till finansieringsinstrumenten. Då finansieringsinstrumenten avvecklas ska likvidationsöverskottet, efter det att kostnader, avgifter och betalningen av fordringsägares skulder som utgör delar som är mer seniora än de som Eruf och Ejflu stod för dragits av, återbördas till de berörda medlemsstaterna i förhållande till deras bidrag till finansieringsinstrumentet.

10. Den rapport som avses i artikel 46.1 ska omfatta följande extra inslag:

a) Det totala stödet från Eruf och Ejflu till finansieringsinstrumentet i förhållande till obegränsade garantier eller värdepapperiseringstransaktioner, per program, prioritering eller åtgärd.

b) De framsteg som gjorts för att skapa den nya lånefinansieringen i enlighet med artikel 32.3 för stödberättigade SMF.

11. Trots bestämmelserna i artikel 93.1 kan de medel som fördelats till instrument under punkt 2 i den här artikeln användas för att skapa ny lånefinansiering till SMF på medlemsstatens hela territorium utan hänsyn till regionkategorier om inte annat framgår av det finansieringsavtal som avses i punkt 4 första stycket led c.

12. Artikel 70 ska inte tillämpas på program som inrättats för att genomföra finansieringsinstrument enligt den här artikeln.

▼M6

Artikel 39a

De europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till finansieringsinstrument som kombinerar sådana bidrag med EIB:s finansiella produkter inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar

1. I syfte att attrahera ytterligare investeringar från den privata sektorn får de förvaltande myndigheterna använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att lämna ett bidrag till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c under förutsättning att det bland annat bidrar till uppnåendet av de europeiska struktur- och investeringsfondernas mål och till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

2. Det bidrag som avses i punkt 1 får inte överskrida 25 % av det totala stödet till slutmottagarna. I de mindre utvecklade regioner som avses i artikel 120.3 första stycket b får det finansiella bidraget överstiga 25 %, om det vederbörligen motiveras genom de bedömningar som avses i artikel 37.2 eller punkt 3 i den här artikeln, men får inte överstiga 40 %. Det totala stöd som avses i denna punkt ska omfatta det totala beloppet för nya lån och garanterade lån samt investeringar i eget kapital eller därmed likställt kapital som tillhandahålls slutmottagare. De garanterade lån som avses i denna punkt ska endast beaktas i den mån som medlen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna anslagits för garantiavtal som beräknats på grundval av en försiktig förhandsbedömning av riskerna, som omfattar flera belopp för nya lån.

▼M6

3. Genom undantag från artikel 37.2 får bidrag enligt punkt 1 i den här artikeln baseras på den förberedande bedömning, inklusive tillbörlig aktsamhet, som EIB utför för sitt bidrag till den finansiella produkten inom ramen för Efsi.

4. De förvaltande myndigheternas rapportering enligt artikel 46 i den här förordningen om insatser som omfattar finansieringsinstrument enligt denna artikel ska baseras på de uppgifter som EIB innehar för sin rapportering enligt artikel 16.1 och 16.2 i förordning (EU) 2015/1017, kompletterat av de ytterligare uppgifter som krävs enligt artikel 46.2 i den här förordningen. Kraven i denna punkt ska möjliggöra enhetliga rapporteringsvillkor i enlighet med artikel 46.3 i den här förordningen.

5. När den förvaltande myndigheten bidrar till de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c får den göra följande:

a) Investera i kapitalet i en befintlig eller nyinrättad juridisk person som inrättats för att genomföra investeringar i slutmottagare i enlighet med målen för de respektive europeiska struktur- och investeringsfonder som kommer att utföra uppgifter i samband med genomförandet.

b) Delegera uppgifter i samband med genomförandet i enlighet med artikel 38.4 första stycket b och c.

Det organ till vilket genomförandeuppgifter delegerats enligt första stycket b i denna punkt ska antingen öppna ett förvaltningskonto i eget namn och för den förvaltande myndighetens räkning eller inrätta en separat ekonomisk enhet inom institutet för programbidraget. Om det rör sig om en separat ekonomisk enhet ska programresurser som investeras i finansieringsinstrumentet bokföras separat från övriga tillgängliga resurser inom institutet. Tillgångarna på förvaltningskonton och sådana separata ekonomiska enheter ska förvaltas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning samt enligt lämpliga försiktighetsprinciper och ska ha en tillräcklig likviditet.

Vid tillämpningen av denna artikel får ett finansieringsinstrument också ta formen av eller vara en del av en investeringsplattform i enlighet med artikel 2.4 i förordning (EU) 2015/1017, förutsatt att investeringsplattformen tar formen av ett företag för särskilt ändamål eller ett så kallat managed account.

6. Vid genomförandet av finansieringsinstrument enligt artikel 38.1 c i den här förordningen ska de organ som avses i punkt 5 i denna artikel säkerställa att tillämplig rätt och de krav som fastställs i artikel 155.2 och 155.3 i budgetförordningen följs.

7. Senast den 3 november 2018 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning med ytterligare specifika regler om funktioner, skyldigheter och ansvarsuppgifter för de organ som genomför finansieringsinstrument, berörda urvalskriterier och produkter som kan levereras via finansieringsinstrument i enlighet med artikel 38.1 c.

▼M6

8. De organ som avses i punkt 5 i denna artikel får, när de genomför fondandelsfonder, anförtro delar av genomförandet åt finansiella intermediärer, förutsatt att sådana organ på eget ansvar säkerställer att dessa finansiella intermediärer uppfyller kriterierna i artiklarna 33.1 och 209.2 i budgetförordningen. De finansiella intermediärerna ska väljas ut på ett öppet, proportionellt och icke-diskriminerande sätt, som inte leder till intressekonflikter.

9. Om förvaltande myndigheter i syfte att genomföra finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c bidrar med programmedel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till ett befintligt instrument vars fondförvaltare redan har utvalts av EIB, ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, eller en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som etablerats som en rättslig enhet som bedriver finansiell verksamhet på yrkesmässig basis och uppfyller de villkor som fastställs i artikel 38.4 första stycket b iii, ska de delegera uppgifter i samband med genomförandet till den fondförvaltaren genom tilldelning av ett direkt kontrakt.

10. Genom undantag från artikel 41.1 och 41.2 ska ansökningar om mellanliggande betalningar, när det gäller bidrag till finansieringsinstrument enligt punkt 9 i den här artikeln, ske i takt med betalningsplanen i finansieringsavtalet. Den betalningsplan som avses i första meningen i detta stycke ska motsvara den betalningsplan som överenskommits för andra investerare i samma finansieringsinstrument.

11. Villkoren för bidragen enligt artikel 38.1 c ska anges i finansieringsavtalet i enlighet med bilaga IV på följande nivåer:

a) I tillämpliga fall mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare och det organ som genomför fondandelsfonden.

b) Mellan den förvaltande myndighetens vederbörligen bemyndigade företrädare, eller i tillämpliga fall mellan det organ som genomför fondandelsfonden, och det organ som genomför finansieringsinstrumentet.

12. För bidrag enligt punkt 1 i den här artikeln till investeringsplattformar som får bidrag från instrument som inrättats på unionsnivå, ska överensstämmelse med bestämmelserna om statligt stöd säkerställas i enlighet med artikel 209.2 första stycket c i budgetförordningen.

13. Vid finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c som tar formen av ett garantiinstrument får medlemsstater besluta att låta europeiska struktur- och investeringsfonder bidra, när så är lämpligt, till olika trancher i portföljer av lån som också omfattas av EU-garantin enligt förordning (EU) 2015/1017.

14. När det gäller Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF får en separat prioritering, och när det gäller Ejflu, en separat insatstyp, med en medfinansieringsgrad på upp till 100 %, inrättas inom ett program för att stödja insatser som genomförs genom finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 c.

▼M6

15. Utan hinder av artiklarna 70 och 93.1 får bidrag enligt punkt 1 i denna artikel användas för att ge upphov till ny finansiering i form av lån och eget kapital på medlemsstatens hela territorium utan hänsyn till regionkategorier, om inte annat framgår av finansieringsavtalet.

16. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen göra en översyn av tillämpningen av denna artikel och ska om så är lämpligt för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett lagstiftningsförslag.

▼B

Artikel 40

Förvaltning av och kontroll över finansieringsinstrument

▼M6

1. De myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 124 i den här förordningen och artikel 65 i Ejflu-förordningen får inte genomföra kontroller på plats hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, för finansieringsinstrument som genomförts av dem.

De utsedda myndigheterna ska dock genomföra kontroller i enlighet med artikel 125.5 i den här förordningen och kontroller i enlighet med artikel 59.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 hos andra organ som genomför finansieringsinstrument inom deras respektive medlemsstats jurisdiktion.

EIB och andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare ska med varje betalningsansökan lämna en kontrollrapport till de utsedda myndigheterna. De ska också till kommissionen och de utsedda myndigheterna lämna en årlig revisionsrapport som utarbetats av deras externa revisorer. Dessa rapporteringsskyldigheter påverkar inte tillämpningen av de rapporteringsskyldigheter, bland annat om finansieringsinstrumentens resultat, som avses i artikel 46.1 och 46.2 i denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt vad gäller modellerna för de kontrollrapporter och årliga revisionsrapporter som avses i tredje stycket i denna punkt.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 105.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127 i den här förordningen och artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013 får de organ som ansvarar för revisionen av programmen inte genomföra revisioner hos EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, för finansieringsinstrument som genomförts av dem.

De organ som ansvarar för revisionen av program ska genomföra revisioner av insatser samt av förvaltnings- och kontrollsystem hos andra organ som genomför finansieringsinstrumenten i sina respektive medlemsstater och hos slutmottagare under förutsättning att villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

Kommissionen får genomföra revisioner hos de organ som avses i punkt 1, om den finner att det är nödvändigt för att erhålla rimlig säkerhet med tanke på de identifierade riskerna.

▼M6

2a. När det gäller de finansieringsinstrument som avses i artiklarna 38.1 a och 39 och som fastställts genom ett finansieringsavtal som undertecknats före den 2 augusti 2018 ska, genom undantag från punkterna 1 och 2 som anges i den här artikeln, de regler i denna artikel som är tillämpliga vid tidpunkten för finansieringsavtalets undertecknande gälla.

▼B

3. De organ som ansvarar för programrevisionen får endast utföra revisioner på slutmottagarnivå när en eller flera av följande situationer uppstår:

a) Verifikationer avseende stöd från ett finansieringsinstrument till slutmottagare samt dess användning för avsedda ändamål i överensstämmelse med tillämplig rätt är inte tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller hos organen som genomför finansieringsinstrumentet.

b) Det finns bevis för att de dokument som är tillgängliga hos den förvaltande myndigheten eller de organ som genomför finansieringsinstrumenten inte ger en sanningsenlig och korrekt bild av stödet.

▼M6

4. Senast den 3 november 2018 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning med ytterligare specifika bestämmelser om förvaltning och kontroll av de finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b och c, de typer av kontroll som ska utföras av förvaltnings- och revisionsmyndigheterna, systemen för att bevara verifikationer och de delar som ska styrkas genom verifikationer.

▼B

5. Organ som genomför finansieringsinstrument ska ansvara för att verifikationerna är tillgängliga och får inte ställa redovisningskrav på slutmottagarna som går utöver vad som är nödvändigt för dem att uppfylla detta ansvar.

▼M6

5a. Genom undantag från artikel 143.4 i den här förordningen och från artikel 56 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 får, i insatser som omfattar finansieringsinstrument, ett bidrag som ställs in i enlighet med artikel 143.2 i den här förordningen eller i enlighet med artikel 56 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013, som en följd av en enskild oriktighet, återanvändas inom samma insats på följande villkor:

a) Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos slutmottagaren får det inställda bidraget återanvändas endast för andra slutmottagare inom samma finansieringsinstrument.

b) Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos den finansiella intermediären inom en fondandelsfond får det inställda bidraget återanvändas endast för andra finansiella intermediärer.

▼M6

Om den oriktighet som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos det organ som genomför fondandelsfonden, eller hos det organ som genomför finansieringsinstrumentet i det fall att finansieringsinstrumentet genomförs genom en struktur utan fondandelsfond, får det inställda bidraget inte återanvändas inom samma insats.

Om en finansiell korrigering görs för en systembetingad oriktighet får det inställda bidraget inte återanvändas för insatser som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

▼B

Artikel 41

▼C1

Betalningsansökningar som innehåller utgifter för finansieringsinstrument

▼M6

1. När det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 a och c och när det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b som genomförs i enlighet med artikel 38.4 första stycket a, b och c, ska ansökningar om mellanliggande betalning göras stegvis för programbidrag till finansieringsinstrumentet under den stödberättigandeperiod som fastställs i artikel 65.2 (nedan kallad *stödberättigandeperioden*), i enlighet med följande villkor:

▼B

a) Det programbidragsbelopp som betalas ut till finansieringsinstrumentet som anges i en ansökan om mellanliggande betalning som lämnas in under stödberättigandeperioden får inte överstiga 25 % av det totala programbidragsbelopp som anslagits till finansieringsinstrumentet enligt det relevanta finansieringsavtalet, motsvarande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d som förväntas betalas ut under stödberättigandeperioden. Ansökningar om mellanliggande betalningar som lämnas in efter stödberättigandeperioden ska innehålla det sammanlagda beloppet för stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.

b) Varje ansökan om mellanliggande betalning som avses i led a i denna punkt får omfatta högst 25 % av det sammanlagda beloppet för den nationella medfinansiering som avses i artikel 38.9 och som förväntas betalas ut till finansieringsinstrumentet, eller på slutmottagarnivå, för utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d, inom stödberättigandeperioden.

c) Efterföljande ansökningar om mellanliggande betalningar som lämnas in under stödberättigandeperioden ska endast lämnas

   i) för den andra ansökan om mellanliggande betalning om minst 60 % av det belopp som angavs i den första ansökan om mellanliggande betalning har använts som stödberättigande utgifter i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d,

   ►C1 ii) för den tredje och efterföljande ansökningar om mellanliggande betalningar om minst 85 % av de summor som angetts i de tidigare ansökningarna om mellanliggande betalning har använts som stödberättigande utgifter ◄ i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d.

▼B

►C1 d) Varje ansökan om mellanliggande betalning som innehåller utgifter som rör finansieringsinstrument ska separat ange det totala programbidragsbelopp som betalats ut till finansieringsinstrumenten och de belopp som betalats ut som stödberättigande utgifter ◄ i den mening som avses i artikel 42.1 a, 42.1 b och 42.1 d.

Vid avslutandet av ett program ska ansökan om utbetalning av slutsaldot innehålla angivelse av de totala stödberättigande utgifter som avses i 42.

▼M6

2. När det gäller finansieringsinstrument som avses i artikel 38.1 b som genomförs i enlighet med artikel 38.4 första stycket d, ska ansökningar om mellanliggande betalning och utbetalning av slutsaldot omfatta det sammanlagda belopp som betalats ut av den förvaltande myndigheten för investeringar i slutmottagare enligt artikel 42.1 första stycket a och b.

▼B

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa bestämmelser för tillbakadragande av utbetalningar till finansieringsinstrument och för följdjusteringar av betalningsansökningar.

4. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller som ska användas vid inlämning av kompletterande uppgifter rörande finansieringsinstrument tillsammans med betalningsansökningarna till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 42

Stödberättigande utgifter vid avslutande

1. När ett program avslutas ska de stödberättigande utgifterna för finansieringsinstrumentet vara det programbidragsbelopp som finansieringsinstrumentet faktiskt har betalat ut eller, när det gäller garantier, gjort åtaganden för, inom stödberättigandeperioden, vilket omfattar följande:

a) Utbetalningar till slutmottagare och, när det gäller de fall som avses i artikel 37.7, utbetalningar till förmån för slutmottagare.

b) Medel som anslagits för garantiavtal, vare sig det rör sig om ett utestående åtagande eller ett som redan förfallit, om garantin åberopas vid förluster som beräknas på grundval av en försiktig förhandsbedömning av riskerna och som omfattar flera belopp av underliggande nya lån eller andra riskbärande instrument för nya investeringar i slutmottagarna.

c) Kapitaliserade räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter, som ska betalas under högst tio år efter stödberättigandeperioden, som används i kombination med finansieringsinstrument och som betalas in på ett särskilt spärrkonto för att effektivt kunna betalas ut efter stödberättigandeperioden, men som när det gäller lån och andra riskbärande instrument betalas för investeringar i slutmottagare inom stödberättigandeperioden.

▼B

d) Återbetalning av förvaltningskostnader eller betalning av förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 om specifika bestämmelser för inrättande av ett system för kapitalisering av årliga delbetalningar för räntesubventioner och subventioner av garantiavgifter som avses i punkt c i första stycket.

2. Kapitaliserade förvaltningskostnader och avgifter som ska betalas under högst sex år efter stödberättigandeperioden för investeringar i slutmottagare som uppstått under stödberättigandeperioden, och som inte kan omfattas av artiklarna 44 eller 45, får, när det gäller instrument som bygger på eget kapital och mikrokredit, betraktas som stödberättigande utgifter när de sätts in på ett spärrkonto som särskilt öppnats för ändamålet.

▼M6

3. När det gäller instrument som bygger på eget kapital som stöder finansiering av de företag som avses i artikel 37.4 för vilka det finansieringsavtal som avses i artikel 38.7 b undertecknats före den 31 december 2018 och som i slutet av stödberättigandeperioden investerat minst 55 % av de överenskomna programresurserna i det berörda finansieringsavtalet, får begränsade utbetalningar för investeringar i slutmottagare under högst fyra år efter den stödberättigande periodens slut betraktas som stödberättigande utgifter, när de sätts in på ett spärrkonto som särskilt öppnats för ändamålet, förutsatt att bestämmelserna för statligt stöd följs och att alla villkor som fastställts nedan uppfylls.

▼B

Belopp som betalas in på spärrkontot

a) ska endast användas för uppföljningsinvesteringar i slutmottagare som fått ursprunglig investering i eget kapital från finansieringsinstrumentet inom den stödberättigande perioden, som fortfarande helt eller delvis återstår,

b) ska endast användas för uppföljningsinvesteringar som ska göras i enlighet med marknadsnormer och avtalsbestämmelser avseende marknadsnormer och begränsas till det absolut nödvändiga för att stimulera saminvestering från den privata sektorns sida samtidigt som kontinuitet i finansieringen för de utvalda företagen säkerställs så att både offentliga och privata investerare kan dra nytta av investeringarna,

c) får inte överstiga 20 % av de stödberättigande utgifterna för instrumentet som bygger på eget kapital som avses i punkt 1 första stycket led a, varifrån maximikapitalresurser och vinster som återförs till detta finansieringsinstrument som bygger på eget kapital under stödberättigandeperioden ska dras av.

Eventuella belopp som betalats till spärrkonto och som inte används för investeringar i slutmottagare under den period som avses i första stycket ska användas i enlighet med artikel 45.

▼C1

4. De stödberättigande utgifter som angetts i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 får inte överstiga summan av

▼C1

a) det totala stödbelopp som de europeiska struktur- och investeringsfonderna betalat ut för de syften som avses i punkterna 1, 2 och 3, och

▼B

b) motsvarande nationell medfinansiering.

▼M6

5. Om de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som avses i punkt 1 första stycket d i den här artikeln och punkt 2 i den här artikeln tas ut av det organ som genomför fondandelsfonden eller de organ som genomför finansieringsinstrument i enlighet med artikel 38.1 c och 38.4 första stycket a, b och c, får de inte överstiga de tröskelvärden som fastställs i den delegerade akt som avses i punkt 6 i den här artikeln. Medan förvaltningskostnader ska omfatta direkta eller indirekta kostnadsposter som återbetalas mot verifikationer för kostnaderna, ska förvaltningsavgifter i tillämpliga fall hänvisa till ett överenskommet pris för tillhandahållna tjänster fastställt via ett konkurrensutsatt marknadsförfarande. Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter ska grundas på en resultatbaserad beräkningsmetod.

▼B

Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter får omfatta arrangemangsavgifter. När arrangemangsavgifter eller någon del av dessa belastar slutmottagarna ska de inte deklareras som stödberättigande utgifter.

Förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter, inbegripet kostnaderna för förberedande arbete i samband med finansieringsinstrumenten före undertecknandet av det relevanta finansieringsavtalet, ska vara stödberättigande från och med datumet för undertecknande av det relevanta finansieringsavtalet.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa specifika bestämmelser för kriterier för att fastställa förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter på grundval av resultatet och tillämpliga tröskelvärden samt bestämmelser för återbetalning av kapitaliserade förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter för instrument som bygger på eget kapital och mikrokredit.

Artikel 43

Räntor och andra vinster som genereras av de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten

1. Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumenten ska sättas in på konton i finansinstitut i medlemsstaterna och ska temporärt investeras i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

►C1 2. Ränta och andra vinster som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten ska användas för samma syften, inklusive återbetalning av förvaltningskostnader eller betalning av förvaltningsavgifter från finansieringsinstrument i enlighet med artikel 42.1 d och i enlighet med artikel 42.2 och 42.3, som det ursprungliga stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, antingen inom samma finansieringsinstrument eller, efter det att finansieringsinstrumentet avslutats, i andra finansinstrument eller stödformer ◄ i enlighet med de specifika mål som fastställts inom en prioritering, fram till slutet av stödberättigandeperioden.

▼B

3. Den förvaltande myndigheten ska se till att användningen av ränta och andra vinster registreras på lämpligt sätt.

▼M6

Artikel 43a

Differentierad behandling av investerare

1. Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument som investerats i slutmottagare och vinster och annat resultat eller annan avkastning, såsom räntor, garantiavgifter, utdelningar, kapitalvinster eller andra inkomster från dessa investeringar som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd, får användas för differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi, samt av EIB vid användning av EU-garantin i enlighet med förordning (EU) 2015/1017. Sådan differentierad behandling ska motiveras av behovet att attrahera privata motpartsmedel och att åstadkomma en hävstångseffekt avseende offentlig finansiering.

2. De bedömningar som avses i artiklarna 37.2 och 39a.3 ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta en bedömning av behovet och omfattningen av den differentierade behandling som avses i punkt 1 i den här artikeln och/eller en beskrivning av de mekanismer som ska användas för att fastställa behovet och omfattningen av denna differentierade behandling.

3. Den differentierade behandlingen får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att skapa incitament för att attrahera privata motpartsmedel. Den får inte överkompensera investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi eller EIB vid användning av EU-garantin enligt förordning (EU) 2015/1017. Anpassning av räntor ska säkerställas genom lämplig risk- och vinstdelning.

4. Differentierad behandling av investerare som verkar enligt principen om marknadsekonomi ska ske utan att det påverkar unionsbestämmelser om statligt stöd.

▼B

Artikel 44

Återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd fram till slutet av stödberättigandeperioden

▼M6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43a ska medel som betalas tillbaka till finansieringsinstrumenten från investeringar eller från frigjorda medel från garantiavtal, inbegripet återbetalningar av kapital och vinster och annat resultat eller annan avkastning, såsom räntor, garantiavgifter, utdelningar, kapitalvinster eller andra inkomster från investeringar som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd, återinvesteras för följande syften, upp till de nödvändiga beloppen och i den ordning som överenskommits i de relevanta finansieringsavtalen:

a) Ytterligare investeringar genom samma eller andra finansieringsinstrument, i enlighet med de specifika mål som fastställts inom en prioritering.

b) I tillämpliga fall, för att täcka förlusterna i det nominella beloppet för bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrumentet som är resultatet av negativ ränta, om sådana förluster uppkommer trots aktiv likviditetsförvaltning av de organ som genomför finansieringsinstrument.

▼M6

c) I tillämpliga fall, återbetalning av förvaltningskostnader och betalning av förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.

▼C1

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att återanvändningen av de medel som avses i punkt 1 registreras.

▼B

Artikel 45

►C1 Återanvändning av medel efter utgången av stödberättigandeperioden

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medel som återbetalats till finansieringsinstrumenten, inbegripet återbetalningar av kapital och vinster och andra inkomster som har genererats under minst åtta år efter utgången av stödberättigandeperioden, och som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd till finansieringsinstrumenten i enlighet med artikel 37 återanvänds i överensstämmelse med programmets eller programmens syfte, ◄ antingen inom samma finansieringsinstrument eller, efter det att dessa resurser tagits ut från finansieringsinstrumentet, i andra finansieringsinstrument; under förutsättning att en bedömning av marknadsförhållandena i båda fallen visar att det finns ett fortsatt behov av sådana investeringar eller andra stödformer.

Artikel 46

Rapport om genomförande av finansieringsinstrument

1. Den förvaltande myndigheten ska sända en särskild rapport till kommissionen om insatserna, även finansieringsinstrumenten, som bilaga till den årliga genomföranderapporten.

2. Den särskilda rapport som avses i punkt 1 ska för varje finansieringsinstrument omfatta följande uppgifter:

a) Från vilket program och vilken prioritering eller åtgärd de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd kommer.

b) Beskrivning av finansieringsinstrumentet och genomförandebestämmelserna.

▼M6

c) Organ som genomför finansieringsinstrument och organ som genomför fondandelsfonder i förekommande fall, i enlighet med vad som avses i artikel 38.1 a, b och c.

▼B

d) Det totala programbidraget per prioritering eller åtgärd som utbetalats till finansieringsinstrumentet.

▼B

e) Det totala stödbelopp som finansieringsinstrumentet betalat ut till slutmottagarna eller till förmån för slutmottagarna, eller anslagit i garantikontrakt för investeringar i slutmottagare samt även förvaltningskostnader som uppstått eller förvaltningsavgifter som betalats ut, per program och prioritering eller åtgärd.

f) Finansieringsinstrumentets resultat inklusive framgången med dess inrättande och val av organ som genomför finansieringsinstrumentet, inklusive organ som genomför en fondandelsfond.

▼M6

g) Ränta och andra vinster som genererats genom stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till finansieringsinstrument och programmedel som betalats tillbaka till finansieringsinstrument från investeringar i enlighet med artiklarna 43 och 44 och belopp som använts för differentierad behandling i enlighet med artikel 43a.

h) Framgången med att uppnå den förväntade hävstångseffekten för investeringar gjorda av finansieringsinstrumentet.

▼B

i) Värdet av investeringar i eget kapital, med avseende på tidigare år.

j) Finansieringsinstrumentets bidrag till att uppnå indikatorerna för prioriteringen eller åtgärden i fråga.

Informationen i första stycket leden h och j får endast inkluderas i bilagan till de årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 samt i den slutliga genomföranderapporten. Rapporteringsskyldigheterna enligt första stycket leden a–j ska inte tillämpas på slutmottagarnivå.

3. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller som ska användas för rapportering om finansieringsinstrument till kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.3.

4. Från 2016 ska kommissionen varje år och inom sex månader från den tidsfrist för inlämning av de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 111.1 för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, i artikel 75 i Ejflu-förordningen för Ejflu samt i relevanta bestämmelser om fondspecifika bestämmelser för EHFF, tillhandahålla sammanfattningar av uppgifter om de framsteg som uppnåtts i finansieringen och genomförandet av finansieringsinstrumenten, vilka de förvaltande myndigheterna skickat i enlighet med denna artikel. Dessa sammanfattningar ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras.

▼B

AVDELNING V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

Övervakning

Avsnitt I

Övervakning av program

Artikel 47

Övervakningskommitté

1. Inom tre månader från dagen för anmälan till medlemsstaten av kommissionens beslut att anta ett program, ska medlemsstaten inrätta en kommitté i enlighet med sina institutionella, rättsliga och finansiella ramar för att övervaka genomförandet av programmet i samförstånd med den förvaltande myndigheten (nedan kallad *övervakningskommittén*).

En medlemsstat får inrätta en enda övervakningskommitté för mer än ett program som samfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Varje övervakningskommitté ska utarbeta och anta sin egen arbetsordning i enlighet med den berörda medlemsstatens institutionella, rättsliga och finansiella ramar.

3. Övervakningskommittén för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska inrättas av den medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet och tredjeländer om de har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet. Detta ska ske enligt överenskommelse med den förvaltande myndigheten inom tre månader från det datum då beslutet om antagandet av samarbetsprogrammet har meddelats till medlemsstaten. Den övervakningskommittén ska utarbeta och anta sin egen arbetsordning.

Artikel 48

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Medlemsstaten ska besluta om övervakningskommitténs sammansättning, under förutsättning att den består av de berörda myndigheterna i medlemsstaten, förmedlande organ samt företrädare för de parter som avses i artikel 5. Parternas företrädare ska bemyndigas att ingå i övervakningskommittén av respektive parter enligt öppna förfaranden. Varje ledamot av övervakningskommittén får vara röstberättigad.

Sammansättningen av en övervakningskommitté för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska överenskommas mellan den medlemsstat som deltar i programmet och tredjeländer när de har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet. Övervakningskommittén ska bestå av relevanta företrädare för dessa medlemsstater och tredjeländer. Övervakningskommittén får inbegripa företrädare för den europeiska gruppering för territoriellt samarbete som utför verksamheterna i programmet inom programområdet.

▼B

2. Förteckningen över övervakningskommitténs medlemmar ska offentliggöras.

3. Kommissionen ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

4. Om EIB bidrar till ett program, får den delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

5. Övervakningskommitténs ordförande ska vara en företrädare för medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten.

Artikel 49

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska programmets genomförande och framstegen när det gäller att uppnå dess mål. Vid granskningen ska den ta hänsyn till ekonomiska uppgifter och allmänna och programspecifika indikatorer, inklusive förändringar i värdet från resultatindikatorerna och framsteg i riktning mot kvantifierade målvärden och de delmål som anges i de resultatramar som avses i artikel 21.1 och, där så behövs, resultaten av kvalitativa analyser.

2. Övervakningskommittén ska undersöka alla frågor som påverkar programmets resultat, inklusive resultatöversynen.

3. Övervakningskommittén ska rådfrågas och ska, om den anser att det är lämpligt, avge ett yttrande om alla ändringar av programmet som föreslås av den förvaltande myndigheten.

▼M6

4. Övervakningskommittén får lämna synpunkter till den förvaltande myndigheten om genomförandet och utvärderingen av programmet, inklusive åtgärder för att minska stödmottagarnas administrativa börda. Den får även lämna synpunkter om synliggörandet av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och om att öka medvetenheten om resultaten av sådant stöd. Den ska övervaka åtgärder som vidtas till följd av synpunkterna.

▼B

Artikel 50

Genomföranderapporter

1. Från och med 2016 och till och med 2023 ska varje medlemsstat till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av programmet under föregående budgetår. Varje medlemsstat ska till kommissionen lämna in en slutrapport om genomförandet av programmet för Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och en årlig genomföranderapport för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeisk havs- och fiskerifond inom den tidsfrist som fastställts i de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

►C1 2. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla sammanfattade uppgifter om genomförandet av programmet och dess prioriteringar i förhållande till de ekonomiska uppgifterna, allmänna och programspecifika indikatorer ◄ och kvantifierade målvärden, inklusive förändringar i värdet av resultatindikatorerna där så är lämpligt, och från och med den årliga genomföranderapport som läggs fram 2017, de delmål som anges i resultatramarna. De uppgifter som lämnas ska gälla värden för indikatorer för fullt genomförda insatser och även, där så är möjligt med tanke på hur långt genomförandet nått, för utvalda insatser. De ska också ange en sammanfattning av resultaten från alla bedömningar av programmet som har blivit tillgängliga under föregående budgetår, eventuella frågor som påverkar programmets resultat och de åtgärder som vidtas. I den årliga genomföranderapport som läggs fram 2016 får även åtgärder som vidtagits för att uppfylla förhandsvillkoren anges om så är relevant.

3. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kan särskilda bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas fastställas i ESF-förordningen.

4. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2017 ska innehålla och utvärdera de uppgifter som krävs enligt punkt 2 och framstegen när det gäller att uppnå programmets mål, inklusive bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till förändringar i värdet av resultatindikatorerna, när bevisning finns att tillgå i relevanta utvärderingar. Den årliga genomföranderapporten ska innehålla de åtgärder som vidtagits för att uppfylla de förhandsvillkor som inte hade uppfyllts när programmen antogs. Rapporten ska också innehålla en bedömning av genomförandet av åtgärder för att beakta principerna i artiklarna 7 och 8, den roll som de parter som anges i artikel 5 ska spela i genomförandet av programmet och redogöra för stödet till klimatförändringsmålen.

►C1 5. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2019 och den slutliga genomföranderapporten för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska, utöver de uppgifter och den bedömning som avses i punkterna 2 och 4, innehålla uppgifter om ◄ och bedömning av framstegen när det gäller att uppnå programmets mål och dess bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

6. För att anses godtagbara, ska de årliga genomföranderapporter som avses i punkterna 1–5 innehålla alla uppgifter som krävs i de punkterna och i de fondspecifika bestämmelserna.

Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar från mottagandet av den årliga genomföranderapporten informera medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses godtagbar.

7. Kommissionen ska granska den årliga och den slutliga genomföranderapporten och lämna sina synpunkter till medlemsstaten inom två månader från dagen för mottagande av den årliga genomföranderapporten och inom fem månader från dagen för mottagande av den slutliga genomföranderapporten. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom dessa tidsfrister, ska rapporterna anses godkända.

▼B

8. Kommissionen får lämna synpunkter till den förvaltande myndigheten om frågor som i betydande grad påverkar genomförandet av programmet. Om sådana synpunkter har lämnats, ska den förvaltande myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits.

9. De årliga och de slutliga genomföranderapporterna, samt en sammanfattning av deras innehåll ska göras tillgängliga för allmänheten.

Artikel 51

Årligt översynsmöte

▼M6

1. Ett årligt översynsmöte mellan kommissionen och varje medlemsstat ska anordnas varje år under perioden 2016–2023 för att granska resultatet för varje program, med beaktande av den årliga genomföranderapporten och kommissionens synpunkter, där så är tillämpligt. Vid mötet ska även programmets kommunikations- och informationsverksamhet granskas, särskilt resultaten av och effektiviteten i de åtgärder som vidtagits för att informera allmänheten om resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

▼B

2. Det årliga översynsmötet kan omfatta mer än ett program. Åren 2017 och 2019 ska översynsmötet omfatta alla program i medlemsstaten och man ska också beakta de framstegsrapporter som varje medlemsstat lämnat in i enlighet med artikel 52 under de åren.

3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaten och kommissionen enas om att inte anordna ett årligt översynsmöte för ett program under andra år än 2017 och 2019.

4. Kommissionen eller, om medlemsstaten begär detta, medlemsstaten och kommissionen ska vara ordförande vid det årliga översynsmötet.

5. Medlemsstaten ska säkerställa att kommissionens synpunkter följs upp på lämpligt sätt efter det årliga översynsmötet rörande frågor som väsentligt påverkar programmets genomförande och ska, om så är befogat, informera kommissionen inom tre månader om vilka åtgärder som har vidtagits.

Avsnitt II

Strategiska framsteg

Artikel 52

Framstegsrapport

1. Senast den 31 augusti 2017 och den 31 augusti 2019 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en framstegsrapport om läget för genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen den 31 december 2016 respektive den 31 december 2018.

▼B

2. Framstegsrapporten ska innehålla uppgifter om och en bedömning av

a) hur utvecklingsbehoven i medlemsstaten har förändrats sedan partnerskapsöverenskommelsen antogs,

b) vilka framsteg som gjorts när det gäller unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt i de fondspecifika uppdrag som avses i artikel 4.1 genom de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till de valda tematiska målen, och särskilt när det gäller de delmål som anges i resultatramarna för varje program och det stöd som använts till ►C1 klimatförändringsmålen ◄,

c) om åtgärder för att uppfylla de relevanta förhandsvillkor som anges i partnerskapsöverenskommelsen och som inte hade uppfyllts när partnerskapsöverenskommelsen antogs har genomförts i enlighet med den fastställda tidsplanen; detta led ska endast gälla den framstegsrapport som ska lämnas in 2017,

d) hur väl man har genomfört mekanismer för att säkerställa samordningen mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB,

e) genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling eller en sammanfattning av de integrerade tillvägagångssätten baserade på programmen, inklusive vilka framsteg som gjorts när det gäller de ►C1 insatsområden ◄ som fastställts för samarbetet,

f) där så är lämpligt, vilka åtgärder som vidtagits för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller att förvalta och använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

g) vilka åtgärder som vidtagits och vilka framsteg som gjorts för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna,

h) vilken roll parterna spelar i enlighet med artikel 5 i genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen, och

i) en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits när det gäller tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 och politiska målen för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

3. Om kommissionen fastslår att de inlämnade uppgifterna är ofullständiga eller oklara på ett sätt som i betydande grad påverkar kvaliteten och tillförlitligheten i den berörda bedömningen, får den inom två månader efter det att framstegsrapporten har lämnats in begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten, förutsatt att den begäran inte ger upphov till omotiverade fördröjningar och att kommissionen motiverar den angivna bristen avseende kvalitet och tillförlitlighet. Medlemsstaten ska inom tre månader förse kommissionen med de uppgifter som begärts och, där så är lämpligt, revidera framstegsrapporten i enlighet med detta.

▼B

4. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa den modell som ska användas för inlämnandet av framstegsrapporten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 53

Kommissionens rapportering och diskussion om de europeiska struktur- och investeringsfonderna

1. Kommissionen ska varje år från och med 2016 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén lämna en sammanfattande rapport om programmen inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna på grundval av de årliga genomföranderapporter som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artikel 50 och en sammanfattning av resultaten av tillgängliga bedömningar av programmen. Åren 2017 och 2019 ska den sammanfattande rapporten ingå i den strategiska rapport som avses i punkt 2.

2. Åren 2017 och 2019 ska kommissionen sammanställa en strategisk rapport som sammanfattar medlemsstaternas framstegsrapporter, som den senast den 31 december 2017 respektive den 31 december 2019 ska lämna till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och de institutionerna ska uppmanas att diskutera rapporten.

3. Rådet ska särskilt diskutera den strategiska rapporten med avseende på de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till att uppnå unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och ska uppmanas att bidra till Europeiska rådets vårmöte.

4. Vartannat år från och med 2018 ska kommissionen i sin årliga framstegsrapport till Europeiska rådets vårmöte lägga till ett avsnitt med en sammanfattning av den senaste av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2, särskilt med avseende på de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till de framsteg som gjorts rörande unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

KAPITEL II

Utvärdering

Artikel 54

Allmänna bestämmelser

1. Syftet med utvärderingar är att förbättra kvaliteten på programmens utformning och genomförande samt att bedöma deras effektivitet och verkan. Programmens verkan ska utvärderas mot bakgrund av de respektive europeiska struktur- och investeringsfondernas uppdrag i förhållande till målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och med hänsyn till programmets omfattning i förhållande till BNP och arbetslöshetsrelaterade mål inom det berörda programområdet, där så är lämpligt.

▼B

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla de resurser som krävs för att genomföra utvärderingarna, och säkerställa att förfaranden finns för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingar, inklusive uppgifter rörande allmänna och, där så är lämpligt, programspecifika indikatorer.

3. Utvärderingarna ska utföras av interna eller externa experter som fungerar fristående från de myndigheter som har ansvaret för genomförandet av programmet. Kommissionen ska lämna vägledning om hur utvärderingarna ska utföras omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande.

4. Alla utvärderingar ska göras tillgängliga för allmänheten.

Artikel 55

Förhandsutvärdering

1. Medlemsstaterna ska genomföra förhandsutvärderingar för att förbättra kvaliteten på utformningen av varje program.

2. Den myndighet som är ansvarig för utarbetandet av programmen ska ansvara för förhandsutvärderingarnas genomförande. Förhandsutvärderingarna ska lämnas in till kommissionen samtidigt som programmet och åtföljas av en sammanfattning. De fondspecifika bestämmelserna får innehålla tröskelvärden under vilka förhandsutvärderingen kan kombineras med utvärderingen för ett annat program.

3. Genom förhandsutvärderingarna ska man bedöma

▼C1

a) hur väl programmet bidrar till unionens strategi för smart och hållbar utveckling för alla, i förhållande till de utvalda tematiska målen och prioriteringarna och med utgångspunkt i nationella och regionala behov och utvecklingspotential samt erfarenheter från tidigare programplaneringsperioder,

▼B

b) om det förslagna programmet eller verksamheten är sammanhållen och konsekvent och hur programmet förhåller sig till andra relevanta instrument,

c) om fördelningen av budgetmedel överensstämmer med programmets mål,

d) om de utvalda tematiska målen, prioriteringarna och motsvarande mål i programmen överensstämmer med den gemensamma strategiska ramen, partnerskapsöverenskommelsen och de relevanta landsspecifika rekommendationerna som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och, där så är lämpligt på nationell nivå, det nationella reformprogrammet,

e) hur relevanta och tydliga de föreslagna programindikatorerna är,

f) hur det förväntade utfallet kommer att bidra till resultaten,

▼B

g) om de kvantifierade målvärdena för indikatorerna är realistiska i förhållande till det planerade stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna,

h) vilka skäl som finns för de förslagna stödformerna,

i) hur väl personella resurser och administrativ kapacitet har anpassats till förvaltningen av programmet,

j) hur lämpliga förfarandena är för övervakning av programmet och för att samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna,

k) hur lämpliga de utvalda delmålen är för resultatramarna,

l) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja jämställdhet och förhindra eventuell diskriminering, och särskilt när det gäller tillgång för personer med funktionsnedsättning,

m) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja hållbar utveckling,

n) planerade åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

4. Förhandsutvärderingarna ska, där så är lämpligt, inbegripa de krav för strategisk miljöbedömning som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG [1], med beaktande av behovet av anpassning till klimatförändringen.

Artikel 56

Utvärdering under programplaneringsperioden

1. En plan för utvärdering ska upprättas av den förvaltande myndigheten eller medlemsstaten och får omfatta mer än ett program. Den ska lämnas in enligt de fondspecifika bestämmelserna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig utvärderingskapacitet finns att tillgå.

▼C1

3. Under programplaneringsperioden ska den förvaltande myndigheten sörja för att utvärderingar, inklusive utvärderingar av effektivitet och verkan för varje program med utgångspunkt i utvärderingsplanen, genomförs och att varje utvärdering följs upp på lämpligt sätt i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna har medverkat till målen för varje prioritering. Alla utvärderingar ska granskas av övervakningskommittén och sändas till kommissionen.

▼B

4. Kommissionen får på eget initiativ genomföra utvärderingar av program. Kommissionen ska underrätta den förvaltande myndigheten och resultaten ska översändas till denna och läggas fram för den berörda övervakningskommittén.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

▼M6

_____

▼B

Artikel 57

Utvärdering i efterhand

1. Utvärderingar i efterhand ska genomföras av kommissionen eller av medlemsstaterna i nära samarbete med kommissionen. Utvärderingarna i efterhand ska avse de europeiska struktur- och investeringsfondernas verkan och resurseffektivitet samt deras bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med hänsyn till de mål som fastställts för unionsstrategin och i enlighet med de särskilda kraven i de fondspecifika bestämmelserna.

2. Utvärderingarna i efterhand ska vara slutförda senast den 31 december 2024.

▼M6

3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska också tillämpas på bidraget från Eruf och Ejflu till de särskilda program som avses i artikel 39.4 första stycket b.

▼B

4. Kommissionen ska senast den 31 december 2025 för varje europeisk struktur- och investeringsfond utarbeta en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från efterhandsutvärderingarna.

AVDELNING VI

TEKNISKT STÖD

Artikel 58

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ får de europeiska struktur- och investeringsfonderna stödja de åtgärder när det gäller förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som krävs för genomförandet av den här förordningen.

De åtgärder som avses i första stycket får vidtas antingen direkt av kommissionen eller indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med ►**M6** artikel 154 i budgetförordningen ◄.

De åtgärder som avses i första stycket får särskilt omfatta:

a) Stöd till projektens utformning och bedömning, inbegripet stöd från EIB.

b) Stöd till en förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten för effektiv förvaltning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

c) Studier kopplade till kommissionens rapporter om de europeiska struktur- och investeringsfonderna och sammanhållningsrapporten.

d) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, liksom åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystemen samt tekniskt och administrativt stöd.

▼B

e) Utvärderingar, expertrapporter, statistik och studier, även av allmän natur, om hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna fungerar nu och i framtiden, som där så är lämpligt kan genomföras av EIB.

▼M6

f) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsverksamhet med särskild uppmärksamhet på resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer.

▼B

g) Inrättande, drift och sammanlänkning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.

h) Insatser för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.

i) Insatser rörande revision.

j) Förstärkning av nationell och regional kapacitet när det gäller investeringsplanering, behovsbedömning, förberedelser, utformning och genomförande av finansieringsinstrument, gemensamma handlingsplaner och större projekt, inklusive initiativ tillsammans med EIB.

k) Spridning av god praxis för att hjälpa medlemsstaterna att stärka kapaciteten hos de relevanta parter som avses i artikel 5 och deras paraplyorganisationer.

▼M3

l) Åtgärder som finansieras enligt förordning (EU) 2017/825 i syfte att bidra till att genomföra unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla.

▼M6

Kommissionen ska avsätta minst 15 % av de medel som avses i denna artikel till att göra kommunikationen med allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsverksamheter som sker på kommissionens initiativ, genom att öka kunskapen om resultat, särskilt med hjälp av effektivare datainsamling och dataspridning, utvärderingar och rapporter, och särskilt genom att belysa hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna bidrar till att förbättra människors liv och genom att göra stödet från fonderna synligare samt genom att öka medvetenheten om stödets resultat och mervärde. Informations-, kommunikations- och synlighetsåtgärder avseende resultaten och mervärdet av stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna, med särskilt fokus på insatser, ska i förekommande fall fortsätta efter programmens slut. Sådana åtgärder ska också bidra till spridningen av information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen i denna förordning.

Beroende på syftet kan de åtgärder som avses i denna artikel finansieras antingen som driftsutgifter eller administrativa utgifter.

▼B

2. Kommissionen ska varje år genom genomförandeakter fastställa sina planer för sådana insatser som är kopplade till de åtgärder som anges i punkt 1, när ett bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna planeras.

▼B

Artikel 59

Tekniskt stöd på initiativ av medlemsstaterna

►C1 1. På initiativ av en medlemsstat får de europeiska struktur- och investeringsfonderna stödja insatser för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, nätverksarbete, beslut om klagomål samt kontroll och revision. De europeiska struktur- och investeringsfonderna får användas av medlemsstaterna för att stödja insatser för att minska den ◄ administrativa bördan för stödmottagarna, inklusive system för elektroniskt datautbyte och insatser för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller förvaltning och användning av dessa fonder. De europeiska struktur- och investeringsfonderna får även användas till stöd för åtgärder för att öka kapaciteten hos relevanta parter i enlighet med artikel 5.3 e och för att stödja utbyte av god praxis mellan dessa parter. De insatser som avses i denna punkt kan gälla både tidigare och påföljande programplaneringsperioder.

▼M6

1a. Var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna får stödja insatser avseende tekniskt stöd som är stödberättigande inom någon av de andra europeiska struktur- och investeringsfonderna.

▼B

2. I de fondspecifika bestämmelserna får man lägga till eller utesluta insatser som kan finansieras genom tekniskt stöd från varje europeisk struktur- och investeringsfond.

▼M6

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får medlemsstaterna genomföra de insatser som avses i punkt 1 genom direkt tilldelning av ett kontrakt, till

a) EIB,

b) ett internationellt finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare,

c) en statligt ägd bank eller ett statligt ägt institut, som avses i artikel 38.4 första stycket b iii.

▼B

AVDELNING VII

EKONOMISKT STÖD FRÅN DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

KAPITEL I

Stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna

Artikel 60

Fastställande av medfinansieringsgrader

1. I kommissionens beslut om antagande av ett program ska medfinansieringsgraden eller medfinansieringsgraderna och det maximala stödbeloppet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna fastställas i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

2. Tekniska stödåtgärder på kommissionens initiativ, eller på dess vägnar, kan finansieras till 100 %.

▼B

Artikel 61

Insatser som generar nettoinkomster när de avslutats

▼M6

1. Denna artikel ska vara tillämplig på insatser som genererar nettoinkomster när de har avslutats. I denna artikel avses med nettoinkomst kassainflöden som betalats direkt av användarna för de varor eller tjänster som tillhandahållits genom insatsen, till exempel avgifter som användarna betalar direkt för användning av infrastruktur, försäljning eller uthyrning eller utarrendering av mark eller byggnader, eller betalning för tjänster med avdrag för driftskostnader och kostnader för ersättning av utrustning med kort livslängd som tillkommit under motsvarande period. Besparingar avseende driftskostnader som genererats genom insatsen, med undantag för kostnadsbesparingar som är ett resultat av genomförandet av energieffektivitetsåtgärder, ska behandlas som nettoinkomst såvida de inte kompenseras av en motsvarande minskning av driftsstödet.

▼B

När inte alla investeringskostnader berättigar till medfinansiering ska nettoinkomsten fördelas proportionellt mellan de stödberättigande och de icke-stödberättigande delarna av investeringskostnaderna.

2. De stödberättigande utgifter för insatsen som ska samfinansieras ur de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska reduceras i förväg med hänsyn till insatsens potential att generera nettoinkomst under en särskild referensperiod som omfattar både insatsens genomförande och perioden efter det att den avslutats.

3. Den potentiella nettoinkomsten från insatsen ska fastställas i förväg genom en av följande metoder som väljs av den förvaltande myndigheten för en sektor, undersektor eller typ av insats:

a) Tillämpning av en inkomstprocentsats enligt en schablonsats för den sektor eller undersektor som är tillämplig på insatsen i fråga enligt bilaga V eller någon av de delegerade akter som avses i andra, tredje och fjärde styckena.

▼M6

aa) Tillämpning av en schablonprocentsats för nettoinkomster, fastställd av en medlemsstat för en sektor eller undersektor som inte omfattas av led a. Före tillämpningen av schablonsatsen ska den ansvariga revisionsmyndigheten kontrollera att schablonsatsen har fastställts enligt en rättvis, rimlig och kontrollerbar metod baserad på äldre uppgifter eller objektiva kriterier.

▼B

b) Beräkning av det diskonterade värdet av nettoinkomsten av insatsen, med hänsyn till den referensperiod som är lämplig för den sektor eller undersektor som insatsen avser, till den normalt förväntade lönsamheten för den investeringskategori som det gäller, till tillämpningen av principen om att förorenaren betalar, där så är lämpligt, mot bakgrund av överväganden om skälighet kopplade till den berörda medlemsstatens eller regionens relativa välstånd.

Kommissionen ska i motiverade fall ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att ändra bilaga V genom att justera de schablonsatser som fastställts i denna bilaga med hänsyn till historiska data och potentialen för kostnadstäckning och i förekommande fall principen förorenaren betalar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa schablonsatser för sektorer eller undersektorer inom IKT-området, FoU och innovation samt energieffektivitet. Kommissionen ska delge Europaparlamentet och rådet dessa delegerade akter senast den 30 juni 2015.

▼B

Kommissionen ska dessutom ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 i vederbörligen motiverade fall avseende tillägg av ytterligare sektorer eller undersektorer, inklusive undersektorer för sektorer i bilaga V, inom de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket och där stöd beviljas från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

När den metod som avses i första stycket led a tillämpas anses alla nettoinkomster som genererats under insatsens genomförande och efter dess avslutande ha beaktats genom tillämpningen av schablonsatsen och ska därför inte dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen.

När en schablonsats fastställs för en ny sektor eller undersektor genom antagandet av en delegerad akt i enlighet med tredje och fjärde styckena får en förvaltande myndighet välja att tillämpa den metod som anges i första stycket led a för nya insatser inom aktuell sektor eller undersektor.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med bestämmelser om den metod som avses i första stycket led b. När den metoden tillämpas ska nettoinkomster som genererats under insatsens genomförande och som inte tagits med i beräkningen vid fastställandet av insatsens potentiella nettoinkomst, dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

►C1 4. Den metod enligt vilken nettoinkomsten dras från utgifterna för den insats som ingår i den betalningsansökan som lämnats till kommissionen ska ◄ fastställas i enlighet med nationella bestämmelser.

▼M6

5. Som ett alternativ till att tillämpa metoderna i punkt 3 i den här artikeln får den maximala medfinansieringsgrad som avses i artikel 60.1 på begäran av en medlemsstat minskas för en prioritering eller en åtgärd enligt vilken alla insatser som ska beviljas stöd kan tillämpa en enhetlig schablonsats i enlighet med punkt 3 första stycket a i den här artikeln. Minskningen ska inte understiga det belopp som beräknats genom att multiplicera den maximala medfinansieringsgrad för unionen som är tillämplig i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna med den schablonsats som avses i den punkten.

▼B

6. Om det objektivt inte är möjligt att uppskatta inkomsterna i förväg på grundval av någon av de metoder som anges i punkterna 3 eller 5, ska de nettoinkomster som genererats inom tre år från det att en insats avslutats eller senast vid tidsfristen för att lämna in dokument för avslutande av program som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna, beroende på vilken dag som infaller först, dras av från de utgifter som deklarerats till kommissionen.

7. Punkterna 1–6 är inte tillämpliga på

a) insatser eller delar av insatser som endast får stöd av ESF,

b) insatser vars totala stödberättigande kostnad före tillämpningen av punkterna 1–6 inte överstiger 1 000 000 EUR,

c) återbetalningspliktigt stöd med krav på fullständig återbetalning och priser,

d) tekniskt stöd,

▼B

e) stöd till eller från finansieringsinstrument,

f) insatser där offentligt stöd ges i form av schablonbelopp eller standardiserade skalor av enhetskostnader,

g) insatser som genomförs enligt en gemensam handlingsplan,

▼M6

h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen eller i EHFF-förordningen.

▼B

Trots vad som sägs i led b i första stycket i denna punkt får en medlemsstat som tillämpar punkt 5 inkludera relevant prioritering eller åtgärd i de insatser vars totala stödberättigande kostnad före tillämpningen av punkterna 1–6 inte överstiger 1 000 000 EUR.

▼M6

8. Dessutom ska punkterna 1–6 inte gälla för insatser vars stöd enligt programmet utgör statligt stöd.

▼B

KAPITEL II

Särskilda regler om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till offentlig-privata partnerskap

Artikel 62

Offentlig-privata partnerskap

▼C1

De europeiska struktur- och investeringsfonderna får användas för att stödja insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap. Sådana insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap ska följa tillämplig rätt, i synnerhet om statligt stöd och offentlig upphandling.

▼B

Artikel 63

Stödmottagare vid insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap

1. I samband med insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap, och med avvikelse från vad som sägs i artikel 2.10, kan stödmottagare vara antingen

a) det offentligrättsliga organ som initierat insatsen, eller

b) ett privaträttsligt organ i en medlemsstat (nedan kallad *privat part*) som väljs ut eller kommer att väljas ut för genomförandet av insatsen.

2. Det offentligrättsliga organ som initierat insatsen inom ramen för offentlig-privata partnerskap får föreslå att den privata part som ska väljas ut efter det att insatsen har godkänts ska fungera som stödmottagare för stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna. I detta fall ska beslutet om godkännande ha som villkor att den förvaltande myndigheten försäkrar sig om att den utvalda privata partnern tar på sig och fullgör alla skyldigheter som åligger en stödmottagare enligt denna förordning.

3. Den privata part som väljs ut för att genomföra insatsen får ersättas som stödmottagare under genomförandets gång när detta krävs i enlighet med de bestämmelser och villkor som gäller för det offentlig-privata partnerskapet eller finansieringsavtalet mellan den privata partnern och det finansinstitut som samfinansierar insatsen. I det fallet ska

▼B

den ersättande privata partnern eller det offentligrättsliga organet fungera som stödmottagare under förutsättning att den förvaltande myndigheten försäkrar sig om att den utvalda privata partnern tar på sig och fullgör alla skyldigheter som åligger en stödmottagare enligt denna förordning.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med ytterligare bestämmelser om utbytet av stödmottagare och förändring av det ansvar som är förenat med detta.

5. Ett utbyte av en stödmottagare ska inte betraktas som en förändring av ägandeförhållandena i den mening som avses i artikel 71.1 b, om det utbytet uppfyller de tillämpliga villkoren i punkt 3 i den här artikeln och i en delegerad akt som antagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 64

▼C1

Stöd till insatser inom ramen för offentlig-privata partnerskap

▼B

►C1 1. När det gäller en insats inom ramen för offentlig-privata partnerskap där stödmottagaren är ett offentligrättsligt organ, får utgifter som den privata partnern har ådragit sig och betalat genom undantag från artikel 65.2 anses ha ådragits och betalats av en stödmottagare och får inbegripas i en betalningsansökan till kommissionen ◄ under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Stödmottagaren har ingått ett avtal om offentlig-privata partnerskap med en privat part.

b) Den förvaltande myndigheten har kontrollerat att de utgifter som stödmottagaren har deklarerat har betalats av den privata partnern och att insatsen överensstämmer med tillämpliga bestämmelser på unionsnivå och nationell nivå, samt med programmet och villkoren för stöd till insatser.

►C1 2. Betalningar till stödmottagare för utgifter som ingår i en betalningsansökan i enlighet med punkt 1 ska sättas in ◄ på ett spärrkonto som för ändamålet öppnats i stödmottagarens namn.

3. De medel som betalas in på ett spärrkonto enligt punkt 2 ska användas för betalningar i enlighet med avtalet om offentlig-privata partnerskap, inbegripet eventuella betalningar som ska göras om avtalet om offentlig-privata partnerskap sägs upp.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa de minimikrav som ska införas i avtal om offentlig-privata partnerskap och som är nödvändiga för tillämpningen av det undantag som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, inbegripet bestämmelser i samband med en uppsägning av avtalet om offentlig-privata partnerskap och för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja.

KAPITEL III

Stödberättigande för utgifter och varaktighet

Artikel 65

Stödberättigande

1. Stödberättigande för utgifter ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna.

▼C1

2. Utgifter ska berättiga till bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om stödmottagaren har ådragit sig dessa och de har betalats mellan den dag då programmet lämnades in till kommissionen eller från och med den 1 januari 2014, beroende på vilken dag som infaller först, och den 31 december 2023. Dessutom ska utgifter berättiga till bidrag från Ejflu endast om stödet i fråga de facto betalas ut av det utbetalande organet mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023.

▼B

3. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 kommer utgifter inom ramen för sysselsättningsinitiativet för unga att bli stödberättigande från och med den 1 september 2013.

4. När det gäller kostnader som återbetalas enligt artikel 67.1 första stycket leden b och c, ska de insatser som ligger till grund för utbetalningen genomföras mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023.

5. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 4 ska startdatumet vara den 1 september 2013 för kostnader som ersätts på grundval av artikel 67.1 första stycket leden b och c för åtgärder inom ramen för sysselsättningsinitiativet.

6. Insatser ska inte väljas ut för stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om de fysiskt har avslutats eller fullt ut genomförts innan stödmottagaren lämnar in sin ansökan om stöd inom programmet till den förvaltande myndigheten, oavsett om stödmottagaren har gjort alla utbetalningar eller inte.

7. Denna artikel ska inte gälla bestämmelserna om stödberättigande för tekniskt stöd på kommissionens initiativ i enlighet med artikel 58.

8. Denna punkt ska tillämpas på insatser som genererar nettoinkomst under genomförandet och för vilka bestämmelserna i artikel 61.1–61.6 inte gäller.

►C1 De stödberättigande utgifter för en insats som ska samfinansieras ur de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska minskas med den nettoinkomst som direkt genererats av en insats medan den genomförs och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av en insats senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren. ◄ Om inte alla kostnader är stödberättigande för medfinansiering, ska nettointäkten fördelas proportionellt mellan de stödberättigande och de icke-stödberättigande delarna av kostnaderna.

Denna punkt ska inte gälla

a) tekniskt stöd,

b) finansieringsinstrument,

c) återbetalningspliktigt stöd med krav på fullständig återbetalning,

d) priser,

e) insatser som omfattas av bestämmelserna om statligt stöd,

f) insatser där det offentliga stödet har formen av klumpsummor eller standardskalor för enhetskostnader, under förutsättning att nettoinkomsten har beaktats på förhand,

▼B

g) insatser som genomförs inom ramen för en gemensam åtgärdsplan under förutsättning att nettoinkomsten har beaktats på förhand,

▼M6

h) insatser vars stödbelopp eller stödnivåer fastställs i bilaga II till Ejflu-förordningen eller i EHFF-förordningen med undantag för de insatser för vilka det hänvisas till denna punkt i EHFF-förordningen, eller

i) insatser vars sammanlagda stödberättigande kostnad inte överstiger 100 000 EUR.

▼B

Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 61 ska en betalning som mottagits av stödmottagaren som grundas på avtalsenliga viten till följd av en överträdelse av ett avtal mellan stödmottagaren och en tredje part, eller som följer av att tredje part som utsetts enligt reglerna för offentlig upphandling (nedan kallad *deponering*) återtagit sitt erbjudande, inte betraktas som inkomst och ska inte dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen.

9. Utgifter som blir stödberättigande till följd av en ändring av ett programmet ska endast vara stödberättigande från och med den dag då begäran om ändring lämnas in till kommissionen eller, om artikel 96.11 tillämpas, från och med den dag då beslutet om ändring av programmet träder i kraft.

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får avvika från första stycket.

10. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 9 kan särskilda bestämmelser om datum för inledande av stödberättigande fastställas i Ejflu-förordningen.

▼M9

Med avvikelse från vad som sägs i punkt 9 ska utgifter för insatser i syfte att främja krishanteringsförmågan inom ramen för covid-19-utbrottet vara stödberättigande från och med den 1 februari 2020.

▼M6

11. En insats kan få stöd från en eller flera europeiska struktur- och investeringsfonder eller från ett eller flera program och från andra unionsinstrument, förutsatt att den utgift som deklarerats i en betalningsansökan för en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna inte deklareras för stöd från någon annan fond eller något annat unionsinstrument eller stöd från samma fond inom ett annat program. Det utgiftsbelopp som ska införas i en betalningsansökan för en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan beräknas för var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och för det eller de program som berörs på proportionella grunder i enlighet med det dokument som fastställer stödvillkoren.

▼B

Artikel 66

Stödformer

De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska användas för stöd i form av bidrag, priser, återbetalningspliktigt stöd och finansieringsinstrument, eller en kombination därav.

När det gäller återbetalningspliktigt stöd, ska det stöd som återbetalas till det organ som tillhandahöll det eller till en annan behörig myndighet i medlemsstaten sättas in på ett separat konto eller separeras med hjälp av kontokoder och återanvändas för samma ändamål eller i enlighet med programmets mål.

▼B

Artikel 67

Bidragsformer och återbetalningspliktigt stöd

1. Bidrag och återbetalningspliktigt stöd kan vara utformade på något av följande sätt:

a) Återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med naturabidrag och avskrivningar, där så är tillämpligt.

b) Standardiserade skalor av enhetskostnader.

▼M6

c) Klumpsummor.

▼B

d) Finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier.

▼M6

e) Finansiering som inte är kopplad till kostnaderna för de relevanta insatserna men som är baserad på uppfyllandet av villkor som har samband med framsteg i genomförandet eller uppnåendet av programmens mål enligt den delegerade akt som antas i enlighet med punkt 5a.

▼B

Fondspecifika bestämmelser kan begränsa de bidragsformer eller det återbetalningspliktiga stöd som är tillämpliga på vissa insatser.

▼M6

Vad gäller den finansieringsform som avses i första stycket e ska revisionen enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning har uppfyllts.

▼B

2. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 kan ytterligare stödformer och beräkningsmetoder fastställas i EHFF-förordningen.

▼M6

2a. För en insats eller ett projekt som inte omfattas av punkt 4 första meningen och som får stöd från Eruf och ESF ska bidrag och återbetalningspliktigt stöd för vilket det offentliga stödet inte överstiger 100 000 EUR ta formen av standardiserade skalor av enhetskostnader, klumpsummor eller schablonsatser, förutom för insatser som får stöd inom ramen för statligt stöd som inte utgör stöd av mindre betydelse.

Om finansiering till en schablonsats tillämpas får de kostnadskategorier på vilka schablonsatsen tillämpas ersättas i enlighet med punkt 1 första stycket a.

För insatser som stöds av Ejflu, Eruf eller ESF, där den schablonsats som avses i artikel 68b.1 används, får löner och ersättningar till deltagarna ersättas i enlighet med punkt 1 första stycket a i den här artikeln.

Denna punkt ska omfattas av de övergångsbestämmelser som fastställs i artikel 152.7.

▼B

3. De valmöjligheter som avses i punkt 1 får kombineras endast om var och en omfattar olika kostnadskategorier eller om de används för olika projekt som ingår i en insats eller för på varandra följande etapper i en insats.

▼M6

4. Om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, varor eller tjänster, ska endast punkt 1 första stycket a och e gälla. Om offentlig upphandling inom en insats eller ett projekt som ingår i

▼M6

en insats är begränsad till vissa kostnadskategorier, får alla de valmöjligheter som anges i punkt 1 tillämpas på hela den insats eller det projekt som ingår i insatsen.

▼B

5. De belopp som anges i punkt 1första stycket leden b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:

▼M6

a) En rättvis, rimlig och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på något av följande:

i) Statistiska uppgifter, annan objektiv information eller en expertbedömning.

ii) Kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare.

iii) Tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.

aa) Ett budgetförslag som fastställs från fall till fall och godkänns på förhand av den förvaltande myndigheten eller, när det gäller Ejflu, den myndighet som ansvar för att välja ut insatser, om det offentliga stödet inte överskrider 100 000 EUR.

▼B

b) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas i unionens program för liknande typer av insatser och stödmottagare.

c) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av insatser och stödmottagare.

d) Satser som fastställs i den här förordningen eller i de fondspecifika bestämmelserna.

e) Särskilda metoder för att bestämma de belopp som fastställts i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼M6

5a. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera denna förordning när det gäller definitionen av de standardiserade skalor av enhetskostnader eller den finansiering till schablonsatser som avses i punkt 1 första stycket b och d i den här artikeln, de därmed sammanhängande metoder som avses i punkt 5 a i den här artikeln samt den form av stöd som avses i punkt 1 första stycket e i den här artikeln genom att fastställa närmare bestämmelser om finansieringsvillkoren och deras tillämpning.

▼B

6. I det dokument där stödvillkoren för varje insats anges ska det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalningen av bidraget.

▼M6

Artikel 68

Finansiering till schablonsatser för indirekta kostnader avseende bidrag och återbetalningspliktigt stöd

Om genomförandet av en insats ger upphov till indirekta kostnader, får de beräknas som en schablonsats på ett av följande sätt:

a) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, under förutsättning att satsen beräknas på grundval av en rättvis, rimlig och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som helt och hållet finansieras av medlemsstaten för liknande typer av insatser och stödmottagare.

b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

c) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens politik för liknande typer av insatser och stödmottagare.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att komplettera bestämmelserna om den schablonsats och de därmed sammanhängande metoder som avses i denna punkt första stycket c.

Artikel 68a

Personalkostnader för bidrag och återbetalningspliktigt stöd

1. De direkta personalkostnaderna för en insats får beräknas som en schablonsats på upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader. Det krävs inte att medlemsstaten gör en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen, förutsatt att insatsens direkta kostnader inte inbegriper offentliga byggentreprenadkontrakt som i värde överstiger det tröskelvärde som fastställs i artikel 4 a i direktiv 2014/24/EU.

2. För att fastställa personalkostnader får en timsats beräknas genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar för personer som arbetar heltid, eller med motsvarande proportionell andel av 1 720 timmar, för personer som arbetar deltid.

3. När man tillämpar den timsats som beräknas enligt punkt 2 får det totala antalet timmar som deklareras per person för ett visst år inte överstiga det antal timmar som används för beräkningen av den timsatsen.

Första stycket ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete för personalkostnader som avser personer som arbetar med insatsen på deltid.

▼M6

4. Om de årliga bruttopersonalkostnaderna inte är tillgängliga får de härledas från de tillgängliga dokumenterade bruttopersonalkostnaderna eller från anställningsavtalet, efter vederbörlig anpassning till en tolvmånadersperiod.

5. Personalkostnaderna för personer som arbetar med insatsen på deltid får beräknas som en fast procentandel av bruttopersonalkostnaderna motsvarande en fast andel av arbetstiden som ägnas åt insatsen per månad, utan skyldighet att införa ett separat tidsregistreringssystem. Arbetsgivaren ska utfärda ett dokument för anställda och i det ange denna fasta procentandel.

Artikel 68b

Finansiering till schablonsatser för andra kostnader än personalkostnader

1. En schablonsats på upp till 40 % av stödberättigande direkta personalkostnader får användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats utan något krav på att medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.

För insatser som stöds av ESF, Eruf eller Ejflu ska löner och ersättningar till deltagarna betraktas som ytterligare stödberättigande kostnader som inte omfattas av schablonsatsen.

2. Den schablonsats som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på personalkostnader som har beräknats på grundval av en schablonsats.

▼B

Artikel 69

Särskilda bestämmelser för berättigande till bidrag och återbetalningspliktigt stöd

1. Naturabidrag i form av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka det inte erlagts någon kontant betalning, verifierad genom fakturor eller dokument med bevisvärde likvärdigt med fakturor, får vara stödberättigande på villkor att de europeiska struktur- och investeringsfondernas och programmets bestämmelser för stödberättigande tillåter detta och att följande kriterier uppfylls:

a) Det offentliga stöd som betalas till insatsen och som inbegriper naturabidrag överskrider inte de totala stödberättigande utgifterna, naturabidragen oräknade, när insatsen avslutas.

b) Det värde som tillskrivs naturabidragen får inte överskrida de kostnader som i allmänhet accepteras på marknaden i fråga.

c) Värdet på och genomförandet av bidraget kan bli föremål för oberoende bedömning och kontroll.

d) När det gäller tillhandahållande av mark eller fastigheter kan en kontantbetalning ske i enlighet med ett leasingavtal med ett nominellt årligt belopp som inte överstiger en enhet av medlemsstatens valuta.

e) När det gäller naturabidrag i form av oavlönat arbete, ska värdet av det arbetet bestämmas med beaktande av nedlagd tid och normal lön för likvärdigt arbete.

▼B

Värdet av mark eller fastigheter som avses i första stycket led d i denna punkt ska intygas av en oberoende kvalificerad expert eller ett vederbörligen auktoriserat officiellt organ, och får inte överskrida den gräns som anges i punkt 3 b.

2. Avskrivningskostnader får anses stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:

a) Programmets regler för stödberättigande tillåter det.

b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts genom verifikationer med bevisvärde likvärdigt med fakturor för stödberättigande kostnader, när de återbetalas i den form som anges i artikel 67.1 första stycket led a.

c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken insatsen får stöd.

d) Offentliga bidrag har inte bidragit till förvärvet av de avskrivna tillgångarna.

3. Följande kostnader ska inte berättiga till bidrag från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och från det stödbelopp som överförts från Sammanhållningsfonden till FSE som avses i artikel 92.6:

a) Skuldräntor, förutom avseende bidrag som ges i form av räntesubventioner eller subventioner av garantiavgifter.

b) Förvärv av obebyggd och bebyggd mark för ett belopp som överskrider 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga. För övergivna tomter och tomter som tidigare använts för industriellt bruk där det finns byggnader ska denna gräns höjas till 15 %. I vederbörligen motiverade undantagsfall kan denna gräns höjas över respektive föregående procentsatser för miljöbevarande insatser.

c) Återbetalningsbar mervärdesskatt utom sådan som inte kan återbetalas enligt nationell lagstiftning för mervärdesskatt.

▼M6

Artikel 70

Insatsers stödberättigande beroende på geografiskt läge

1. Om inte annat följer av de undantag som avses i punkt 2 och de fondspecifika bestämmelserna, ska insatser som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna vara belägna i programområdet.

Insatser som rör tillhandahållande av tjänster till medborgare eller företag och som täcker hela territoriet i en medlemsstat ska anses vara belägna i alla programområdena i en medlemsstat. I sådana fall ska utgifterna tilldelas proportionellt till de berörda programområdena, på grundval av objektiva kriterier.

Andra stycket i denna punkt gäller inte nationella program som avses i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 och inte det särskilda program för att inrätta eller driva det nationella landsbygdsnätverket som avses i artikel 54.1 i den förordningen.

2. Den förvaltande myndigheten får godta att en insats genomförs utanför programområdet men inom unionen, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Insatsen genomförs till gagn för programområdet.

▼M6

b) Det totala belopp från Eruf, Sammanhållningsfonden, Ejflu eller EHFF som beviljats genom programmet till insatser belägna utanför programområdet överskrider inte 15 % av stödet från Eruf, Sammanhållningsfonden, Ejflu eller EHFF på prioriteringsnivån vid tiden för antagande av programmet.

c) Övervakningskommittén har gett sitt samtycke till insatsen eller typerna av insatser i fråga.

d) De skyldigheter som myndigheterna för programmet har när det gäller förvaltning, kontroll och revision av insatsen uppfylls av de myndigheter som är ansvariga för det program genom vilket insatsen får stöd, eller så har dessa myndigheter slutit avtal med myndigheterna i det område där insatsen genomförs.

Om insatser som finansieras av fonderna och EHFF genomförs utanför programområdet i enlighet med denna punkt och har fördelar både inom och utanför programområdet ska sådana utgifter tilldelas proportionellt till dessa områden på grundval av objektiva kriterier.

Om insatser för det tematiska mål som avses i artikel 9 första stycket led 1 genomförs utanför medlemsstaten men inom unionen ska endast första stycket b och d i den här punkten tillämpas.

3. När det gäller insatser som rör tekniskt stöd eller informations-, kommunikations- och synlighetsåtgärder och marknadsföringsåtgärder, och när det gäller insatser som avser det tematiska mål som avses i artikel 9 första stycket led 1, får utgifter uppkomma utanför unionen förutsatt att utgiften är nödvändig för ett tillfredsställande genomförande av insatsen.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete. Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för insatser som får stöd från ESF.

▼B

Artikel 71

Insatsernas varaktighet

1. En insats som omfattar investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska återbetala bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om insatsen, inom fem år från slutbetalningen till stödmottagaren eller inom den tidsfrist som föreskrivs i reglerna för statligt stöd, där så är tillämpligt, blir föremål för något av följande:

a) Ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför programområdet.

b) En förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag eller ett offentligt organ får en felaktig förmån.

c) En väsentlig förändring som påverkar dess karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande som skulle resultera i att dess ursprungliga mål underminerades.

Felaktigt utbetalade belopp som gäller insatsen ska återkrävas av medlemsstaten i proportion till den period under vilken kraven inte har uppfyllts.

▼B

Medlemsstaterna får förkorta tidsfristen i första stycket till tre år när det gäller upprätthållande av investeringar eller bevarande av arbetstillfällen som skapats av SMF.

2. En insats som består av investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska återbetala bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna om den produktiva verksamheten omlokaliseras utanför unionen inom tio år från slutbetalningen till stödmottagaren, utom i det fall stödmottagaren är ett litet eller medelstort företag. Om bidraget från de europeiska struktur- och investeringsfonderna utgörs av statligt stöd ska perioden på tio år ersättas av den tillämpliga tidsfristen enligt reglerna om statligt stöd.

3. För insatser som får ESF-stöd och insatser som får stöd genom andra europeiska struktur- och investeringsfonder och som inte är investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska bidraget från fonden återbetalas endast om de är skyldiga att upprätthålla investeringarna enligt tillämpliga bestämmelser om statligt stöd och om de berörs av ett upphörande eller en omlokalisering av en produktionsverksamhet inom den tidsfrist som föreskrivs i de bestämmelserna.

▼M6

4. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska varken gälla bidrag till eller från finansieringsinstrument eller för hyrköp enligt artikel 45.2 b i förordning (EU) nr 1305/2013, eller andra insatser som berörs av ett upphörande av en produktionsverksamhet på grund av en konkurs där det inte rör sig om bedrägeri.

▼B

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla fysiska personer som är mottagare av ett investeringsstöd och som, efter det att insatsen har slutförts, blir berättigade till stöd och mottar stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013, i de fall den berörda investeringen är direkt knuten till den verksamhetstyp som konstaterats vara berättigad till stöd ur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

AVDELNING VIII

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I

Förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 72

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

▼C1

Förvaltnings- och kontrollsystemen ska, i enlighet med artikel 4.8, sörja för

▼B

a) en beskrivning av de funktioner varje organ som deltar i förvaltningen och kontrollen har och fördelningen av funktioner inom varje organ,

b) efterlevnad av principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana organ,

c) förfaranden för att säkerställa att de attesterade utgifterna är korrekta,

▼B

d) datoriserade system för redovisning, lagring och överföring av ekonomiska uppgifter samt uppgifter om indikatorer för övervakning och rapportering,

e) system för rapportering och övervakning i de fall det ansvariga organet överlämnar verkställandet av uppgifterna till ett annat organ,

f) rutiner för revision av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar,

g) system och förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja,

h) förebyggande, upptäckande och korrigering av oriktigheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta vid sen betalning.

Artikel 73

Ansvar vid delad förvaltning

I enlighet med principen om delad förvaltning ska medlemsstaterna och kommissionen ha ansvaret för att förvalta och kontrollera programmen i enlighet med sina respektive ansvarsuppgifter enligt denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

Artikel 74

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska fullgöra sina skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav enligt bestämmelserna om delad förvaltning i budgetförordningen och de fondspecifika bestämmelserna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för programmen har inrättats i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna och att de systemen fungerar effektivt.

3. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva arrangemang för hantering av klagomål rörande de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Omfattningen av samt reglerna och förfarandena för sådana arrangemang ska vara medlemsstaternas ansvar i enlighet med deras institutionella och rättsliga ramar. Medlemsstaterna ska på begäran från kommissionen hantera klagomål som lämnats in till kommissionen som omfattas av deras arrangemang. Medlemsstaterna ska på begäran underrätta kommissionen om resultaten av dessa.

4. Allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaten och kommissionen ska ske via ett elektroniskt system för datautbyte. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa villkoren som det elektroniska systemet ska uppfylla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

▼B

KAPITEL II

Kommissionens befogenheter och ansvar

Artikel 75

Kommissionens befogenheter och ansvar

1. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information, inklusive information om utnämningen av organ som ska ansvara för förvaltning och kontroll, de dokument som varje år, i enlighet med ►M6 artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen ◄, lämnas av de utsedda organen, kontrollrapporter, årliga genomföranderapporter och revisioner som utförts av nationella organ och unionsorgan, försäkra sig om att medlemsstaten har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med den här förordningen och de fondspecifika bestämmelserna, och att dessa system fungerar effektivt under genomförandet av programmen.

2. Kommissionstjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen får utföra revisioner på plats eller kontroller under förutsättning att detta har meddelats minst tolv arbetsdagar i förväg till behörig nationell myndighet, utom i brådskande fall. Kommissionen ska respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta behovet av att undvika att dubblera medlemsstaternas revisioner eller kontroller, risknivån med avseende på unionens budget och behovet av att minimera de administrativa bördorna för stödmottagarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. De får omfatta framför allt kontroll av att förvaltnings- och kontrollsystemen i ett program eller delar av ett program fungerar effektivt, kontroll och revision av insatser samt bedömning av om den ekonomiska förvaltningen av insatserna och programmen är sund. Medlemsstatens tjänstemän eller bemyndigade företrädare får delta i sådana revisioner eller kontroller.

Kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen som i vederbörlig ordning bemyndigats att utföra revisioner eller kontroller på plats, ska få tillgång till all nödvändig dokumentation och alla nödvändiga handlingar och metadata, oavsett på vilket sätt de lagras, som gäller de insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller förvaltnings- och kontrollsystemen. Medlemsstaterna ska, om kommissionen begär det, tillhandahålla kopior av sådan dokumentation, sådana handlingar och metadata.

De befogenheter som anges i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning. Kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare får bl.a. inte delta i hembesök eller formella förhör med personer inom ramen för den nationella lagstiftningen. Dessa tjänstemän och företrädare ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt, utan att de nationella domstolarnas befogenheter påverkas och med fullständig respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.

▼M6

2a. Kommissionen ska förse den behöriga nationella myndigheten med

a) utkastet till revisionsrapport från revisionerna eller kontrollen på plats, inom tre månader efter den dag då den revisionen eller den kontrollen avslutades.

▼M6

b) den slutliga revisionsrapporten inom tre månader efter mottagandet av den behöriga nationella myndighetens fullständiga svar med anledning av utkastet till revisionsrapport från de berörda revisionerna eller kontrollerna på plats.

De rapporter som avses i första stycket a och b ska göras tillgängliga inom de tidsfrister som avses i dessa led på minst ett av unionsinstitutionernas officiella språk.

Den tidsfrist som anges i första stycket a ska inte innefatta den tidsperiod som inleds dagen efter den dag då kommissionen skickar sin begäran om ytterligare uppgifter till medlemsstaten och som löper ut när medlemsstaten svarar på begäran.

Denna punkt ska inte tillämpas på Ejflu.

▼B

3. Kommissionen får begära att en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt eller att utgifterna är korrekta i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

AVDELNING IX

EKONOMISK FÖRVALTNING, GRANSKNING OCH GODKÄNNANDE AV RÄKENSKAPER OCH FINANSIELLA KORRIGERINGAR, ÅTERKRAV

KAPITEL I

Ekonomisk förvaltning

Artikel 76

Budgetåtaganden

Unionens budgetåtaganden för varje program ska göras årligen för varje fond under perioden 1 januari 2014–31 december 2020. Budgetåtagandena för resultatreserven i varje program ska göras separat från de kvarstående anslagen till programmet.

►C1 Kommissionens beslut om antagande av ett program ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i ►M6 artikel 110.1 i budgetförordningen ◄, ◄ och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen.

För varje program ska budgetåtaganden för den första utbetalningen göras när kommissionen har antagit programmet.

Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i andra stycket i denna artikel, utom när artikel 16 i budgetförordningen gäller.

Vid tillämpning av resultatramen enligt artikel 22, och då man inom en prioritering inte har uppnått delmålen, ska kommissionen vid behov frigöra motsvarande medel som anslagits till de berörda programmen som del av resultatreserven och göra dem tillgängliga igen för de program vars anslag har ökats till följd av en ändring som kommissionen har godkänt i enlighet med artikel 22.5.

▼B

Artikel 77

Gemensamma regler för utbetalningar

1. Kommissionens utbetalning av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till varje program ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att det finns medel tillgängliga. Varje betalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden.

2. Betalningar kopplade till anslag från resultatreserven ska inte göras innan resultatreserven definitivt har tilldelats, i enlighet med artikel 22.3 och 22.4.

3. Betalningarna ska ske i form av förhandsfinansiering, mellanliggande betalningar och utbetalning av slutsaldot.

4. När det gäller stödformer enligt artiklarna 67.1 första stycket leden b, c och d, 68 och 69 ska kostnader beräknade på tillämplig basis betraktas som stödberättigande utgifter.

Artikel 78

Gemensamma regler för beräkning av mellanliggande betalningar och slutlig utbetalning

De fondspecifika bestämmelserna ska innehålla regler för beräkning av det belopp som ska betalas tillbaka som mellanliggande betalning och slutlig utbetalning. Beloppet beror på den specifika medfinansieringsgrad som ska tillämpas för de stödberättigande utgifterna.

Artikel 79

Betalningsansökningar

1. Det särskilda förfarandet och vilka uppgifter som ska lämnas in i samband med betalningsansökningar avseende alla europeiska struktur- och investeringsfonder ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

►C1 2. Den betalningsansökan som ska lämnas in till kommissionen ◄ ska innehålla alla uppgifter som kommissionen behöver för sin redovisning i enlighet med ►M6 artikel 82.2 i budgetförordningen ◄.

Artikel 80

Användning av euro

Belopp i de program som medlemsstaterna lämnat in, prognoser över utgifter, utgiftsdeklarationer, betalningsansökningar, räkenskaper samt utgifter som nämns i de årliga och slutliga genomföranderapporterna ska anges i euro.

Artikel 81

Utbetalning av förskott

1. När kommissionen har beslutat att anta ett program ska den betala ut ett förskott för hela programplaneringsperioden. Det inledande förskottet ska betalas ut i flera omgångar beroende på budgetbehoven. Delbetalningarnas nivå ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

2. Inledande förskott ska användas enbart för utbetalningar till stödmottagare i samband med genomförandet av programmet. Den ska därför omedelbart göras tillgänglig för ansvarigt organ.

Artikel 82

Avräkning av förskott

Det belopp som betalats ut som inledande förskott ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper senast när programmet avslutas.

Artikel 83

Avbrott i betalningsfristen

1. Betalningsfristen för en ansökning om mellanliggande betalning kan i följande fall avbrytas av den bemyndigade utanordnaren enligt budgetförordningen i högst sex månader:

a) Om det enligt uppgifter från ett revisionsorgan på nationell nivå eller unionsnivå finns tydliga indikationer på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.

▼C1

b) Om den bemyndigade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller till följd av uppgifter som kommit till dennes kännedom som tyder på att utgifter i en betalningsansökan har samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder.

▼B

c) Om något av de dokument som krävs enligt ►M6 artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen ◄ inte har lämnats in.

Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för att avbryta utbetalningar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och av huruvida den är återkommande.

2. Den bemyndigade utanordnaren ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som omfattas av den betalningsansökan som berörs av omständigheter som avses i punkt 1 första stycket, såvida det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Den delegerade utanordnaren ska omedelbart och skriftligen informera medlemsstaten och den förvaltande myndigheten om anledningen till avbrottet och be dem att åtgärda situationen. Den delegerade utanordnaren ska låta avbrottet upphöra så snart nödvändiga åtgärder har vidtagits.

KAPITEL II

Granskning och godkännande av räkenskaper

Artikel 84

Tidsfrist för kommissionens granskning och godkännande av räkenskaper

Senast den 31 maj året efter räkenskapsperiodens slut ska kommissionen i enlighet med ►M6 artikel 63.8 i budgetförordningen ◄ tillämpa förfaranden för granskning och godkännande av räkenskaper och informera medlemsstaten om huruvida den godkänner räkenskaperna som rättvisande, fullständiga och korrekta i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Artikel 85

Kommissionens finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett program och genom att från en medlemsstat återvinna, i syfte att utesluta utgifter som betalats ut i strid med tillämplig rätt från unionens finansiering.

2. Överträdelser av tillämplig lagstiftning ska leda till finansiella korrigeringar bara med avseende på utgifter som har deklarerats för kommissionen och när ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Överträdelsen har påverkat det ansvariga organets urval av insatser som ska få stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att fastställa den påverkan, det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.

b) Det finns en risk att överträdelsen har eller skulle ha kunnat påverka de utgifter som deklarerats för återbetalning ur unionens budget eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att kvantifiera dess ekonomiska verkningar, men det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.

3. När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering enligt punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till av vilken art och hur allvarlig överträdelsen av tillämplig lagstiftning är, och dess ekonomiska följder för unionens budget. Kommissionen ska informera Europaparlamentet om beslut om tillämpning av finansiella korrigeringar.

4. Kriterierna och förfarandet för att tillämpa finansiella korrigeringar ska fastställas i de fondspecifika bestämmelserna.

KAPITEL IV

Återkrav

Artikel 86

Principer

1. Alla program ska genomgå ett återkravsförfarande som inrättats eftersom återkrav för belopp som inte omfattas av förskott eller betalningsansökningar inom en viss tidsperiod ska återkrävas, inbegripet betalningsansökningar av vilka alla eller en del är föremål för ett avbrott i betalningsfristen eller ett innehållande av betalningar.

2. Åtaganden för periodens sista år ska återkrävas i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.

▼B

3. I de fondspecifika bestämmelserna ska den exakta tillämpningen av återkravsregeln fastställas för varje europeisk struktur- och investeringsfond.

4. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen ska återkrävas om något av de dokument som behövs för avslutandet inte har lämnats in till kommissionen inom de tidsfrister som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.

5. Budgetanslagen beträffande resultatreserven ska endast omfattas av återkrävandeförfarandet i punkt 4.

Artikel 87

Undantag från återkrav

1. Det belopp som berörs av återkrav ska minskas med belopp motsvarande den del av budgetåtagandet för vilken:

a) insatserna hålls inne genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan.

►C1 b) det inte har varit möjligt att lämna in någon betalningsansökan ◄ på grund av force majeure som allvarligt påverkat genomförandet av hela eller delar av programmet.

De nationella myndigheter som åberopar force majeure enligt första stycket led b ska visa de direkta följderna av force majeure för genomförandet av hela eller delar av programmet.

▼C1

För tillämpningen av första stycket leden a och b får minskningen begäras en gång om innehållandet av medel eller force majeure varade högst ett år, eller ett antal gånger som motsvarar varaktigheten av force majeure eller antalet år mellan den dag då genomförandet av insatsen hålls inne genom ett rättsligt eller administrativt beslut och dagen för ett slutligt rättsligt eller administrativt beslut.

▼B

2. Senast den 31 januari ska medlemsstaten informera kommissionen om de undantag som avses i punkt 1 första stycket leden a och b för det belopp som ska deklareras vid utgången av föregående år.

Artikel 88

Förfarande

1. Kommissionen ska i god tid informera den berörda medlemsstaten och den förvaltande myndigheten när det finns risk för tillämpning av återkravsregeln enligt artikel 86.

▼C1

2. På grundval av de uppgifter som kommissionen mottagit per den 31 januari, ska den informera medlemsstaterna och den förvaltande myndigheten om det beloppet för återkrav, till följd av de uppgifterna, kommer att uppgå till.

▼B

3. Medlemsstaten ska ha två månader på sig att godkänna det belopp som ska återkrävas eller lämna synpunkter.

▼B

4. Senast den 30 juni ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en reviderad finansieringstabell som avspeglar det minskade stödbeloppet för en eller flera prioriteringar inom programmet för det berörda budgetåret med hänsyn till tilldelning per fond och per regionkategori, i tillämpliga fall. Om medlemsstaten underlåter att göra det ska kommissionen revidera finansieringstabellen genom att minska bidragen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna för det berörda budgetåret. Den minskningen ska göras proportionellt för varje prioritering.

5. Kommissionen ska ändra sitt beslut om antagande av programmet genom genomförandeakter senast den 30 september.

DEL TRE

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR ERUF, EFS OCH SAMMANHÅLLNINGSFONDEN

AVDELNING I

MÅL OCH BUDGETRAM

KAPITEL I

Uppgift, mål och stödets geografiska täckning

Artikel 89

Uppgift och mål

1. Fonderna ska bidra till att utveckla och fullfölja unionens åtgärder för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget.

De åtgärder som stöds av fonderna ska också bidra till förverkligandet av unionsstrategin för smart och hållbar tillväxt för alla.

▼C1

2. För den uppgift som avses i punkt 1, ska följande mål eftersträvas:

a) Investering för tillväxt och sysselsättning i medlemsstater och regioner, som ska stödjas av fonderna.

b) Europeiskt territoriellt samarbete, som ska stödjas av Eruf.

Artikel 90

Målet Investering för tillväxt och sysselsättning

▼B

1. Strukturfonderna ska stödja målet Investering för tillväxt och sysselsättning i alla regioner som motsvarar nivå 2 i den gemensamma nomenklatur för statistiska territoriella enheter (nedan kallad *Nuts 2*) som inrättats genom förordning (EG) nr 1059/2003 ([1]), ändrad genom förordning (EG) nr 105/2007.

2. Medel för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska anslås till följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS)
(EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

▼B

a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27.

b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.

c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är högre än 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.

Klassificeringen av regioner i en av de tre kategorierna ska fastställas utifrån hur varje regions BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2007–2009, förhåller sig till genomsnittlig BNP i EU-27 under samma period.

3. Sammanhållningsfonden ska stödja de medlemsstater vars BNI per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2008–2010, är lägre än 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 under samma period.

De medlemsstater som är berättigade till medel från Sammanhållningsfonden 2013 men vars nominella BNI per capita överstiger 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 beräknat enligt första stycket, ska under en övergångsperiod få stöd från Sammanhållningsfonden på särskilda grunder.

4. Omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut med en förteckning över de regioner som uppfyller kriterierna för de tre regionkategorierna i punkt 2 och de medlemsstater som uppfyller kriterierna i punkt 3. Den förteckningen ska gälla under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

5. År 2016 ska kommissionen se över vilka medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden på grundval av BNI-talen från unionen för EU-27 under perioden 2012–2014. De medlemsstater vars nominella BNI per capita underskrider 90 % av genomsnittlig BNI per capita i EU-27 ska på nytt vara berättigade att få stöd från Sammanhållningsfonden och de medlemsstater som var berättigade att få stöd från Sammanhållningsfonden och vars nominella BNI per capita överstiger 90 % ska upphöra att vara stödberättigade och få stöd från Sammanhållningsfonden på särskilda grunder under en övergångsperiod.

KAPITEL II

Budgetram

Artikel 91

Medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

▼M11

1. De medel för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som är tillgängliga för budgetåtaganden under perioden 2014–2020 ska uppgå till 330 105 627 309 EUR i 2011 års priser, i enlighet med den årliga fördelning som anges i bilaga VI, varav 325 938 694 233 EUR utgör de samlade medel som tilldelas Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden och 4 166 933 076 EUR utgör en särskild tilldelning för sysselsättningsinitiativet för unga. Medlen för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning ska indexregleras med 2 % per år inför programplanering och senare budgetering i unionens budget.

▼B

►C1 2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ◄ och målet Europeiskt territoriellt samarbete och den årliga fördelningen per medlemsstat av medlen från den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga samt en förteckning över stödberättigade regioner, i enlighet med de kriterier och den metod som anges i bilagorna VII respektive VIII, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln eller artikel 92.8.

▼M3

3. Av de samlade medlen efter det avdrag för stödet till FSE som avses i artikel 92.6 och stödet till dem som har det sämst ställt som avses i artikel 92.7 ska 0,35 % anslås till tekniskt stöd på kommissionens initiativ, varav högst 112 233 000 EUR i löpande priser ska anslås till det stödprogram för strukturreformer som inrättats genom förordning (EU) 2017/825 för användning inom det programmets tillämpningsområde och för dess ändamål.

▼C1

Artikel 92

Medel för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och för målet Europeiskt territoriellt samarbete

▼M7

1. Medlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska uppgå till 96,09 % av de samlade medlen (dvs. till 317 073 545 392 EUR) och de ska fördelas på följande sätt:

a) 51,52 % (dvs. 163 359 380 738 EUR) till mindre utvecklade regioner.

b) 10,82 % (dvs. 34 319 221 039 EUR) till övergångsregioner.

c) 16,33 % (dvs. 51 773 321 432 EUR) till mer utvecklade regioner.

d) 20,89 % (dvs. 66 236 030 665 EUR) till medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden.

e) 0,44 % (dvs. 1 385 591 518 EUR) som tilläggsfinansiering för de yttersta randområden som anges i artikel 349 i EUF-fördraget och för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i artikel 2 i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

▼B

2. Utöver de belopp som anges i artikel 91 och punkt 1 i den här artikeln ska ytterligare ett belopp på 94 200 000 EUR respektive 92 400 000 EUR för åren 2014 och 2015 göras tillgängliga enligt "kompletterande justeringar" enligt bilaga VII. Dessa belopp ska fastställas i det beslut av kommissionen som avses i artikel 91.2.

►C1 3. År 2016 ska kommissionen i sin tekniska justering för 2017 i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 se över de totala anslagen till målet Investering för tillväxt och sysselsättning för varje medlemsstat under perioden 2017–2020, och tillämpa den tilldelningsmetod som fastställts i punkterna 1-16 i bilaga VII på grundval av den senast tillgängliga statistiken och, för de medlemsstater som omfattas av utgiftstak, en jämförelse mellan den samlade bruttonationalprodukten för 2014–2015 och den samlade bruttonationalprodukten för samma period som beräknats 2012 i enlighet med punkt 10 i bilaga VII. Om den sammanlagda avvikelsen mellan de reviderade

▼B

tilldelningarna och de totala tilldelningarna är mer än +/– 5 % ska de totala tilldelningarna justeras därefter. I enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ska justeringarna fördelas jämnt ◄ över åren 2017–2020 och budgetramens utgiftstak för åren i fråga anpassas därefter. Den totala nettoeffekten av justeringarna, vare sig den är positiv eller negativ, får inte överstiga 4 000 000 000 EUR. Efter de tekniska justeringarna ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut om en ändrad årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen.

►C1 4. För att se till att tillräckliga investeringar riktas till sysselsättning av ungdomar, arbetskraftens rörlighet, kunskap, social delaktighet och bekämpning av fattigdom ska den andel av strukturfondernas medel som är tillgänglig för programplanering för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som tilldelats ESF i varje medlemsstat inte vara lägre än motsvarande ESF-andel för den medlemsstaten, som fastställs i de operativa programmen för målen Konvergens och Regional konkurrenskraft och sysselsättning för programperioden 2007–2013. ◄ Till denna andel tillkommer ytterligare ett belopp för varje medlemsstat i enlighet med den metod som anges i bilaga IX i syfte att se till att ESF-andelen i % av de totala sammanlagda medlen för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden på unionsnivå, utom stöd från Sammanhållningsfonden till transportinfrastruktur inom FSE enligt punkterna 4-6 och stöd från strukturfonderna för livsmedelsstöd till de sämst ställda som avses i punkt 7, är minst 23,1 % i medlemsstaterna. För tillämpningen av denna punkt ska en investering som tillhandhålls från ESF till sysselsättningsinitiativet för unga betraktas som en del av de medel från strukturfonderna som anslås till ESF.

▼M11

5. Medlen för sysselsättningsinitiativet för unga ska uppgå till 4 166 933 076 EUR, varav 23,7 miljoner EUR utgör de ytterligare medlen för 2020. Dessa medel ska kompletteras med riktade investeringar från ESF, i enlighet med artikel 22 i ESF-förordningen.

Medlemsstater som utnyttjar de ytterligare medlen för den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga får begära en överföring av högst 50 % av de ytterligare medlen till ESF så att de utgör motsvarande riktade investeringar från ESF i enlighet med artikel 22.1 i ESF-förordningen. En sådan överföring ska ske till de regionkategorier som enligt regionkategoriseringen är berättigade till en ökning av den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga. Medlemsstaterna ska begära överföringen i en begäran om ändring av programmet i enlighet med artikel 30.1 i denna förordning. Medel som tilldelats tidigare år får inte överföras.

Andra stycket i denna punkt ska tillämpas på alla ytterligare medel för särskild tilldelning för sysselsättningsinitiativet för unga som tilldelats 2019 och 2020.

▼B

6. Det stödbelopp från Sammanhållningsfonden som ska överföras till FSE ska uppgå till 10 000 000 000 EUR. Det ska enbart användas till transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 i de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden.

▼B

Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den på proportionella grunder fastställer det belopp som ska överföras från Strukturfondsanslaget till FSE för varje medlemsstat för hela perioden. Sammanhållningsfondens anslag till varje medlemsstat ska minskas proportionellt i enlighet därmed.

De årliga anslagen för det stöd från Sammanhållningsfonden som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för FSE från och med 2014 års budgetförfarande.

Det belopp som överförts från Sammanhållningsfonden till FSE, som avses i första stycket, ska genomföras genom att anordna särskilda ansökningsomgångar för projekt för genomförandet av stomnät eller för projekt och horisontell verksamhet som fastställts i del I i bilaga I till förordning (EU) nr 1316/2013.

Regler tillämpliga på transportsektorn enligt förordning (EU) nr 1316/2013 ska tillämpas för de särskilda ansökningsomgångar som avses i fjärde stycket. Fram till den 31 december 2016 ska projekt som är berättigade till finansiering väljas ut med respekt för de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden. Från och med den 1 januari 2017 ska medel som överförts till FSE, och som inte har anslagits för ett transportinfrastrukturprojekt, göras tillgängliga för alla medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden för att finansiera transportinfrastrukturprojekt i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013.

För att stödja medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och som kan ha svårt att utse projekt med tillräcklig mognad, kvalitet eller båda delarna, och som har tillräckligt unionsmervärde, ska särskild uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för programstöd som syftar till att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster i samband med utveckling och genomförande av sådana projekt som anges i del I i bilagan till förordning (EU) nr 1316/2013. För att de överförda medlen ska utnyttjas maximalt i alla medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden får kommissionen anordna fler ansökningsomgångar.

7. Stödet från strukturfonderna för stöd till de sämst ställda inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska uppgå till minst 2 500 000 000 EUR och kan ökas med upp till 1 000 000 000 EUR genom frivilligt extra stöd från medlemsstaterna.

Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den fastställer det belopp som ska överföras från strukturfondsanslaget för stöd till de sämst ställda för hela perioden. Strukturfondsanslaget för varje medlemsstat ska minskas med motsvarande belopp i förhållande till minskningen för varje regionkategori.

De årliga anslagen för det stöd från strukturfonderna som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för stöd till de sämst ställda vid 2014 års budgetförfarande.

▼B

8. Av strukturfondsmedlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska 330 000 000 EUR anslås till innovativa åtgärder under kommissionens direkta eller indirekta förvaltning på området hållbar stadsutveckling.

▼M5

9. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,69 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna under perioden 2014–2020 (dvs. 8 865 148 841 EUR).

▼B

10. För tillämpningen av den här artikeln, artiklarna 18, 91, 93, 95, 99, 120, bilaga I och bilaga X till denna förordning, för tillämpningen av artikel 4 i Eruf-förordningen, artiklarna 4 och 16-23 i ESF-förordningen och artikel 3.3 i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete, ska det yttersta randområdet Mayotte anses utgöra en Nuts 2-region som omfattas av kategorin mindre utvecklade regioner. För tillämpningen av artikel 3.1 och 3.2 i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete ska Mayotte och Saint-Martin anses utgöra Nuts 3-regioner.

Artikel 93

Ej överförbara medel mellan regionkategorier

1. Det ska inte vara möjligt att överföra de samlade anslagen för varje medlemsstat för mindre utvecklade regioner, övergångsregioner respektive mer utvecklade regioner mellan de olika regionkategorierna.

2. I vederbörligen motiverade fall som rör genomförandet av ett eller flera tematiska mål kan kommissionen, som ett undantag från punkt 1, godta ett förslag från en medlemsstat när den först lämnar in partnerskapsöverenskommelsen eller, i vederbörligen motiverade fall, vid tilldelningen av resultatreserven eller en större revidering av partnerskapsöverenskommelsen, om att överföra högst 3 % av det samlade anslaget för en regionkategori till andra regionkategorier.

Artikel 94

Ej överförbara medel mellan mål

1. Det ska inte vara möjligt att överföra de samlade anslagen för varje medlemsstat för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete mellan dessa mål.

2. Med avvikelse från punkt 1 kan kommissionen, i syfte att upprätthålla effektiva bidrag från fonderna till de åtgärder som avses i artikel 89.1, i vederbörligen motiverade fall, och med förbehåll för villkoren i punkt 3, genom en genomförandeakt anta ett förslag från en medlemsstat när den först lämnar in partnerskapsöverenskommelsen om att överföra en del av sitt anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete till målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

3. Andelen av målet Europeiskt territoriellt samarbete i den medlemsstat som lägger fram det förslag som avses i punkt 2 ska utgöra minst 35 % av de samlade anslagen till den medlemsstaten för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete, och den ska efter överföringen utgöra minst 25 % av de samlade anslagen.

▼B

Artikel 95

Additionalitet

1. I denna artikel och i bilaga X gäller följande definitioner:

1. *fast bruttoinvestering:* inhemska producenters förvärv, minus avyttringar, av fasta tillgångar under en viss period, plus vissa tillägg till värdet av icke-producerade tillgångar som uppstått genom en producents eller institutionell enhets produktiva verksamhet, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2223/96 ([1]).

2. *fasta tillgångar:* materiella eller immateriella tillgångar tillkomna som resultat av produktionsprocesser som själva används upprepat eller kontinuerligt i produktionsprocesser under mer än ett år.

3. *offentlig sektor:* de institutionella enheter som sammantagna, utöver att utöva sitt politiska ansvar och reglera ekonomin, tillhandahåller huvudsakligen icke marknadsproducerade tjänster (och möjligen även varor) för enskild eller kollektiv förbrukning samt omfördelar inkomster och förmögenhet.

4. *offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder:* den offentliga sektorns fasta bruttoinvesteringar.

2. Stöd från fonderna för målet Investering för tillväxt och sysselsättning får inte ersätta en medlemsstats offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder.

3. Under perioden 2014–2020 ska medlemsstaterna se till att deras genomsnittliga årliga offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder håller sig på minst den referensnivå som anges i partnerskapsöverenskommelsen.

Vid fastställandet av den referensnivå som avses i första stycket ska kommissionen och medlemsstaterna beakta det allmänna makroekonomiska läget och särskilda eller exceptionella omständigheter, t.ex. privatiseringar, en ovanligt hög nivå på de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder i en medlemsstat under programperioden 2007–2013 samt utvecklingen för andra indikatorer för offentliga investeringar. De ska också beakta förändringar i de nationella anslagen från fonderna i förhållande till åren 2007–2013.

4. En kontroll av om de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning har bibehållits under perioden ska endast göras i de medlemsstater där minst 15 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.

I de medlemsstater där minst 65 % av den totala befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell nivå.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 30.11.1996, s. 1).

▼B

I de medlemsstater där mer än 15 % och mindre än 65 % av den totala befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell och regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte förse kommissionen med information om utgifterna i de mindre utvecklade regionerna och övergångsregionerna vid varje etapp i kontrollförfarandet.

5. Kontrollen av om nivån på de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ligger kvar på en oförändrad nivå ska göras när partnerskapsöverenskommelsen lämnas in (nedan kallad *förhandskontroll*), år 2018 (nedan kallad *kontroll efter halva tiden*) och 2022 (nedan kallad *efterhandskontroll*).

De närmare bestämmelserna om kontroll av additionaliteten återfinns under punkt 2 i bilaga X.

6. Om kommissionen vid efterhandskontrollen fastställer att en medlemsstat inte har upprätthållit den referensnivå för de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som anges i partnerskapsöverenskommelsen i enlighet med bilaga X, kan kommissionen, i förhållande till i vilken grad skyldigheterna fullgjorts, genomföra en finansiell korrigering genom att anta ett beslut genom en genomförandeakt. När kommissionen beslutar om den ska genomföra en finansiell korrigering eller inte ska den beakta om den ekonomiska situationen i medlemsstaten har förändrats väsentligt sedan kontrollen efter halva tiden. Närmare bestämmelser om satserna för finansiell korrigering återfinns under punkt 3 i bilaga X.

7. Punkterna 1–6 ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser för fonderna

Artikel 96

Innehållet i samt antagande och ändring av de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

▼C1

1. Ett operativt program ska omfatta insatsområden. Ett insatsområde ska beröra en fond och en regionkategori, med undantag för Sammanhållningsfonden, och ska utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59 motsvara ett tematiskt mål och omfatta en eller flera investeringsprioriteringar för det tematiska målet i fråga, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Om så är lämpligt och för att det, genom ett tematiskt enhetligt och integrerat tillvägagångssätt, ska bli mer verkningsfullt och effektivt, får ett insatsområde

a) omfatta mer än en regionkategori,

▼C1

b) omfatta en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF inom ramen för ett enda tematiskt mål,

c) i vederbörligen motiverade fall kombinera en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera deras bidrag till det insatsområdet,

d) när det gäller ESF, kombinera investeringsprioriteringar från de olika tematiska mål som anges i punkterna 8, 9, 10 och 11 i artikel 9 första stycket för att de lättare ska kunna bidra till andra insatsområden och för att genomföra social innovation och transnationellt samarbete.

▼B

Medlemsstaterna får kombinera två eller flera av valmöjligheterna i leden a–d.

2. Ett operativt program ska bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och till att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, och ska innehålla följande:

a) En motivering till valet av tematiska mål, motsvarande investeringsprioriteringar och finansiell fördelning, med beaktande av partnerskapsöverenskommelserna, på grundval av en kartläggning av regionala och, i förekommande fall, nationella behov, inbegripet behov när det gäller att hantera de utmaningar som anges i de relevanta landspecifika rekommendationerna som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rekommendationer från rådet som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, med beaktande av förhandsutvärderingen i enlighet med artikel 55.

▼C1

b) För vart och ett av insatsområdena, utom tekniskt stöd, ska det innehålla

i) investeringsprioriteringarna och motsvarande specifika mål,

ii) de förväntade resultaten för de specifika målen samt motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, när så är lämpligt kvantifierade, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna, i syfte att stärka programplaneringens resultatinriktning,

iii) en beskrivning av den typ av åtgärder, med exempel, som ska stödjas inom ramen för varje investeringsprioritering och deras förväntade bidrag till de specifika mål som anges i led i, inbegripet principerna för valet av insatser och, i lämpliga fall, angivande av huvudsakliga målgrupper, särskilda geografiska målområden, typ av stödmottagare, hur man planerar att använda finansieringsinstrumenten och större projekt,

iv) aktivitetsindikatorer, inbegripet det kvantifierade målvärdet, som förväntas bidra till resultaten i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna för varje investeringsprioritering,

▼C1

v) fastställande av etapper för genomförande samt ekonomiska indikatorer och aktivitetsindikatorer, och när det är lämpligt, resultatindikatorer som kan utgöra delmål och mål för resultatramen i enlighet med artikel 19.1 och bilaga II,

vi) motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen,

vii) om så är lämpligt, en sammanfattning av den planerade användningen av tekniskt stöd, vid behov inklusive åtgärder för att öka den administrativa kapaciteten hos de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen och stödmottagarna,

c) För vart och ett av insatsområdena rörande tekniskt stöd ska det innehålla

i) specifika mål,

ii) förväntade resultat för varje specifikt mål samt, i objektivt motiverade fall med hänsyn till åtgärdernas innehåll, motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna,

iii) en beskrivning av åtgärder som ska stödjas och deras förväntade bidrag till de specifika målen i led i,

iv) de aktivitetsindikatorer som förväntas bidra till resultaten,

v) motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen.

Led ii ska inte tillämpas när unionens bidrag till insatsområdet eller -områdena för tekniskt stöd i ett operativt program inte överskrider 15 000 000 EUR.

d) En finansieringsplan med följande tabeller:

i) Tabeller där det för varje år anges vilka totala finansiella anslag som man planerar att avsätta för stöd från varje enskild fond, i enlighet med artiklarna 60, 120 och 121, och fastställs belopp anknutna till resultatreserven.

ii) Tabeller där det för hela programperioden, för det operativa programmet och för varje insatsområde anger hela anslaget för stöd från var och en av fonderna och medlemsstaternas medfinansiering, och fastställs belopp anknutna till resultatreserven. För insatsområden som berör flera regionkategorier ska tabellerna visa de totala anslagen från fonderna och den nationella medfinansieringen för varje regionkategori.

För insatsområden där man kombinerar investeringsprioriteringar från olika tematiska mål ska tabellen visa de totala anslagen från var och en av fonderna och medlemsstaternas medfinansiering för vart och ett av de motsvarande tematiska målen.

▼C1

Om den nationella medfinansieringen består av offentlig och privat medfinansiering ska tabellen innehålla en ungefärlig uppdelning mellan de offentliga och privata delarna. Tabellen ska också i informationssyfte visa EIB:s planerade deltagande.

▼B

e) En förteckning över större projekt för vilka genomförandet planeras under programperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter rörande den nomenklatur som avses i första stycket leden b vi och c v. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

3. Ett operativt program ska, med beaktande av dess innehåll och mål, beskriva det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling, varvid hänsyn ska tas till partnerskapsöverenskommelsen, och visa hur det operativa programmet bidrar till uppfyllandet av dess mål och förväntade resultat och, i lämpliga fall, ange följande:

a) Tillvägagångssättet vid användning av instrument för lokal utveckling samt principerna för fastställande av områden där det kommer att genomföras.

►C1 b) Det preliminära beloppet för Eruf-stödet för integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling, som ska genomföras i enlighet med artikel 7.4 i Eruf-förordningen ◄ och det preliminära ESF-stödet till integrerade åtgärder.

c) Tillvägagångssätt vid användning av instrumentet för integrerad territoriell investering, utom i de fall som omfattas av led b, samt ett preliminärt finansiellt anslag från varje insatsområde.

d) Bestämmelser för interregionala och transnationella åtgärder inom de operativa programmen, där stödmottagarna finns i mer än en medlemsstat.

e) När medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier, de enligt programmet planerade insatsernas bidrag till dessa strategier, enligt de behov för programområdet som fastställts av medlemsstaten.

4. Dessutom ska följande anges i det operativa programmet:

a) I tillämpliga fall, fastställande av huruvida och hur det möter särskilda behov i geografiska områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper och personer med funktionsnedsättning, och, i relevanta fall, bidraget till det integrerade tillvägagångssätt som anges i partnerskapsöverenskommelsen för detta syfte.

b) I tillämpliga fall, fastställande av huruvida och hur det möter de befolkningsmässiga utmaningar för regioner eller särskilda behov i områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar som avses i artikel 174 i EUF-fördraget samt bidraget till det integrerade tillvägagångssätt som anges i partnerskapsöverenskommelsen för detta syfte.

▼B

5. Det operativa programmet ska innehålla uppgift om

a) förvaltande myndighet, i tillämpliga fall attesterande myndighet och revisionsmyndighet,

b) det organ som kommissionen ska göra utbetalningarna till,

c) de åtgärder som vidtagits för att engagera parterna i artikel 5 i utformningen av det operativa programmet och partnernas roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det operativa programmet.

6. Med beaktande av partnerskapsöverenskommelsens innehåll och medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar ska även följande anges det i det operativa programmet:

a) Mekanismerna för att säkerställa samordningen mellan fonderna, Ejflu, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt EIB, med beaktande av de relevanta bestämmelserna i den gemensamma strategiska ramen.

b) För varje förhandsvillkor som fastställts i enlighet med artikel 19 och bilaga XI, som är tillämpligt på det operativa programmet, en utvärdering av huruvida förhandsvillkoret är uppfyllt den dag då partnerskapsöverenskommelsen och det operativa programmet lämnas in; när ett förhandsvillkor inte är uppfyllt, en beskrivning av de åtgärder som krävs för att uppfylla det, ansvariga organ och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med sammanfattningen i partnerskapsöverenskommelsen.

c) En sammanfattning av bedömningen av den administrativa bördan för stödmottagarna och, vid behov, planerade åtgärder tillsammans med en preliminär tidsram för att minska den administrativa bördan.

7. För varje operativt program, utom för dem där det tekniska stödet ges inom ett specifikt operativt program, ska, med förbehåll för medlemsstatens vederbörligen motiverade bedömning att det är relevant med tanke på de operativa programmens innehåll och mål, ingå en beskrivning av

a) de specifika åtgärderna för att ta hänsyn till miljöskyddskrav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, motståndskraft mot katastrofer samt riskförebyggande och riskhantering, vid urvalet av insatser,

b) de specifika åtgärderna för att främja lika möjligheter och förhindra diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning i samband med förberedelsen, utarbetandet och genomförandet av det operativa programmet, särskilt när det gäller tillgång till finansiering, med hänsyn till behoven hos olika målgrupper som riskerar att drabbas av sådan diskriminering, särskilt kraven på att säkerställa tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning,

▼B

c) hur det operativa programmet bidrar till att främja jämställdhet, och när så är lämpligt, bestämmelser för att säkerställa att jämställdhetsperspektivet integreras både på program- och insatsnivå.

Medlemsstaterna får lämna in ett yttrande från de nationella jämställdhetsorganen om de åtgärder som anges i första stycket leden b och c tillsammans med förslaget till operativt program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

8. När en medlemsstat utarbetar högst ett operativt program för varje fond får de delar av det operativa programmet som omfattas av punkterna 2 första stycket led a, 3 a, 3 c, 3 d, 4 och 6 införlivas endast i de relevanta bestämmelserna i partnerskapsöverenskommelsen.

9. Det operativa programmet ska utarbetas i enlighet med en modell. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta en genomförandeakt för att fastställa den modellen. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 143.2.

▼M9

10. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30.5 ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut om godkännande av alla delar, inbegripet eventuella framtida ändringar, av det operativa programmet som omfattas av denna artikel, utom de som omfattas av punkt 2 första stycket b vi, c v och e och punkterna 4, 5, 6 a och c och 7, för vilka medlemsstaterna förblir ansvariga.

▼B

11. Den förvaltande myndigheten ska delge kommissionen alla beslut som ändrar delar av de operativa programmen som inte omfattas av kommissionens beslut som avses i punkt 10 inom en månad från dagen för det ändringsbeslutet. Beslutet ska ange datum för ikraftträdande, som inte får vara tidigare än datum för antagande.

Artikel 97

Särskilda bestämmelser om programplaneringen för stöd till det gemensamma instrumentet för obegränsade garantier och värdepapperisering inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

I enlighet med artikel 28 ska det operativa program som avses i artikel 39.4 första stycket led b endast omfatta de delar som avses i artikel 96.2 b i, 96.2 b ii, 96.2 b iv, 96.2 d, 96.5 och 96.6 b.

Artikel 98

Gemensamt stöd från fonderna inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Fonderna får tillsammans stödja operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

▼M6

2. Eruf och ESF får komplettera varandra, och inom en gräns på 10 % unionsfinansiering för varje insatsområde inom ett operativt program får de finansiera en del av en insats där kostnaderna berättigar till stöd från den andra fonden, enligt den fondens regler, under förutsättning att dessa kostnader är nödvändiga för att insatsen ska kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt och att de är direkt kopplade till den.

▼B

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Artikel 99

Geografiskt tillämpningsområde för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning

Om inte annat avtalats mellan kommissionen och medlemsstaten ska de operativa programmen för Eruf och ESF inrättas på lämplig geografisk nivå, minst på Nuts 2-nivå, i överensstämmelse med medlemsstatens särskilda institutionella och rättsliga ram.

Operativa program som får stöd från Sammanhållningsfonden ska utarbetas på nationell nivå.

KAPITEL II

Större projekt

Artikel 100

Innehåll

Som ett led i ett eller flera operativa program som har varit föremål för ett kommissionsbeslut enligt artikel 96.10 i denna förordning eller enligt artikel 8.12 i ETS-förordningen får Eruf och Sammanhållningsfonden stödja insatser som omfattar en rad bygg- och anläggningsarbeten, insatser eller tjänster som syftar till att fullgöra en odelbar uppgift av en precis ekonomisk eller teknisk natur med tydligt fastställda mål och för vilka de totala stödberättigande kostnaderna överstiger 50 000 000 EUR och i de fall insatserna bidrar till de tematiska målen enligt artikel 9 första stycket punkt 7 då de totala stödberättigande kostnaderna överstiger 75 000 000 EUR (nedan kallat *större projekt*). Finansieringsinstrument ska inte betraktas som större projekt.

Artikel 101

Uppgifter som är nödvändiga för godkännande av större projekt

Innan ett större projekt godkänns ska den förvaltande myndigheten se till att följande uppgifter är tillgängliga:

a) Uppgifter om det organ som ska ansvara för genomförandet av det större projektet och dess mandat.

b) En beskrivning av investeringen och dess läge.

▼B

c) Sammanlagd kostnad och sammanlagd stödberättigande kostnad, med beaktande av kraven i artikel 61.

d) De genomförbarhetsstudier som genomförts, inklusive analys av alternativ och resultat.

e) En kostnads-nyttoanalys, där det ingår en ekonomisk och finansiell analys, samt en riskbedömning.

f) En miljökonsekvensbeskrivning där hänsyn tas till behovet av begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt motståndskraft mot katastrofer.

▼C1

g) En förklaring om på vilket sätt det större projektet överensstämmer med relevanta insatsområden inom det eller de berörda operativa programmen, och hur man förväntar sig att det kan bidra till att de specifika målen inom insatsområdena kan uppnås samt det förväntade bidraget till socioekonomisk utveckling.

▼B

h) En finansieringsplan där det redogörs för de totala ekonomiska medel som planeras ingå och det planerade stödet från fonderna, EIB och andra finansieringskällor, tillsammans med fysiska och finansiella indikatorer för att övervaka framstegen med beaktande av de identifierade riskerna.

i) En tidsplan för genomförandet av det större projektet och, om genomförandeperioden förväntas bli längre än programperioden, de olika etapper för vilka stöd från fonderna kommer att krävas under programperioden.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av den metod på grundval av erkänd god praxis som ska användas vid genomförandet av den kostnads-nyttoanalys som avses i första stycket led e. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

På en medlemsstats initiativ får uppgifterna i första stycket leden a–i bedömas av oberoende experter med stöd av tekniskt stöd från kommissionen eller, efter överenskommelse med kommissionen, av andra oberoende experter (nedan kallad *kvalitetsgranskning*). I övriga fall ska medlemsstaten lämna de uppgifter som avses i första stycket leden a–i till kommissionen så snart de är tillgängliga.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 med avseende på fastställande av den metod som ska användas för att utföra kvalitetsgranskningen av ett större projekt.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av formatet för inlämnande av de uppgifter som anges i leden a–i i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 143.2.

▼B

Artikel 102

Beslut om större projekt

1. När oberoende experter har bedömt ett större projekt positivt i en kvalitetsgranskning på grundval av deras bedömning av de uppgifter som avses i artikel 101 första stycket får den förvaltande myndigheten välja ut större projekt i enlighet med artikel 125.3. Den förvaltande myndigheten ska anmäla utvalda större projekt till kommissionen. Den anmälan ska innehålla följande:

a) Det dokument som avses i artikel 125.3 c med

i) uppgifter om det organ som ska ansvara för genomförandet av det större projektet.

▼C1

ii) en beskrivning av investeringen, dess läge, tidsplan och hur det större projektet förväntas bidra till de specifika målen för det eller de relevanta insatsområdet eller -områdena.

▼B

iii) uppgift om sammanlagd kostnad och sammanlagd stödberättigande kostnad, med beaktande av kraven i artikel 61.

iv) finansieringsplanen samt fysiska och finansiella indikatorer för att övervaka framstegen med beaktande av de identifierade riskerna.

b) De oberoende experternas kvalitetsgranskning med tydliga uttalanden om investeringens genomförbarhet och det större projektets ekonomiska bärkraft.

Det ekonomiska bidraget till det större projekt som medlemsstaten valt ska anses vara godkänt av kommissionen genom en genomförandeakt om det inom tre månader efter den dag för anmälan som avses i första stycket inte föreligger något beslut om att inte bevilja det ekonomiska bidraget. Kommissionen ska fatta beslut om att inte bevilja ett ekonomiskt bidrag endast med anledning av att projektet uppvisat betydliga brister vid den oberoende kvalitetsgranskningen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för den anmälan som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

2. I andra fall än de som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen bedöma ett större projekt på grundval av de uppgifter som avses i artikel 101 för att avgöra om ansökan om ekonomiskt bidrag till det större projekt som valts av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 125.3 är berättigad. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av det ekonomiska bidraget till det valda större projektet senast tre månader efter det att de uppgifter som anges i artikel 101 lämnades in.

3. Kommissionens godkännande enligt punkt 1 första stycket och punkt 2 ska villkoras av att det första bygg- och anläggningskontraktet eller, i fråga om insatser som genomförs inom ramen för offentlig-privata partnerskapsstrukturer, att avtalet om sådana partnerskap undertecknas inom tre år efter godkännandet. På en vederbörligen motiverad begäran från medlemsstaten, i synnerhet vid förseningar till följd av administrativa och rättsliga förfaranden i samband med genomförandet av större projekt, som inlämnats inom samma treårsperiod, får kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om förlängning av perioden med upp till två år.

▼B

4. Om kommissionen inte godkänner det ekonomiska bidraget till det valda större projektet ska den i sitt beslut ange skälen till detta.

5. Större projekt som anmäls till kommissionen enligt punkt 1 eller lämnas in för godkännande enligt punkt 2 ska ingå i förteckningen över större projekt i ett operativt program.

▼M6

6. Utgifter som rör ett större projekt får tas med i en betalningsansökan efter det inlämnande för godkännande som avses i punkt 2. Om kommissionen inte godkänner det större projekt som den förvaltande myndigheten har valt ut ska den utgiftsdeklaration som görs efter det att medlemsstaten har dragit tillbaka ansökan eller efter antagandet av kommissionens beslut korrigeras i enlighet därmed.

7. Om det större projektet bedöms av oberoende experter enligt punkt 1 i den här artikeln får utgifter i samband med det större projektet inbegripas i en betalningsansökan efter det att den förvaltande myndigheten har informerat kommissionen om inlämnandet, till de oberoende experterna, av de uppgifter som krävs enligt artikel 101.

En oberoende kvalitetsgranskning ska lämnas inom sex månader från inlämnandet av dessa uppgifter till de oberoende experterna.

I följande fall ska motsvarande utgifter dras tillbaka och utgiftsdeklarationen korrigeras i enlighet därmed:

a) Om den oberoende kvalitetsgranskningen inte har anmälts till kommissionen inom tre månader efter det att den tidsfrist som avses i andra stycket har löpt ut.

b) Om de inlämnade uppgifterna dras tillbaka av medlemsstaten.

c) Om den relevanta bedömningen är negativ.

▼B

Artikel 103

Beslut om större projekt som genomförs i etapper

1. Med avvikelse från vad som sägs i artiklarna 101 tredje stycket, 102.1 och 102.2 ska de förfaranden som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln gälla för en insats som uppfyller följande villkor:

a) Insatsen består av den andra eller efterföljande fasen i ett större projekt som omfattas av den föregående programperioden för vilket den/de föregående fasen/faserna godkänts av kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 senast den 31 december 2015. Alternativt, när det gäller medlemsstater som anslöt sig till unionen efter den 1 januari 2013, senast den 31 december 2016.

b) De sammanlagda stödberättigande kostnaderna för samtliga faser i det större projektet överstiger de respektive nivåer som anges i artikel 100.

c) Ansökan och kommissionens bedömning avseende det större projektet inom ramen för den föregående programperioden omfattade samtliga planerade faser.

d) Det har inte gjorts några väsentliga förändringar av de uppgifter som avses i artikel 101 första stycket i den här förordningen med avseende på det större projektet jämfört med de uppgifter som lämnades vid den ansökan avseende det större projektet som lämnades in inom ramen för förordning (EG) nr 1083/2006, i synnerhet vad gäller samtliga stödberättigande utgifter.

▼B

e) Den fas av det större projektet som ska genomföras inom ramen för den föregående programperioden är eller kommer före utgången av tidsfristen för inlämnande av avslutandedokumenten för ifrågavarande program att vara klar att användas för det tänkta ändamål som anges i kommissionens beslut.

2. Den förvaltande myndigheten får välja ut större projekt i enlighet med artikel 125.3, lämna in underrättelsen med alla inslag som anges i artikel 102.1 första stycket led a och samtidigt bekräfta att villkoret inom ramen för punkt 1 d i den här artikeln är uppfyllt. Det ska inte krävas någon kvalitetsgranskning av uppgifterna utförd av oberoende experter.

▼C1

3. Det ekonomiska bidraget till det större projekt som den förvaltande myndigheten valt ska anses vara godkänt av kommissionen genom en genomförandeakt om det inom tre månader efter den dag för anmälan som avses i punkt 2 inte föreligger något beslut om att inte bevilja det ekonomiska bidraget. Kommissionen ska endast avslå det ekonomiska bidraget av det skälet att det har gjorts väsentliga förändringar av de uppgifter som avses i punkt 1 d eller att det större projektet inte är förenligt med det relevanta insatsområdet för det/de berörda operativa programmet/programmen.

▼B

4. Artikel 102.3–102.6 ska tillämpas på beslut om större projekt som genomförs i etapper.

KAPITEL III

Gemensam handlingsplan

Artikel 104

Tillämpningsområde

1. En gemensam handlingsplan är en insats vars omfattning fastställs och som förvaltas utifrån de utfall och resultat som den ska uppnå. Den omfattar ett projekt eller en grupp av projekt, dock inte satsningar på infrastruktur, som genomförs under stödmottagarens ansvar som en del i ett eller flera operativa program. Medlemsstaten och kommissionen ska tillsammans enas om den gemensamma handlingsplanens utfall och resultat, som ska bidra till de specifika målen för de operativa programmen och ligga till grund för stödet från fonderna. Resultaten ska hänföra sig till den gemensamma handlingsplanens direkta effekter. Stödmottagaren i en gemensam handlingsplan ska vara ett offentligrättsligt organ. Gemensamma handlingsplaner ska inte betraktas som större projekt.

▼M6

2. De offentliga utgifter som anslås till en gemensam handlingsplan ska vara minst 5 000 000 EUR eller 5 % av det offentliga stödet till det operativa programmet eller ett av de bidragande programmen, varvid det lägre beloppet ska gälla.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på insatser som stöds genom sysselsättningsinitiativet för unga eller på den första gemensamma handlingsplan som inlämnas av en medlemsstat inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller på den första gemensamma handlingsplan som inlämnas av ett program inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete.

▼B

Artikel 105

Utarbetande av gemensamma handlingsplaner

1. Medlemsstaten, den förvaltande myndigheten eller ett därtill utsett offentligrättsligt organ kan lämna in ett förslag till en gemensam handlingsplan samtidigt med eller efter inlämnandet av de berörda operativa programmen. Det förslaget ska innehålla alla uppgifter som anges i artikel 106.

2. En gemensam handlingsplan ska omfatta en del av perioden 1 januari 2014–31 december 2022. ►M6 ——————— ◄

Artikel 106

Innehållet i gemensamma handlingsplaner

En gemensam handlingsplan ska innehålla följande:

▼M6

1. En beskrivning av målen för den gemensamma handlingsplanen och hur den bidrar till målen för programmet eller till de relevanta landsspecifika rekommendationerna, de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget samt de relevanta rådsrekommendationer som medlemsstaterna ska ta hänsyn till i sin sysselsättningspolitik i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.

———————

3. En beskrivning av de planerade projekten och projekttyperna, i tilllämpliga fall tillsammans med delmål, och målen avseende utfall och resultat i förhållande till de gemensamma indikatorerna efter insatsområde, om så är relevant.

▼B

4. Information om dess geografiska täckning och målgrupper.

5. Dess planerade genomförandeperiod.

▼M6

6. En bekräftelse av att den kommer att bidra till strategin för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor, i enlighet med relevant program eller partnerskapsöverenskommelse.

7. En bekräftelse av att den kommer att bidra till strategin för en hållbar utveckling, i enlighet med relevant program eller partnerskapsöverenskommelse.

8. Genomförandebestämmelser för den gemensamma handlingsplanen, inklusive

   a) uppgifter om den förvaltande myndighetens val av gemensam handlingsplan i enlighet med artikel 125.3,

   b) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska styras, i enlighet med artikel 108,

   c) bestämmelserna för hur den gemensamma handlingsplanen ska övervakas och utvärderas, även när det gäller kvalitet, insamling och lagring av uppgifter om hur delmål, utfall och resultat uppnåtts.

▼B

9. Dess finansieringsordningar, inklusive

▼M6

a) kostnaderna för att uppnå delmål och mål när det gäller utfall och resultat, utifrån, när det gäller standardiserade skalor av enhetskostnader och klumpsummor, de metoder som anges i artikel 67.5 i den här förordningen och artikel 14 i ESF-förordningen,

_____

▼B

c) en finansieringsplan per operativt program och insatsområde, inklusive det sammanlagda stödberättigande beloppet och beloppet av de offentliga utgifterna.

Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa utformningen av modellen för den gemensamma handlingsplanen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 107

Beslut om den gemensamma handlingsplanen

1. Kommissionen ska bedöma den gemensamma handlingsplanen på grundval av de uppgifter som avses i artikel 106 för att kunna avgöra om det föreslagna stödet från fonderna är berättigat.

Om kommissionen inom två månader efter det att förslaget till gemensam handlingsplan har lämnats in anser att planen inte uppfyller de bedömningskrav som avses i artikel 104, ska den framföra sina synpunkter till medlemsstaten. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare uppgifter som begärts och om nödvändigt revidera den gemensamma handlingsplanen.

2. Om synpunkterna beaktats på ett adekvat sätt ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av den gemensamma handlingsplanen inom fyra månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten men inte innan berörda operativa program har antagits.

▼M6

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska innehålla uppgifter om stödmottagare och mål för den gemensamma handlingsplanen, i tillämpliga fall delmål, samt mål för utfall och resultat, kostnader för att uppnå dessa delmål och mål för utfall och resultat samt finansieringsplan per operativt program och insatsområde, inklusive det sammanlagda stödberättigande beloppet och belopp för offentliga utgifter, genomförandeperioden för den gemensamma handlingsplanen och i förekommande fall handlingsplanens geografiska täckning och målgrupper.

▼B

4. Om kommissionen nekar att, genom en genomförandeakt, tillåta att stöd från fonderna tilldelas en gemensam handlingsplan ska den inom den tidsperiod som anges i punkt 2 underrätta medlemsstaten om skälen till detta.

▼B

Artikel 108

Styrkommitté och ändring av den gemensamma handlingsplanen

▼M6

1. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska inrätta en styrkommitté för den gemensamma handlingsplanen, som kan vara avskild från övervakningskommittén för de relevanta operativa programmen. Styrkommittén ska mötas minst två gånger per år och ska rapportera till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska i tillämpliga fall informera den relevanta övervakningskommittén om resultaten av styrkommitténs arbete och om framstegen med genomförandet av den gemensamma handlingsplanen i enlighet med artiklarna 110.1 e och 125.2 a.

▼B

Styrkommitténs sammansättning ska beslutas av medlemsstaten i samförstånd med den relevanta den förvaltande myndigheten, med hänsyn till principen om partnerskap.

Kommissionen kan delta i styrkommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

2. Styrkommittén ska utföra följande uppgifter:

a) Granska framstegen när det gäller att uppnå delmål och mål när det gäller utfall och resultat av den gemensamma handlingsplanen.

b) Bedöma och godkänna förslag om ändring av den gemensamma handlingsplanen, för att ta hänsyn till eventuella problem som påverkar resultaten.

3. Ansökningar om ändringar av gemensamma handlingsplaner som lämnas in av en medlemsstat till kommissionen ska vederbörligen motiveras. Kommissionen ska bedöma om ansökan om ändring är berättigad och ta hänsyn till de uppgifter som medlemsstaten lämnat. Kommissionen får komma med synpunkter och medlemsstaten ska förse kommissionen med alla nödvändiga kompletterande uppgifter. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om ansökan om ändring inom tre månader efter det att den lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett tillfredsställande sätt. Ändringen ska träda i kraft den dag då beslutet antas, om inget annat anges i beslutet.

Artikel 109

Ekonomisk förvaltning och kontroll av den gemensamma handlingsplanen

1. Utbetalningar till stödmottagaren enligt en gemensam handlingsplan ska behandlas som standardbelopp eller standardiserade skalor av enhetskostnader. ►M6 ——————— ◄

2. Den ekonomiska förvaltningen, kontrollen och revisionen av den gemensamma handlingsplanen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för utbetalning som fastställs i beslutet om godkännande av den gemensamma handlingsplanen har uppfyllts.

3. Stödmottagaren i en gemensam handlingsplan och de organ som står under dess ansvar får tillämpa sin gängse redovisningspraxis för att redovisa kostnaderna för genomförandet av insatser. Denna redovisningspraxis och de kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig ska inte bli föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.

▼B

AVDELNING III

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING, INFORMATION OCH KOMMUNIKATION

KAPITEL I

Övervakning och utvärdering

Artikel 110

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska i synnerhet granska

a) frågor som påverkar det operativa programmets resultat,

b) framstegen när det gäller genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljningen av resultaten av utvärderingarna,

▼M6

c) genomförandet av kommunikationsstrategin, inbegripet informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att göra fonderna synligare,

▼B

d) genomförandet av större projekt,

e) genomförandet av gemensamma handlingsplaner,

f) åtgärder för att främja jämställdhet, lika möjligheter och icke-diskriminering, inklusive tillgänglighet för personer med funktionsnedsättningar,

g) åtgärder för att främja hållbar utveckling,

h) om tillämpliga förhandsvillkor inte är uppfyllda den dag då partnerskapsöverenskommelsen och det operativa programmet lämnas in, framsteg med åtgärderna för att uppfylla de tillämpliga förhandsvillkoren,

i) finansieringsinstrument.

2. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 49.3 ska övervakningskommittén granska och godkänna följande:

▼M6

a) Den metod och de kriterier som används för att välja ut insatser, utom när dessa kriterier godkänns av lokala aktionsgrupper i enlighet med artikel 34.3 c.

▼B

b) Årsrapporter och slutrapporter om genomförandet.

c) Utvärderingsplanen för det operativa programmet och eventuella ändringar av planen, inbegripet där någon av dem ingår i en gemensam utvärderingsplan enligt artikel 114.1.

d) Kommunikationsstrategin för det operativa programmet och eventuella ändringar av strategin.

e) Eventuella förslag till ändringar av det operativa programmet från den förvaltande myndigheten.

▼B

Artikel 111

Genomföranderapporter för målet Investering för tillväxt och sysselsättning

1. Senast den 31 maj 2016 och senast samma dag varje efterföljande år till och med 2023 ska medlemsstaterna i enlighet med artikel 50.1 lämna in en årlig genomföranderapport till kommissionen. Den rapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014–2015 samt perioden från startdatumet för utgifternas stödberättigande och den 31 december 2013.

2. För de rapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska den tidsfrist som avses i punkt 1 vara den 30 juni.

3. Årliga genomföranderapporter ska innehålla uppgifter om

a) genomförandet av det operativa programmet enligt artikel 50.2 och

b) vilka framsteg som gjorts när det gäller förberedelserna och genomförandet av större projekt och gemensamma handlingsplaner.

4. De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska innehålla en bedömning av de uppgifter som krävs enligt artikel 50.3 respektive 50.5, uppgifterna i punkt 3 i den här artikeln tillsammans med följande uppgifter:

a) Framstegen när det gäller genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljning av resultaten av utvärderingarna.

b) Resultaten av fondernas informations- och offentlighetsåtgärder som genomförts inom kommunikationsstrategin.

c) Det sätt på vilket parterna deltar i genomförande, övervakning och utvärdering av det operativa programmet.

De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 får, beroende på innehållet och målen för det operativa programmet, innehålla uppgifter om och bedöma följande:

a) Framsteg när det gäller genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling, inklusive utveckling av territorier med permanenta eller allvarliga naturbetingade och demografiska nackdelar, hållbar stadsutveckling och lokalt ledd utveckling inom det operativa programmet.

b) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna att förvalta och utnyttja fonderna.

c) Framsteg när det gäller genomförandet av interregionala och transnationella åtgärder.

d) I tillämpliga fall, bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

▼B

e) De särskilda åtgärder som vidtagits för att såväl främja jämställdhet som förhindra diskriminering, särskilt tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och de bestämmelser som införts för att säkerställa att jämställdhetsperspektivet integreras i det operativa programmet och insatserna.

f) Åtgärder som vidtagits för att främja hållbar utveckling i enlighet med artikel 8.

g) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder inom social innovation, om så är lämpligt.

h) Framsteg när det gäller genomförandet av åtgärder för att tackla de särskilda behoven i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller social utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper samt personer med funktionsnedsättning, långtidsarbetslösa och ungdomar som inte har anställning, och om lämpligt, de ekonomiska medel som använts.

Genom undantag från första och andra styckena och för att säkerställa överensstämmelse mellan partnerskapsöverenskommelserna och framstegrapporterna får ►C1 medlemsstater som endast har ett operativt program per fond inbegripa uppgifter om de förhandsvillkor som avses i artikel 50.4, de uppgifter som krävs enligt artikel 50.5 ◄ och de uppgifter om framstegsrapporten som avses i andra stycket leden a, b, c och h i denna punkt i stället för de årliga genomföranderapporter och den slutliga genomföranderapport som lämnas in 2017 respektive 2019, utan att det påverkar artikel 110.2 b.

5. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modeller för de årliga och slutliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 112

Överföring av ekonomiska uppgifter

1. I övervakningssyfte ska medlemsstaten senast den 31 januari, den 31 juli och den 31 oktober för vart och ett av de operativa programmen, och efter insatsområde, på elektronisk väg överlämna följande uppgifter till kommissionen:

a) De sammanlagda och offentliga stödberättigande kostnaderna för insatserna och antalet insatser som valts ut för stöd.

b) Det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som stödmottagarna har redovisat till den förvaltande myndigheten.

2. Den överföring som görs senast den 31 januari ska dessutom innehålla ovannämnda uppgifter uppdelade efter insatskategori. Överföringen ska anses uppfylla kraven för överföring av ekonomiska uppgifter som avses i artikel 50.2.

▼B

3. En prognos för vilka belopp medlemsstaterna förväntas ansöka om utbetalning under innevarande och påföljande budgetår ska åtfölja överföringar som görs mellan den 31 januari och den 31 juli.

4. Slutdatum för de uppgifter som lämnas in enligt denna artikel ska vara slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.

5. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa den modell som ska användas för inlämnandet av ekonomiska uppgifter till kommissionen i övervakningssyfte. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

Artikel 113

Sammanhållningsrapport

Den rapport från kommissionen som avses i artikel 175 i EUF-fördraget ska innehålla följande:

a) En redogörelse för de framsteg som gjorts för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, inklusive regionernas socioekonomiska situation och utveckling samt integrationen av unionens prioriteringar.

b) En redogörelse för den roll som fonderna, EIB-finansiering och övriga finansieringsorgan spelar och vilken effekt övrig unionspolitik eller nationell politik har haft på de framsteg som gjorts.

c) I tillämpliga fall, en angivelse av framtida åtgärder och politik på unionsnivå som krävs för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och uppfylla unionens prioriteringar.

Artikel 114

Utvärdering

▼M6

1. Den förvaltande myndigheten eller en medlemsstat ska utarbeta en utvärderingsplan för ett eller flera operativa program. Utvärderingsplanen ska läggas fram för övervakningskommittén senast ett år efter det att det operativa programmet antogs. När det gäller program som avses i artikel 39.4 första stycket b och som antagits före den 2 augusti 2018 ska utvärderingsplanen läggas fram för övervakningskommittén senast ett år efter den dagen.

▼B

2. Senast den 31 december 2022 ska de förvaltande myndigheterna för varje operativt program för kommissionen lägga fram en rapport med en sammanfattning av resultaten av de utvärderingar som gjorts under programperioden samt en bedömning av det operativa programmets huvudsakliga utfall och resultat, med synpunkter på de inrapporterade uppgifterna.

3. Kommissionen ska göra en efterhandsutvärdering i nära samarbete med medlemsstaten och de förvaltande myndigheterna.

▼M6

_____

▼B

KAPITEL II

▼M6

Information, kommunikation och synliggörande

▼B

Artikel 115

▼M6

Information, kommunikation och synliggörande

▼B

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna ska ansvara för att:

a) Upprätta kommunikationsstrategier.

b) Inrätta en enda webbplats eller en enda webbportal med information om, och tillgång till, alla operativa program i den medlemsstaten, inklusive information om tidpunkten för genomförandet av programplaneringen och eventuella offentliga samråd i samband med detta.

c) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom de operativa programmen.

▼M6

d) Hålla unionsmedborgarna underrättade om den roll som sammanhållningspolitiken och fonderna spelar samt om vilka resultat som har uppnåtts, genom åtgärder för att göra resultaten och effekterna av partnerskapsöverenskommelser, operativa program och insatser synligare.

▼B

2. För att säkerställa insyn rörande stöd som tillhandahålls från fonderna ska medlemsstaterna eller de förvaltande myndigheterna upprätthålla en förteckning över verksamheterna inom varje operativt program och inom varje fond i kalkylbladsformat, vilket gör det möjligt att sortera, göra sökningar, hämta och jämföra uppgifter och att enkelt offentliggöra dem på internet, till exempel i csv- eller xml-format. Förteckningen över verksamheterna ska finnas tillgänglig via den enda webbsidan eller webbportalen, där det ska finnas en förteckning och en kort beskrivning av alla operativa program i den medlemsstaten.

I syfte att uppmuntra till senare användning av förteckningen över insatser inom den privata sektorn, det civila samhället eller nationell offentlig förvaltning, kan webbsidan även på ett tydligt sätt ange de tillämpliga licensbestämmelser enligt vilka uppgifterna har offentliggjorts.

Förteckningen över verksamheterna ska uppdateras minst var sjätte månad.

Vilka uppgifter som minst måste anges i förteckningen över insatser anges i bilaga XII.

▼M6

3. Närmare regler för information, kommunikation och synlighet visavi allmänheten samt informationsåtgärder för sökande och stödmottagare finns i bilaga XII.

▼B

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om tekniska krav på informations- och kommunikationsåtgärderna gällande verksamheterna samt anvisningar för skapande av emblem och en definition av standardfärger. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

▼B

Artikel 116

Kommunikationsstrategi

1. Medlemsstaten eller de förvaltande myndigheterna ska upprätta en kommunikationsstrategi för vart och ett av de operativa programmen. En gemensam kommunikationsstrategi kan upprättas för flera operativa program. I kommunikationsstrategin ska man ta hänsyn till det eller de berörda operativa programmens omfattning i enlighet med proportionalitetsprincipen.

Kommunikationsstrategin ska omfatta de uppgifter som anges i bilaga XII.

2. Kommunikationsstrategin ska föreläggas övervakningskommittén för godkännande i enlighet med artikel 110.2 d senast sex månader efter antagandet av det eller de operativa programmen i fråga.

Om en gemensam kommunikationsstrategi upprättas för flera operativa program och berör flera övervakningskommittéer, får medlemsstaten utse en övervakningskommitté som i samråd med övriga relevanta övervakningskommittéer ska ansvara för godkännandet av den gemensamma kommunikationsstrategin och för godkännandet av eventuella senare ändringar av strategin.

Vid behov får medlemsstaten eller de förvaltande myndigheterna ändra kommunikationsstrategin under programperioden. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram den ändrade kommunikationsstrategin för godkännande av övervakningskommittén i enlighet med artikel 110.2 d.

▼M6

3. Genom undantag från punkt 2 tredje stycket i den här artikeln ska den förvaltande myndigheten minst en gång om året informera den eller de ansvariga övervakningskommittéerna om de framsteg som gjorts i genomförandet av den kommunikationsstrategi som avses i artikel 110.1 c och om myndighetens analys av resultaten av det genomförandet samt om vilka informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att göra fonderna synligare som planeras för nästa år. Övervakningskommittén ska avge ett yttrande om de verksamheter och åtgärder som planeras för nästa år, bland annat om sätt att öka effektiviteten i kommunikationsåtgärder som är riktade till allmänheten.

▼B

Artikel 117

Informations- och kommunikationsansvariga och deras nätverk

1. Varje medlemsstat ska utse en informations- och kommunikationsansvarig som ska samordna alla informations- och kommunikationsåtgärder för en eller flera fonder, inklusive relevanta program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete och informera kommissionen om detta.

2. Den informations- och kommunikationsansvariga ska ansvara för samordningen av det nationella nätverket för kommunikationsansvariga för fonderna, om ett sådant nätverk finns, inrättandet och uppdateringen av den webbsida eller webbportal som avses i bilaga XII och tillhandahållandet av en översikt över vilka kommunikationsåtgärder som vidtagits på medlemsstatsnivå.

▼B

3. De förvaltande myndigheterna ska utse en person som ska ansvara för information och kommunikation för varje operativt program, och myndigheterna ska informera kommissionen om vem som utsetts. Vid behov kan en person utses för flera operativa program.

▼M6

4. Kommissionen ska inrätta unionsnätverk bestående av medlemmar som utsetts av medlemsstaterna, för att man ska kunna utbyta information om resultaten av genomförandet av kommunikationsstrategierna, utbyta erfarenheter från genomförandet av informations- och kommunikationsåtgärder, utbyta god praxis och möjliggöra gemensam planering eller samordning av kommunikationsåtgärder mellan medlemsstaterna och med kommissionen, i förekommande fall. Minst en gång om året ska nätverken diskutera och utvärdera informations- och kommunikationsåtgärdernas effektivitet samt föreslå rekommendationer för att öka kommunikationsverksamhetens räckvidd och verkan och för att öka medvetenheten om dessa åtgärders resultat och mervärde.

▼B

AVDELNING IV

TEKNISKT STÖD

Artikel 118

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Fonderna får med beaktande av de minskningar som gjorts i enlighet med artikel 91.3 ge tekniskt stöd på upp till 0,35 % av deras årliga tilldelning.

Artikel 119

Tekniskt stöd från medlemsstaterna

▼M6

1. Det belopp som fonderna anslår till tekniskt stöd i en medlemsstat får utgöra högst 4 % av fondernas totala anslag till operativa program inom ramen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

▼C1

En medlemsstat får beakta det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för ungdomar vid beräkningen av gränsen för det totala beloppet på de medel som anslagits till tekniskt stöd för medlemsstaten.

▼B

2. ►M6 ——————— ◄ Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får anslagen för tekniskt stöd från en fond, i tillämpliga fall, inte överstiga 10 % av de totala anslagen från den fonden till operativa program i en medlemsstat inom varje regionkategori inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

3. Genom undantag från artikel 70.1 och 70.2 får tekniskt stöd genomföras utanför programområdet, men inom unionen, under förutsättning att det är till gagn för det operativa programmet eller, om det gäller ett operativt program för tekniskt stöd, till gagn för övriga berörda program.

▼M6

4. När de anslag från strukturfonderna som avses i punkt 1 används för insatser för tekniskt stöd som sammantaget avser mer än en regionkategori får utgifterna för dessa insatser genomföras inom ett insatsområde där olika regionkategorier kombineras och fördelas i proportion antingen till den respektive tilldelningen till de olika regionkategorierna i det operativa programmet eller till tilldelningen inom varje regionkategori som en andel av de totala anslagen till medlemsstaten.

▼B

5. Genom undantag från punkt 1 får det belopp som anslås till tekniskt stöd – om fondernas totala anslag till en medlemsstat inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning inte överstiger 1 000 000 000 EUR – höjas till 6 % eller 50 000 000 EUR, beroende på vilket som är lägst.

▼M6

5a. Bedömningen av hur procentsatserna efterlevs ska ske vid antagandet av det operativa programmet.

▼B

6. Det tekniska stödet ska utgöra ett insatsområde som finansieras via en enda fond, inom ett operativt program eller ett särskilt operativt program, eller båda.

AVDELNING V

EKONOMISKT STÖD FRÅN FONDERNA

Artikel 120

Fastställande av medfinansieringsgrader

1. I kommissionens beslut om antagande av ett operativt program ska medfinansieringsgraden och det maximala stödbeloppet från fonderna fastställas för varje insatsområde. Om ett insatsområde omfattar mer än en regionkategori eller mer än en fond ska medfinansieringsgraden per regionkategori och fond vid behov fastställas i kommissionens beslut.

2. För varje insatsområde ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida medfinansieringsgraden för det insatsområdet ska tillämpas på

a) de totala stödberättigande utgifterna, inklusive offentliga och privata utgifter, eller or

b) de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. Medfinansieringsgraden för varje insatsområde, och när det är relevant, för varje regionkategori och fond, för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning får utgöra högst

a) 85 % för Sammanhållningsfonden,

b) 85 % för de mindre utvecklade regionerna i medlemsstater vars genomsnittliga BNP per capita för perioden 2007–2009 låg under 85 % av genomsnittet för EU-27 under samma period, samt för de yttersta randområdena, inbegripet extra anslag till de yttersta randområdena i enlighet med artikel 92.1 e och artikel 4.2 i ETS-förordningen,

▼B

c) 80 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i leden b och för alla regioner vars BNP per capita, använt som kriterium för stödberättigande, för programperioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27 samt för regioner som definieras i artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1083/2006 och som erhåller övergångsstöd för programperioden 2007–2013,

d) 60 % för övergångsregioner som inte avses i led c,

e) 50 % för mer utvecklade regioner som inte avses i led c.

▼M2

För perioden från och med den 1 januari 2014 till dess att det operativa programmet har avslutats ska medfinansieringsgraden för varje prioriterat område inom alla operativa program i Cypern inte vara högre än 85 %.

▼B

Kommissionen ska genomföra en översyn för att bedöma om det är motiverat att behålla den medfinansieringsgrad som avses i andra stycket efter den 30 juni 2017 och ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag före den 30 juni 2016.

Medfinansieringsgraden för varje insatsområde i de operativa programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete får inte överskrida 85 %.

▼C1

Den högsta medfinansieringsgraden enligt första stycket leden b, c, d och e ska höjas för varje insatsområde som genomför sysselsättningsinitiativet för unga. Den höjningen ska där ett insatsområde avser social innovation eller transnationellt samarbete eller en kombination av båda. Ökningen ska fastställas i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

4. Medfinansieringsgraden för tilläggsanslagen i enlighet med artikel 92.1 e ska inte överskrida 50 % för de Nuts 2-regioner som uppfyller kriterierna i protokoll nr 6 till 1994 års anslutningsakt.

5. Den maximala medfinansieringsgraden enligt punkt 3 för ett insatsområde ska höjas med tio procentenheter om hela det prioriterade området omfattas av finansieringsinstrument eller lokalt ledd utveckling.

6. Stödet från fonderna för varje insatsområde får inte vara mindre än 20 % av de stödberättigande offentliga utgifterna.

7. Man får inrätta ett separat insatsområde med en medfinansieringsgrad på upp till 100 % inom ett operativt program för att stödja verksamhet som genomförs genom finansieringsinstrument på unionsnivå och som förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen. Om ett separat insatsområde inrättas för detta ändamål får stödet inom detta område inte genomföras på annat sätt.

▼M4

8. Ett separat insatsområde med en medfinansieringsgrad på upp till 95 % kan inrättas inom ramen för ett operativt program, i syfte att stödja insatser som uppfyller samtliga följande villkor:

▼M4

a) Insatserna väljs ut av de förvaltande myndigheterna för att hantera större eller regionala naturkatastrofer, enligt definitionen i artikel 2.2 och 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2012/2002 ([1]).

b) Insatserna syftar till återuppbyggnad till följd av naturkatastrofer.

c) Insatserna stöds inom ramen för Erufs investeringsprioriteringar.

Det belopp som tilldelas de insatser som avses i första stycket ska inte överstiga 5 % av det totala Eruf-anslaget i en medlemsstat för programperioden 2014–2020.

Genom undantag från artikel 65.9 ska utgifter för insatser inom insatsområdet stödberättigas från och med den dag då naturkatastrofen inträffade.

När utgifter för insatser som avses i första stycket inkluderats i en betalningsansökan som lämnats in till kommissionen före inrättandet av det separata insatsområdet, ska medlemsstaten, efter att ändringen av programmet antagits, göra nödvändiga anpassningar av nästkommande betalningsansökan och, vid behov, av nästkommande räkenskaper.

▼B

Artikel 121

Anpassning av medfinansieringsgraden

Medfinansieringsgraden från fonderna till ett insatsområde kan anpassas för att ta hänsyn till följande:

1. Det prioriterade områdets betydelse för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, med beaktande av de särskilda klyftor som måste överbryggas.

2. Miljöskydd och miljöförbättring, främst genom tillämpning av försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder samt principen att förorenaren betalar.

3. Andelen privata finansieringskällor som mobiliserats.

4. Områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar definieras enligt följande:

   a) Öar som är medlemsstater och berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och andra öar med undantag av sådana där medlemsstatens huvudstad är belägen eller som har en fast förbindelse till fastlandet.

   b) Bergsområden enligt definitionen i medlemsstatens nationella lagstiftning.

   c) Glest (d.v.s. mindre än 50 invånare per kvadratkilometer) och mycket glest (mindre än åtta invånare per kvadratkilometer) befolkade områden.

   d) Täckning av gemenskapens yttersta randområden som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EUT L 311, 14.11.2002, s. 3).

▼B

DEL FYRA

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR FONDERNA OCH EHFF

AVDELNING I

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

KAPITEL I

Förvaltnings- och kontrollsystem

Artikel 122

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemen för operativa program inrättas i enlighet med artiklarna 72, 73 och 74.

▼C1

2. Medlemsstaterna ska förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska meddela kommissionen om oriktigheter som överstiger 10 000 EUR i bidrag från någon av fonderna eller EHFF och hålla kommissionen underrättad om betydande framsteg inom därtill hörande administrativa och rättsliga förfaranden.

Medlemsstaterna ska inte meddela kommissionen om oriktigheter rörande följande:

▼B

a) Fall där oriktigheten endast består av underlåtenhet att helt eller delvis verkställa en insats som ingår i ett medfinansierat operativt program på grund av stödmottagarens konkurs.

b) Fall som stödmottagaren, antingen före eller efter det att det offentliga stödet betalats ut, har rapporterat till den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten, om rapporteringen har gjorts på eget initiativ och innan den behöriga myndigheten har uppmärksammat omständigheterna.

▼C1

c) Fall som den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten upptäckt och korrigerat innan de berörda utgifterna tagits med i en betalningsansökan som lämnats till kommissionen.

▼B

I alla andra fall, särskilt i de fall som föregår konkurs eller där bedrägeri misstänks, ska de upptäckta oriktigheterna tillsammans med motsvarande förebyggande eller korrigerande åtgärder rapporteras till kommissionen.

▼M6

Om belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare för en insats inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska den medlemsstaten vara skyldig att återbetala de berörda beloppen till unionens budget. Medlemsstaterna får besluta att inte återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder om det belopp som ska återkrävas från stödmottagaren exklusive räntor inte överstiger 250 EUR i bidrag från fonderna till en insats under ett räkenskapsår.

▼B

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 149, med ytterligare detaljerade bestämmelser om kriterierna för att avgöra vilka fall av oriktigheter som ska rapporteras, vilka uppgifter som ska lämnas och vilka villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra huruvida belopp som inte går att återvinna ska ersättas av medlemsstaterna.

▼B

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange tidsintervallerna för rapportering och den form som ska användas för denna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2

3. Medlemsstaterna ska se till att alla uppgiftsutbyten mellan stödmottagare och en förvaltande myndighet, en attesterande myndighet, en revisionsmyndighet och förmedlande organ kan genomföras senast den 31 december 2015 på elektronisk väg.

De system som avses i första stycket ska främja funktionalitet mellan nationella ramar och unionsramar och göra det möjligt för stödmottagarna att lämna alla de uppgifter som avses i första stycket en gång.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om uppgiftsutbyten enligt denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

4. Punkt 3 är inte tillämplig på EHFF.

KAPITEL II

Förvaltnings- och kontrollmyndigheter

Artikel 123

Utnämning av myndigheter

1. För varje operativt program ska varje medlemsstat utse en nationell, regional eller lokal offentlig myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt offentligt eller privat organ till förvaltande myndighet. Samma förvaltande myndighet får utses för flera operativa program.

2. För varje operativt program ska medlemsstaten utse en nationell, regional eller lokal offentlig myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ som attesterande myndighet, utan att detta påverkar punkt 3. Samma attesterande myndighet får utses för flera operativa program.

3. För ett operativt program får medlemsstaten utse en förvaltande myndighet som är en offentlig myndighet eller ett offentligt organ för att även utföra den attesterande myndighetens uppgifter.

4. För varje operativt program ska medlemsstaten utse en nationell, regional eller lokal myndighet eller ett nationellt, regionalt eller lokalt organ som fungerar som revisionsmyndighet, oberoende av den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten. Samma revisionsmyndighet kan utses för flera operativa program.

▼M6

5. I fråga om fonderna och i fråga om EHFF får förvaltningsmyndigheten, attesteringsmyndigheten, i förekommande fall, och revisionsmyndigheten, förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras, vara en del av samma offentliga myndighet eller organ.

▼B

För operativa program för vilka det sammanlagda stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR, eller 100 000 000 EUR för EHFF, får revisionsmyndigheten dock vara en del av samma offentliga myndighet eller organ som den förvaltande myndigheten om kommissionen enligt de bestämmelser som är tillämpliga på föregående programperiod före den dag då det operativa programmet antogs har

▼B

informerat medlemsstaten om att den dragit slutsatsen att den i huvudsak kan stödja sig på dess revisionsuttalande, eller om kommissionen på grundval av erfarenheterna från den tidigare programperioden är övertygad om att revisionsmyndighetens institutionella organisation och ansvar ger tillräckliga garantier för dess funktionella oberoende och tillförlitlighet.

6. Medlemsstaten kan utse en eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa av förvaltnings- eller den attesterande myndighetens uppgifter under denna myndighets ansvar. Relevanta fördaranden mellan den förvaltande eller attesterande myndigheten och de förmedlande organen ska dokumenteras formellt i skrift.

7. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten får anförtro förvaltningen av en del av ett operativt program till ett förmedlande organ genom ett skriftligt avtal mellan det förmedlande organet och medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten (nedan kallat *ett samlat bidrag*). Det förmedlande organet ska lämna garantier för sin solvens och sin kompetens inom det berörda området samt inom administrativ och ekonomisk förvaltningskapacitet.

8. Medlemsstaten får på eget initiativ utse ett samordnande organ vars ansvar ska vara att stå i nära kontakt med och lämna information till kommissionen, samordna andra berörda utsedda organs verksamhet och främja en harmoniserad tillämpning av tillämplig rätt.

9. Medlemsstaten ska fastställa skriftliga bestämmelser om sina förbindelser med de förvaltande myndigheterna, de attesterande myndigheterna och revisionsmyndigheterna, om dessa myndigheters inbördes förbindelser och om förbindelser mellan myndigheterna och kommissionen.

Artikel 124

Förfarande för utnämning av den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten

1. Medlemsstaten ska meddela kommissionen om dagen och formen för utnämningarna, vilka ska ske på lämplig nivå, av den förvaltande myndigheten och, i förekommande fall, av den attesterande myndigheten, före inlämningen av den första ansökan om mellanliggande betalning till kommissionen.

2. De utnämningar som avses i punkt 1 ska grundas på en rapport och ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som bedömer myndigheternas efterlevnad av kriterierna avseende intern kontrollmiljö, riskhantering, förvaltnings- och kontrollverksamhet och övervakning enligt bilaga XIII. Det oberoende revisionsorganet ska vara revisionsmyndigheten, eller ett annat offentligt eller privaträttsligt organ med erforderlig revisionskapacitet, som är oberoende av den förvaltande myndigheten och, i tillämpliga fall, av den attesterande myndigheten, och som ska utföra sitt arbete med beaktande av internationellt accepterade revisionsstandarder. Om det oberoende revisionsorganet drar slutsatsen att den del av förvaltnings- och kontrollsystemet, som avser den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten, är väsentligen densamma som för föregående programperiod och att det, utifrån det revisionsarbete som utförts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1083/2006 och rådets förordning (EG) nr 1198/2006 ([1]), framgår att de har fungerat effektivt under denna period, kan det dra slutsatsen att de relevanta kriterierna har uppfyllts utan att utföra ytterligare revisionsarbete.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1)

▼B

3. Om det totala stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR eller från EHFF överstiger 100 000 000 EUR kan kommissionen, inom en månad efter underrättelsen om de utnämningar som avses i punkt 1, begära att få den rapport och det yttrande från det oberoende revisionsorganet som avses i punkt 2 samt beskrivningen av den förvaltande myndighetens eller, i förekommande fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden. Kommissionen ska besluta huruvida de handlingarna ska begäras, utifrån en riskbedömning, med beaktande av information om betydande förändringar av den förvaltande myndighetens eller, i förekommande fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden jämfört med föregående programperiod, samt relevanta uppgifter som visar att de fungerar effektivt.

Kommissionen kan lämna synpunkter inom två månader efter det att den tagit emot de handlingar som avses i första stycket. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 83 ska granskningen av dessa handlingar inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar.

4. Om det sammanlagda stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 EUR eller från EHFF överstiger 100 000 000 EUR och det har skett betydande förändringar av den förvaltande myndighetens eller, i tillämpliga fall, den attesterande myndighetens, uppgifter och förfaranden jämfört med föregående programperiod, får medlemsstaten på eget initiativ, inom två månader efter underrättelsen om de utnämningar som avses i punkt 1, lämna in de handlingar som avses i punkt 3 till kommissionen. Kommissionen ska lämna synpunkter på dessa handlingar inom tre månader efter mottagandet av dem.

5. Om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att den utsedda myndigheten inte längre uppfyller de kriterier som avses i punkt 2 ska medlemsstaten, på lämplig nivå, i enlighet med problemets allvarlighetsgrad, fastställa en prövotid under vilken nödvändiga korrigerande åtgärder ska vidtas.

Om den utsedda myndigheten inte lyckas genomföra de erfordrade korrigerande åtgärderna inom den prövotid som fastställts av medlemsstaten, ska medlemsstaten, på lämplig nivå, avsluta dess utnämning.

Medlemsstaten ska utan dröjsmål meddela kommissionen när en utsedd myndighet sätts på prövotid, och då lämna uppgifter om den berörda prövotiden, när prövotiden, efter det att korrigerande åtgärder genomförts, avslutas samt när utnämningen av en myndighet avslutas. Underrättelsen om att ett utnämnt organ sätts på prövotid av medlemsstaten ska, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 83, inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar.

6. Om utnämningen av en förvaltande myndighet eller en attesterande myndighet avslutas ska medlemsstaterna, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkt 2, utnämna ett nytt organ som, efter utnämningen, ska ta över den förvaltande myndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter, och meddela kommissionen detta.

7. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter avseende modellen för rapporten och yttrandet från det oberoende revisionsorganet samt beskrivningen av den förvaltande myndighetens och, i förekommande fall, den attesterande myndighetens uppgifter och förfaranden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

▼B

Artikel 125

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att det operativa programmet förvaltas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. När det gäller det operativa programmets förvaltning ska den förvaltande myndigheten göra följande:

a) Stödja arbetet i den övervakningskommitté som avses i artikel 47 och förse den med de uppgifter den behöver för att utföra arbetet, särskilt uppgifter om utvecklingen när det gäller det operativa programmets måluppfyllelse, ekonomiska uppgifter och uppgifter om indikatorer och delmål.

b) Utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka de årsrapporter och slutrapporter om genomförandet som avses i artikel 50 till kommissionen.

c) Ge förmedlande organ och stödmottagare tillgång till de uppgifter som de behöver för att utföra sina uppgifter och genomföra verksamheter.

d) Upprätta ett system för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om varje verksamhet som är nödvändig för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner, inklusive uppgifter om enskilda deltagare i verksamheterna, när så är lämpligt.

e) Se till att de uppgifter som avses i led d samlas in, matas in och lagras i det system som avses i led d och att uppgifter om indikatorer delas upp efter kön, när detta krävs i bilagorna I och II i ESF-förordningen.

3. När det gäller urvalet av insatser ska den förvaltande myndigheten göra följande:

a) Utarbeta och, när de är godkända, tillämpa lämpliga urvalsförfaranden och kriterier som

▼C1

i) säkerställer att verksamheterna bidrar till att uppnå de specifika målen och resultaten för den relevanta prioriteringen,

▼B

ii) är icke-diskriminerande och öppna,

iii) tar hänsyn till de allmänna principerna i artiklarna 7 och 8.

▼C1

b) Se till att de utvalda verksamheterna omfattas av EHFF:s tillämpningsområde och att de kan hänföras till en insatskategori eller, när det gäller EHFF, en åtgärd som anges i prioriteringen eller prioriteringarna i det operativa programmet.

▼M6

c) Säkerställa att stödmottagaren ges ett dokument som fastställer stödvillkoren för varje insats, inklusive särskilda krav för de varor eller tjänster som ska levereras inom ramen för insatsen, finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet samt krav avseende information, kommunikation och synliggörande.

▼B

d) Försäkra sig om att stödmottagaren har den administrativa, ekonomiska och operativa förmågan att uppfylla de villkor som avses i led c innan verksamheten godkänns.

▼B

e) Försäkra sig om att tillämplig lagstiftning om verksamheten följs, om verksamheten har påbörjats innan någon stödansökan har lämnats in till den förvaltande myndigheten.

f) Se till att insatser som valts ut för stöd från fonderna inte inbegriper insatser som ingår i en insats som har omfattats eller borde ha omfattats av återkrav i enlighet med artikel 71 efter en omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför programområdet.

g) Bestämma vilken insatskategori eller, när det gäller EHFF, vilka åtgärder som utgifterna för en verksamhet ska avsättas till.

4. När det gäller det operativa programmets ekonomiska förvaltning och kontroll ska den förvaltande myndigheten göra följande:

▼M6

a) Kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats, att insatsen överensstämmer med tillämplig rätt samt med det operativa programmet och villkoren för stöd till insatsen, och

i) om kostnaderna återbetalas i enlighet med artikel 67.1 första stycket a, att det utgiftsbelopp som stödmottagarna deklarerat i samband med dessa kostnader har betalats,

ii) när det gäller kostnader som återbetalas i enlighet med artikel 67.1 första stycket b–e, att villkoren för återbetalning av utgifter till stödmottagaren har uppfyllts.

▼B

b) Se till att stödmottagare som deltar i genomförandet av de insatser som återbetalas på grundval av stödberättigande kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med en verksamhet.

c) Införa effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning med beaktande av konstaterade risker.

d) Införa rutiner i syfte att säkerställa att alla dokument som rör utgifter och revision som krävs för att säkerställa att en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 72 g.

e) Utarbeta den förvaltningsförklaring och den årliga sammanfattning som avses i ►M6 artikel 63.5 a och b, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen ◄.

Med avvikelse från vad som sägs i första stycket led a kan ETS-förordningen fastställa särskilda bestämmelser om kontroller tillämpliga på samarbetsprogram.

5. De kontroller som avses i punkt 4 första stycket led a ska omfatta följande förfaranden:

a) Administrativa kontroller av varje ansökan om betalning som lämnas in av stödmottagarna.

b) Kontroller på plats av enskilda insatser.

Intervallerna för och omfattningen av kontrollerna på plats ska stå i proportion till det offentliga stöd som tilldelats en verksamhet och den risknivå som revisionsmyndigheten konstaterat för förvaltnings- och kontrollsystemen i sin helhet vid dessa kontroller och revisioner.

▼B

6. Kontroller på plats av enskilda insatser enligt punkt 5 första stycket led b kan genomföras på urvalsbasis.

7. Om den förvaltande myndigheten också får stöd inom det operativa programmet ska rutinerna för de kontroller som avses i punkt 4 första stycket led a vara sådana att de säkerställer tillräcklig åtskillnad av funktioner.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa bestämmelser om vilken information som ska ingå i de uppgifter som ska registreras och lagras elektroniskt i det övervakningssystem som inrättas genom punkt 2 d i den här artikeln.

Kommissionen ska anta genomförandeakter med de tekniska specifikationerna för det system som inrättas genom punkt 2 d i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa detaljerade minimikrav för verifikationskedjan i punkt 4 första stycket led d i den här artikeln med avseende på de räkenskaper som ska sparas och de stödjande handlingar som ska bevaras hos den attesterande myndigheten, den förvaltande myndigheten, förmedlande organ och stödmottagare.

10. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för modellen för den förvaltningsförklaring som avses i punkt 4 första stycket e i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

Artikel 126

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten för ett operativt program ska särskilt ansvara för följande:

a) Att utarbeta och lämna in ansökningar om utbetalning till kommissionen och att attestera att de härrör från tillförlitliga bokföringssystem, är baserade på kontrollerbara stödjande handlingar och har kontrollerats av den förvaltande myndigheten.

b) Att utarbeta de redovisningar som avses i ►**M6** artikel 63.5 a och 63.6 i budgetförordningen ◄.

c) Att attestera att redovisningarna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig rätt och har uppstått i samband med insatser som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet samt i överensstämmelse med tillämplig rätt.

d) Att se till att det finns ett system för att i elektronisk form registrera och spara utförliga räkenskaper för varje verksamhet vilket stödjer alla uppgifter som krävs för att utarbeta ansökningar om utbetalningar och redovisningar, inklusive registreringar av de belopp som kan återkrävas, belopp som återkrävts och belopp som dragits tillbaka sedan stödet till en verksamhet eller ett operativt program helt eller delvis har upphävts.

▼B

e) Att se till att den vid utarbetandet och inlämnandet av ansökningar om utbetalning har mottagit tillräckliga uppgifter från den förvaltande myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som utförts när det gäller utgifterna.

f) Att vid utarbetandet och inlämnandet av ansökningar om utbetalning ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som utförts av revisionsmyndigheten eller på dess ansvar.

g) Att i elektronisk form spara räkenskaper för utgifter som deklarerats till kommissionen och för motsvarande offentliga stöd som utbetalats till stödmottagarna.

h) Att föra räkenskaper över de belopp som kan återkrävas och de belopp som har dragits tillbaka sedan stödet till en verksamhet helt eller delvis har upphävts. ►C1 De återvunna beloppen ska återbetalas till unionens budget innan det operativa programmet avslutats genom att de dras av från påföljande betalningsansökan. ◄

Artikel 127

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten ska se till att revision genomförs av att förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar korrekt och av ett lämpligt urval av insatser på grundval av attesterade utgifter. De attesterade utgifterna ska revideras på grundval av ett representativt urval och regelmässigt med hjälp av statistiska urvalsmetoder.

En icke-statistisk urvalsmetod kan användas efter en yrkesmässig bedömning från revisionsmyndigheten i vederbörligen motiverade fall och i enlighet med internationellt erkända revisionsstandarder samt i fall där antalet insatser under ett räkenskapsår är för litet för att den statistiska metoden ska kunna tillämpas.

I sådana fall ska urvalet vara tillräckligt stort för att göra det möjligt för revisionsmyndigheten att utarbeta ett giltigt revisionsuttalande i enlighet med ►M6 artikel 63.7 i budgetförordningen ◄.

Den icke-statistiska urvalsmetoden ska gälla minst 5 % av insatserna för vilka utgifter under ett räkenskapsår har deklarerats för kommissionen och 10 % av de utgifter som under ett räkenskapsår har deklarerats för kommissionen.

2. Om revisionerna genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten ska denna se till att detta organ i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs.

3. Revisionsmyndigheten ska se till att internationellt accepterade revisionsstandarder beaktas i revisionsarbetet.

4. Senast åtta månader efter det att ett operativt program har antagits ska revisionsmyndigheten utarbeta en revisionsstrategi för genomförandet av revisioner. I revisionsstrategin ska man fastställa revisionsmetoden och urvalsmetoden för revisioner av verksamheterna samt planeringen av revisioner under det innevarande och de två påföljande räkenskapsåren. Revisionsstrategin ska uppdateras varje år under

▼B

perioden 2016–2024. Om ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem gäller mer än ett operativt program kan en enda revisionsstrategi utarbetas för de berörda operativa programmen. Revisionsmyndigheten ska på begäran överlämna revisionsstrategin till kommissionen.

5. Revisionsmyndigheten ska utarbeta följande:

a) Ett revisionsuttalande i enlighet med ►M6 artikel 63.7 i budgetförordningen ◄.

b) En kontrollrapport med de viktigaste resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med punkt 1, inklusive de brister som konstaterats i förvaltnings- och kontrollsystemen, och de föreslagna och genomförda korrigerande åtgärderna.

Om ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem gäller för mer än ett operativt program kan de uppgifter som krävs enligt första stycket led b samlas i en enda rapport.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa modellar för revisionsstrategin, revisionsuttalandet och kontrollrapporten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 för att fastställa omfattningen och innehållet i revisioner av insatserna och av räkenskaperna och metoden för det urval av insatser som avses i punkt 1 i den här artikeln.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 149 med närmare regler för användning av uppgifter som inhämtats under revisioner som genomförts av kommissionens tjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen.

KAPITEL III

Samarbete med revisionsmyndigheterna

Artikel 128

Samarbete med revisionsmyndigheterna

1. Kommissionen ska samarbeta med revisionsmyndigheterna för att samordna revisionsplanerna och revisionsmetoderna, och ska också sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystemen med de myndigheterna.

2. Om en medlemsstat utser mer än en revisionsmyndighet får medlemsstaten utse ett samordningsorgan för att underlätta samordningen.

▼B

3. Kommissionen, revisionsmyndigheterna och eventuella samordningsorgan ska sammanträda regelbundet, och i regel åtminstone en gång om året om de inte sinsemellan kommit överens om något annat, för att tillsammans granska den årliga kontrollrapporten, revisionsuttalandet och revisionsstrategin samt utbyta åsikter om frågor som rör bättre förvaltning och kontrollsystem.

AVDELNING II

▼C1

EKONOMISK FÖRVALTNING, UTARBETANDE, GRANSKNING OCH GODKÄNNANDE AV RÄKENSKAPER SAMT FINANSIELLA KORRIGERINGAR

▼B

KAPITEL I

Ekonomisk förvaltning

Artikel 129

Gemensamma regler för utbetalningar

Medlemsstaten ska, vid avslutningen av det operativa programmet, säkerställa att ►C1 de offentliga utgifter som betalats ut till stödmottagarna minst motsvarar det stöd från fonderna och EHFF som kommissionen betalat ut till medlemsstaten. ◄

Artikel 130

Gemensamma regler för beräkning av mellanliggande betalningar och slutbetalningar

1. Kommissionen ska i form av mellanliggande betalningar återbetala 90 % av det belopp som blir resultatet när medfinansieringsgraden för varje prioritering i enlighet med beslutet om antagande av det operativa programmet tillämpas på de stödberättigande utgifter inom den prioritering som omfattas av betalningsansökan. Kommissionen ska fastställa återstående belopp som ska återbetalas i form av mellanliggande betalningar eller som ska återkrävas i enlighet med artikel 139.

▼C1

2. Bidraget från fonderna eller EHFF till en prioritering i form av mellanliggande betalningar och slutlig utbetalning får inte vara högre än

a) de stödberättigande offentliga utgifter som anges i betalningsansökan för prioriteringen, eller

b) det stöd från fonderna eller EHFF till den prioritering som fastställs i kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet, beroende på vilket som är lägst.

▼M10

3. Genom undantag från punkt 2 får bidraget från fonderna eller EHFF genom slutliga utbetalningar för varje prioritering per fond och per regionkategori under det sista räkenskapsåret inte överstiga bidraget från fonderna eller EHFF med mer än 10 % för varje prioritering per fond och per regionkategori enligt vad som fastställts i kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet.

▼M10

Bidraget från fonderna eller EHFF genom slutliga utbetalningar under det sista räkenskapsåret får inte överstiga de stödberättigande offentliga utgifter som deklarerats eller bidraget från varje fond och regionkategori till varje operativt program enligt vad som fastställts i kommissionens beslut om godkännande av det operativa programmet, beroende på vilket som är lägst.

▼M6

Artikel 131

Betalningsansökningar

1. Betalningsansökningarna ska för varje prioritering innehålla

a) det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som stödmottagarna ådragit sig och som betalats i samband med genomförandet av insatserna, såsom de bokförts i den attesterande myndighetens redovisningssystem,

b) det sammanlagda beloppet av offentliga utgifter som uppstått i samband med genomförandet av insatserna, såsom de bokförts i den attesterande myndighetens redovisningssystem.

För de belopp som ska ingå i betalningsansökningar för den stödform som avses i artikel 67.1 första stycket e ska betalningsansökningarna innehålla de uppgifter som anges i de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 67.5a och upprättas med hjälp av den mall för betalningsansökningar som anges i de genomförandeakter som antas i enlighet med punkt 6 i den här artikeln.

2. Stödberättigande utgifter som ingår i en betalningsansökan ska styrkas med kvitterade fakturor eller andra likvärdiga redovisningsdokument, utom när det gäller de stödformer som avses i artiklarna 67.1 första stycket b–e, 68, 68a, 68b, 69.1 och 109 i den här förordningen samt enligt artikel 14 i ESF-förordningen. För dessa stödformer ska beloppen i betalningsansökan vara de kostnader som beräknas på tillämpliga grunder.

3. När det gäller statligt stöd ska offentligt stöd som motsvarar utgifter som omfattas av en betalningsansökan ha betalats ut till stödmottagarna av det stödbeviljande organet eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, betalats ut av stödmottagaren till det stödmottagande organet.

4. Vid statligt stöd får betalningsansökan, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, omfatta de förskott som det stödbeviljande organet har betalat ut till stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, stödmottagaren har betalat ut till det stödmottagande organet på följande kumulativa villkor:

a) Förskotten ska vara underställda en garanti utställd av en bank eller något annat finansinstitut etablerat i någon av medlemsstaterna eller omfattas av en stödmekanism som en offentlig enhet eller medlemsstaten utfärdar.

b) Förskotten får inte överstiga 40 % av det totala stödbeloppet till en stödmottagare för en viss insats eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, av det totala stödbelopp som beviljats det stödmottagande organet som del av en viss insats.

▼M6

c) Förskotten ska täckas av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet har haft i samband med genomförandet av insatsen och ska styrkas med kvitterade fakturor eller andra likvärdiga redovisningsdokument inom tre år från det år förskottet betalats ut, eller den 31 december 2023, beroende på vilket som infaller först.

Om de villkor som anges i första stycket c inte är uppfyllda ska nästa betalningsansökan korrigeras i enlighet därmed.

5. Varje betalningsansökan som omfattar förskott av den typ som avses i punkt 4 i denna artikel ska innehålla separata uppgifter om

a) det totala belopp som betalats från det operativa programmet som förskott,

b) det belopp som, inom tre år efter förskottets utbetalning i enlighet med punkt 4 första stycket c, täcks av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet haft, och

c) det belopp som inte täckts av utgifter som stödmottagaren eller, om medlemsstaterna har beslutat att stödmottagaren är det stödbeviljande organet i enlighet med artikel 2.10 a, utgifter som det stödmottagande organet haft och för vilka treårsperioden ännu inte löpt ut.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter för att fastställa en modell för betalningsansökningar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

▼B

Artikel 132

Utbetalning till stödmottagarna

1. Förutsatt att medel är tillgängliga i det inledande och årliga förskottet och de mellanliggande betalningarna ska den förvaltande myndigheten säkerställa att stödmottagaren erhåller hela beloppet för de offentliga stödberättigande utgifterna senast 90 dagar efter det datum då stödmottagaren lämnade in betalningsansökan.

Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till stödmottagarna får tas ut.

2. Den betalningstidsfrist som avses i punkt 1 kan avbrytas av den förvaltande myndigheten i något av följande vederbörligen motiverade fall:

a) Beloppet i betalningsansökan inte förfallit till betalning eller om lämpliga stödjande handlingar, inklusive handlingar som är nödvändiga för förvaltningens kontroll i enlighet med artikel 125.4 första stycket led a, inte lämnats in.

b) En undersökning har inletts om eventuella oriktigheter rörande utgifterna.

Den berörda stödmottagaren ska informeras skriftligen om avbrottet och orsakerna till det.

▼B

Artikel 133

Användning av euro

1. De medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning ska räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Dessa belopp ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna bokfördes av den attesterande myndigheten för det berörda operativa programmet. Växelkursen ska offentliggöras elektroniskt av kommissionen varje månad.

2. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 kan ETS-förordningen fastställa specifika bestämmelser om tidpunkten för omräkning till euro.

3. När euro blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 1 fortsätta att gälla för alla utgifter som den attesterande myndigheten bokfört före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

Artikel 134

Utbetalning av förskott

1. Förskotten ska delas upp i flera delbetalningar enligt följande:

a) 2014: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden eller 1,5 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit finansiellt stöd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), eller mottar finansiellt stöd den 31 december 2013 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget.

b) 2015: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden eller 1,5 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programmet för hela programperioden när en medlemsstat har mottagit finansiellt stöd sedan 2010, i enlighet med artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, eller från EFSF, eller mottar finansiellt stöd 31 december 2014 i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget.

c) 2016: 1 % av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programment för hela programperioden.

Om ett operativt program antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

▼M1

1a. Utöver de delbetalningar som föreskrivs i punkt 1 b och c ska ett ytterligare förskott på 3,5 % av stödet från fonderna och EHFF betalas ut för hela programperioden till operativa program i Grekland både 2015 och 2016.

Det ytterligare förskottet ska inte tillämpas på program inom målet europeiskt territoriellt samarbete eller på det särskilda anslaget för ungdomssysselsättningsinitiativet.

▼M1

Om det totala ytterligare förskottet som betalats på grundval av denna punkt 2015 och 2016 till ett operativt programm från en fond senast den 31 december 2016 inte täcks av de ansökningar om betalning som lämnas in av den attesterande myndigheten för det programmet, ska Grekland till kommissionen betala tillbaka hela det ytterligare förskott som betalats ut från den fonden för det programmet. Dessa återbetalningar ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna eller EHFF till det operativa programmet. De belopp som återbetalas ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.3 c i budgetförordningen.

▼B

2. Ett årligt förskott ska betalas ut före den 1 juli under åren 2016–2023. Det ska utgöras av en procentandel av fondernas och EHFF:s stöd till det operativa programment för hela programperioden enligt följande:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

▼M12

— 2020: 3 %

— 2021–2023: 2 %.

▼B

3. Vid beräkningen av det inledande förskott som avses i punkt 1 ska stödbeloppet för hela programperioden utesluta de belopp från resultatreserven som ursprungligen var avsett för det operativa programmet.

Vid beräkningen av det årliga förskott som avses i punkt 2 fram till slutet av 2019 ska stödbeloppet för hela programperioden utesluta de belopp från resultatreserven som ursprungligen var avsett för det operativa programmet.

Artikel 135

Frister för ansökan om och utbetalning av mellanliggande betalningar

▼C1

1. Den attesterande myndigheten ska regelbundet lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar i enlighet med artikel 131.1 som omfattar belopp som bokförts i dess redovisningssystem under räkenskapsåret. Den attesterande myndigheten får emellertid, i de fall den anser det vara nödvändigt, ta med sådana belopp i betalningsansökningar som lämnas in under nästkommande räkenskapsår.

▼B

2. Den attesterande myndigheten ska lämna in sin slutliga ansökan om mellanliggande betalning senast den 31 juli efter föregående räkenskapsår slut och, under alla omständigheter, för den första ansökan om mellanliggande betalning för följande räkenskapsår.

3. Den första ansökan om mellanliggande betalning får inte göras förrän kommissionen meddelats vilka förvaltnings- och attesterande myndigheter som utnämnts enligt artikel 124.

4. Mellanliggande betalningar ska inte göras för operativa program om inte den årliga genomföranderapporten har sänts till kommissionen i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna.

▼B

5. Under förutsättning att det finns medel tillgängliga ska kommissionen göra den mellanliggande betalningen senast 60 dagar efter den dag då en betalningsansökan registrerats vid kommissionen.

Artikel 136

Återkrav

1. Kommissionen ska återkräva den del av ett belopp för ett operativt program som inte har använts för utbetalning av inledande och årligt förskott och mellanliggande betalningar senast den 31 december det tredje året efter det år då budgetåtagandet för programmet gjordes, eller för vilken en betalningsansökan som upprättats i enlighet med artikel 131 inte har lämnats in i enlighet med artikel 135.

2. Den del av åtagandena som fortfarande är öppen den 31 december 2023 ska frigöras om något av de dokument som krävs enligt artikel 141.1 inte har lämnats in till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 141.1.

KAPITEL II

Utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper och avslut av operativa program och innehållande av betalningar

Avsnitt I

Utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper

Artikel 137

Utarbetande av räkenskaper

▼C1

1. De räkenskaper som avses i ►M6 artikel 63.5 a och 63.6 i budgetförordningen ◄ ska överlämnas till kommissionen för varje operativt program. Räkenskaperna ska omfatta räkenskapsåret och ska för varje prioritering och, om tillämpligt, varje fond och regionkategori omfatta följande:

▼B

a) Det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter som förts in i den attesterande myndighetens redovisningssystem och som har tagits med i betalningsansökningar som lämnats till kommissionen i enlighet med artiklarna 131 och 135.2 senast den 31 juli året efter räkenskapsårets slut och totalbeloppet för motsvarande offentliga utgifter i samband med genomförandet, och det sammanlagda beloppet av motsvarande utbetalningar till stödmottagarna i enlighet med artikel 132.1.

b) De belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret, de belopp som ska återkrävs vid räkenskapsårets slut, de återkrav som gjorts i enlighet med artikel 71 samt belopp som inte kan återkrävas.

c) Beloppen för utbetalt förskott till finansieringsinstrument enligt artikel 41.1 och förskott på statligt stöd enligt artikel 131.4.

d) För varje prioritering, en avstämning mellan utgifter enligt led a och utgifter som deklarerats för samma räkenskapsår i betalningsansökningarna, samt en förklaring av eventuella skillnader.

▼B

2. Om utgifter som tidigare omfattats av en ansökan om mellanliggande betalning för räkenskapsåret av en medlemsstat undantas av från räkenskaperna på grund av en pågående granskning av de utgifternas laglighet och korrekthet, får hela utgiftsbeloppet eller de delar av detta som senare befinns lagliga och korrekta tas med i en ansökan om mellanliggande betalning som avser de följande räkenskapsåren.

3. Kommissionen ska, för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, anta genomförandeakter, för att fastställa en modell för de räkenskaper som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 150.3.

Artikel 138

Inlämnande av uppgifter

För varje år från 2016 till och med 2025 ska medlemsstaten inom den tidsfrist som anges i ►M6 artikel 63.5 och 63.7 andra stycket i budgetförordningen ◄ lämna in de dokument som avses i den artikeln, nämligen:

a) De räkenskaper som avses i artikel 137.1 i den här förordningen för föregående räkenskapsår.

b) Förvaltningsförklaringen och den årliga sammanfattande rapport som avses i artikel 125.4 första stycket led e i den här förordningen för föregående räkenskapsår.

c) Det revisionsuttalande och den kontrollrapport som avses i artikel 127.5 första stycket leden a och b i den här förordningen för föregående räkenskapsår.

Artikel 139

Granskning och godkännande av räkenskaper

1. Kommissionen ska granska de handlingar som medlemsstaten överlämnat i enlighet med artikel 138. På kommissions begäran ska medlemsstaten tillhandahålla alla kompletterande uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 ska kunna bedöma huruvida räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga.

2. Kommissionen ska godkänna räkenskaperna om den kan sluta sig till att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga. Kommissionen kan nå denna slutsats om revisionsmyndigheten lämnat ett revisionsuttalande utan reservationer om att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, om inte kommissionen har särskilda bevis om att revisionsutlåtandet om räkenskaperna inte är tillförlitligt.

3. Kommissionen ska inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 informera medlemsstaten om huruvida den kan godkänna räkenskaperna eller inte.

4. Om kommissionen, av skäl hänförliga till medlemsstaten, inte kan godta räkenskaperna inom den tidsfrist som fastställs i artikel 84 ska kommissionen meddela medlemsstaten detta och redovisa skälen i enlighet med punkt -1 i den här artikeln och ange de åtgärder som det föreligger en skyldighet att vidta och den tidsfrist inom vilken dessa ska slutföras. Vid utgången av tidsperioden för slutförandet av dessa åtgärder ska kommissionen informera medlemsstaten om huruvida den kan godta räkenskaperna.

▼B

5. Frågor som hör samman med lagligheten och korrektheten av underliggande transaktioner som avser bokförda utgifter ska inte beaktas vid kommissionens godkännande av räkenskaperna. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 83 och 142 ska förfarandet för granskning och godkännande av räkenskaper inte avbryta behandlingen av ansökningar om mellanliggande betalningar och det ska inte leda till att betalningar hålls inne.

6. Kommissionen ska, på grundval av de godkända räkenskaperna, beräkna det belopp som ska belasta fonderna och EHFF för räkenskapsåret och följdjusteringar av utbetalningar till medlemsstaten. Kommissionen ska beakta följande:

a) De bokförda belopp som avses i artikel 137.1 a, och på vilka medfinansieringsgraden för varje prioritering ska tillämpas.

b) Det belopp som kommissionen betalat ut under räkenskapsåret och som består av följande:

   i) Det sammanlagda beloppet av mellanliggande betalningar som kommissionen betalat ut i enlighet med artiklarna 130.1 och 24.

   ii) Det sammanlagda beloppet av årligt förskott som betalats ut i enlighet med artikel 134.2.

7. Kommissionen ska, efter den beräkning som genomförs enligt punkt 6, reglera respektive årligt förskott och göra eventuella ytterligare utestående utbetalningar inom 30 dagar från det att räkenskaperna godkänts. Om ett belopp kan återkrävas från medlemsstaten ska kommissionen utfärda ett betalningskrav som ska verkställas, om möjligt, genom avräkning från de belopp som ska betalas ut till medlemsstaten inom ramen för kommande utbetalningar till samma operativa program. ►C1 Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna och EHFF till det operativa programmet. ◄ Det återvunna beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 177.3 i budgetförordningen.

▼M9

Genom undantag från första stycket ska kommissionen inte utfärda något betalningskrav för belopp som kan återkrävas från medlemsstaten för de räkenskaper som lämnats in under 2020. Belopp som inte återkrävts ska användas för att påskynda investeringar relaterade till covid-19-utbrottet och är stödberättigande enligt denna förordning och fondspecifika bestämmelser.

De belopp som inte återkrävts ska avräknas eller återkrävas vid avslutandet.

▼B

8. Om kommissionen, efter att ha tillämpat förfarandet i punkt 4c, inte kan godkänna räkenskaperna, ska kommissionen, på grundval av tillgänglig information och i enlighet med punkt 6, fastställa ►C1 det belopp som ska belasta fonderna och EHFF för räkenskapsåret och underrätta medlemsstaten. Om medlemsstaten meddelar kommissionen sitt godkännande inom två månader från kommissionens underrättelse ska punkt 7 gälla. I avsaknad av ett godkännande ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut om fastställande av det belopp som ska belasta fonderna och EHFF för räkenskapsåret. Ett sådant beslut ska inte utgöra en finansiell korrigering och ska inte minska stödet från fonderna och EHFF till det operativa programmet. ◄ Kommissionen ska, på grundval av beslutet, tillämpa justeringarna av utbetalningarna till medlemsstaten i enlighet med punkt 7.

9. Kommissionens godkännande av räkenskaperna eller ett beslut av kommissionen enligt punkt 8 i denna artikel påverkar inte tillämpningen av korrigeringar enligt artiklarna 144 och 145.

▼B

10. Medlemsstater får ersätta oriktiga belopp som upptäcks sedan räkenskaperna lämnats in genom att göra motsvarande justeringar i räkenskaperna för det räkenskapsår då oriktigheten upptäcktes, utan att det påverkar artiklarna 144 och 145.

Artikel 140

Dokuments tillgänglighet

1. Utan att det påverkar bestämmelserna om statligt stöd ska ►C1 den förvaltande myndigheten se till att alla verifikat som rör utgifter med stöd av fonderna och EHFF för insatser ◄ för vilka de sammanlagda stödberättigande utgifterna understiger 1 000 000 EUR, på begäran ska kunna göras tillgängliga för kommissionen och Europeiska revisionsrätten under tre år från och med den 31 december efter inlämnandet av de räkenskaper där utgifterna för insatsen ingår.

För andra insatser än de som avses i första stycket ska alla verifikat göras tillgängliga under två år från och med den 31 december efter inlämnandet av de räkenskaper där den slutliga utgiften för den genomförda insatsen ingår.

En förvaltande myndighet kan besluta att på insatser för vilka de sammanlagda stödberättigande utgifterna understiger 1 000 000 EUR tillämpa den regel som avses i andra stycket.

▼C1

Den tidsperiod som avses i första eller andra stycket ska avbrytas antingen vid rättsliga förfaranden eller på vederbörligen motiverad begäran från kommissionen.

▼B

2. Den förvaltande myndigheten ska informera stödmottagarna om vilken dag den period som avses i punkt 1 inleds.

3. Dokumenten ska bevaras i form av original eller bestyrkta kopior eller på allmänt godkända databärare; det gäller även elektroniska versioner av originaldokument eller dokument som enbart finns i elektronisk version. ►M6 Om dokument finns på allmänt godkända databärare i enlighet med förfarandet i punkt 5 ska inga original krävas. ◄

4. Dokumenten ska bevaras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera de registrerade så länge det är nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna samlades in eller för vilket de behandlas vidare.

5. De nationella myndigheterna ska fastställa ett förfarande för intygande av att de dokument som finns på allmänt godkända databärare är identiska med originalhandlingarna i syfte att säkerställa att de versioner som finns uppfyller nationella rättsliga krav och kan användas för revision.

6. Om dokumenten endast finns i elektronisk form ska de datasystem som används uppfylla godkända säkerhetsstandarder som säkerställer att dokumenten uppfyller nationella rättsliga krav och kan användas för revision.

▼B

Avsnitt II

Avslutande av de operativa programmen

Artikel 141

Inlämnande av avslutandedokument och slutlig utbetalning

1. Utöver de handlingar som avses i artikel 138 ska medlemsstaterna för det sista räkenskapsåret från och med den 1 juli 2023 till den 30 juni 2024 lämna in en slutlig genomföranderapport för det operativa programmet eller den senaste årliga genomföranderapporten för det operativa program som får stöd från EHFF.

2. Slutsaldot ska betalas ut senast tre månader efter godkännandet av räkenskaperna för det sista räkenskapsåret eller en månad efter godkännandet av den slutliga genomföranderapporten, beroende på vilken dag som infaller senare.

Avsnitt III

Innehållande av utbetalningar

Artikel 142

Innehållande av utbetalningar

1. Kommissionen kan helt eller delvis hålla inne de mellanliggande betalningarna för prioriteringar eller operativa program om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

a) Det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister, vilket har inneburit en risk för unionens stöd till det operativa programmet, men utan att några korrigerande åtgärder har vidtagits.

▼C1

b) Utgifterna i en betalningsansökan står i samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder som inte har korrigerats.

▼B

c) Medlemsstaten har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 83.

d) Det finns allvarliga brister i kvaliteten och tillförlitligheten hos övervakningssystemet eller uppgifterna om allmänna och särskilda indikatorer.

e) Åtgärderna för att uppfylla ett förhandsvillkor i enlighet med villkoren i artikel 19 har inte genomförts.

f) Det framgår av resultatöversynen av en prioritering att man i hög grad har misslyckats med att uppnå prioriteringens delmål avseende ekonomiska indikatorer och aktivitetsindikatorer och viktiga genomförandesteg som anges i resultatramen i enlighet med villkoren i artikel 22.

▼B

De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för innehållande av utbetalningar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad och varaktighet samt av huruvida den är återkommande.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att hålla inne de mellanliggande betalningarna helt eller delvis, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter.

3. Kommissionen ska häva innehållandet av hela eller delar av de mellanliggande betalningarna om medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävdes för detta.

KAPITEL III

Finansiella korrigeringar

Avsnitt I

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Artikel 143

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Medlemsstaterna ska ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven. Om det rör sig om en systembetingad oriktighet, ska medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

2. Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett operativt program ställs in helt eller delvis. Medlemsstaten ska ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna eller EHFF och göra en proportionell korrigering. ►C1 Finansiella korrigeringar ska föras in i redovisningen för det räkenskapsår då innehållandet beslutades. ◄

3. Det bidrag från fonderna eller EHFF som ställs in i enlighet med punkt 2 kan återanvändas av medlemsstaten inom det berörda operativa programmet, med förbehåll för punkt 4.

4. Det bidrag från fonderna som ställs in i enlighet med punkt 2 kan inte återanvändas för någon insats för vilken en korrigering gjorts, eller, när en finansiell korrigering gjorts för en systembetingad oriktighet, för någon insats som påverkas av den systembetingade oriktigheten.

5. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får innehålla specifika grunder för finansiella korrigeringar kopplade till bristande efterlevnad av tillämpliga regler enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad och varaktighet samt av huruvida den är återkommande.

▼B

Avsnitt II

Kommissionens finansiella korrigeringar

Artikel 144

Kriterier för finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom genomförandeakter, genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett operativt program i enlighet med artikel 85, om den efter nödvändig utredning drar följande slutsatser:

a) Det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystemets sätt att fungera uppvisar allvarliga brister, vilket har inneburit en risk för det stöd från unionen som redan har betalats ut till det operativa programmet.

b) Medlemsstaten har inte fullgjort sina skyldigheter i enlighet med artikel 143 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

c) Det finns utgifter i en betalningsansökan som inte är korrekta och som inte har korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

Kommissionens finansiella korrigeringar ska bygga på enskilda fall av konstaterade oriktigheter och ska beakta om riktigheten är systembetingad. Om det inte är möjligt att exakt fastställa storleken på de oriktiga utgifter som belastat fonderna eller EHFF ska kommissionen tillämpa en schablonsats eller göra en extrapolerad finansiell korrigering.

2. När kommissionen fattar beslut om korrigeringsbelopp i enlighet med punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta oriktighetens art och allvar samt omfattningen och de ekonomiska följderna av de brister i förvaltnings- och kontrollsystemen som konstaterats i det operativa programmet.

3. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på rapporter från externa revisorer, ska den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit i enlighet med artikel 143.2, de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 122.2 samt eventuella svar från medlemsstaten.

4. Om kommissionen, i enlighet med artikel 22.7, utifrån en granskning av den slutliga genomförandeapporten för det operativa programmet när det gäller fonderna eller den senaste årliga genomförandeapporten när det gäller EHFF fastställer att man allvarligt misslyckats med att uppnå målen i resultatramen kan den göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna genom genomförandeakter.

5. ►C1 Om en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 95 kan kommissionen göra en finansiell korrigering genom att helt eller delvis ställa in bidraget från fonderna eller EHFF till medlemsstaten, i förhållande till i vilken grad skyldigheterna fullgjorts. ◄

▼B

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 149 för att fastställa närmare bestämmelser om kriterierna för att avgöra allvarliga brister i förvaltningen och kontrollsystemen, inbegripet de huvudsakliga typerna av allvarliga brister, kriterierna för att avgöra nivån för de finansiella korrigeringarna och kriterierna för att tillämpa schablonsatser eller extrapolerad finansiell korrigering.

7. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får ange specifika grunder för kommissionens finansiella korrigeringar kopplade till bristande efterlevnad av regler som är tillämpliga enligt den gemensamma fiskeripolitiken, vilka ska vara proportionella, med beaktande av den bristande efterlevnadens art, svårighetsgrad, varaktighet och av huruvida den är återkommande.

Artikel 145

Förfarande

1. Innan kommissionen fattar beslut om en finansiell korrigering, ska den inleda förfarandet genom att underrätta medlemsstaten om sina preliminära slutsatser från granskningen och begära att medlemsstaten lämnar synpunkter inom två månader.

2. Om kommissionen föreslår en finansiell korrigering som grundar sig på en extrapolering eller ett schablonbelopp, ska medlemsstaten ges möjlighet att genom en granskning av den berörda dokumentationen visa att oriktighetens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen bedömt. Efter överenskommelse med kommissionen får medlemsstaten begränsa granskningen till att omfatta en lämplig andel eller ett urval av berörd dokumentation. Utom i vederbörligen motiverade fall får tidsfristen för den granskningen inte överskrida ytterligare en tvåmånadersperiod efter den tvåmånadersperiod som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska beakta det bevismaterial som lämnas av medlemsstaterna inom de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2.

4. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens preliminära slutsatser ska den inbjudas till överläggningar hos kommissionen, för att säkerställa att alla relevanta uppgifter och synpunkter är tillgängliga och beaktas när kommissionen ska dra sina slutsatser om att göra en finansiell korrigering.

▼C1

5. Om en överenskommelse nås och utan att det påverkar punkt 7 i den här artikeln får medlemsstaten använda berörda medel eller EHFF på nytt i enlighet med artikel 143.3.

▼B

6. För att göra en finansiell korrigering ska kommissionen genom genomförandeakter fatta beslut inom sex månader efter överläggningarna eller efter att ha mottagit kompletterande uppgifter, om medlemsstaten går med på att lämna in sådana kompletterande uppgifter efter överläggningarna. Kommissionen ska beakta alla uppgifter och synpunkter som framkommit under förfarandet. Om det inte hålls några överläggningar ska sexmånadersperioden börja löpa två månader efter dateringen av kommissionens inbjudan till överläggningar.

▼B

7. Om kommissionen, vid utförandet av sina uppgifter enligt artikel 75, eller Europeiska revisionsrätten upptäcker oriktigheter som visar på allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens förmåga att fungera effektivt ►C1 ska den finansiella korrigeringen leda till att stödet från fonderna eller EHFF till det operativa programmet minskas. ◄

Det första stycket ska inte tillämpas på allvarliga brister i ett förvaltnings- och kontrollsystems sätt att fungera som, fram till den dag då de upptäcks av kommissionen eller Europeiska revisionsrätten,

a) angetts i den förvaltningsförklaring, den årliga kontrollrapport eller det revisionsuttalande, som lämnats in till kommissionen i enlighet med ►M6 artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen ◄, eller i andra revisionsrapporter från den förvaltande myndigheten till kommissionen eller som varit föremål för lämpliga åtgärder, eller

b) som varit föremål för lämpliga korrigerande åtgärder från medlemsstatens sida.

Bedömningen av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens sätt att fungera ska grunda sig på den lagstiftning som var tillämplig när de relevanta förvaltningsförklaringarna, årliga kontrollrapporterna och revisionsuttalandena lämnades in.

När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering ska den

a) respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till den allvarliga arten och omfattningen av bristen ett förvaltnings- och kontrollsystems sätt att fungera samt dess ekonomiska följder för unionens budget,

b) när det gäller tillämpningen av en schablonsats eller extrapolerad korrigering, utesluta oriktiga utgifter som tidigare upptäckts av medlemsstaten som har varit föremål för en anpassning av räkenskaperna i enlighet med artikel 139.10 samt utgifter som är föremål för en pågående granskning av huruvida de är lagliga och korrekta enligt artikel 137.2,

c) ta hänsyn till schablonsatser eller extrapolerade korrigeringar som tillämpats på utgifterna av medlemsstaten på grund av andra allvarliga brister som upptäckts av medlemsstaten vid fastställandet av den kvarstående risken för unionens budget.

8. De fondspecifika bestämmelserna för EHFF får innehålla ytterligare krav på finansiella korrigeringar som avses i artikel 144.7.

Artikel 146

Medlemsstaternas skyldigheter

En finansiell korrigering som görs av kommissionen ska inte påverka medlemsstatens skyldighet att återkräva medel enligt artikel 143.2 i denna förordning och att återkräva statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([1]).

([1]) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

▼B

Artikel 147

Återbetalning

►C1 1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med ►M6 artikel 98 i budgetförordningen ◄. ◄ Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga återfinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

AVDELNING III

PROPORTIONELL KONTROLL AV OPERATIVA PROGRAM

Artikel 148

Proportionell kontroll av operativa program

▼M6

1. Insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger 400 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, 300 000 EUR för ESF eller 200 000 EUR för EHFF ska inte omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, före inlämningen av redovisningen för det räkenskapsår då insatsen slutförs. Insatser ska inte omfattas av revision av kommissionen eller revisionsmyndigheten under ett visst år om Europeiska revisionsrätten redan genomfört en revision det året, förutsatt att resultaten av det revisionsarbete som Europeiska revisionsrätten utfört för insatserna kan användas av revisionsmyndigheten eller av kommissionen för fullgörandet av deras respektive uppgifter.

Genom undantag från första stycket får insatser för vilka de totala stödberättigande utgifterna är mellan 200 000 EUR och 400 000 EUR för Eruf och Sammanhållningsfonden, mellan 150 000 EUR och 300 000 EUR för ESF och mellan 100 000 EUR och 200 000 EUR för EHFF omfattas av mer än en revision, om revisionsmyndigheten gör den yrkesmässiga bedömningen att det inte går att göra ett revisionsuttalande på grundval av sådana statistiska eller icke-statistiska urvalsmetoder som avses i artikel 127.1 utan mer än en revision av respektive insats.

▼B

2. För operativa program där det senaste revisionsuttalandet tyder på att det inte finns några betydande brister kan kommissionen komma överens med revisionsmyndigheten vid det efterföljande möte som avses i artikel 128.3 att revisionsnivån kan sänkas så att den står i proportion till den risk som konstaterats. I sådana fall ska kommissionen inte

▼B

genomföra sina egna revisioner på plats, om det inte finns tecken som tyder på att förvaltnings- och kontrollsystemen har brister som påverkar utgifter som deklarerats till kommissionen under ett räkenskapsår för vilket räkenskaperna har godkänts av kommissionen.

3. För operativa program där kommissionen drar slutsatsen att revisionsmyndighetens yttrande är tillförlitligt, kan den komma överens med revisionsmyndigheten att begränsa kommissionens egna revisioner på plats till att revidera revisionsmyndighetens arbete, om det inte finns tecken som tyder på brister i revisionsmyndighetens arbete för ett räkenskapsår för vilket räkenskaperna har godkänts av kommissionen.

4. Utan hinder av punkt 1, får revisionsmyndigheten och kommissionen genomföra verksamhetsrevision om en riskbedömning eller en revision av Europeiska revisionsrätten visar att det finns en viss risk för oriktigheter eller bedrägerier, om det finns indikationer på allvarliga brister i det berörda operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystemets sätt att fungera samt under den period som avses i artikel 140.1. Kommissionen får granska revisionsmyndighetens verifieringskedja eller delta i revisionsmyndighetens revisioner på plats för att bedöma revisionsmyndighetens arbete, och om det enligt internationellt vedertagna redovisningsnormer är nödvändigt får kommissionen genomföra verksamhetsrevisioner för att försäkra sig om att revisionsmyndigheten fungerar effektivt.

DEL FEM

DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 149

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

▼M6

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7 och 127.8 samt 144.6 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.

▼M6

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7, 127.8 och 144.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

▼B

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

▼M6

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.3, 12 andra stycket, 22.7 fjärde stycket, 37.13, 38.4 tredje stycket, 39a.7, 40.4, 41.3, 42.1 andra stycket, 42.6, 61.3 andra, tredje, fjärde och sjunde styckena, 63.4, 64.4, 67.5a, 68 andra stycket, 101 fjärde stycket, 122.2 femte stycket, 125.8 första stycket, 125.9, 127.7, 127.8 och 144.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

▼B

Artikel 150

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av denna förordning, Ejflu- förordningen, ETS-förordningen, ESF-förordningen och förordningen om sammanhållningsfonden ska kommissionen biträdas av en samordningskommitté för de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

▼B

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt vad gäller de genomförandebefogenheter som avses i artikel 8 tredje stycket, 22.7 femte stycket, 38.3 andra stycket, 38.10, 39.4 andra stycket, 46.3, 96.2 andra stycket, 115.4 och 125.8 andra och tredje stycket och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

KAPITEL II

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 151

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020 i enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget.

Artikel 152

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvis upphörande av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1083/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013 och som följaktligen därefter ska tillämpas på detta stöd eller på de berörda insatserna till dess att de avslutas. Med avseende på tillämpningen av denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1083/2006 ska förbli giltiga.

3. En medlemsstat som använder sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 123.3 får ansöka hos kommissionen om att den förvaltande myndigheten ska utföra den attesterande myndighetens uppgifter genom undantag från artikel 59.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006 för motsvarande operativa program som genomförs på grundval av förordning (EG) nr 1083/2006. Ansökan ska åtföljas av en bedömning som gjorts av revisionsmyndigheten. Om kommissionen på grundval av uppgifter som revisionsmyndigheten ställt till förfogande och sina egna revisioner konstaterar att dessa operativa programs förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt och att funktionen inte kommer att försämras av att den förvaltande myndigheten utför den attesterande myndighetens uppgifter, ska den underrätta medlemsstaten om sitt godkännande inom två månader från och med dagen för mottagande av ansökan.

▼M1

4. Genom undantag från artikel 79.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 ska taket för den kumulerade summan för förfinansiering och mellanliggande betalningar vara 100 % av bidraget från fonderna till operativa program inom ramen för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning i Grekland.

▼M1

5. Genom undantag från artiklarna 53.2 och 77.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 och trots vad som sägs i kommissionens beslut om fastställande av den maximala graden och det maximala beloppet för bidrag från fonderna till varje grekiskt operativt program och till varje prioriterad insats, ska mellanliggande betalningar och utbetalningar av slutsaldot beräknas genom att en maximal medfinansieringsgrad på 100 % tillämpas på de stödberättigande utgifter som angetts för grekiska operativa program inom ramen för målen konvergens och regional konkurrenskraft och sysselsättning under varje prioriterad insats i varje utgiftsdeklaration som den attesterande myndigheten attesterat. Artikel 77.2 i förordning (EG) nr 1083/2006 ska inte tillämpas på operativa program i Grekland.

6. Grekland ska fastställa en mekanism för att säkerställa att de ytterligare belopp som görs tillgängliga till följd av åtgärderna i punkt 4 och 5 i denna artikel enbart används för betalningar till stödmottagare och insatser för operativa program.

Grekland ska till kommissionen lämna in en rapport om genomförandet av punkterna 4 och 5 i den här artikeln senast i slutet av 2016 och ytterligare redogörelser i den slutrapport om genomförandet som ska lämnas in i enlighet med artikel 89.1 a i förordning (EG) nr 1083/2006.

▼M6

7. Den förvaltande myndigheten, eller övervakningskommittén för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, får besluta att inte tillämpa artikel 67.2a under en period på högst tolv månader från och med den 2 augusti 2018.

Om den förvaltande myndigheten, eller övervakningskommittén för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, anser att artikel 67.2a skapar en orimlig administrativ börda, får den besluta att förlänga den övergångsperiod som avses i första stycket i den här punkten så länge som den anser vara lämpligt. Den ska underrätta kommissionen om ett sådant beslut innan den initiala övergångsperioden har löpt ut.

Första och andra styckena ska inte vara tillämpliga på bidrag och återbetalningspliktigt stöd som får stöd från ESF för vilket det offentliga stödet inte överstiger 50 000 EUR.

▼B

Artikel 153

Upphävande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 152 ska förordning (EG) nr 1083/2006 upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIb.

Artikel 154

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼B

Artiklarna 20–24, 29.3, 38.1 a, 58, 60, 76–92, 118, 120, 121 och 129–147 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Artiklarna 39.2 sjunde stycket andra meningen och 76 femte stycket ska tillämpas från och med den dag då ändringen av budgetförordningen avseende tillbakadragande av anslagna belopp har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

GEMENSAM STRATEGISK RAM

1. INLEDNING

För att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling i unionen och maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt deras fondspecifika uppdrag, däribland ekonomisk, social och territoriell sammanhållning måste de politiska åtagandena inom ramen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla stödjas av investeringar genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra unionsinstrument. ►C1 Den gemensamma strategiska ramen ska därför i enlighet med artikel 10, och i överensstämmelse med de prioriteringar och mål som fastställts i de fondspecifika förordningarna ge strategiska vägledande principer för att uppnå ett integrerat tillvägagångssätt för utveckling med hjälp av de europeiska struktur- och investeringsfonderna samordnade med andra unionsinstrument och annan unionspolitik, i överensstämmelse med de politiska målen och de överordnade målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och, i förekommande fall, flaggskeppsinitiativen, samtidigt som viktiga territoriella utmaningar och särskilda nationella, regionala och lokala förhållanden beaktas. ◄

2. DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNAS BIDRAG TILL UNIONENS STRATEGI FÖR SMART OCH HÅLLBAR TILLVÄXT FÖR ALLA OCH ENHETLIGHET MED UNIONENS EKONOMISKA STYRNING

1. För att stödja en effektiv inriktning av smart och hållbar tillväxt för alla inom partnerskapsöverenskommelserna och programmen fastställs i denna förordning elva tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket och som motsvarar de prioriteringar i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, som ska motta stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. I linje med de tematiska målen i artikel 9 första stycket ska medlemsstaterna, i syfte att säkerställa den kritiska massa som krävs för att uppnå tillväxt och sysselsättning, koncentrera sitt stöd i enlighet med artikel 18 i denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna om tematisk koncentration och säkerställa att investeringarna är effektiva. Medlemsstaterna ska särskilt prioritera tillväxtvänliga utgifter, t.ex. utgifter för utbildning, forskning, innovation och energieffektivitet, utgifter för att underlätta tillgång till finansiering för SMF och säkra miljömässig hållbarhet och förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder samt modernisering av den offentliga förvaltningen. Vidare ska de se till att behålla eller förstärka omfattningen och effektiviteten hos arbetsförmedlingar och aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder för att bekämpa arbetslöshet, med fokus på ungdomar och ta itu med de sociala konsekvenserna av krisen samt främja social delaktighet.

3. För att säkerställa samstämmighet med prioriteringar som fastställts i samband med den europeiska planeringsterminen ska medlemsstaterna när de utarbetar sina partnerskapsöverenskommelser se till att nationella reformprogram, vid behov, och de senaste relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, beaktas vid planeringen av användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med deras respektive roller och skyldigheter. Medlemsstaterna ska också vid behov ta hänsyn till relevanta rådsrekommendationer som bygger på stabilitets- och tillväxtpakten och de ekonomiska anpassningsprogrammen.

▼B

4. För att bestämma hur de europeiska struktur- och investeringsfonderna på det mest effektiva sättet kan bidra till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och för att ta hänsyn till de fördragsfästa målen, inklusive ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, ska medlemsstaterna välja de tematiska målen för den planerade användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i ett lämpligt nationellt, regionalt och lokalt sammanhang.

3. INTEGRERAT TILLVÄGAGÅNGSSÄTT OCH ARRANGEMANG FÖR ANVÄNDNINGEN AV DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA

3.1 Inledning

1. I enlighet med artikel 15.2 a ska partnerskapsöverenskommelsen ange ett integrerat tillvägagångssätt för territoriell utveckling. Medlemsstaterna ska se till att urvalet av tematiska mål och investeringsprioriteringar och unionsprioriteringar hanterar utvecklingsbehov och territoriella utmaningar på ett integrerat sätt i linje med den analys som föreskrivs i avsnitt 6.4. Medlemsstaterna ska sträva efter att utnyttja möjligheterna maximalt för att säkerställa ett samordnat och integrerat genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Medlemsstaterna och, om så är lämpligt i enlighet med artikel 4.4, regionerna ska säkerställa att de insatser som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna är komplementära och att de genomförs på ett samordnat sätt i syfte att skapa synergieffekter, för att minska de administrativa kostnaderna och den administrativa bördan för förvaltningsorgan och stödmottagare i enlighet med artiklarna 4, 15 och 27.

3.2 Samordning och komplementaritet

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheter som ansvarar för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska samarbeta nära när partnerskapsöverenskommelsen och programmen förbereds, genomförs, övervakas och utvärderas. De ska särskilt se till att följande sker:

a) Identifiering av de insatsområden där de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan samverka och komplettera varandra för att de tematiska mål som anges i den här förordningen ska nås.

b) Säkerställa i enlighet med artikel 4.6 att det finns arrangemang för effektiv samordning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att öka fondernas genomslag och effektivitet, inklusive, om så är lämpligt, genom användning av flerfondsprogram för fonderna.

c) Uppmuntra de förvaltande myndigheter som ansvarar för andra europeiska struktur- och investeringsfonder eller andra förvaltande myndigheter och relevanta ministerier att delta i utvecklingen av stödsystem för att säkra synergieffekter och undvika överlappning.

d) När så är lämpligt bilda gemensamma övervakningskommittéer för program som genomför de europeiska struktur- och investeringsfonderna, och utarbeta andra rutiner för gemensam förvaltning och kontroll för att underlätta samordningen mellan myndigheter som ansvarar för genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

e) Använda tillgängliga gemensamma e-förvaltningslösningar, som kan hjälpa sökande och stödmottagare, och så mycket som möjligt utnyttja gemensamma kontaktpunkter, bland annat för rådgivning om stödmöjligheter från var och en av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

▼B

f) Införa sätt att samordna samarbetsverksamhet som finansieras av Eruf och ESF med investeringar som stöds av programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

g) Främja gemensamma strategier för de europeiska struktur- och investeringsfonderna avseende vägledning för utveckling av insatser, inbjudningar att lämna förslag och urvalsförfaranden eller andra mekanismer för att underlätta tillgången till fonderna för integrerade projekt.

h) Uppmuntra samarbete mellan förvaltande myndigheter för de olika europeiska struktur- och investeringsfonderna på områdena övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll samt revision.

3.3 Främja integrerade strategier

1. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt kombinera de europeiska struktur- och investeringsfonderna till integrerade stödpaket på lokal, regional eller nationell nivå, som är skräddarsydda för särskilda territoriella utmaningar för att de mål som uppställs i partnerskapsöverenskommelsen och programmen ska kunna uppnås. Detta kan ske med användning av integrerade territoriella investeringar, integrerade insatser, gemensamma åtgärdsplaner och lokalt ledd utveckling.

2. I enlighet med artikel 36 kan finansiering från olika ►C1 insatsområden ◄ eller operativa program som stöds genom ESF, Eruf och Sammanhållningsfonden kombineras inom en integrerad territoriell investering, i syfte att uppnå en integrerad användning av tematiska mål. Åtgärder som genomförs inom ramen för integrerade territoriella investeringar kan kompletteras med ekonomiskt stöd från program inom ramen för Ejflu respektive EHFF.

3. I enlighet med relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna får ett insatsområde, för att öka genomslaget och effektiviteten hos ett tematiskt sammanhängande och integrerat tillvägagångssätt, avse mer än en regionkategori, kombinera en eller flera komplementära investeringsprioriteringar från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF under ett tematiskt mål och, i vederbörligen motiverade fall, kombinera en eller flera komplementära investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera bidraget till det prioriterade området.

4. Medlemsstaterna ska, i enlighet med deras institutionella och rättsliga ramar och med artikel 32, främja utvecklingen av lokala och subregionala arbetssätt. Lokalt ledd utveckling ska genomföras inom ramen för en strategi som säkerställer att man vid fastställande av lokala behov enligt "nedifrån och upp-principen" tar hänsyn till prioriteringar som fastställts på högre nivå. Medlemsstaterna måste därför definiera principen för lokalt ledd utveckling för Ejflu och, när så är lämpligt, för Eruf, ESF eller EHFF i enlighet med artikel 15.2, och de måste ange i partnerskapsöverenskommelserna vilka utmaningar som ska hanteras på detta sätt, vilka de viktigaste målen och prioriteringarna för lokalt ledd utveckling är, vilka slags geografiska områden som ska omfattas, vilken specifik roll de lokala aktionsgrupperna ska tilldelas vid genomförandet av strategierna samt vilken roll Ejflu, och när så är lämpligt, Eruf, ESF eller EHFF ska spela vid genomförandet av lokalt ledda lokala utvecklingsstrategier i olika slags geografiska områden, t.ex. stads-, landsbygds- och kustområden, och motsvarande samordningsmekanismer.

4. SAMORDNING OCH SYNERGIEFFEKTER MELLAN DE EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA OCH MED UNIONENS ÖVRIGA POLITIK OCH INSTRUMENT

Den samordning från medlemsstaternas sida som avses i detta avsnitt ska tillämpas om medlemsstaterna avser att utnyttja stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra unionsinstrument inom ett visst

▼B

politikområde. De unionsprogram som nämns i detta avsnitt utgör inte en fullständig programförteckning.

4.1 Inledning

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med sina respektive befogenheter, beakta effekterna av unionens politik på nationell och regional nivå och på den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen, i syfte att bidra till synergieffekter och en effektiv samordning och i syfte att fastställa och främja de bästa sätten att använda unionsmedel till att stödja lokala, regionala och nationella investeringar. Medlemsstaterna ska också säkerställa komplementaritet mellan unionens politik och instrument och nationella, regionala och lokala insatser.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska i enlighet med artikel 4.6 och sina respektive befogenheter säkerställa samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra relevanta unionsinstrument på unionsnivå och nationell nivå. De ska vidta lämpliga åtgärder under programplaneringen och genomförandet för att se till att insatser som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna är förenliga med målen för unionens övriga politik. De ska därför beakta följande aspekter:

a) Förstärka komplementariteten och synergieffekterna mellan olika unionsinstrument på unionsnivå, nationell och regional nivå, både vid planeringen och genomförandet.

b) Optimera befintliga strukturer och när så krävs inrätta nya strukturer som underlättar det strategiska valet av prioriteringar för de olika samordningsinstrumenten och -strukturerna på unionsnivå och nationell nivå, för att undvika dubbelarbete och fastställa områden där det krävs ytterligare ekonomiskt stöd.

c) Dra nytta av möjligheten att kombinera stöd från olika instrument för att stödja enskilda insatser och nära samarbeta med dem som ansvarar för genomförandet på unionsnivå och nationell nivå, så att stödmottagarna erbjuds enhetliga och rationaliserade finansieringsmöjligheter.

4.2 Samordning med den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken

1. Ejflu utgör en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitiken och kompletterar åtgärderna inom den Europeiska garantifonden för jordbruket, som ger direkt stöd till jordbrukare och stöder marknadsåtgärder. Medlemsstaterna ska därför förvalta dessa insatser tillsammans för att maximera synergieffekterna och mervärdet av unionsstödet.

2. EHFF:s syfte är att uppnå målen för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och den integrerade havspolitiken. Medlemsstaterna ska därför använda EHFF för att stödja ansträngningarna att förbättra insamlingen av uppgifter och öka kontrollen, och för att säkerställa att synergieffekter också eftersträvas till stöd för den integrerade havspolitikens prioriteringar, t.ex. kunskap i havsfrågor, fysisk planering i kust- och havsområden, integrerad förvaltning av kustområden, integrerad havsövervakning, skydd av den marina miljön och den biologiska mångfalden samt anpassning till de negativa effekterna av klimatförändringar i kustområden.

▼B

4.3 Horisont 2020 och andra centralt förvaltade unionsprogram inom forskning och innovation

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vederbörligen beakta ökad samordning och komplementaritet mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 ([1]) och unionens övriga centralt förvaltade finansieringsprogram, samtidigt som de gör en tydlig uppdelning av de olika insatsområdena mellan programmen.

2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt utveckla nationella och/eller regionala strategier för smart specialisering i enlighet med det nationella reformprogrammet. Dessa strategier kan utformas som eller inbegripas i en politisk ram för en nationell eller regional forsknings- och innovationsstrategi för smart specialisering. Strategier för smart specialisering ska utvecklas genom att nationella eller regionala förvaltande myndigheter och intressenter, t.ex. universitet och andra institutioner för högre utbildning, näringslivet och arbetsmarknadens parter deltar i en entreprenörsprocess. De myndigheter som direkt berörs av Horisont 2020 ska vara nära knutna till den processen. Följande ska ingå i strategierna för smart specialisering:

   a) Insatser i tidiga led för att förbereda regionala FoI-aktörer för deltagande i Horisont 2020 ("spetsforskningsstege") ska vid behov kunna utvecklas genom kapacitetsuppbyggnad. Kommunikationen och samarbetet mellan de nationella kontaktpunkterna för Horisont 2020 och de förvaltande myndigheterna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska stärkas.

   b) Insatser i senare led bör ge möjlighet att utnyttja och sprida FoI-resultat som härrör från Horisont 2020 och föregående program till marknaden, med särskilt fokus på att skapa en innovationsvänlig miljö för företag och industri, inbegripet för SMF och i enlighet med de prioriteringar för de olika geografiska områdena som fastställts i relevant strategi för smart specialisering.

3. Medlemsstaterna ska uppmuntra tillämpningen av de bestämmelser i den här förordningen som gör det möjligt att kombinera de europeiska struktur- och investeringsfonderna med resurser inom Horisont 2020 i de berörda program som används för att genomföra delar av de strategier som avses i punkt 2. Gemensamt stöd ska ges till de nationella och regionala myndigheterna när de utformar och genomför sådana strategier, för att identifiera möjligheterna till gemensam finansiering av FoI-infrastrukturer av europeiskt intresse, främjandet av internationellt samarbete, metodstöd genom inbördes utvärderingar, utbyte av god praxis och regionöverskridande utbildning.

4. Medlemsstaterna och, om det är lämpligt enligt artikel 4.4, regionerna ska överväga ytterligare åtgärder som syftar till att frigöra deras potential för spetsforskning och innovation, på ett sätt som kompletterar och skapar synergieffekter med Horisont 2020. Dessa åtgärder ska bestå i att:

   a) Länka samman spetsforskningsinstitutioner och mindre utvecklade regioner och medlemsstater med lågt presterande forskning, utveckling och innovation för att skapa nya eller uppgradera befintliga spetsforskningsenheter i mindre utvecklade regioner samt i medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.

   b) Skapa länkar i mindre utvecklade regioner samt i medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation mellan erkända innovativa spetsforskningskluster.

([1]) Europaparlamentets och 1287rådets förordning om inrättande 11 december 2013 av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (Se sidan 33 i detta nummer av EUT).

▼B

c) Inrätta professurer kopplade till det europeiska forskningsområdet för att attrahera framstående forskare, särskilt till mindre utvecklade regioner medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.

d) Stödja tillträdet till internationella nätverk för forskare och innovatörer som inte i tillräcklig hög utsträckning deltar i det europeiska forskningsområdet eller som kommer från mindre utvecklade regioner eller medlemsstater och regioner med lågt presterande forskning, utveckling och innovation.

e) På lämpligt sätt bidra till de europeiska innovationspartnerskapen.

f) Förbereda nationella institutioner och/eller spetsforskningskluster för deltagande i kunskaps- och innovationsgrupperna vid Europeiska institutet för innovation och teknik. och

g) Stå värd för rörlighetsprogram för högkvalificerade internationella forskare med medfinansiering från Marie Skłodowska-Curie-åtgärderna.

Medlemsstaterna ska sträva efter att, när så är lämpligt och i enlighet med artikel 70, utnyttja möjligheten att stödja insatser utanför programområdet med en investeringsnivå som är tillräcklig för att uppnå en kritisk massa, i syfte att genomföra de åtgärder som avses i första stycket så effektivt som möjligt.

4.4 Finansiering av demonstrationsprojekt genom NER 300 (reserven för nya deltagare) ([1])

Medlemsstaterna ska se till att finansieringen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna samordnas med stödet från programmet NER 300, som använder inkomster från utauktioneringen av 300 miljoner utsläppsrätter inom reserven för nya deltagare i det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter.

4.5 Programmet för miljö och klimatpolitik (Life) ([2]) och unionens regelverk på miljöområdet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska genom en starkare tematisk inriktning i programmen och tillämpning av principen om hållbar utveckling i enlighet med artikel 8 utnyttja synergieffekterna med unionens politiska instrument (både finansieringsinstrument och övriga) som syftar till begränsning av och anpassning till klimatförändringar, miljöskydd och resurseffektivitet.

2. Medlemsstaterna ska främja och när så är lämpligt och i enlighet med artikel 4 säkra komplementaritet och samordning med Life, framför allt med integrerade projekt som gäller natur, biologisk mångfald, vatten, avfall, luft och begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Denna samordning ska ske genom åtgärder såsom främjande av finansiering genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna av verksamhet som kompletterar integrerade projekt inom Life samt genom att man främjar användningen av lösningar, metoder och strategier som godkänts inom Life, bland annat investeringar i grön infrastruktur, energieffektivitet, miljöinnovation, ekosystembaserade lösningar och antagande av relaterade innovativa tekniker.

([1]) Kommissionens beslut 2010/670/EU av den 3 november 2010 om kriterier och åtgärder för finansiering av kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO_2 samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi inom ramen för det system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 290, 6.11.2010. s. 39).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) och om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 (Se sidan 185 i detta nummer av EUT).

▼B

3. De relevanta planer, program eller strategier för respektive sektor (inklusive den prioriterade åtgärdsramen, förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt, planen för avfallshantering, planen för riskreducerande åtgärder eller anpassningsstrategin) kan fungera som samordningsram, om stöd planeras på de berörda områdena.

4.6 ERASMUS+ ([1])

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att integrera de verktyg och metoder som tagits fram och fungerat väl inom Erasmus+ för att maximera de sociala och ekonomiska effekterna av investeringar i människor och bland annat stimulera ungdomsinitiativ och medborgarinsatser.

2. Medlemsstaterna ska främja och i enlighet med artikel 4 säkerställa en effektiv samordning mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Erasmus+ på nationell nivå genom en tydlig åtskillnad mellan olika typer av investeringar och de målgrupper som får stöd. Medlemsstaterna ska sträva efter komplementaritet när det gäller finansieringen av mobilitetsåtgärder.

3. Samordningen ska ske genom att man inrättar lämpliga rutiner för samarbete mellan förvaltande myndigheter och de nationella programkontor som inrättas för Erasmus+, som kan främja tydlig och tillgänglig kommunikation till medborgarna på unionsnivå och på nationell och regional nivå.

4.7 Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation ([2])

1. Medlemsstaterna ska främja och i enlighet med artikel 4.6 säkerställa en effektiv samordning mellan Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation och stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna inom de tematiska målen sysselsättning och social delaktighet. I den effektiva samordningen ingår samordning av stöd som tillhandahålls enligt området Europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar i Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation med åtgärder för att stärka arbetskraftens internationella rörlighet som får stöd från ESF, för att främja arbetstagarnas geografiska rörlighet och öka anställningsmöjligheterna samt samordning mellan stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna till egenföretagande, entreprenörskap, nyföretagande och sociala företag och stödet från Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation inom programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

2. Medlemsstaterna ska sträva efter att utvidga de mest framgångsrika åtgärder som utvecklats inom programdelen Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation, främst när det gäller social innovation och socialpolitiska experiment med stöd från ESF.

4.8 Fonden för ett sammanlänkat Europa ([3])

1. För att maximera det europeiska mervärdet inom transport, telekommunikation och energi ska medlemsstaterna och kommissionen säkerställa att Erufs och Sammanhållningsfondens insatser planeras i nära samarbete med stödet från FSE, för att säkerställa komplementaritet, undvika dubbelarbete och säkerställa att olika typer av infrastruktur sammanlänkas på

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av beslut nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (Se sidan 50 i detta nummer av EUT).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (Se sidan 238 i detta nummer av EUT).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EGT L 348, 20.12.2013, s. 129).

▼B

bästa sätt på lokal, regional och nationell nivå och inom unionen. Största möjliga utbyte av de olika finansieringsinstrumenten ska säkerställas för projekt med anknytning till unionen och den inre marknaden, som ger så stort europeiskt mervärde som möjligt och som främjar den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen, särskilt de projekt som genomför de prioriterade nätverk för transport, energi och digital infrastruktur som anges i de olika ramarna för transeuropeiska nät för att bygga ny infrastruktur och uppgradera befintlig infrastruktur i betydande grad.

2. På transportområdet ska investeringsplaneringen bygga på verklig och prognostiserad efterfrågan och fastställa felande länkar och flaskhalsar med beaktande av utvecklingen av gränsöverskridande länkar inom unionen och framväxande länkar mellan regioner inom en medlemsstat i ett sammanhängande perspektiv. Investeringar i regionala anslutningar till det omfattande transeuropeiska transportnätet (TEN-T) och stamnätet ska säkerställa att stads- och landsbygdsområden kan utnyttja de möjligheter som skapas av större nät.

3. Prioriteringen av investeringar som har effekter utanför en viss medlemsstat, särskilt de som ingår i korridorerna i TEN-T:s stamnät ska samordnas med planeringen av TEN-T och genomförandeplanerna för stamnätet, så att Erufs och Sammanhållningsfondens investeringar i transportinfrastruktur fullt ut överensstämmer med riktlinjerna för TEN-T.

4. Medlemsstaterna ska inrikta sig på hållbara transportslag och hållbara transportlösningar i städerna, samt investeringar i områden som ger största möjliga europeiska mervärde med beaktande av behovet av att förbättra transporttjänsternas kvalitet, tillgänglighet och tillförlitlighet för att främja kollektivtrafiken. När investeringarna väl identifierats bör de prioriteras med utgångspunkt i hur de bidrar till rörlighet, hållbarhet, minskade växthusgasutsläpp och det gemensamma europeiska transportområdet, i enlighet med visionen i vitboken med titeln "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem" där det framhålls att det krävs en betydande minskning av växthusgaserna inom transportsektorn. Bidraget från projekt till ett hållbart europeiskt godstransportnät genom utveckling av inre vattenvägar bör främjas förutsatt att deras miljökonsekvenser utvärderas i förväg.

5. De europeiska struktur- och investeringsfonderna ska bidra till de lokala och regionala infrastrukturerna och deras länkning till prioriterade nätverk för energi och telekommunikationer i unionen.

6. Medlemsstaterna och kommissionen ska inrätta lämpliga mekanismer för samordning och tekniskt stöd för att säkerställa att IKT-åtgärder är komplementära och välplanerade, så att man kan utnyttja unionens olika instrument (de europeiska struktur- och investeringsfonderna, FSE, de transeuropeiska nätverken, Horisont 2020) fullt ut vid finansieringen av bredbandsnätverk och infrastrukturer för digitala tjänster. När man väljer det lämpligaste finansieringsinstrumentet ska man ta hänsyn till om verksamheten kan vara inkomstbringande och till risknivån, så att offentliga medel används så effektivt som möjligt. När medlemsstaterna bedömer ansökningar om stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna bör de beakta bedömningar av insatser som specifikt är avsedda för dem för vilka finansiering sökts från FSE men inte beviljats, utan att detta inverkar på den förvaltande myndighetens slutliga urvalsbeslut.

▼B

4.9 Instrumentet för stöd inför anslutningen, det europeiska grannskapsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med sina respektive befogenheter, sträva efter att öka samordningen mellan externa instrument och de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att kunna uppnå en mängd olika politiska mål på ett effektivare sätt. Samordningen och komplementariteten med Europeiska utvecklingsfonden, instrumentet för stöd inför anslutningen och det europeiska grannskapsinstrumentet är särskilt viktiga.

2. För att stödja en djupare territoriell integration ska medlemsstaterna försöka utnyttja synergieffekterna mellan territoriell samarbetsverksamhet inom sammanhållningspolitiken och de europeiska grannskapsinstrumenten, särskilt när det gäller gränsöverskridande samarbetsverksamhet, med beaktande av den potential som grupperingarna för territoriellt samarbete erbjuder.

5. ÖVERGRIPANDE PRINCIPER SOM AVSES I ARTIKLARNA 5, 7 OCH 8 OCH GENOMGÅENDE MÅL

5.1 Partnerskap och flernivåstyre

1. I enlighet med artikel 5 ska principen om partnerskap och flernivåstyre respekteras av medlemsstaterna för att man lättare ska kunna uppnå social, ekonomisk och territoriell sammanhållning och förverkliga unionens prioritering av smart och hållbar tillväxt för alla. För att respektera dessa principer krävs en samordnad insats, i synnerhet mellan de olika styrningsnivåerna, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, inklusive genom operativt och institutionellt samarbete, med hänsyn till utarbetandet och genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen.

2. Medlemsstaterna ska undersöka behovet av att stärka partners institutionella kapacitet för att utveckla deras potential att bidra till partnerskapets effektivitet.

5.2 Hållbar utveckling

1. Medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna ska, under alla genomförandefaser, se till att hållbar utveckling integreras fullt ut i de europeiska struktur- och investeringsfonderna och att principen om hållbar utveckling i artikel 3.3 i EU-fördraget samt iaktta skyldigheten att integrera miljöskyddskrav enligt artikel 11 och principen att förorenaren betalar som anges i artikel 191.2 i EUF-fördraget respekteras.

De förvaltande myndigheterna ska under hela programcykeln vidta åtgärder för att undvika eller minska miljöskadliga effekter från verksamheten och säkerställa positiva sociala, miljömässiga och klimatmässiga resultat. De åtgärder som får vidtas inkluderar följande:

a) Att investera i de mest resurseffektiva och hållbara alternativen.

b) Att undvika investeringar som har betydande negativa effekter på miljö eller klimat, och att stödja åtgärder för att begränsa eventuella effekter som inte kunnat undvikas.

c) Att ha ett långsiktigt perspektiv vid jämförelsen av livscykelkostnader för olika investeringsalternativ.

d) Att öka användningen av grön upphandling.

▼B

2. Medlemsstaterna ska beakta möjligheten att begränsa klimatförändringarna och anpassningspotentialen genom investeringar som görs med stöd av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med artikel 8, och säkerställa att de är motståndskraftiga mot effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer, t.ex. ökad risk för översvämningar, torka, värmeböljor, skogsbränder och extrema väderförhållanden.

3. Investeringarna ska vara förenliga med vattenförvaltningshierarkin, i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([1]) och bör inriktas på efterfrågestyrning. Alternativa försörjningslösningar ska endast övervägas när potentialen för vattenbesparingar och vatteneffektivitet har uttömts. Offentliga åtgärder inom avfallshanteringssektorn ska komplettera den privata sektorns insatser, framför allt i samband med producentansvar. Investeringarna ska stimulera innovativa strategier som främjar en hög grad av återvinning. Investeringarna ska vara förenliga med avfallshierarkin som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ([2]). Utgifter med anknytning till biologisk mångfald och skydd av naturresurser ska vara förenliga med rådets direktiv 92/43/EEG ([3]).

5.3 Jämställdhet och icke-diskriminering

1. I enlighet med artikel 7 ska medlemsstaterna och kommissionen eftersträva jämställdhet och de ska vidta lämpliga åtgärder för att förebygga diskriminering och säkra tillgänglighet när verksamheten inom de program som samfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna förbereds, genomförs, övervakas och utvärderas. För att uppnå målen i artikel 7 ska medlemsstaterna beskriva de åtgärder de ska genomföra, särskilt när det gäller urvalet av verksamhet, fastställandet av mål för insatserna samt bestämmelserna för övervakning och rapportering. Medlemsstaterna ska också göra jämställdhetsanalyser när så är lämpligt. Särskilt specifika riktade åtgärder ska stödjas genom ESF.

2. Medlemsstaterna ska, i enlighet med artiklarna 5 och 7, säkerställa att relevanta organ med ansvar för att främja jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet deltar i partnerskapet, och även att det finns lämpliga strukturer i enlighet med nationell praxis för rådgivning om jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet i syfte att tillhandahålla nödvändiga expertkunskaper i samband med förberedelser, övervakning och utvärdering av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

3. De förvaltande myndigheterna ska tillsammans med övervakningskommittéerna genomföra utvärderingsstudier eller självbedömningar, för att undersöka tillämpningen av principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv.

4. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt tillfredsställa mindre gynnade gruppers behov för att de bättre ska kunna integreras på arbetsmarknaden och därmed verka för att de fullt ut kan delta i samhället.

5.4 Tillgänglighet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i enlighet med artikel 7, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra all diskriminering grundad på funktionshinder. De förvaltande myndigheterna ska, genom åtgärder under hela programcykeln, säkerställa att alla produkter, varor, tjänster och infrastrukturer som erbjuds allmänheten och som samfinansieras av de

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

([3]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

▼B

europeiska struktur- och investeringsfonderna är tillgängliga för samtliga invånare, även personer med funktionsnedsättning enligt tillämplig rätt, och därmed bidra till en miljö utan hinder för personer med funktionsnedsättning och äldre. Särskilt ska tillgängligheten till den fysiska miljön, transport, IKT säkerställas för att främja integrering av mindre gynnade grupper, även personer med funktionsnedsättning. De åtgärder som får vidtas inkluderar styrning av investeringar mot tillgänglighet i befintliga byggnader och etablerade tjänster.

5.5 Demografiska förändringar

1. De utmaningar som demografiska förändringar innebär, särskilt de som rör en minskande förvärvsarbetande befolkning, en ökande andel pensionärer i befolkningen i stort samt avbefolkning, ska beaktas på alla nivåer. Medlemsstaterna ska utnyttja de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med relevanta nationella eller regionala strategier, där sådana finns, för att hantera de demografiska problemen och skapa tillväxt som är kopplad till ett åldrande samhälle.

2. Medlemsstaterna ska använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i enlighet med relevanta nationella eller regionala strategier för att underlätta integreringen av alla åldersgrupper, bland annat genom förbättrad tillgång till utbildning och sociala stödstrukturer med syfte att öka sysselsättningsmöjligheterna för äldre och yngre människor, och med fokus på regioner med hög ungdomsarbetslöshet jämfört med genomsnittet inom unionen. Investeringar i hälsoinfrastruktur ska syfta till att säkerställa ett långt och hälsosamt arbetsliv för unionens alla invånare.

3. För att hantera utmaningarna i de regioner som är mest påverkade av demografisk förändring ska medlemsstaterna särskilt utarbeta åtgärder för att

a) stödja demografisk förnyelse genom bättre villkor för familjer och en bättre balans mellan arbets- och familjeliv,

b) öka sysselsättningen, produktiviteten och det ekonomiska utfallet genom att investera i utbildning, IKT och forskning samt innovation,

c) satsa på lämplighet och kvalitet i strukturerna för utbildning och socialt stöd, samt när så är lämpligt, på effektiviteten för sociala skyddssystem,

d) verka för att hälso- och sjukvård och långtidsvård genomförs kostnadseffektivt och omfattar investeringar i e-hälsa, e-vård och infrastruktur.

5.6 Begränsning av och anpassning till klimatförändringar

I enlighet med artikel 8 ska begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande åtgärder ingå i utformningen och genomförandet av partnerskapsöverenskommelser och program.

6. SÄTT FÖR ATT TA ITU MED CENTRALA TERRITORIELLA UTMANINGAR

6.1 Medlemsstaterna ska beakta geografiska och demografiska drag och vidta åtgärder för att ta itu med de specifika territoriella utmaningarna i varje region för att frigöra regionernas specifika utvecklingspotential och således också hjälpa dem att på det mest effektiva sättet uppnå smart och hållbar tillväxt för alla.

▼B

6.2 Valet och kombinationen av tematiska mål samt urvalet av motsvarande investeringsprioriteringar och unionsprioriteringar och de specifika mål som fastställs ska återspegla varje medlemsstats och regions behov av och möjligheter till smart och hållbar tillväxt för alla.

6.3 När medlemsstaterna utarbetar sina partnerskapsöverenskommelser och program ska de därför beakta att de största samhälleliga utmaningar som unionen står inför idag – globalisering, demografiska förändringar, miljöförstöring, migration, klimatförändringar, energianvändning, krisens ekonomiska och sociala följder – kan ha olika följder i olika regioner.

6.4 I syfte att på ett integrerat territoriellt tillvägagångssätt ta itu med territoriella utmaningar ska medlemsstaterna se till att program inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna återspeglar mångfalden i de europeiska regionerna, när det gäller sysselsättnings- och arbetsmarknadsvillkor, beroendeförhållanden mellan olika sektorer, pendlingsmönster, åldrande befolkning och demografiska förändringar, kultur, landskap och kulturarv, sårbarheter och förändringar från klimatpåverkan, markanvändning och resursbegränsningar, potential för en mer hållbar användning av naturresurser, inklusive förnybara energikällor, institutionella system och styrningssystem, uppkoppling och tillgänglighet samt kopplingar mellan landsbygd och städer. Därför ska medlemsstaterna och regionerna i enlighet med artikel 15.1 a vidta följande åtgärder för att utarbeta sina partnerskapsöverenskommelser och program:

a) En analys av medlemsstatens eller regionens särdrag, utvecklingspotential och utvecklingskapacitet, särskilt i förhållande till de huvudsakliga utmaningar som identifieras i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, de nationella reformprogrammen, i förekommande fall, de relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget.

b) En bedömning av de viktigaste utmaningarna i regionen eller medlemsstaten, fastställande av flaskhalsar, felande länkar och innovationsluckor, inklusive bristande planerings- och genomförandekapacitet som hämmar den långsiktiga tillväxt- och sysselsättningspotentialen. Detta ska ligga till grund när man fastställer vilka områden och insatser som bör prioriteras och var insatserna bör koncentreras.

c) En bedömning av utmaningarna när det gäller samordning över sektors-, jurisdiktions- eller nationsgränser, särskilt i samband med makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

d) Fastställande av vilka åtgärder som behövs för att förbättra samordningen mellan olika territoriella nivåer, med hänsyn till den territoriella omfattningen och inom vilken kontext politiken ska utformas samt medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, och finansieringskällor i en integrerad strategi som förbinder unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla med regionala och lokala aktörer.

6.5 För att beakta målet territoriell sammanhållning ska medlemsstaterna och regionerna i synnerhet säkerställa att den övergripande strategin för att främja smart och hållbar tillväxt för alla i de berörda områdena kännetecknas av följande:

a) Den ska återspegla rollen för städer, stads- och landsbygdsområden, fiske- och kustområden och områden som står inför särskilda geografiska eller demografiska hinder.

▼B

b) Den måste ta hänsyn till de specifika utmaningarna för de yttersta randområdena, de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

c) Den måste ta hänsyn till kopplingar mellan stad och landsbygd när det gäller tillgång till infrastruktur och tjänster av hög kvalitet till rimlig kostnad, och problem i regioner med en hög koncentration av socialt marginaliserade grupper.

7. SAMARBETSVERKSAMHET

7.1 Samordning och komplementaritet

1. Medlemsstaterna ska sträva efter komplementaritet mellan samarbetsverksamhet och andra åtgärder som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att all samarbetsverksamhet effektivt bidrar till målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla och att samarbetet genomförs så att det stöder vidare politiska mål. För att uppnå detta ska medlemsstaterna och kommissionen, i enlighet med sina respektive befogenheter, säkerställa komplementaritet och samordning med andra program och instrument som finansieras av unionen.

3. För att göra sammanhållningspolitiken effektivare ska medlemsstaterna sträva efter samordning och komplementaritet mellan programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete respektive målet Investering för tillväxt och sysselsättning, framför allt för att säkerställa att planeringen är sammanhängande och för att underlätta genomförandet av storskaliga investeringar.

4. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt säkerställa att målen för de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna ingår i den övergripande strategiska planeringen i partnerskapsöverenskommelser, i enlighet med artikel 15.2 i denna förordning och i operativa program i berörda regioner och medlemsstater, i enlighet med relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna. Medlemsstaterna ska också försöka säkerställa att de europeiska struktur- och investeringsfonderna stöder genomförandet av makroregionala strategier och havsområdesstrategier där sådana har införts i enlighet med artikel 15.2 i denna förordning och relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelserna och i överensstämmelse med de behov inom programområdet som medlemsstaterna har fastställt. För att säkerställa ett effektivt genomförande ska de också samordnas med andra unionsfinansierade instrument och andra relevanta instrument.

5. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt utnyttja möjligheten att genomföra interregionala och transnationella åtgärder där stödmottagarna finns i minst en annan medlemsstat inom de operativa programmen under målet Investering för tillväxt och sysselsättning, inklusive relevanta forsknings- och innovationsåtgärder som fastställts i deras strategier för "smart specialisering".

6. Medlemsstaterna och regionerna ska använda program för territoriellt samarbete på bästa sätt för att övervinna hinder för samarbete över administrativa gränser, samtidigt som de bidrar till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla samt stärker ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till de regioner som omfattas av artikel 349 i EUF-fördraget.

7.2 Gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete enligt Eruf

1. Medlemsstaterna och regionerna ska försöka använda sig av samarbete för att uppnå en kritisk massa, bland annat på området IKT och forskning och innovation, och även främja utvecklingen av smarta specialiseringsstrategier och partnerskap mellan utbildningsinstitutioner. Interregionalt

▼B

samarbete ska, när så är lämpligt, inbegripa främjande av samarbete mellan innovativa forskningsintensiva kluster och utbyten mellan forskningsinstitut med beaktande av de erfarenheter som gjorts med initiativen Kunskapsregioner och Forskningspotential i konvergensregioner och yttersta randområden inom det sjunde ramprogrammet för forskning.

2. Medlemsstaterna och regionerna ska inom de berörda områdena försöka bygga på gränsöverskridande och transnationellt samarbete i följande syften:

a) Säkerställa att områden som har viktiga gemensamma geografiska särdrag (öar, sjöar, floder, havsområden eller bergskedjor) stöder den gemensamma förvaltningen och främjandet av naturresurserna.

b) Utnyttja de stordriftsfördelar som kan uppnås, särskilt när det gäller investeringar avseende gemensam användning av gemensamma offentliga tjänster.

c) Främja konsekvent planering och utveckling av gränsöverskridande nätinfrastruktur, särskilt gränsöverskridande länkar som saknas och miljövänliga och driftskompatibla transportslag i större geografiska områden.

d) Uppnå kritisk massa, särskilt när det gäller forskning och innovation samt IKT, utbildning och åtgärder för att förbättra SMFs konkurrenskraft.

e) Stärka gränsöverskridande arbetsmarknadstjänster för att främja arbetstagares rörlighet över gränserna.

f) Förbättra den gränsöverskridande styrningen.

3. Medlemsstaterna och regionerna ska försöka använda sig av interregionalt samarbete för att stärka sammanhållningspolitikens effektivitet genom att uppmuntra erfarenhetsutbyte mellan regioner och städer för att stärka utformning och genomförande av program inom ramen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning och målet Europeiskt territoriellt samarbete.

7.3 De allmänna programmens bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier

1. I enlighet med artikel 15.2 a iii i denna förordning och relevanta bestämmelser i de fondspecifika bestämmelser ska medlemsstaterna försöka säkerställa en framgångsrik mobilisering av unionsmedel för makroregionala strategier och havsområdesstrategier i överensstämmelse med de behov inom programområdet som medlemsstaterna har fastställt. Att säkerställa en framgångsrik mobilisering kan göras bland annat genom att insatser som härrör från makroregionala strategier och havsområdesstrategier prioriteras genom särskilda anbudsförfaranden eller genom att dessa insatser prioriteras i urvalsförfarandet genom identifiering av insatser som kan samfinansieras genom olika program.

2. Medlemsstaterna ska överväga att använda relevanta transnationella program som ramar för att stödja den politik och de medel som behövs för att genomföra makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

▼B

3. Medlemsstaterna ska, i förekommande fall, främja användningen av europeiska struktur- och investeringsfonder i samband med makroregionala strategier, för att skapa europeiska transportkorridorer, inbegripet stöd till tullmyndigheternas modernisering, förebyggande, beredskap och insatser vid naturkatastrofer, vattenförvaltning i avrinningsområden, grön infrastruktur, integrerat gräns- och sektorsöverskridande samarbete på sjöfartsområdet, forskning och innovation samt IKT-nät och förvaltning av gemensamma marina resurser i havsområdet samt skydd av den marina biologiska mångfalden.

7.4 Transnationellt samarbete inom ramen för ESF

1. Medlemsstaterna ska försöka gripa sig an de politikområden som fastställts i berörda rådsrekommendationer för att maximera det ömsesidiga lärandet.

2. Medlemsstaterna ska, när så är lämpligt, välja ut teman för transnationella insatser och inrätta lämpliga genomförandemekanismer i enlighet med deras specifika behov.

▼B

BILAGA II

METOD FÖR INRÄTTANDE AV RESULTATRAMEN

1. Resultatramen ska bestå av delmål som uppsätts för varje prioritering med undantag av prioriteringarna för tekniskt stöd och programmen för finansieringsinstrumenten i enlighet med artikel 39 för år 2018 samt mål som uppsätts för 2023. Delmålen och målen ska redovisas med den uppställning som anges i tabell 1.

Tabell 1: Uppställning för resultatramen

Prioritering	►C1 Indikator eller, eventuellt, avgörande genomförandesteg och måttenhet ◄		Delmål 2018	Mål 2023

2. Delmål är etappmål som är direkt kopplade till uppfyllelsen av specifika mål inom en prioritering, där så är tillämpligt, och som mäter de avsedda framstegen mot de mål som satts upp för slutet av perioden. Delmålen för 2018 ska inbegripa ekonomiska indikatorer, aktivitetsindikatorer och i förekommande fall resultatindikatorer som är nära sammankopplade med de politiska insatser som får stöd. Resultatindikatorer ska inte beaktas vid tillämpningen av artikel 22.6 och 22.7. Delmål får också sättas upp för viktiga genomförandesteg.

3. Delmål och mål ska vara

   a) realistiska, uppnåeliga och relevanta samt mäta väsentlig information om framstegen mot en prioritering,

   b) förenliga med beskaffenheten och karaktären hos de ►C1 specifika målen ◄ för prioriteringen,

   c) öppna med objektivt kontrollerbara mål och, om möjligt, offentligt tillgängliga, angivna källdata,

   d) kontrollerbara utan att leda till en orimlig administrativ börda,

   e) samstämmiga mellan programmen, där så är lämpligt.

4. Målen för 2023 för en viss prioritering ska fastställas med hänsyn till det belopp från resultatreserven som gäller denna prioritering.

5. I vederbörligen motiverade fall, till exempel vid en betydande förändring av förhållandena när det gäller ekonomi, miljö och arbetsmarknad i en medlemsstat eller region, och utöver ändringar som kommer sig av ändrade anslag för en viss prioritering, får medlemsstaten föreslå en översyn av delmålen och målen i enlighet med artikel 30.

▼B

BILAGA III

BESTÄMMELSER FÖR ATT FASTSTÄLLA RÄCKVIDD OCH NIVÅ FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN ELLER BETALNINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 23.11

1. FASTSTÄLLANDE AV NIVÅN FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN

Den högsta nivå för innehållande som tillämpas på en medlemsstat ska i första hand fastställas med beaktande av de tak som fastställts i artikel 23.11 tredje stycket leden a–c. Den nivån ska minskas om ett eller flera av följande gäller:

a) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än två procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 15 %.

b) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än fem procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 25 %.

c) Om arbetslöshetsnivån i medlemsstaten det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 överstiger unionens genomsnitt med mer än åtta procentenheter ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 50 %.

d) Om andelen människor som löper risk att drabbas av fattigdom eller social utslagning i medlemsstaten överstiger unionens genomsnitt med mer än 10 procentenheter för det år som föregår den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 20 %.

e) Om den reala BNP minskar under två eller flera på varandra följande år före den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 ska den högsta nivån för innehållandet minskas med 20 %.

f) Om innehållandet gäller åtaganden för 2018, 2019 eller 2020, ska en minskning tillämpas på den nivå som följer av tillämpningen av artikel 23.11, enligt följande:

i) För 2018 ska nivån för innehållandet minskas med 15 %.

ii) För 2019 ska nivån för innehållandet minskas med 25 %.

iii) För 2020 ska nivån för innehållandet minskas med 50 %.

Minskningen av nivån för innehållandet till följd av tillämpningen av punkterna a–f ska i sin helhet inte överstiga 50 %.

Om den situation som beskrivs i punkt b eller c inträffar samtidigt med såväl punkterna d som e ska innehållandet skjutas upp ett år.

2. FASTSTÄLLANDE AV RÄCKVIDD FÖR INNEHÅLLANDE AV ÅTAGANDEN I PROGRAM OCH PRIORITERINGAR

Ett innehållande av åtaganden som tillämpas på en medlemsstat ska i första hand proportionellt påverka alla program och prioriteringar.

▼B

Följande program och prioriteringar ska dock undantas från räckvidden av ett innehållande:

i) Program eller prioriteringar som redan omfattas av ett beslut om innehållande som antagits i enlighet med artikel 23.6.

ii) Program eller prioriteringar vars resurser kommer att öka till följd av en begäran om programändring från kommissionen i enlighet med artikel 23.1 det år då den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 inträffade.

iii) Program eller prioriteringar vars resurser har ökat under de två år som föregick den utlösande händelse som avses i artikel 23.9 till följd av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 23.5.

iv) Program eller prioriteringar som är av avgörande betydelse för att åtgärda negativa ekonomiska och sociala förhållanden. Sådana program eller prioriteringar ska inbegripa program eller prioriteringar som stöder investeringar av särskild betydelse för unionen i samband med sysselsättningsinitiativet för unga. Program eller prioriteringar kan anses vara av sådan avgörande betydelse då de stöder investeringar i samband med genomförandet av rekommendationer som riktats till den berörda medlemsstaten inom ramen för den europeiska planeringsterminen och som syftar till strukturreformer eller gäller prioriteringar som stöder fattigdomsminskning eller finansieringsinstrument för konkurrenskraften för SMF.

3. FASTSTÄLLANDET AV DEN SLUTLIGA NIVÅN FÖR INNEHÅLLANDET AV ÅTAGANDEN FÖR PROGRAM SOM OMFATTAS AV INNEHÅLLANDETS RÄCKVIDD

Undantag av en prioritering inom ett program ska genomföras genom att åtagandet i programmet minskas i förhållande till anslaget till prioriteringen.

Den nivå för innehållande som ska tillämpas på åtagandena i programmen ska vara den som behövs för att nå den totala nivå för innehållanden som fastställts i punkt 1.

4. FASTSTÄLLANDE AV RÄCKVIDD AV OCH NIVÅ PÅ INNEHÅLLANDET AV BETALNINGAR

De program och prioriteringar som avses i punkt 2 i–2 iv ska också undantas från räckvidden av innehållandet av betalningarna.

Den nivå av innehållande som ska tillämpas får inte överstiga 50 % av betalningarna till programmen och prioriteringarna.

▼B

BILAGA IV

GENOMFÖRANDE AV FINANSIERINGSINSTRUMENT: FINANSIERINGSAVTAL

▼M6

1. När ett finansieringsinstrument genomförs enligt artiklarna 39a och 38.4 första stycket a, b och c ska finansieringsavtalet inbegripa villkor för att lämna bidrag från programmet till finansieringsinstrumentet och ska inbegripa åtminstone följande element:

▼B

a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn, inbegripet genomförandearrangemangen, de finansiella produkter som ska erbjudas, slutmottagarna och planerad kombination med bidragsstöd (i förekommande fall).

b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 37.2.

c) De målresultat som det berörda finansieringsinstrumentet förväntas uppnå för att bidra till de specifika målen och resultaten av den relevanta prioriteringen.

d) Bestämmelser om övervakning av genomförandet av investeringarna och av investeringsflöden (deal flows), inbegripet rapportering genom finansieringsinstrumenten till fondandelsfonden och/eller den förvaltande myndigheten för att säkerställa att artikel 46 följs.

e) Revisionskrav, såsom minimikrav för dokumentation som ska bevaras på finansieringsinstrumentsnivå (och i förekommande fall på fondandelsfondsnivå) och krav i anslutning till separat bokföring för de olika stödformerna i överensstämmelse med artikel 37.7 och 37.8 (i tillämpliga fall), inbegripet bestämmelser och krav rörande de nationella revisionsmyndigheternas, kommissionens revisorers och Europeiska revisionsrättens tillgång till handlingar för att säkerställa en tydlig verifieringskedja i enlighet med artikel 40.

▼M6

f) Krav och förfaranden för förvaltning av det bidrag i etapper som tillhandahålls av det operativa programmet i enlighet med artikel 41 och för prognosen för investeringsflöden, inbegripet kraven på förvaltningskonton/separat bokföring enligt artiklarna 38.6 och 39a.5 andra stycket.

▼B

g) Krav och förfaranden för förvaltning av räntor och andra vinster som genereras i den mening som avses i artikel 43, inbegripet godtagbara likvida transaktioner/investeringar och de berörda parternas ansvar och skadeståndsskyldighet.

h) Bestämmelser om beräkning och betalning av ådragna förvaltningskostnader eller förvaltningsavgifter för finansieringsinstrumentet.

▼M6

i) Bestämmelser om återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd fram till utgången av stödberättigandeperioden i överensstämmelse med artikel 44 och, i tillämpliga fall, bestämmelser om differentierad behandling i enlighet med artikel 43a.

▼C1

j) Bestämmelser om återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd efter utgången av stödberättigandeperioden i överensstämmelse med artikel 45 och en strategi för uttag av dessa resurser ur finansieringsinstrumentet.

▼B

k) Villkoren för ett eventuellt fullständigt eller partiellt tillbakadragande av programbidragen från programmen till finansieringsinstrumenten, i tillämpliga fall inbegripet fondandelsfonden.

▼B

l) Bestämmelser för att säkerställa att organ som genomför finansieringsinstrumenten förvaltar finansieringsinstrumenten på ett oberoende sätt och i överensstämmelse med relevanta yrkesstandarder och uteslutande agerar i de parters intresse som lämnar bidrag till finansieringsinstrumentet.

m) Bestämmelser för avveckling av finansieringsinstrumentet.

När finansieringsinstrumenten organiseras genom en fondandelsfond ska dessutom finansieringsavtalet mellan den förvaltande myndigheten och det organ som genomför fondandelsfonden också innehålla bestämmelser om bedömning och urval av organ som genomför finansieringsinstrument, inbegripet inbjudan att lämna intresseanmälan eller förfaranden för offentlig upphandling.

▼M6

2. De strategidokument som avses i artikel 38.8 för finansieringsinstrument som genomförs enligt artikel 38.4 första stycket d ska inbegripa åtminstone följande element:

▼C1

a) Investeringsstrategin eller investeringspolicyn för finansieringsinstrumentet, allmänna villkor för planerade lån eller garantier, slutmottagare och de åtgärder som ska stödjas.

▼B

b) En verksamhetsplan eller likvärdiga handlingar för det finansieringsinstrument som ska genomföras, inklusive den förväntade hävstångseffekt som avses i artikel 37.2.

▼M6

c) Användning och återanvändning av medel som kan härledas från de europeiska struktur- och investeringsfondernas stöd i överensstämmelse med artiklarna 43, 44 och 45 och, i tillämpliga fall, bestämmelser om differentierad behandling i enlighet med artikel 43a.

▼B

d) Övervakning och rapportering av genomförandet av finansieringsinstrumentet för att säkerställa att artikel 46 följs.

▼B

BILAGA V

FASTSTÄLLANDE AV EN SCHABLONSATS FÖR NETTOINKOMSTGENERERANDE PROJEKT

	Sektor	Schablonsats
1	VÄGAR	30 %
2	JÄRNVÄGAR	20 %
3	STADSTRANSPORTER	20 %
4	VATTEN	25 %
5	FAST AVFALL	20 %

▼M11

BILAGA VI

ÅRLIGA ÅTAGANDEBEMYNDIGANDEN FÖR ÅREN 2014–2020

Justerad årlig utveckling (inklusive tilläggsbetalningen till sysselsättningsinitiativet för unga)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
EUR, 2011 års priser	34 108 069 924	55 725 174 682	46 044 910 736	48 027 317 164	48 341 984 652	48 811 933 191	49 046 236 960	330 105 627 309

▼B

BILAGA VII

TILLDELNINGSMETOD

Tilldelningsmetod för stödberättigade mindre utvecklade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led a.

1. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade Nuts 2-regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:

   a) Fastställande av ett absolut belopp (i euro) som erhålls genom att den berörda regionens befolkningstal multipliceras med skillnaden mellan regionens BNP per capita i köpkraftspariteter (köpkraftsstandard) och genomsnittlig BNP per capita (köpkraftsstandard) för EU-27.

   b) Tillämpning av en procentsats på det ovannämnda absoluta beloppet för att fastställa regionens finansieringsram. Denna procentsats ska avpassas för att återspegla det relativa välståndet, mätt i köpkraftsstandard, för den medlemsstat i vilken den stödberättigade regionen ligger jämfört med genomsnittet för EU-27, dvs.

      i) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger under 82 % av genomsnittet i EU-27: 3,15 %,

      ii) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger mellan 82 % och 99 % av genomsnittet i EU-27: 2,70 %,

      iii) för regioner i medlemsstater vars BNI per capita ligger över 99 % av genomsnittet i EU-27: 1,65 %,

   c) Till det belopp som erhålls i enlighet med steg b) läggs i förekommande fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 1 300 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla EU:s mindre utvecklade regioner var tillämplig.

Tilldelningsmetod för stödberättigade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led b.

2. Anslaget till varje medlemsstat ska utgöras av summan av anslagen till dess enskilda stödberättigade Nuts 2-regioner, som beräknas i enlighet med följande steg:

   a) Fastställande av de lägsta och högsta teoretiska stödintensiteterna för varje stödberättigad övergångsregion. Den lägsta stödnivån beräknas på grundval av den genomsnittliga stödintensiteten per capita i varje medlemsstat före tillämpningen av det regionala skyddsnät som tilldelas de mer utvecklade regionerna i medlemsstaten. Om mer utvecklade regioner saknas i medlemsstaten ska den lägsta stödnivån motsvara den inledande genomsnittliga stödintensiteten per capita i mer utvecklade regioner, dvs. 19.80 EUR per person och år. Den högsta stödnivån avser en teoretisk region med en BNP per capita på 75 % av genomsnittet för EU-27 och beräknas med hjälp av den metod som fastställs i punkt 1 a och 1 b. Av det belopp som erhålls genom denna metod ska 40 % tas i beaktande.

   b) Beräkning av inledande regionalstöd med beaktande av regional BNP per capita (köpkraftsstandard) genom en linjär interpolation av regionens relativa BNP per capita jämfört med EU-27.

▼B

c) Till det belopp som erhålls i enlighet med steg b läggs i förekommande fall ett belopp som erhålls genom tilldelning av ett extra belopp på 1 100 EUR per arbetslös person per år, beräknat på det antal arbetslösa i regionen som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga arbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner var tillämplig.

Tilldelningsmetod för stödberättigade mer utvecklade regioner inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning som avses i artikel 90.2 första stycket led c.

3. Den sammanlagda inledande teoretiska finansieringsramen ska erhållas genom att stödintensiteten på 19,80 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare.

4. Andelen för varje berörd medlemsstat ska vara lika med summan av andelarna för dess stödberättigade Nuts 2-regioner vilka fastställs enligt följande kriterier som viktas på angivet sätt:

a) Total regional befolkning (viktning 25 %).

b) Antal arbetslösa personer i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner (viktning 20 %).

c) Sysselsättning som ska tillföras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla för regional sysselsättningsnivå (åldrarna 20–64 år) på 75 % ska uppnås (viktning 20 %).

d) Antal personer i åldern 30–34 år med tertiär utbildning som ska tillföras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 40 % ska uppnås (viktning 12,5 %).

e) Antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 10 % ska uppnås (viktning 12,5 %).

f) Skillnad mellan observerad BNP i regionen (mätt i köpkraftsstandard) och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen (viktning 7,5 %).

g) Befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km^2 (viktning 2,5 %).

Tilldelningsmetod för medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden enligt artikel 90.3

5. Den sammanlagda teoretiska finansieringsramen ska erhållas genom att den genomsnittliga stödintensiteten på 48 EUR per person och år multipliceras med antalet stödberättigade invånare. Varje stödberättigad medlemsstats förhandstilldelning av denna teoretiska finansieringsram motsvarar en procentsats som bygger på dess befolkning, ytareal och nationella välstånd och som ska erhållas genom tillämpning av följande steg:

a) Beräkning av det aritmetiska medelvärdet av den andel som medlemsstatens befolkning och ytareal utgör av den totala befolkningen och ytarealen för alla stödberättigade medlemsstater. Om en medlemsstats andel av den totala befolkningen överstiger dess andel av den totala ytarealen

▼B

med en faktor på 5 eller därutöver, vilket avspeglar en mycket hög befolkningstäthet, kommer emellertid endast andelen av den totala befolkningen att användas i detta steg.

b) Anpassning av de därigenom erhållna procentsiffrorna genom en koefficient som utgör en tredjedel av procenttalet för hur mycket medlemsstatens BNI per capita (i köpkraftsstandard) för perioden 2008–2010 övereller understiger genomsnittlig BNI per capita för samtliga stödberättigade medlemsstater (genomsnittet satt till 100 %).

6. För att avspegla de viktiga behoven i fråga om transporter och miljöinfrastruktur för de medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 eller senare kommer deras andel för Sammanhållningsfonden att fastställas till minst en tredjedel av deras sammanlagda finansiella tilldelning i genomsnitt för hela perioden sedan en övre gräns införts i enlighet med punkterna 10–13.

7. Tilldelningen från Sammanhållningsfonden till de medlemsstater som fastställts i artikel 90.3 andra stycket ska gradvis minska under sju år. Övergångsstödet kommer att vara 48 EUR per capita 2014, tillämpat på medlemsstatens totala befolkningsmängd. Beloppen under de följande åren ska uttryckas som procentandelar av det belopp som fastställts för 2014; procentandelarna är 71 % 2015, 42 % 2016, 21 % 2017, 17 % 2018, 13 % 2019 och 8 % 2020.

▼C1

Tilldelningsmetod för målet Europeiskt territoriellt samarbete som avses i artikel 4 i ETS-förordningen

▼B

8. Fördelningen av medel per medlemsstat, inbegripet gränsöverskridande och transnationellt samarbete, samt bidraget från Eruf till det europeiska grannskapsinstrumentet och instrumentet för stöd inför anslutningen, fastställs som den viktade summan av andelen av befolkningen i gränsregioner och andelen av den sammanlagda befolkningen i varje medlemsstat. Viktningen fastställs med hjälp av de respektive andelarna av de gränsöverskridande och transnationella komponenterna. Andelarna av de gränsöverskridande och transnationella samarbetskomponenterna är 77,9 % och 22,1 %.

Tilldelningsmetod för tilläggsfinansiering för regioner som avses i artikel 92.1 e

9. Ett extra särskilt anslag motsvarande en stödintensitet på 30 EUR per invånare ska tilldelas de yttersta Nuts 2-områdena och nordliga glest befolkade Nuts 2-regioner. Det anslaget kommer att fördelas per region och medlemsstat på ett sätt som står i proportion till den totala befolkningen i dessa regioner.

Maximala överföringar från fonder för stöd till sammanhållning

10. För att bidra till att uppnå en lämplig koncentration av sammanhållningsfinansiering till de minst utvecklade områdena och medlemsstaterna och minska de skillnader i den genomsnittliga stödintensiteten per capita, ska den maximala nivån på överföringar (den övre gränsen) till varje enskild medlemsstat uppgå till 2,35 % av den medlemsstatens BNP. Den övre gränsen ska tillämpas på årsbasis, utgående från de justeringar som är nödvändiga för att anpassa till tidigareläggandet av sysselsättningsinitiativet för unga, och kommer i tillämpliga fall att proportionellt minska alla överföringar (med undantag för de mer utvecklade regionerna och målet Europeiskt territoriellt samarbete) till den berörda medlemsstaten i syfte att uppnå den maximala överföringsnivån. För medlemsstater som anslöt sig till unionen före 2013 och vars genomsnittliga reala BNP-tillväxt 2008–2010 var lägre än -1 % ska den högsta nivån för överföring vara 2,59 %.

▼B

11. De tak som avses i punkt 10 ovan inbegriper anslagen från Eruf till finansieringen av den gränsöverskridande delen av det europeiska grannskapsinstrumentet och av instrumentet för föranslutningsstöd. Dessa tak inbegriper inte den särskilda tilldelningen på 3 000 000 000 EUR till sysselsättningsinitiativet för unga.

12. Kommissionens beräkningar av BNP kommer att grunda sig på den statistik som fanns tillgänglig i maj 2012. Enskilda nationella nivåer för BNP-tillväxt 2014–2020 kommer att tillämpas separat för varje medlemsstat enligt kommissionens prognoser i maj 2012.

13. De bestämmelser som fastställts i punkt 10 får inte leda till att anslagen per medlemsstat överstiger 110 % av den nivå de hade i reala termer under programperioden 2007–2013.

Kompletterande bestämmelser

14. För alla regioner vars BNP per capita (köpkraftsstandard), använt som kriterium för stödberättigande för programperioden 2007–2013, var mindre än 75 % av genomsnittet i EU-25 men vars BNP per capita överskrider 75 % av genomsnittet i EU-27 kommer miniminivån för stödet under perioden 2014–2020 inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning varje år att motsvara 60 % av deras tidigare preliminära genomsnittliga årliga anslag enligt konvergenstilldelningen, som beräknats av kommissionen inom ramen för den fleråriga budgetramen för 2007–2013.

15. Ingen övergångsregion ska få mindre än vad den skulle ha fått om den varit en mer utvecklad region. För att fastställa nivån på detta minsta anslag ska anslagsfördelningsmetoden för mer utvecklade regioner tillämpas på alla regioner som har en BNP per capita på minst 75 % av genomsnittet i EU-27.

16. Det minsta totala anslaget från fonderna för en medlemsstat ska motsvara 55 % av dess enskilda totala anslag för 2007–2013. De justeringar som behövs för att uppfylla detta krav ska tillämpas proportionellt på anslag från fonderna, med undantag för anslag från målet Europeiskt territoriellt samarbete.

17. För att hantera följderna av den ekonomiska krisen på välståndet i medlemsstater inom euroområdet och för att stimulera tillväxten och sysselsättningen i dessa medlemsstater ska strukturfonderna tillhandahålla följande tilläggsanslag:

a) 1 375 000 000 EUR till de mer utvecklade regionerna i Grekland,

b) 1 000 000 000 EUR till Portugal, fördelat som 450 000 000 EUR till de mer utvecklade regionerna, varav 150 000 000 EUR till Madeira, 75 000 000 EUR till övergångsregioner och 475 000 000 EUR till de mindre utvecklade regionerna,

c) 100 000 000 EUR till regionen Border, Midland and Western i Irland,

d) 1 824 000 000 000 EUR för Spanien, varav 500 000 000 EUR till Extremadura, 1 051 000 000 000 EUR för övergångsregioner och 273 000 000 EUR för de mer utvecklade regionerna,

▼B

e) 1 500 000 000 EUR till de mindre utvecklade regionerna i Italien, varav 500 000 000 EUR till icke-urbana områden.

18. För att erkänna de utmaningar som följer av läget för öar som är medlemsstater och vissa avlägsna delar av unionen, ska Malta och Cypern, efter tillämpning av den beräkningsmetod av avses i punkt 16, få ett ytterligare anslag på 200 000 000 EUR respektive 150 000 000 EUR genom målet Investering för tillväxt och sysselsättning vilket ska fördelas enligt följande: en tredjedel till Sammanhållningsfonden och två tredjedelar till strukturfonderna.

De spanska regionerna Ceuta och Melilla ska beviljas ett anslag på totalt 50 000 000 EUR genom strukturfonderna.

Det yttersta randområdet Mayotte ska beviljas ett anslag på totalt 200 000 000 EUR genom strukturfonderna.

19. För att underlätta vissa regioners anpassning till antingen förändringar i deras stödberättigande status eller den långvariga effekten av utvecklingen på senare tid i deras ekonomi ska följande extra anslag göras:

a) för Belgien, 133 000 000 EUR, varav 66 500 000 EUR till Limburg och 66 500 000 miljoner EUR till övergångsregionerna i Vallonien,

b) för Tyskland, 710 000 000 EUR, varav 510 000 000 EUR till de f.d. konvergensregionerna i kategorin övergångsregioner och 200 000 000 EUR till Leipzig-regionen.

c) Trots vad som sägs i punkt 10, ska de mindre utvecklade regionerna i Ungern beviljas ett ytterligare anslag på 1 560 000 000 EUR, de mindre utvecklade områdena i Tjeckien ett ytterligare anslag på 900 000 000 EUR och det mindre utvecklade området i Slovenien ett ytterligare anslag på 75 000 000 EUR, genom strukturfonderna.

20. Totalt 150 000 000 EUR kommer att anslås till Peace-programmet, varav 106 500 000 EUR för Förenade kungariket och 43 500 000 EUR för Irland. Programmet kommer att genomföras som ett gränsöverskridande samarbetsprogram mellan Nordirland och Irland.

Kompletterande justeringar i enlighet med artikel 92.2

21. Utöver de belopp som fastställts i artiklarna 91 och 92 ska Cypern beviljas ett extra anslag på 94 200 000 EUR 2014 och 92 400 000 EUR 2015 som ska läggas till strukturfondsanslagen.

▼B

BILAGA VIII

DEN METOD FÖR DEN SÄRSKILDA TILLDELNINGEN FÖR SYSSELSÄTTNINGSINITIATIVET FÖR UNGA SOM AVSES I ARTIKEL 91

I. Fördelningen av den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga ska fastställas i enlighet med följande steg:

1. Antalet arbetslösa ungdomar mellan 15 och 24 år ska fastställas för de stödberättigade Nuts 2-regioner som avses i artikel 16 i ESF-förordningen, dvs. Nuts 2-regioner där ungdomsarbetslösheten för ungdomar mellan 15 och 24 år är mer än 25 % under 2012, och i medlemsstater där ungdomsarbetslösheten har ökat med mer än 30 % under 2012, regioner som hade en ungdomsarbetslöshet på mer än 20 % under 2012 (nedan kallade *stödberättigade regioner*).

2. Tilldelningen för varje stödberättigad region ska beräknas på grundval av förhållandet mellan antalet arbetslösa ungdomar i den stödberättigade regionen och det totala antalet arbetslösa ungdomar som avses i punkt 1 i alla stödberättigade regioner.

3. Tilldelningen för varje medlemsstat utgörs av summan av tilldelningarna till var och en av dess stödberättigade regioner.

II. Den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga ska inte beaktas vid tillämpningen av de regler om stödtak som fastställs i bilaga VII när det gäller tilldelningen av de samlade medlen.

III. För fastställande av den särskilda tilldelningen för sysselsättningsinitiativet för unga för Mayotte ska siffrorna för arbetslöshet respektive sysselsättning bland ungdomar fastställas på grundval av senast tillgängliga uppgifter på nationell nivå, så länge det inte finns några uppgifter från Eurostat på Nuts 2-nivå.

IV. Anslagen för sysselsättningsinitiativet för unga får justeras uppåt för perioden 2016–2020 inom ramen för budgetförfarandet i enlighet med artikel 14 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Fördelningen av ytterligare medel per medlemsstat ska följa samma steg som tillämpas för den ursprungliga tilldelningen, men ska hänvisa till senast tillgängliga årsuppgifter.

▼B

BILAGA IX

METOD FÖR FASTSTÄLLANDE AV EN MINIMIANDEL FÖR ESF

Den ytterligare andel i % som ska läggas till den andel av strukturfondernas medel som avses i artikel 92.4 som i en medlemsstat tilldelats ESF och som motsvarar den medlemsstatens andel för programperioden 2007–2013 ska fastställas enligt följande, på grundval av arbetslöshetsnivåerna (för personer mellan 20–64 år) för referensåret 2012:

— Om sysselsättningsgraden är 65 % eller lägre ska andelen ökas med 1,7 procentenheter.

— Om sysselsättningsgraden är högre än 65 % men inte överstiger 70 % ska andelen ökas med 1,2 procentenheter.

— Om sysselsättningsgraden är högre än 70 % men inte överstiger 75 % ska andelen ökas med 0,7 procentenheter

— Om sysselsättningsgraden är högre än 75 % behövs ingen ökning.

En medlemsstats totala andel i % efter tillägget får inte vara högre än 52 % av de strukturfondsmedel som avses i artikel 92.4.

▼C1

För Kroatien ska den andel av strukturfondernas medel, förutom målet Europeiskt territoriellt samarbete, som tilldelats ESF för programperioden 2007–2013 vara den genomsnittliga andelen för konvergensregioner i de medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 januari 2004 eller efter detta datum.

▼B

BILAGA X

ADDITIONALITET

1. OFFENTLIGA ELLER MOTSVARANDE UTGIFTER FÖR STRUKTURÅTGÄRDER

I de medlemsstater där de mindre utvecklade regionerna omfattar minst 65 % av befolkningen kommer det belopp avseende fast bruttoinvestering som rapporteras i de stabilitets- och konvergensprogram som medlemsstaterna utarbetar i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 för att lägga fram sina medelfristiga budgetstrategier att användas för att fastställa offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder. Det belopp som ska användas ska meddelas i samband med saldot och skulderna i de offentliga finanserna och i samband med den offentliga sektorns budgetprognoser och ska läggas fram som en procentandel av BNP.

I de medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen kommer den totalbeloppet avseende fast bruttoinvestering i de mindre utvecklade regionerna att användas för att fastställa offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder. Rapporteringen ska ske i det format som anges i första stycket.

2. KONTROLL

För kontroll av additionaliteten i enlighet med artikel 95.5 gäller följande regler:

2.1 Förhandskontroll

a) När en medlemsstat lämnar in en partnerskapsöverenskommelse ska den lämna uppgifter om utgifternas planerade profil enligt uppställningen i tabell 1.

Tabell 1:

Offentliga utgifter som andel av BNP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

b) De medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen ska också lämna uppgifter om den planerade profilen för utgifterna i de mindre utvecklade regionerna enligt uppställningen i tabell 2.

Tabell 2:

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Offentliga sektorns fasta bruttoinvesteringar i de mindre utvecklade regionerna som andel av BNP	X	X	X	X	X	X	X

c) Medlemsstaterna ska förse kommissionen med uppgifter om de huvudsakliga makroekonomiska indikatorer och prognoser som ligger till grund för nivån på offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder.

d) De medlemsstater där mindre utvecklade regioner omfattar mer än 15 % och mindre än 65 % av befolkningen ska också lämna uppgifter till kommissionen om den metod som används för att göra en uppskattning av den fasta bruttoinvesteringen i dessa regioner. Medlemsstaterna ska använda offentliga uppgifter på regional nivå om investeringar om uppgifterna finns tillgängliga. Om dessa uppgifter inte finns tillgängliga, eller

▼B

i andra vederbörligen motiverade fall, bland annat om en medlemsstat har ändrat den regionala uppdelningen såsom den fastställts i förordning (EG) nr 1059/2003 på ett avgörande sätt för perioden 2014–2020 kan den fasta bruttoinvesteringen uppskattas genom att offentliga kostnadsindikatorer på regional nivå eller den regionala befolkningen anpassas till investeringsuppgifter på nationell nivå.

e) Så snart som kommissionen och medlemsstaten är eniga kommer tabell 1 och tabell 2 att inkluderas i den berörda medlemsstatens partnerskapsöverenskommelse som den referensnivå för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder som ska upprätthållas åren 2014–2020.

2.2 Kontroll efter halva tiden

a) Vid halvtidskontrollen ska en medlemsstat anses ha upprätthållit nivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder om årsmedelvärdet av utgifter åren 2014–2017 är lika med eller högre än referensnivån för utgifter i partnerskapsöverenskommelsen.

b) Efter kontrollen efter halva tiden får kommissionen i samråd med en medlemsstat se över referensnivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder i partnerskapsöverenskommelsen, om medlemsstatens ekonomiska läge förändrats väsentligt i förhållande till uppskattningen när partnerskapsöverenskommelsen ingicks.

2.3 Efterhandskontroll

Vid efterhandskontrollen ska en medlemsstat anses ha upprätthållit nivån för offentliga eller motsvarande utgifter för strukturåtgärder om årsmedelvärdet av utgifter åren 2014–2020 är lika med eller högre än referensnivån för utgifter i partnerskapsöverenskommelsen.

3. FINANSIELL KORRIGERING EFTER EFTERHANDSKONTROLLEN

Om kommissionen beslutar att genomföra en finansiell korrigering i enlighet med artikel 95.6 ska korrigeringens storlek erhållas genom avdrag av 3 % från skillnaden mellan referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen och den uppnådda nivån, uttryckt som andel av referensnivån, delad med 10. Den finansiella korrigeringen ska fastställas genom tillämpning av denna korrigeringssats på fondernas bidrag till den berörda medlemsstaten för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner under hela programperioden.

Om skillnaden mellan referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen och den uppnådda nivån, uttryckt som andel av referensnivån i partnerskapsöverenskommelsen, är 3 % eller mindre ska ingen finansiell korrigering utföras.

Den finansiella korrigeringen får inte överskrida 5 % av fondernas anslag till den berörda medlemsstaten för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner under hela programperioden.

▼B

BILAGA XI

Förhandsvillkor

DEL I: Tematiska förhandsvillkor

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation (FoU-mål) (artikel 9 första stycket punkt 1)	Eruf: — Alla investerings-prioriteringar inom det tematiska målet nr 1	1.1. Forskning och innovation: Att det finns en nationell eller regional strategi för smart specialisering i enlighet med det nationella reformprogrammet för att ta vara på privata forsknings- och innovationsmedel, som överensstämmer med väl fungerande nationella eller regionala forsknings- och innovationssystem.	— Att det finns en nationell eller regional strategi för smart specialisering som — bygger på en swot-analys eller en liknande analys för att styra resurserna till en begränsad mängd prioriteringar inom forskning och innovation, — har åtgärder för stimulans av privata FoU-investeringar, — har en övervakningsmekanism. — Att en ram för tillgängliga budgetmedel för forskning och innovation har antagits.
	Eruf: — Att förbättra forsknings- och innovations-infrastrukturen och kapaciteten att utveckla spetskompetens inom forskning och innovation samt främja kompetenscentrum, särskilt sådana som är av europeiskt intresse	1.2 Forskning- och innovationsinfrastruktur. Att det finns en flerårig plan för budget och prioritering av investeringar.	— Att en vägledande flerårig plan för budget och prioritering av investeringar med anknytning till unionens prioriteringar och, i förekommande fall, Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (ESFRI) har antagits.
2. Att öka tillgången till, använd-ningen av och kvaliteten på informations- och kommunika-tionsteknik (bredbands-mål) (i artikel 9 första stycket punkt 2)	Eruf: — Att utveckla IKT-produkter och IKT-tjänster, e-handel och främja efterfrågan på IKT	2.1. Digital tillväxt: Att det finns en strategisk ram för digital tillväxt för att stimulera överkomliga, bra, driftskompatibla IKT-stödda privata och offentliga tjänster och öka allmänhetens användning av dem,	— Att det finns en strategisk ram för digital tillväxt, t.ex. i den nationella eller regionala strategin för smart specialisering som innehåller

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	— Att stärka IKT-tillämpningar för e-förvaltning, e-lärande, e-integration, e-kultur och e-hälsa.	inklusive utsatta grupper, företag och offentlig förvaltning, även i form av gränsöverskridande initiativ.	— budget och prioritering av åtgärder genom en swot-analys eller en liknande analys som är förenlig med resultattavlan för den digitala agendan för Europa, — en analys av avvägningen mellan stöd till efterfrågan och utbud av informations- och kommunikationsteknik (IKT), — indikatorer för att mäta framstegen när det gäller insatser inom områden som digital kompetens, e-inkludering, e-tillgänglighet samt framsteg i fråga om e-hälsa inom ramen för artikel 168 i EUF-fördraget, vilka där så är lämpligt överensstämmer med berörda sektoriella unionsstrategier eller nationella eller regionala strategier, — en bedömning av behovet av stärkt IKT-kapacitetsutbyggnad.
	Eruf: — Att öka utbyggnaden av bredband och höghastighetsnät och stödja antagandet av ny teknik och nätverk för den digitala ekonomin	2.2. Nästa generations accessinfrastruktur: Att det finns nationella eller regionala planer för nästa generations accessinfrastruktur där man tar hänsyn till regionala åtgärder för att nå unionens mål för tillgång till internet med hög kapacitet, med inriktning på områden där marknaden misslyckats med att erbjuda öppen infrastruktur till ett överkomligt pris och med en kvalitet som överensstämmer med unionens regler om konkurrens och statligt stöd, och erbjuda tillgängliga tjänster till utsatta grupper.	— Att det finns en nationell eller regional plan för nästa generations accessinfrastruktur som innehåller — en plan för infrastrukturinvesteringar som grundar sig på en ekonomisk analys och som beaktar befintlig privat och offentlig infrastruktur och planerade investeringar, — långsiktiga investeringsmodeller som uppmuntrar konkurrens och ger tillgång till öppna,

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			överkomliga, bra och framtidssäkra infrastrukturanläggningar och tjänster, — åtgärder för att stimulera privata investeringar.
3. Att öka konkurrenskraften för SMF (i artikel 9 första stycket punkt 3)	Eruf: — Att främja entreprenörskap, särskilt genom att underlätta det ekonomiska utnyttjandet av nya idéer och främja skapandet av nya företag, inklusive genom företagskuvöser — Att stödja kapaciteten för SMF att satsa på tillväxt på regionala, nationella och internationella marknader och ägna sig åt innovations-processer.	3.1. Att särskilda åtgärder har vidtagits för att stödja främjandet av entreprenörskap med beaktande av småföretagsakten.	— De särskilda åtgärderna är — åtgärder för att minska tiden och kostnaden för att starta ett företag med beaktande av målen för småföretagsakten. — åtgärder för att minska den tid som krävs för att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva företagets verksamhet med beaktande av målen för småföretagsakten. — en mekanism för att övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits genom småföretagsakten och bedöma hur lagstiftningen påverkar SMF.
4. Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer (i artikel 9 första stycket punkt 4)	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att stödja energi-effektivitet, smart energi-förvaltning och användning av förnybar energi inom offentliga infrastrukturer, även i offentliga byggnader och inom bostadssektorn	4.1. Att åtgärder har vidtagits för att främja kostnadseffektiva förbättringar avseende effektiv slutanvändning av energi och kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet vid uppförande eller renovering av byggnader.	— Åtgärderna är följande: — Åtgärder för att säkerställa att minimikrav har fastställts för byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artiklarna 3, 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ([1]). — Åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett system för certifiering av

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU. — Åtgärder för att säkerställa strategisk planering för energieffektivitet i överensstämmelse med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27 EU ([2]). — Åtgärder som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG ([3]) om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster för att se till att slutförbrukare, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar, har individuella mätare.
	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att främja användningen av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme	4.2. Att åtgärder har vidtagits för att främja högeffektiv kraftvärme.	— Åtgärderna är följande: — Stödet för kraftvärme grundas på efterfrågan på nyttiggjord värme och primärenergibesparingar i enlighet med artikel 7.1 och 9.1 a och b i direktiv 2004/8/EG, och medlemsstaterna eller deras behöriga organ har utvärderat nuvarande lagstiftning och regelverk om tillståndsförfaranden eller andra förfaranden i syfte att a) främja utformningen av kraftvärmepannor som motsvarar ekonomiskt motiverade krav på

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			nyttiggjordvärme samt undvika produktion av mer värme än nyttiggjord värme, och b) minska lagstiftningshinder och andra hinder för en ökning av kraftvärmeproduktionen.
	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att främja produktion och distribution av energi som hämtas från förnybara källor	4.3. Att åtgärder har vidtagits för att främja produktion och distribution av förnybar energi ([4]).	— Öppna stödsystem, prioritering av nättillgång eller garanterad och prioriterad tillgång till styrning samt offentliggjorda standardbestämmelser som tillämpas vid fördelning av kostnaderna för tekniska anpassningar ska ha införts i överensstämmelse med artiklarna 14.1, 16.2 och 16.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ([4]). — Medlemsstaten ska ha antagit en nationell plan för förnybar energi i överensstämmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EG.
5. Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar. (klimatmål) (artikel 9 första stycket punkt 5)	Eruf+Sammanhållnings-fonden: — Att främja investeringar för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrof-hanteringssystem	5.1. Riskförebyggande och riskhantering: Att det finns nationella eller regionala riskbedömningar för katastrofhantering där anpassningen till klimatförändringar beaktas.	— Det ska ha införts ett nationellt eller regionalt förfarande för riskbedömning som omfattar följande delar: — En beskrivning av den process, de metoder och de icke-konfidentiella uppgifter som använts vid riskbedömningen samt av de riskbaserade kriterierna för prioritering av investeringar.

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— En beskrivning av scenarier med en risk och med flera risker. — Beaktande av de nationella strategierna för anpassning till klimatförändringarna i förekommande fall.
6. Att bevara och skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande. (artikel 9 första stycket punkt 6)	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att investera i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölag-stiftning och tillgodose ytterligare investeringsbehov, som identifieras av medlemsstaterna	6.1. Vattensektorn: Att det finns a) en prispolitik för vatten som ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna, och b) ett lämpligt bidrag från de olika vattenanvändningarna till kostnadstäckning för vattentjänster till ett belopp som fastställs i den godkända förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt för investeringar som stöds av programmen.	— Att medlemsstaten i sektorer som stöds av Eruf och Sammanhållningsfonden har sett till att olika vattenanvändningar bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänsterna efter sektor i överensstämmelse med artikel 9.1 första strecksatsen i direktiv 2000/60/EG, i förekommande fall med hänsyn till täckningens sociala, miljörelaterade och ekonomiska effekter liksom till de geografiska och klimatrelaterade villkoren för den eller de regioner som berörs. — Att det antas förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt för de distrikt som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG.
	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att investera i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölag-stiftning och tillgodose ytterligare investeringsbehov, som identifieras av medlemsstaterna	6.2. Avfallssektorn: Att ekonomiskt och miljömässigt hållbara investeringar i avfallssektorn främjas, särskilt genom utarbetandet av avfallsplaner i överensstämmelse med direktiv 2008/98/EG och med avfallshierarkin.	— Att en genomföranderapport har enligt skyldigheten i artikel 11.5 i direktiv 2008/98/EG lämnats till kommissionen om framstegen med avseende på uppfyllandet av målen i artikel 11 i direktiv 2008/98/EG. — Att det finns en eller flera avfallsplaner enligt skyldigheten i artikel 28 i direktiv 2008/98/EG. — Att det finns avfallsförebyggande program enligt skyldigheten i artikel 29 i direktiv 2008/98/EG.

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— Att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att nå målen om förberedelse för återanvändning och materialåtervinning senast 2020 i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG.
7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastruktur (artikel 9 första stycket punkt 7)	Eruf + Sammanhållnings-fonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) — Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder — Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplats-infrastruktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att främja regional rörlighet genom att koppla ihop sekundära och tertiära knutpunkter med TEN-T-infrastruktur, inklusive multimodala noder	7.1. Transport: Att det finns en eller flera heltäckande planer eller ramar för transportinvesteringar i enlighet med medlemsstatens institutionella struktur (inklusive regional och lokal kollektivtrafik) som stöder infrastrukturutveckling och förbättrar länkarna till de heltäckande och centrala TEN-T nätverken.	— Att det finns en eller flera heltäckande transportplaner eller ramar för transportinvesteringar som uppfyller de rättsliga kraven på en strategisk miljöbedömning och som fastställer — bidraget till det gemensamma europeiska transportområdet i överensstämmelse med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 ([5]), inklusive prioriteringar av investeringarna i — det centrala TEN-T-nätet och hela nätet där investeringar planeras från Eruf och Sammanhållningsfonden, och — sekundära länkar, — en realistisk och mogen projektplanering för projekt som planeras få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden, — åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	Eruf + Sammanhållningsfonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i TEN-T	7.2. Järnväg: Att det i den eller de heltäckande transportplanerna eller transportramarna finns ett särskilt avsnitt om utveckling av järnväg i enlighet med medlemsstaternas institutionella struktur (inklusive allmänna kommunikationsmedel på regional och lokal nivå) som stöder utvecklingen av	— Att det finns ett avsnitt om utveckling av järnväg i transportplanen/erna eller transportramen/arna ovan som uppfyller de rättsliga kraven på en strategisk miljöbedömning och fastställer

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	— Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder — Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfra-struktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det transeuropeiska transportnätet (TEN-T)	infrastruktur och förbättrar de centrala och sekundära länkarna till TEN-T. Investeringarna omfattar rörliga tillgångar, driftskompatibilitet och kapacitetsuppbyggnad.	en realistisk, mogen projektplanering (med tidplan och preliminär budget), — Åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	Eruf+Sammanhållningsfonden: — Att stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom att investera i det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) — Att utveckla och förbättra omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem och främja bullerminskande åtgärder.	7.3. Andra transportsätt, inklusive inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur: Att det i den eller de heltäckande transportplanerna eller transportramarna finns ett särskilt avsnitt om inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur, som bidrar till att förbättra de centrala och sekundära länkarna till TEN-T och främjar hållbar regional och lokal rörlighet.	— Att det finns ett avsnitt om inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala länkar och flygplatsinfrastruktur i transportplanen eller transportplanerna eller transportramen eller transportramarna som — uppfyller rättsliga krav för strategisk miljöbedömning, — fastställer en realistisk, mogen projektplanering (med tidplan och preliminär budget),

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	— Att utveckla och förbättra miljövänliga (inbegripet tystare) och koldioxidsnåla transportsystem, däribland transporter på inre vattenvägar och sjöfart, hamnar, multimodala förbindelser och flygplatsinfra-struktur för att främja hållbar regional och lokal trafik Eruf: — Att främja regional rörlighet genom att koppla ihop sekundära och tertiära knutpunkter med TEN-T-infrastruktur, inklusive multimodala noder		— åtgärder för att garantera de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	Eruf: — Att förbättra energieffektivitet och energiförsörjnings-trygghet genom att utveckla smarta system för distribution, lagring och överföring av energi och genom integration av distribuerad generering från förnybara källor	7.4 Utveckling av system för smart distribution, lagring och överföring av energi: Att det finns heltäckande planer för investeringar i infrastruktur för smart energi och regleringsåtgärder, som bidrar till att förbättra energieffektiviteten och försörjningstryggheten.	— Att det finns heltäckande planer som beskriver de nationella prioriteringarna för energiinfrastruktur — i enlighet med artikel 22 i direktiv 2009/72/EG och i direktiv 2009/73/EG, om så är tillämpligt, och — i överensstämmelse med berörda regionala investeringsplaner enligt artikel 12 och med unionens tioårsplan för nätutveckling i enlighet med artikel 8.3 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 ([6]) och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 ([7]), samt — i överensstämmelse med artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 ([8]) om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer.

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— Att dessa planer ska innehålla — en realistisk och mogen projektplanering för projekt som planeras få stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden, — åtgärder för att uppnå målen för social och ekonomisk sammanhållning och miljöskydd i överensstämmelse med artikel 3.10 i direktiv 2009/72/EG och artikel 3.7 i direktiv 2009/73/EG, — åtgärder för att optimera energianvändningen och främja energieffektiviteten i överensstämmelse med artikel 3.11 i direktiv 2009/72/EG och artikel 3.8 i direktiv 2009/73/EG.
8. Att främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbets-kraftens rörlighet (sysselsättningsmål) (artikel 9 första stycket punkt 8)	ESF: — Tillgång till arbete för arbetssökande och inaktiva, inbegripet långtidsarbetslösa och personer som befinner sig långt från arbetsmarknaden, även genom lokala sysselsättnings-initiativ och stöd till arbetskraftens rörlighet	8.1. Att aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder utformas och genomförs mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen.	— Att arbetsmarknadstjänsterna kan tillhandahålla och tillhandahåller faktiskt — individanpassade tjänster och aktiva och förebyggande arbetsmarknadsåtgärder i ett tidigt skede, som är öppna för alla arbetssökande, samtidigt som de prioriterar de personer som löper störst risk för social utestängning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — övergripande och öppen information om nya lediga platser och möjligheter till anställning, med beaktande av de föränderliga behoven på arbetsmarknaden.

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
			— Att arbetsmarknadstjänsterna har byggt upp formella eller informella samarbetsarrangemang med berörda parter.
	ESF: — Egenföretagande, företagsamhet och nyföretagande, inklusive innovativa mikroföretag samt SMF Eruf: — Att stödja utvecklingen av företagskuvöser och investeringsstöd för egenföretagande, mikroföretag och nyföretagande	8.2. Egenföretagande, sysselsättning, företagsamhet och nyföretagande: Att det finns en strategisk ram för inkluderande nyföretagande.	— Att det finns en strategisk ram för inkluderande stöd till nyföretagande som omfattar följande delar: — Åtgärder för att minska tiden och kostnaden för att starta ett företag med beaktande av målen för småföretagsakten. — Åtgärder för att minska den tid som krävs för att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva företagets verksamhet med beaktande av målen för småföretagsakten. — Åtgärder för att sammanföra företagsutvecklingstjänster och finansiella tjänster (tillgång till kapital), inklusive uppsökande verksamhet som vid behov vänder sig till missgynnade grupper och/eller områden.
	ESF: — Åtgärder för att modernisera arbetsmarknadens institutioner, såsom offentliga och privata arbetsförmedlings-tjänster, förbättrad matchning till behoven på arbetsmarknaden, även genom att öka arbetskraftens rörlighet över gränserna och genom rörlighetssystem och bättre samarbete mellan institutioner och berörda parter	8.3. Att arbetsmarknadens institutioner moderniseras och stärks mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen. Att reformerna av arbetsmarknadens institutioner föregås av en tydlig strategisk ram och en förhandsbedömning där genusperspektivet ingår.	— Att åtgärder för att reformera arbetsmarknadstjänsterna vidtas, så att de kan — tillhandahålla individanpassade tjänster samt aktiva och förebyggande arbetsmarknadspolitiska åtgärder i ett tidigt skede, som är öppna för alla arbetssökande, samtidigt som de prioriterar

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	Eruf: — Investering i infrastruktur för arbetsförmedlings-tjänster		de personer som löper störst risk för social utestängning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — ge övergripande och öppen information om nya lediga platser och möjligheter till anställning, med beaktande av de föränderliga behoven på arbetsmarknaden. — Att reformen av arbetsmarknadstjänster kommer att inbegripa uppbyggnad av formella eller informella samarbetsnätverk med berörda parter.
	ESF: — Aktivt och sunt åldrande	8.4. Ett aktivt och sunt åldrande: Att politiken för ett aktivt åldrande utformas mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen.	— Att de berörda parterna medverkar i utformningen och uppföljningen av politiken för ett aktivt åldrande i syfte att hålla kvar äldre arbetstagare på arbetsmarknaden och främja deras sysselsättningsmöjligheter. — Att medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att främja ett aktivt åldrande.
	ESF: — Anpassning av arbetstagare, företag och företagare till förändringar	8.5. Anpassning av arbetstagare, företag och företagare till förändringar: Att det görs politiska insatser för att främja förebyggande och god hantering av förändringar och omstruktureringar.	— Att det finns instrument till stöd för arbetsmarknadens parter och myndigheterna för att utveckla och övervaka en proaktiv strategi för förändringar och omstruktureringar som omfattar åtgärder — för att göra det lättare att förutse förändringar, — för att göra det lättare att förbereda och hantera omstrukturerings-processen.
	ESF: — Varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar, särskilt de som inte arbetar eller studerar, även de ungdomar som löper risk för social utestängningoch	8.6. Förekomsten av en strategisk ram för att främja ungdomssysselsättningen, bland annat genom att genomföra ungdomsgarantin. Detta förhandsvillkor gäller enbart genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga.	— Att det för att främja ungdomssysselsättning finns en strategisk ram som — är evidensbaserad och mäter resultaten för ungdomar som inte har arbete eller deltar i utbildning, och ger ett underlag för

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	ungdomar från marginaliserade grupper, vilket inbegriper genomförandet av ungdomsgarantin.		målinriktade politiska insatser och övervakning av utvecklingen, — anger vilken myndighet som ansvarar för förvaltningen av åtgärderna för ungdomssysselsättning och som samordnar partnerskap mellan alla nivåer och sektorer, — omfattar parter som kan bidra till att ta itu med ungdomsarbetslösheten, — möjliggör tidiga ingripanden och aktivering, — omfattar stödåtgärder för tillträde till arbetsmarknaden, kompetenshöjande, arbetskraftens rörlighet och hållbar integrering på arbetsmarknaden av ungdomar som varken har arbete eller deltar i utbildning.
9. Att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och all diskriminering (fattigdomsmål) ►C1 (artikel 9 första stycket punkt 9) ◄	ESF: — Aktiv inkludering, inklusive för att främja lika möjligheter, aktivt deltagande samt förbättra anställbarheten Eruf: — Investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området som bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, minska skillnader i hälsostatus, främja social delaktighet genombättre tillgång till sociala	9.1. Att det finns en nationell strategisk ram för fattigdomsminskning som syftar till aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen, och att ramen genomförs.	— Att det finns en nationell strategisk ram för att minska fattigdomen som syftar till aktiv inkludering och som — ger tillräckligt underlag för att ta fram insatser mot fattigdom och övervaka läget, — omfattar åtgärder till stöd för uppnåendet av det nationella målet för fattigdom och social utslagning (enligt det nationella reformprogrammet), som inbegriper

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	och kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället. — Att stödja fysiskt, ekonomiskt och socialt återställande av utarmade samhällen i stads- och landsbygds-områden.		främjande av hållbara och kvalitativa sysselsättningsmöjligheter för personer som löper störst risk för social utslagning, bland annat personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — involverar berörda parter i kampen mot fattigdom, — beroende på de identifierade behoven, innehåller åtgärder för övergång från vård på institutioner till vård i samhället. — Att berörda parter på begäran och vid behov ska få hjälp med att lämna in projektansökningar och med att genomföra och förvalta de projekt som valts ut.
	ESF: — Socioekonomisk integration av marginaliserade grupper som t.ex. romer. Eruf: — Att investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området vilka bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, att minska skillnader i hälsostatus, att främja social delaktighet genom förbättrad tillgång till sociala och att bidra till kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och att bidra till övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället.	9.2. Att det finns en nationell strategisk ram för inkludering av romer.	— Att det finns en nationell strategi för inkludering av romer som — innehåller realistiska nationella mål för integration av romer för att överbrygga klyftan till majoritetsbefolkningen; dessa mål bör vara inriktade på EU:s fyra mål för integrering av romer i fråga om tillgång till utbildning, sysselsättning, vård och bostäder, — i förekommande fall innehåller uppgifter om missgynnade delregioner eller segregerade kvarter där folkgrupperna är mest utsatta med hjälp

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	— Att stödja fysiskt, ekonomiskt och socialt återställande av utarmade samhällen i stads- och landsbygds-områden. — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.		av redan tillgängliga socioekonomiska och geografiska indikatorer (t.ex. mycket låg utbildning eller långtidsarbetslöshet), — inkluderar verkningsfulla metoder för att övervaka och bedöma verkningarna av insatserna för integration av romer och en översynsmekanism för anpassning av strategin, — utformas, genomförs och övervakas i samarbete och dialog med det romska civila samhället och med regionala och lokala myndigheter, — Att berörda parter på begäran och vid behov ska få hjälp med att lämna in projektansökningar och med att genomföra och förvalta de projekt som valts ut.
	ESF: — Ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse. Eruf: — Att investera i infrastrukturer på vårdområdet och det sociala området vilka bidrar till nationell, regional och lokal utveckling, minska skillnader i hälsostatus, främja social delaktighet genomförbättrad	9.3. Hälsa: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård i enlighet med artikel 168 i EUF-fördraget som säkerställer ekonomisk hållbarhet.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård som innefattar — samordnade åtgärder för att förbättra tillgången till hälsotjänster, — åtgärder för effektivisering av hälsosektorn, genom nya tjänsteformer och ny infrastruktur, — ett system för övervakning och översyn. — Att medlemsstaten eller regionen har antagit en ram med vägledande uppgifter

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	tillgång till sociala och kulturella tjänster samt rekreationstjänster, och övergången från institutionella tjänster till tjänster i närsamhället.		om tillgängliga budgetresurser och med en kostnadseffektiv inriktning av resurserna på prioriterade behov för hälso- och sjukvård.
10. Att investera i utbildning, vidareutbildning och yrkesut-bildning för färdigheter och livslångt lärande (utbildnings-mål) (artikel 9 första stycket punkt 10)	ESF: — Att minska andelen elever med enbart grundskole-utbildning, förebygga skolavhopp och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning, inklusive (formella, icke-formella och informella) möjligheter till lärande så att de ska kunna återgå till utbildning och yrkesutbildning. Eruf: — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.	10.1. Elever som lämnar skolan i förtid: Att det finns en strategisk ram för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns ett system för att samla in och analysera uppgifter om avhopp från skolan på relevanta nivåer vilket — ger tillräckligt underlag för målinriktade politiska insatser och övervakar läget. — Att det finns en strategisk ram mot avhopp från skolan vilken — är erfarenhetsbaserad, — täcker relevanta utbildningssektorer inklusive förskola och är särskilt riktad mot utsatta grupper som löper störst risk för avhopp från skolan, däribland personer från marginaliserade befolkningsgrupper, och inriktas på förebyggande, ingripande och kompensation, — involverar alla politikområden och berörda parter som kan bidra till lösningar.
	ESF: — Att höja kvaliteten och öka effektiviteten och tillgången till universitets- och högskole-utbildningen för att öka deltagandet	10.2. Högre utbildning: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i högre utbildning inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för högre utbildning som omfattar följande delar: — Åtgärder som vid behov ska öka rekryteringen

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	och förbättra resultaten, särskilt för missgynnade grupper. Eruf: — Att investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer		och förbättra studieresultaten, och som ska leda till — ökad rekrytering till högre utbildning bland låginkomsttagare och andra underrepresenterade grupper, med särskild hänsyn tagen till missgynnade personer, däribland personer från marginaliserade befolkningsgrupper, — minskat antal avhopp i förtid. — Åtgärder som ska främja innovativt kursinnehåll och kursupplägg. — Åtgärder för att öka anställbarhet och företagsamhet som ska — uppmuntra övergripande färdigheter såsom företagarkunskap inom relevant högskoleutbildning, — minska könsskillnaderna inom studie- och yrkesval.
	ESF: — Att stärka lika tillgång till livslångt lärande för alla åldersgrupper i formella, icke-formella och informella sammanhang, höja arbetskraftens kunskaper, färdigheter och kompetens och främja flexibla utbildningsvägar inklusive genom yrkesvägledning och validering av förvärvad kompetens. Eruf: — Att investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla	10.3. Livslångt lärande: Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för livslångt lärande inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för livslångt lärande som innehåller åtgärder — för att stödja utveckling och sammankoppling av tjänster för livslångt lärande, inklusive deras genomförande, och uppgradering av färdigheter (dvs. validering, vägledning och utbildning) samt ge de berörda parterna möjlighet att engagera sig och delta i partnerskap,

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	utbildnings- och fortbildningsinfrastrukturer.		— för att utveckla färdigheter för olika målgrupper när dessa har identifierats som prioriteringar i de nationella eller regionala strategiska ramarna (t.ex. ungdomar i yrkesutbildning, vuxna, föräldrar som återkommer till arbetsmarknaden, lågutbildade och äldre arbetstagare, invandrare samt andra missgynnade grupper, särskilt rörelsehindrade personer,), — för att öka tillgången till livslångt lärande bl.a. genom insatser för en effektiv användning av informationsverktyg (till exempel den europeiska referensramen för kvalifikationer, nationella referensramar för kvalifikationer, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen och det europeiska systemet för kvalitetssäkring inom yrkesutbildningen), — för att öka utbildningens relevans för arbetsmarknaden och anpassa den till målgruppernas behov (t.ex. ungdomar i yrkesutbildning, vuxna, föräldrar som återkommer till arbetsmarknaden, lågutbildade och äldre arbetstagare, invandrare samt andra missgynnade grupper, särskilt rörelsehindrade personer).
	ESF: — Att förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden, underlätta övergången från utbildning till arbete, förstärka yrkesutbildningssystemen och deras kvalitet, inbegripet genom mekanismer för att	10.4 Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i systemen för yrkesutbildning inom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget.	— Att det finns en nationell eller regional strategisk ram för att förbättra kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och inrättande och utveckling av arbetsbaserade system för lärande, inbegripet lärlingssystem med både teori och praktik. Eruf: — Att investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande genom att utveckla utbildnings- och fortbildnings-infrastrukturer.		systemen för yrkesutbildninginom ramen för artikel 165 i EUF-fördraget som innehåller åtgärder för — att öka yrkesutbildningssystemens relevans för arbetsmarknaden i nära samarbete med relevanta aktörer, bland annat genom mekanismer för att förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och förstärkning av olika former av arbetsbaserade system för lärande, — att öka kvaliteten och attraktionskraften i yrkesutbildningen bland annat genom att upprätta en nationell strategi för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (till exempel i linje med den europeiska referensramen för kvalitetssäkring av yrkesutbildning) och att genomföra verktygen för information och erkännande, till exempel det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet).
11. Att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och aktörer och förbättra effektiviteten hos den offentliga förvaltningen (artikel 9.11)	ESF: — Investeringar i institutionernas kapacitet och de offentliga förvaltningarnas och tjänsternas effektivitet på nationell, regional och lokal nivå med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning. Eruf: — Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet	— Att det finns en strategisk ram för att öka effektiviteten i medlemsstaternas förvaltning, inklusive reform av den offentliga förvaltningen.	— Att det finns en strategisk ram för att effektivisera medlemsstaternas offentliga myndigheters förvaltning och öka deras färdigheter, som håller på att genomföras och som omfattar — en analys och strategisk planering av juridiska, organisatoriska och processuella reformer, — utveckling av kvalitetshanteringssystem, — integrerade åtgärder för förenkling och rationalisering av administrativa rutiner,

▼B

Tematiska mål	Investeringspriori-teringar	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	av Eruf, samtstödja åtgärder som rör institutionell kapacitet och effektiviteten hos offentliga förvaltningar som får stöd av ESF. Sammanhållnings-fonden: — Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av sammanhållnings-fonden		— utveckling och genomförande av personalstrategier som omfattar de huvudsakliga brister som konstaterats på detta område, — utveckling av färdigheter på alla nivåer i de offentliga myndigheterna, — utveckling av rutiner och verktyg för övervakning och utvärdering.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).
(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG Text av betydelse för EES (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).
(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 64).
(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).
(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348 20.12.2013, s. 1)
(6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).
(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).
(8) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

DEL II: Allmänna förhandsvillkor

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
1. Anti-diskriminering	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av unionsrätt och unionsstrategier om antidiskriminering på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för involvering av organ som ansvarar för att främja lika behandling av alla personer genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, inklusive rådgivning om lika behandling i verksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om antidiskriminering.

▼B

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
2. Jämställdhet	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av unionsrätt och unionsstrategier om jämställdhet på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för involvering av organ som ansvarar för jämställdhetsfrågor genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, inklusive rådgivning om jämställdhet i verksamhet inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om jämställdhet samt om integrering av jämställdhetsperspektivet.
3. Funktionshinder	Att det finns administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ([1]) på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG	— Former, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, för samråd med och involvering av organ som ansvarar för att skydda rättigheterna för personer med funktionsnedsättning och andra berörda parter genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen, — former för utbildning för personal hos de myndigheter som berörs av förvaltning och styrning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna vad gäller unionsrätt och unionsstrategier om personer med funktionsnedsättning, inklusive tillgänglighet och den praktiska tillämpningen av FN-konventionen såsom den återges i unionens lagstiftning och nationell lagstiftning, i enlighet med vad som är lämpligt, — former för att säkerställa övervakning av genomförandet av artikel 9 i FN-konventionen i samband med de europeiska struktur- och investeringsfonderna genom hela processen för utarbetande och genomförande av programmen.
4. Offentlig upphandling	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionsrätten om offentlig upphandling på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.	— Former för effektiv tillämpning av unionens regler för offentlig upphandling genom lämpliga mekanismer, — former för öppna förfaranden för tilldelning av avtal, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av de europeiska struktur- och investeringsfondernas genomförande, — former för att säkerställa förvaltningens kapacitet att genomföra och tillämpa unionens regler för offentlig upphandling.

▼B

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
5. Statligt stöd	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionens regler om statligt stöd på området för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.	— Former för effektiv tillämpning av unionens regler om statligt stöd, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av de europeiska struktur- och investeringsfondernas genomförande, — former för att öka förvaltningens kapacitet att genomföra och tillämpa unionens regler om statligt stöd.
6. Lagstiftning om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar	Att det finns former för effektiv tillämpning av unionens lagstiftningen om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar	— Former för effektiv tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ([2]) (miljökonsekvensbedömningar) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ([3]) strategiska miljöbedömningar, — former för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av genomförandet av direktiven om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar, — former för att säkra tillräcklig förvaltningskapacitet.
7. Statistiksystem och resultatindikatorer	Att det finns en statistisk bas som räcker till för utvärderingar av programmens effektivitet och genomslag. Att det finns ett system av resultatindikatorer för att välja ut de åtgärder som mest effektivt bidrar till de önskade resultaten, mäta framstegen mot resultaten och bedöma genomslaget	— Former för insamling och sammanställning av statistisk i rätt tid som innehåller följande: — Kartläggning av källor och mekanismer som garanterar statistisk validering. — Former för publicering av och offentlighet för aggregerad statistik. — Ett verkningsfullt system av resultatindikatorer för Eruf och Sammanhållningsfonden vilket omfattar — val av resultatindikatorer för varje enskilt program, vilka ger information om vad som motiverar urvalet av de politiska åtgärder som finansieras inom programmet, — fastställandet av mål för dessa indikatorer, — uppfyllande av kraven på tillförlitlighet och statistisk validering för varje indikator, tydlighet vid normativ tolkning, anpassning till politiken och uppgifternas aktualitet, — Garantier för att man i all verksamhet som finansieras av programmet använder sig av ett verkningsfullt system av indikatorer.

([1]) Rådets beslut av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (EUT L 23, 27.1.2010, s. 35).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan(EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

▼B

BILAGA XII

▼M6

INFORMATION OCH KOMMUNIKATION OM OCH SYNLIGGÖRANDE AV STÖDET FRÅN FONDERNA

▼B

1. FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETEN

Den förteckning över insatser som avses i artikel 115.2 ska på minst ett av medlemsstatens officiella språk innehålla följande uppgifter:

— Stödmottagarens namn (endast juridiska personer, inga fysiska personer får namnges).

— Verksamhetens namn.

— Sammanfattning av verksamheten.

— Datum då verksamheten inleds.

— Datum då verksamheten slutförs (förväntat datum för fysisk färdigställning eller fullständigt genomförande av verksamheten).

— Totala stödgrundande utgifter för verksamheten.

— Unionens medfinansieringsgrad (efter insatsområde).

— Verksamhetens postnummer eller annan lämplig platsangivelse.

— Land.

— Insatskategori för verksamheten i enlighet med artikel 96 första stycket led b vi.

— Datum då förteckningen över insatser senast uppdaterades.

Datafältens rubriker ska också anges på minst ett annat av unionens officiella språk.

▼M6

2. INFORMATIONS- OCH KOMMUNIKATIONSÅTGÄRDER OCH ÅTGÄRDER FÖR ATT ÖKA SYNLIGHETEN FÖR ALLMÄNHETEN

▼B

Medlemsstaten, den förvaltande myndigheten och stödmottagarna ska vidta de åtgärder som krävs för att tillhandahålla information till och kommunicera med allmänheten om verksamhet som får stöd från ett operativt program i enlighet med denna förordning.

2.1. Medlemsstatens och den förvaltande myndighetens ansvar

▼M6

1. Medlemsstaten och den förvaltande myndigheten ska säkerställa att informations- och kommunikationsåtgärder genomförs i enlighet med kommunikationsstrategin i syfte att förbättra synligheten och interaktionen med medborgarna och att åtgärderna är inriktade på största möjliga medietäckning med hjälp av olika kommunikationskanaler och kommunikationsmetoder på lämplig nivå och anpassade på lämpligt sätt till den tekniska utvecklingen.

▼B

2. Medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten ska vara ansvariga för att vidta åtminstone följande informations- och kommunikationsåtgärder:

a) En större informationsaktivitet ska anordnas för att uppmärksamma starten på det eller det operativa programmet eller de operativa programmen, redan innan de relevanta kommunikationsstrategierna har godkänts.

b) En större informationsaktivitet om året ska anordnas för att framhäva det eller de operativa programmens finansieringsmöjligheter, strategier och resultat, inklusive större projekt, gemensamma handlingsplaner och andra exempel på projekt i förekommande fall.

c) Unionens emblem ska visas hos varje förvaltande myndighet.

d) Den förteckning över insatser som nämns i avsnitt 1 i denna bilaga ska offentliggöras elektroniskt.

▼M6

e) Exempel på insatser, särskilt insatser där mervärdet av fondernas intervention är särskilt synligt, ordnade efter operativt program ska anges på den enda webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som ska kunna nås från den enda webbportalen; beskrivningen av exemplen ska vara avfattad på ett annat språk som talas allmänt i unionen än det eller de officiella språken i den aktuella medlemsstaten.

f) Information om det operativa programmets genomförande ska uppdateras, inklusive dess viktigaste framgångar och resultat, på den enda webbplatsen eller på det operativa programmets webbplats, som ska kunna nås från den enda webbportalen.

▼B

3. Den förvaltande myndigheten ska i förekommande fall, i enlighet med nationell lag och praxis, involvera följande organ i informations- och kommunikationsåtgärderna:

a) De parter som avses i artikel 5.

b) De europeiska informationscentren samt kommissionens representationskontor och Europaparlamentets informationskontor i medlemsstaterna.

c) Utbildnings- och forskningsinstitutioner.

Dessa organ ska ombesörja en vid spridning av den information som avses i artikel 115.1.

2.2. Stödmottagarnas ansvar

▼M6

1. I alla informations- och kommunikationsåtgärder och åtgärder för att öka synligheten hos fonderna som stödmottagaren tillhandahåller ska fondernas stöd till verksamheten erkännas genom visning av

▼B

a) Unionens emblem enligt de tekniska egenskaper som anges i en genomförandeakt som kommissionen antar med stöd av artikel 115.4, tillsammans med en hänvisning till unionen,

b) en hänvisning till den eller de fonder som ger verksamheten stöd.

▼B

När en informations- eller kommunikationsåtgärd rör en insats eller flera insatser som är samfinansierade av mer än en fond, kan hänvisningen i led b ersättas av hänvisningen till de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

2. Under verksamhetens genomförande ska stödmottagaren informera allmänheten om stödet från fonderna genom

a) att på sin webbplats, om en sådan finns, ge en kort beskrivning av verksamheten, i proportion till stödnivån, inklusive dess syfte och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs,

b) att för insatser som inte omfattas as punkterna 4 och 5 anslå minst en affisch med information om projektet (minsta format: A3), inklusive unionens ekonomiska stöd, på en plats som är tydligt synlig för allmänheten, exempelvis i entrén till en byggnad.

▼C1

3. För insatser som får stöd från Europeiska socialfonden, och i förekommande fall insatser som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Sammanhållningsfonden, ska stödmottagaren se till att de som medverkar i verksamheten har informerats om denna finansiering.

Alla handlingar som rör genomförandet av en verksamhet och som är avsedda för allmänheten eller deltagarna, inklusive närvarointyg och andra intyg, ska innehålla en anmärkning om att insatsen fått stöd från fonden eller fonderna.

4. Under genomförandet av en insats som får stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Sammanhållningsfonden ska stödmottagaren på en plats som är tydligt synlig för allmänheten sätta upp en tillfällig skylt av betydande storlek för varje insats som innebär finansiering av infrastruktur eller byggverksamhet för vilken det totala offentliga stödet till insatsen överstiger 500 000 EUR.

5. Senast tre månader efter det att en insats har avslutats ska stödmottagaren sätta upp en permanent plakett eller skylt av betydande storlek på en plats som är tydligt synlig för allmänheten för varje insats som uppfyller följande kriterier:

a) Det totala offentliga stödet till insatsen överstiger 500 000 EUR.

b) Insatsen består av inköp av ett fysiskt föremål eller finansiering av infrastruktur eller byggverksamhet.

På plaketten eller skylten ska insatsens namn och huvudsakliga mål anges. Den ska utformas enligt de tekniska egenskaper som kommissionen antar i enlighet med artikel 115.4.

▼M6

6. De ansvarsområden som fastställs i detta underavsnitt ska gälla från den tidpunkt då stödmottagaren ges det dokument som fastställer stödvillkoren för insatsen som avses i artikel 125.3 c.

▼B

3. INFORMATIONSÅTGÄRDER FÖR STÖDMOTTAGARE OCH POTENTIELLA STÖDMOTTAGARE

3.1. Informationsåtgärder för potentiella stödmottagare

1. Den förvaltande myndigheten ska i enlighet med kommunikationsstrategin se till att det operativa programmets strategi, mål och möjligheter till finansiering som erbjuds i samverkan av unionen och medlemsstaten får bred spridning till potentiella stödmottagare och alla berörda parter, med närmare uppgifter om det ekonomiska stödet från de aktuella fonderna.

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att potentiella stödmottagare har tillgång till relevant information, inklusive uppdaterade uppgifter i förekommande fall, och ta hänsyn till tillgängligheten av elektroniska tjänster eller andra kommunikationstjänster för vissa potentiella stödmottagare, åtminstone avseende följande:

a) Information om finansieringsmöjligheter och utlysning av ansökningsomgångar.

b) Information om de villkor som utgifter ska uppfylla för att berättiga till stöd enligt ett operativt program.

c) En beskrivning av förfarandena för handläggning av ansökningar om stöd, där det även anges ungefär hur lång tid det tar.

▼C1

d) Information om kriterierna för val av insats som får stöd.

e) Uppgifter om nationella, regionala eller lokala kontaktpunkter som kan lämna mer information om de operativa programmen.

▼M6

f) Uppgift om att stödmottagarna ansvarar för att informera allmänheten om insatsens mål och det stöd som insatsen får från fonderna i enlighet med underavsnitt 2.2 från och med den tidpunkt då stödmottagaren ges det dokument som fastställer stödvillkoren för insatsen som avses i artikel 125.3 c. Den förvaltande myndigheten får begära att de potentiella stödmottagarna i sina ansökningar ska föreslå preliminär kommunikationsverksamhet för att öka synligheten hos fonderna i proportion till insatsens omfattning.

▼B

3.2. Informationsåtgärder för stödmottagare

1. De förvaltande myndigheterna ska informera stödmottagarna om att det faktum att de tar emot stöd innebär att de samtycker till att tas upp på förteckningen över insatser som offentliggörs i enlighet med artikel 115.2.

2. Den förvaltande myndigheten ska i förekommande fall tillhandahålla informations- och kommunikationsverktyg, inklusive modellar i elektroniskt format, för att hjälpa stödmottagarna att uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 2.2.

4. KOMMUNIKATIONSSTRATEGINS DELAR

Den förvaltande myndighetens och, i förekommande fall, medlemsstatens kommunikationsstrategi ska omfatta följande delar:

a) En beskrivning av de metoder som använts, inklusive medlemsstatens eller den förvaltande myndighetens huvudsakliga informations- och kommunikationsåtgärder inriktade på potentiella stödmottagare, stödmottagare, informationsförmedlare och allmänheten, med avseende på målen i artikel 115.

▼B

b) En beskrivning av det material som kommer att tillhandahållas i format som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättningar.

c) En beskrivning av hur stödmottagarna kommer att bistås i sin kommunikationsverksamhet.

d) En preliminär budget för strategin.

e) En beskrivning av de administrativa organ, inklusive personal, som ansvarar för att genomföra informations- och kommunikationsåtgärderna.

f) Formerna för de informations- och kommunikationsåtgärder som avses i punkt 2, inklusive den webbplats eller webbportal där uppgifterna finns.

▼C1

g) Uppgift om hur informations- och kommunikationsåtgärderna ska bedömas med avseende på genomslag och kännedom om politiken, de operativa programmen och insatserna samt fondernas och unionens roll.

▼B

h) En beskrivning av hur de viktigaste resultaten av tidigare operativa program använts, i förekommande fall.

▼M6

i) En årlig uppdatering med de informations- och kommunikationsåtgärder som ska genomföras under det följande året, inklusive åtgärder för att öka synligheten hos fonderna, på grundval av bl.a. tidigare erfarenheter av sådana åtgärders effektivitet.

▼B

BILAGA XIII

UTNÄMNINGSKRITERIER FÖR DEN FÖRVALTANDE MYNDIGHETEN OCH DEN ATTESTERANDE MYNDIGHETEN

1. INTERN KONTROLLMILJÖ

i) En organisatorisk struktur som omfattar förvaltnings- och attesteringsmyndigheters uppgifter och uppgiftsfördelningen inom var och en av dessa myndigheter, som säkerställer att i förekommande fall principen om uppgiftsdelning respekteras.

ii) En ram som, i fall av delegering av uppgifter till förmedlande organ, säkerställer fastställandet av deras respektive ansvarsområden och skyldigheter, kontrollen av deras kapacitet att utföra delegerade uppgifter, och förekomsten av rapporteringsförfaranden.

iii) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrävande av felaktigt utbetalda belopp.

iv) Plan för fördelning av lämplig personal med nödvändiga tekniska färdigheter, på olika nivåer och för olika uppgifter inom organisationen.

2. RISKHANTERING

Med beaktande av proportionalitetsprincipen, en ram som säkerställer att lämplig riskhantering genomförs när så är nödvändigt och särskilt i händelse av stora förändringar av verksamheten.

3. FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLVERKSAMHET

A. Förvaltande myndighet

▼C1

i) Förfaranden för bidragsansökningar, bedömning av ansökningar, urval för finansiering, inbegripet anvisningar och vägledning som säkerställer att insatserna, i enlighet med bestämmelserna i artikel 125.3 a i, bidrar till uppfyllandet av specifika mål och resultat inom den berörda prioriteringen.

ii) Förfaranden för kontroller av förvaltningen, inbegripet administrativa kontroller av varje ansökan om återbetalning som lämnas in av stödmottagarna samt kontroller på plats av insatserna.

iii) Förfaranden för behandling av ansökningar om återbetalning som lämnas in av stödmottagarna samt godkännande av utbetalningar.

iv) Förfaranden för ett system för att i elektronisk form samla in, registrera och lagra uppgifter om varje insats, inbegripet i lämpliga fall uppgifter om enskilda deltagare och en uppdelning av uppgifterna om indikatorer efter kön, om så krävs, och för att säkerställa att systemens säkerhet överensstämmer med internationellt erkända standarder.

v) Förfaranden fastställda av den förvaltande myndigheten för att säkerställa att stödmottagarna antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som har samband med en insats.

vi) Förfaranden för att införa effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning.

vii) Förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja och ett tillfredsställande arkiveringssystem.

▼C1

viii) Förfaranden för att utarbeta den förvaltningsförklaring som avses i artikel 59.5 a i budgetförordningen och den årliga sammanfattningen av slutliga revisioner och kontroller som genomförts, inbegripet svagheter som upptäckts, som avses i artikel 59.5 b.

ix) Förfaranden för att säkerställa att stödmottagaren ges ett dokument som fastställer stödvillkoren för varje insats.

▼B

B. Den attesterande myndigheten

i) Förfaranden för att attestera ansökningar till kommissionen om mellanliggande betalningar.

ii) Förfaranden för att utarbeta redovisningar och intyga att de är sanningsenliga, fullständiga och korrekta och att utgifterna överensstämmer med tillämpliga regler med beaktande av resultatet av samtliga revisioner.

iii) Förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja genom att i elektronisk form spara räkenskaper inbegripet belopp som kan återkrävas, som har återkrävts och som har dragits tillbaka för varje verksamhet.

iv) I lämpliga fall förfaranden för att säkerställa att den attesterande myndigheten får tillräckliga uppgifter från den förvaltande myndigheten om de kontroller som genomförts samt resultatet av de revisioner som genomförts av eller på ansvar av revisionsmyndigheten.

4. ÖVERVAKNING

A. Förvaltande myndighet

i) Förfaranden för att stödja övervakningskommitténs arbete.

ii) Förfaranden för utarbetande av årsrapporter och slutrapporter om genomförandet samt för inlämningen av dem till kommissionen.

B. Den attesterande myndigheten

Förfaranden för uppfyllandet av den attesterande myndighetens ansvar för att övervaka resultatet av kontrollerna av förvaltningen och resultaten av de revisioner som genomförts av eller på ansvar av revisionsmyndigheten före inlämningen av ansökningar om utbetalning till kommissionen.

▼B

BILAGA XIV

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artiklarna 3 och 4	Artikel 89
Artiklarna 5, 6 och 8	Artikel 90
Artikel 7	—
Artikel 9	Artiklarna 4 och 6
Artikel 10	Artikel 4.1
Artikel 11	Artikel 5
Artikel 12	Artikel 4.4
Artikel 13	Artikel 4.5
Artikel 14	Artiklarna 4.7 och 4.8 och 73
Artikel 15	Artikel 95
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 91
Artiklarna 19 -21	Artikel 92
Artikel 22	Artiklarna 93 och 94
Artikel 23	Artikel 92.6
Artikel 24	Artikel 91.3
Artikel 25	Artiklarna 10 och 11
Artikel 26	Artikel 12
Artikel 27	Artikel 15
Artikel 28	Artiklarna 14 och 16
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 53
Artikel 31	Artikel 113
Artikel 32	Artiklarna 26, 29 och 96.9 och 96.10
Artikel 33	Artiklarna 30 och 96.11
Artikel 34	Artikel 98
Artikel 35	Artikel 99

▼B

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 36	Artikel 31
Artikel 37	Artiklarna 27 och 96.1- 96.8
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 100
Artikel 40	Artikel 101
Artikel 41	Artiklarna 102 och 103
Artikel 42	Artikel 123.7
Artikel 43	—
Artikel 43a	Artikel 67
Artikel 43b	Artikel 67
Artikel 44	Artiklarna 37 - 46
Artikel 45	Artiklarna 58 och 118
Artikel 46	Artiklarna 59 och 119
Artikel 47	Artikel 54
Artikel 48	Artiklarna 55, 56.1–56.3, 57 och 114.1 och 114.2
Artikel 49	Artiklarna 56.4, 57 och 114.3
Artikel 50	Artiklarna 20–22
Artikel 51	—
Artikel 52	Artikel 121
Artiklarna 53 och 54	Artiklarna 60 och 120
Artikel 55	Artikel 61
Artikel 56	Artiklarna 65 - 70
Artikel 57	Artikel 71
Artikel 58	Artikel 73
Artikel 59	Artikel 123
Artikel 60	Artikel 125
Artikel 61	Artikel 126
Artikel 62	Artikel 127
Artikel 63	Artikel 47
Artikel 64	Artikel 48
Artikel 65	Artikel 110
Artikel 66	Artikel 49
Artikel 67	Artiklarna 50 och 111
Artikel 68	Artiklarna 51 och 112
Artikel 69	Artiklarna 115 - 117

▼B

Förordning (EG) nr 1083/2006	Denna förordning
Artikel 70	Artiklarna 74 och 122
Artikel 71	Artikel 124
Artikel 72	Artikel 75
Artikel 73	Artikel 128
Artikel 74	Artikel 148
Artikel 75	Artikel 76
Artikel 76	Artiklarna 77 och 129
Artikel 77	Artiklarna 78 och 130
Artiklarna 78 och 78a	Artikel 131
Artikel 79	—
Artikel 80	Artikel 132
Artikel 81	Artiklarna 80 och 133
Artikel 82	Artiklarna 81 och 134
Artikel 83	—
Artikel 84	Artikel 82
Artiklarna 85–87	Artikel 135
Artikel 88	—
Artikel 89	Artikel 141
Artikel 90	Artikel 140
Artikel 91	Artikel 83
Artikel 92	Artikel 142
Artikel 93	Artiklarna 86 och 136
Artikel 94	—
Artikel 95	—
Artikel 96	Artikel 87
Artikel 97	Artikel 88
Artikel 98	Artikel 143
Artikel 99	Artiklarna 85 och 144
Artikel 100	Artikel 145
Artikel 101	Artikel 146
Artikel 102	Artikel 147
Artiklarna 103 och 104	Artikel 150
Artikel 105	Artikel 152
Artikel 105a	—
Artikel 106	Artikel 151
Artikel 107	Artikel 153
Artikel 108	Artikel 154

▼B

Gemensamt uttalande av rådet och kommissionen om artikel 67

Rådet och kommissionen är överens om att artikel 67.4, som innebär att förenklade kostnader enligt artikel 67.1 b–d inte får tillämpas om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling, inte utesluter att genomförande av en insats genom offentlig upphandling som leder till betalningar från stödmottagaren till entreprenören på grundval av på förhand fastställda kostnader per enhet. Rådet och kommissionen är överens om att de kostnader som fastställs och betalas av stödmottagaren på grundval av dessa kostnader per enhet, som fastställts genom offentlig upphandling, ska vara verkliga kostnader som faktiskt uppkommit och betalats av stödmottagaren enligt artikel 67.1 a.

▼B

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad gäller omformning av anslag

Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om att, vid översynen av budgetförordningen för att harmonisera Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 med den fleråriga budgetramen för 2014–2020, införa de bestämmelser som krävs för att kunna bevilja medel från resultatreserven och vad gäller genomförandet av finansieringsinstrument enligt artikel 39 (initiativet för små och medelstora företag) enligt förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, vad gäller omformning av

i. anslag som beviljats för program i förhållande till resultatreserven och som måste återtas till följd av att de prioriterade delmålen för dessa program inte hade uppnåtts, och

ii. anslag som beviljats för de program som avses i artikel 39.4 b och som måste återtas på grund av att en medlemsstat tvingats avbryta sitt deltagande i finansieringsinstrumentet.

▼B

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om artikel 1

Om det, för att ta hänsyn till EHFF och EJFLU, behöver göras ytterligare motiverade undantag från de gemensamma reglerna åtar sig Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen att möjliggöra sådana undantag genom att med vederbörlig omsorg göra de ändringar som krävs i förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

▼B

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om att utesluta möjligheten till retroaktivitet vad gäller tillämpningen av artikel 5.3

Europaparlamentet och rådet har kommit överens om följande:

— Rörande tillämpningen av artiklarna 14.2, 15.1 c och 26.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska de åtgärder som medlemsstaterna, under förberedelsefasen av en medlemsstats programförfarande, vidtar för att engagera de parter som avses i artikel 5.1 i förberedandet av partnerskapsavtalet och de program som anges i artikel 5.2 omfatta alla praktiska åtgärder som medlemsstaterna vidtar oberoende av tidpunkt, samt åtgärder som de vidtog innan förordningen trädde i kraft och före den dag då den delegerade akten för en europeisk uppförandekod som ska antas i enlighet med artikel 5.3 i samma förordning trädde i kraft, förutsatt att de mål med partnerskapsprincipen som fastställs i den förordningen uppnås. I detta sammanhang ska medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella och regionala behörighet, besluta om innehållet i både det föreslagna partnerskapsavtalet och de föreslagna programförslagen, i enlighet med relevanta bestämmelser i förordningen och de fondspecifika reglerna.

— Den delegerade akten om en europeisk uppförandekod, som har antagits i enlighet med artikel 5.3 kommer på inga villkor och varken direkt eller indirekt att tillämpas retroaktivt, i synnerhet när det gäller partnerskapsavtalets och programmens godkännandeförfaranden, eftersom det inte är EU:s lagstiftares avsikt att överföra befogenheter till kommissionen som skulle kunna göra det möjligt för den att förkasta eller godkänna partnerskapsavtal och program uteslutande på grund av att den europeiska uppförandekod som har antagits i enlighet med artikel 5.3 inte har uppfyllts.

— Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att snarast möjligt ge dem tillgång till utkastet till den delegerade akt som ska antas enligt artikel 5.3, dock senast det datum då den politiska överenskommelsen om förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna antas av rådet eller det datum då omröstningen om förslaget till betänkande om förordningen sker i Europaparlamentet, beroende på vilket som infaller först.